GALERIA APARTE. EXPOZIȚII

Galeria Aparte
UNAGE Iași

Galeria Aparte este un spaţiu de proiecte al Facultății de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, în care studenții, cadrele didactice și artiști invitați colaborează în organizarea de expoziţii, workshop-uri creative şi critice, derularea unor proiecte interdisciplinare, prezentarea lucrărilor de licenţă, dizertaţie și doctorat și realizarea altor activităţi şi evenimente artistice.

Galeria Aparte
Str. Teodor Codrescu nr. 6
Copou, 700479, Iași
galeria.aparte@arteiasi.ro
aparte.arteiasi.ro

Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași
Str. Cuza Vodă nr.29, 700040, Iaşi
www.arteiasi.ro

Editura Artes
Editura Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași
Str. Costache Negruzzi 7-9
700126, Iași
www.artesiasi.ro

GALERIA APARTE. EXPOZIȚII

EDITURA ARTES
IAȘI, 2020

GALERIA APARTE. EXPOZIȚII
Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași
Iași, 2020

Catalogul „Galeria Aparte. Expoziții” prezintă publicului larg o selecție de evenimente și proiecte expoziționale de artă contemporană realizate în cadrul Galeriei Aparte a Universității Naționale de Arte „George Enescu” (UNAGE) din Iași, începând din 2005. Expozițiile sunt realizate atât de către studenții UNAGE Iași, ca parte a procesului educațional de învățare și aplicare a cunoștințelor și exersare a aptitudinilor specifice gândirii și practicii expoziționale, cât și de cadre didactice sau artiști invitați, reflectând pluralitatea problematizărilor și experimentărilor artistice specifice noilor generații.

Publicat de:
Editura Artes
Iași, 2020
ISBN 978-606-547-475-8

Editor coordonator:
Cătălin Gheorghe

Editori:
Lavinia German
Daniel Sofron
Cătălin Soreanu
Mihai Vereștiuc

Design & prepress:
Lavinia German
Cătălin Soreanu

Pe copertă: Imagine din spațiul Galeriei Aparte, septembrie 2020 (credit foto: Lavinia German)

Contributori:
Textele din acest catalog au fost redactate de către curatorii, coordonatorii și artiștii implicați în realizarea evenimentelor artistice prezentate și editate de către echipa editorială a publicației.
Imaginile prezente în acest catalog aparțin Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași și autorilor de drept care au contribuit prin eforturi personale la documentarea și arhivarea acestor informații de-a lungul timpului.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
CNFIS
Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior

Această publicație este finanțată de Ministerul Educației și Cercetării, prin Fondul de Dezvoltare Instituțională destinat universităților de stat, coordonat de Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și este realizată în cadrul proiectului „Baza de Activități și Practici în ARTE - Baza Aparte”, un proiect al Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași ce vizează stimularea și eficientizarea activităților expoziționale realizate în Galeria Aparte de către studenții UNAGE Iași, ca parte a procesului didactic de dobândire a cunoștințelor interdisciplinare specifice artelor contemporane. Echipa proiectului: Lavinia German, Cătălin Gheorghe, Adriana Neica, Vlad Onescu, Nicu Oniciuc, Daniel Sofron, Cătălin Soreanu, Mihai Vereștiuc (FDI-D3, cod proiect CNFIS-FDI-2020-0084).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Galeria Aparte: Expoziții / ed. coord.: Cătălin Gheorghe;
ed.: Lavinia German, Daniel Sofron, Cătălin Soreanu, Mihai Vereștiuc.
Iaşi: Artes, 2020
ISBN 978-606-547-475-8

I. Gheorghe, Cătălin (ed. coord.)
II. German, Lavinia (ed.)
III. Sofron, Daniel (ed.)
IV. Soreanu, Cătălin (ed.)
V. Vereștiuc, Mihai (ed.)

73

CUPRINS

15 **NOTĂ EDITORIALĂ**

21 **EXPOZIȚII. STUDENȚI**

22 SĂPÂND ÎN OGLINDĂ

26 A FOST O PLĂCERE SĂ LUCREZ CU VOI!

30 ÎN ABSENȚA UNEI UITĂRI CONTRAFACTUALE

34 MOFT

38 FABRICA SOCIALĂ A DORINȚEI: MUNCĂ ȘI MEMORIE CULTURALĂ ÎN INDUSTRIILE CREATIVE DUPĂ ANII ´90

42 DOMESTIC

46 PRIVIND ÎN TUNEL DINSPRE LUMINĂ

50 DUPLEX

54 INTERSTIȚII URBANE. EXPERIENȚE MODULARE

60 DEZARHIVĂRI

64 LIBIDOLAND 2

68 MARTOR

70 PEISAJE ANTROPOGENE

72 ÎN ALTĂ PARTE

76 LIFE ON HOLD

80 PE MARGINEA UNUI SPAȚIU SPECULATIV

84 P.F. ARTIST

88 VIDEO.2: AT THE EDGE OF SIMPLE THINGS

92 ALTCINEVA DECÂT TINE

96 PARADOXUL MUNCII ALBE

100 FINISARE 17

104 NO CABLE, NO RADIO, JUST ME

108 I'LL BE BACK?!

112 TRIUNGHIUL LUI KANIZSA. DESPRE PRIETENI IMAGINARI

116 LIBIDOLAND 1

120 THINK ABOUT THE BOX

124 IN SEARCH OF CAUSES AND REALITIES

128 WAKEFUL DREAMS

130 PERSPECTIVA ARTISTICĂ
132 RUN IN BACKGROUND
136 DEFRAGMENTARE
138 NIVELURI DE REALITATE (II)
142 ITCHY BITCHY SPIDER
146 CONSTELLATIONS OF DESIRE
152 HĂRȚI ȘI TERITORII
156 POSTHUMAN GENERATED POEMS
158 EV>V
162 FINISARE 15
166 ARHETIPURI
170 WORKING TITLE
174 RETERITORIALIZĂRI
180 NIVELURI DE REALITATE (I)
182 EARTHWORKS
186 INTERIOR EXTERIOR
190 TUNELURI. DIRECȚII
194 NO HOPE FOR A FUTURE
198 APROAPE DEPARTE
202 O HARTĂ A INDIFERENȚEI
206 DESPRE PLAN ȘI DESPRE DESFĂȘURAREA LUI
210 METROPIA
212 INTERLOCK
216 PRIVIND DE PARTEA CEALALTĂ A LUCRURILOR
218 RECLAMAREA
220 REAL - i -REAL
224 FINISARE 12
226 INTERVIURI PRIVATE
228 PARRHESIA
230 MITOLOGII PERSONALE
234 САД
236 AZO
240 ODETA

242 FINISARE 10
244 RECYCLING GHOST
246 GIVE ME BEAUTY, GIVE ME DEATH
250 TESTER
252 TABLE TALK
254 SCRATCH DISK IS FULL

259 **EXPOZIȚII. PROFESORI**
260 PE MARGINEA SUPRAFEȚEI
266 FILM – PROIECT CURATORIAL
270 ARTIST, CUMPĂR APARTAMENT ÎN ACEST BLOC!
272 IPOSTASURI
274 REFLECTOR
278 IN SITU (II)
282 IN SITU (I)
284 #IREZISTIBIL
286 CONTRA.PUNCT
290 BABILONIA
294 VOID. WHISKEY TANGO FOXTROT
300 PĂMÂNT NOU
302 VIS-A-VIS
306 LA VEDERE. VIAȚA SOCIALĂ ÎN FOTOGRAFIA CONTEMPORANĂ DIN AFRICA DE SUD ȘI ROMÂNIA
310 ... AND WITH THE REST OF US
314 REGELE M.I.D.A.S. NU A MURIT. REGELE M.I.D.A.S. A FOST PE AICI
316 BULLSHIT; CONCEPTUAL CORIDA FUSION SAU ÎNTÂLNIREA LUI PIERO MANZONI CU TAURUL
318 A BRUTE SECRET
324 POPCORN FIELDS FOREVER
326 MERCURIAL AGE
328 SUPRAOM

335 **EXPOZIȚII. INDEX**

NOTĂ EDITORIALĂ

Acest catalog prezintă o selecție de expoziții de artă contemporană realizate în Galeria de artă Aparte, un spațiu de proiecte al Facultății de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași. Gândită de echipa editorială ca o carte vizuală, aceasta nu este un catalog care ar prezenta *in extenso* toate expozițiile realizate în spațiul Galeriei Aparte de la înființarea ei, în 2004, până în anul publicării, în 2020, ci acoperă o suită de concepte expoziționale realizate fie în marjele colaborărilor dintre studenți și profesori, structurate ca expoziții personale (de autor) sau expoziții de grup (colective), fie în sensul unor comunicări expoziționale venite dinspre profesori către studenți.

Expozițiile sunt prezentate în trei secțiuni, o selecție pentru secțiunea „Expoziții. Studenți", coordonate ori curatoriate de profesori, care prezintă cercetări personale ori teme abordate monomedial ori intermedial din perspectiva diferitor programe de studii din facultate, o selecție pentru secțiunea „Expoziții. Profesori", care au funcționat asemenea unor laboratoare discursive și tehnice, de prezentare a specificităților practicilor de cercetare artistică ale celor implicați în procesul educațional de înțelegere a contextului cunoașterii contemporane și de producție artistică de actualitate, și o secțiune „Expoziții. Index" care prezintă toate expozițiile care au avut loc în spațiul de proiecte al Galeriei Aparte. De asemenea, editorii au decis să prezinte expozițiile, în fiecare din primele două secțiuni, în ordine inversă cronologic, din 2020 către 2005, ca o privire retrospectivă dinspre valorizarea prezentului către valorificarea prezervării istoriei expozițiilor.

Galeria Aparte s-a configurat ca spațiu de proiecte începând din 2004, cu un accent pe susținerea practicii bazate pe investigație tematică și experiment și cu intenția instituțională de a crea o interfață publică între mediul educației bazată pe munca de a cunoaște și pe explorarea creativității și mediul public configurat dinamic într-un context urban universitar, post-industrial și eclectizat de noile idei ale transformării vieții sociale. Odată cu noile condiționări profesionale de a diversifica opțiunile de prezentare a expozițiilor, la nivelul infrastructurii, în 2015, Galeria Aparte a fost reconfigurată și renovată, iar în 2020 a fost recondiționată și re-echipată cu aparatură și un nou sistem de lumini.

Acest catalog a fost gândit ca un dispozitiv de mediatizare a arhivei multiplicității practicilor artistice și expoziționale care s-au desfășurat în relație cu posibilitățile de instalare și prezentare oferite în ultima decadă și jumătate de acest spațiu de proiecte. Acest spațiu expozițional nu a fost conceput din perspectiva funcționalizării sale asemenea unui aparat instituțional, care ar fi nevoit să opereze într-un mod demonstrativ, ci mai curând a devenit un cadru de auto-reflecție, auto-evaluare și anticipare.

Sintetizând o serie de experienţe şi reflecţii generate de dinamica expoziţională din ultimii ani, s-a putut constata faptul că majoritatea expoziţiilor nu s-au configurat în rezonanţă cu un model care să privilegieze genul expoziţiei ca un spectacol al imaginaţiei, tehnicalităţii şi demonstrării, ci s-a dezvoltat liber ca un mediu complex al perceptivităţii, afectivităţii, comprehensiunii şi relaţionalităţii.

Expoziţiile prezentate în această carte vizuală ar putea fi considerate un efect al gândirii, memoriei, imaginaţiei şi întrebuinţării limbajului în mediul educaţional, considerat un mediu de frontieră în raport cu spaţiul anticipărilor sociale. Dintr-o perspectivă a comunicării publice s-ar putea aprecia faptul că s-au conciliat diferite moduri de înţelegere a expoziţiei, ca formă de artă, ca gen (ca obiect generic al modernităţii), ca un câmp tactic, ca un *site* al experimentării, cu un accent pe considerarea expoziţiei ca produs al cercetării şi reconsiderare a convenţionalismului dintr-o perspectivă exploratorie.

Se poate accentua faptul că multe dintre expoziţiile prezentate în acest catalog au adus în atenţia publicului lucrări de artă bazate pe cercetare şi experimentare. Selecţia expoziţională nu a urmărit să reprezinte eforturile cadrelor didactice de a scoate în evidenţă specificitatea unor specializări din domeniul Artelor Vizuale, ci mai curând implicarea auctorială şi colaborativă a studenţilor în producerea unui context de receptare a preocupărilor şi practicilor lor.

În multitudinea de contemporaneităţi pe care le trăim suntem, la rândul nostru, expuşi unor tensiuni ale interpretării şi variaţiuni ale punctelor de vedere în relaţie cu care ne înverşunăm sau ne detaşăm, acceptăm deconstrucţia sau reacţionăm critic pentru a ne poziţiona, cel puţin cultural, în raport cu spectralitatea sau materialismul aflat într-o continuă tendinţă de expansiune, ştergere şi provocare a pierderilor iremediabile. Arta se dovedeşte a fi, şi dincolo de expoziţii, o modalitate naturală de a răspunde răsturnărilor de situaţie, de a reseta condiţiile de a spera în constituirea posibilităţii unei alte lumi mai pluriversal acceptabile decât o lume atât de inconsecventă cu sine însăşi.

Cătălin Gheorghe

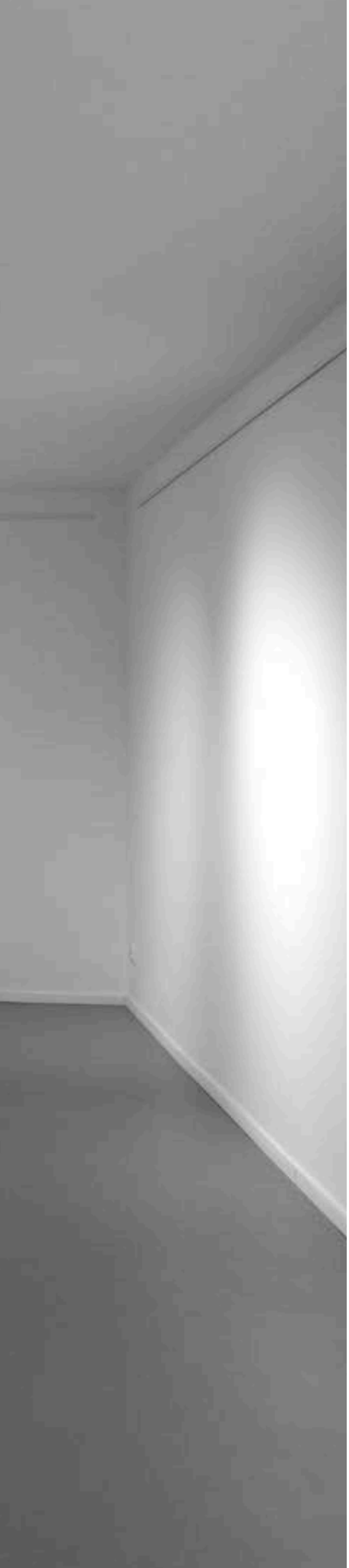

EXPOZIȚII. STUDENȚI

SĂPÂND ÎN OGLINDĂ

Artiști:

Andrei Botnaru, Georgiana Bordianu, Vlad Colotilă, Eveline Enescu, Mihai Florea, Mălina Moncea, Theodora Stanciu, Eduard Verde

Coordonator:

Bogdan Teodorescu

Perioada:

ianuarie 2020

Oglinda e unul dintre dispozitivele optice cele mai întrebuințate, atât în sens literar cât și științific, pentru a reflecta asupra naturii realității ori asupra stărilor de conștiință, în procesele cunoașterii lumii și ale sinelui. Chiar dacă, în viața cotidiană, oglinda e asociată copierii realității, în lumea artei ea devine un instrument explorativ prin intermediul căruia se pot deconstrui aparențele. În practica arheologiei creative a cunoașterii, procesul de săpare în straturile realității nu duce doar la descoperiri în scopul de a reabilita un sens în mod special ținut ascuns, ci chiar la noi construcții ale substraturilor ce pot duce către locuri care poate nu au existat niciodată în trecut. Privind în adâncime, pe axul optic care coboară în spatele oglinzii, conștiința auctorială se poate deopotrivă aștepta la surprinderea unui moment optim al înregistrării transgresiunii realității care s-ar fi constitut din punctul zero al unui focar inițial, ori la constituirea inopinată a unor meta-imagini la granița dintre trăirea cotidiană și conceperea impactului existențialității.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

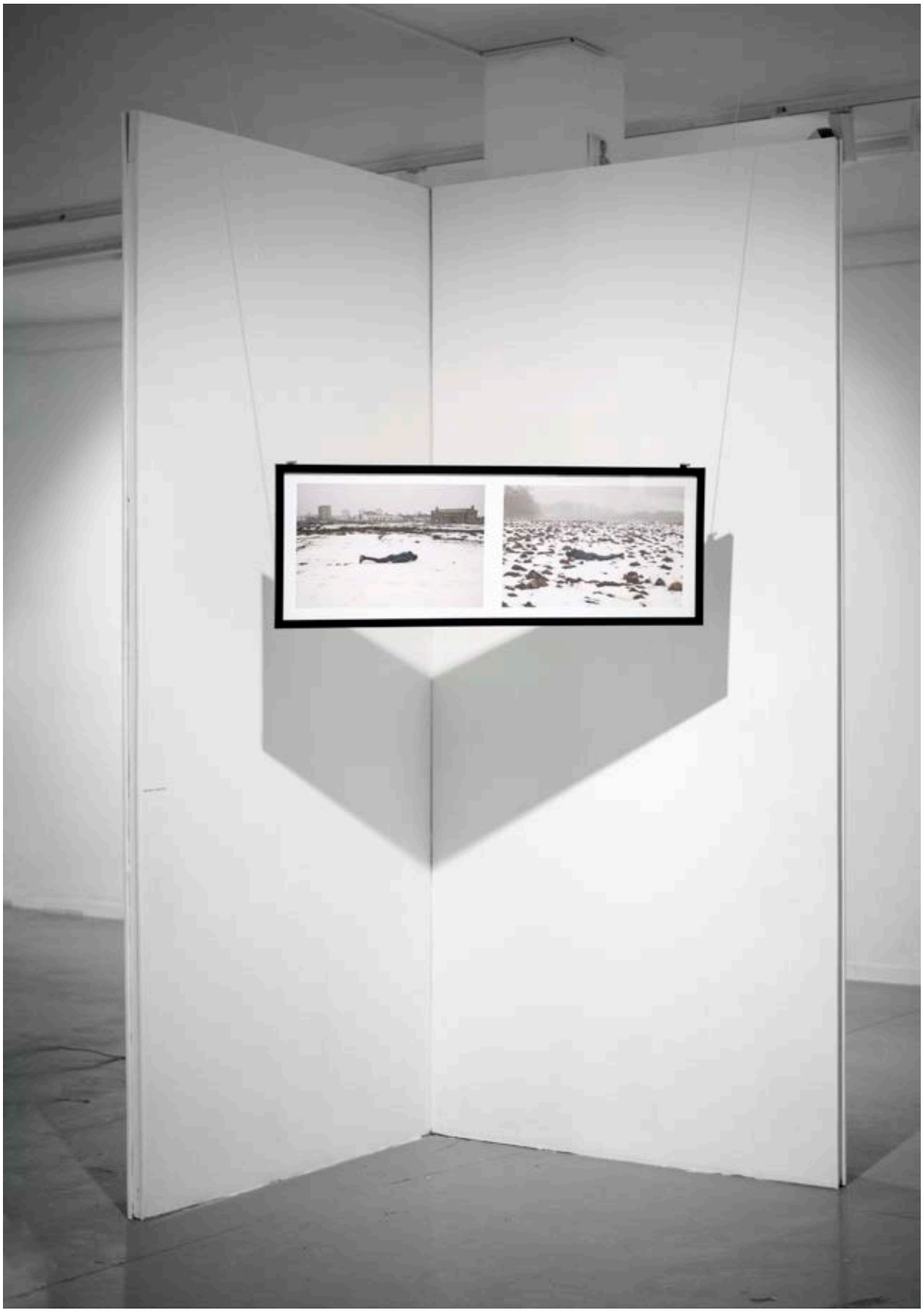

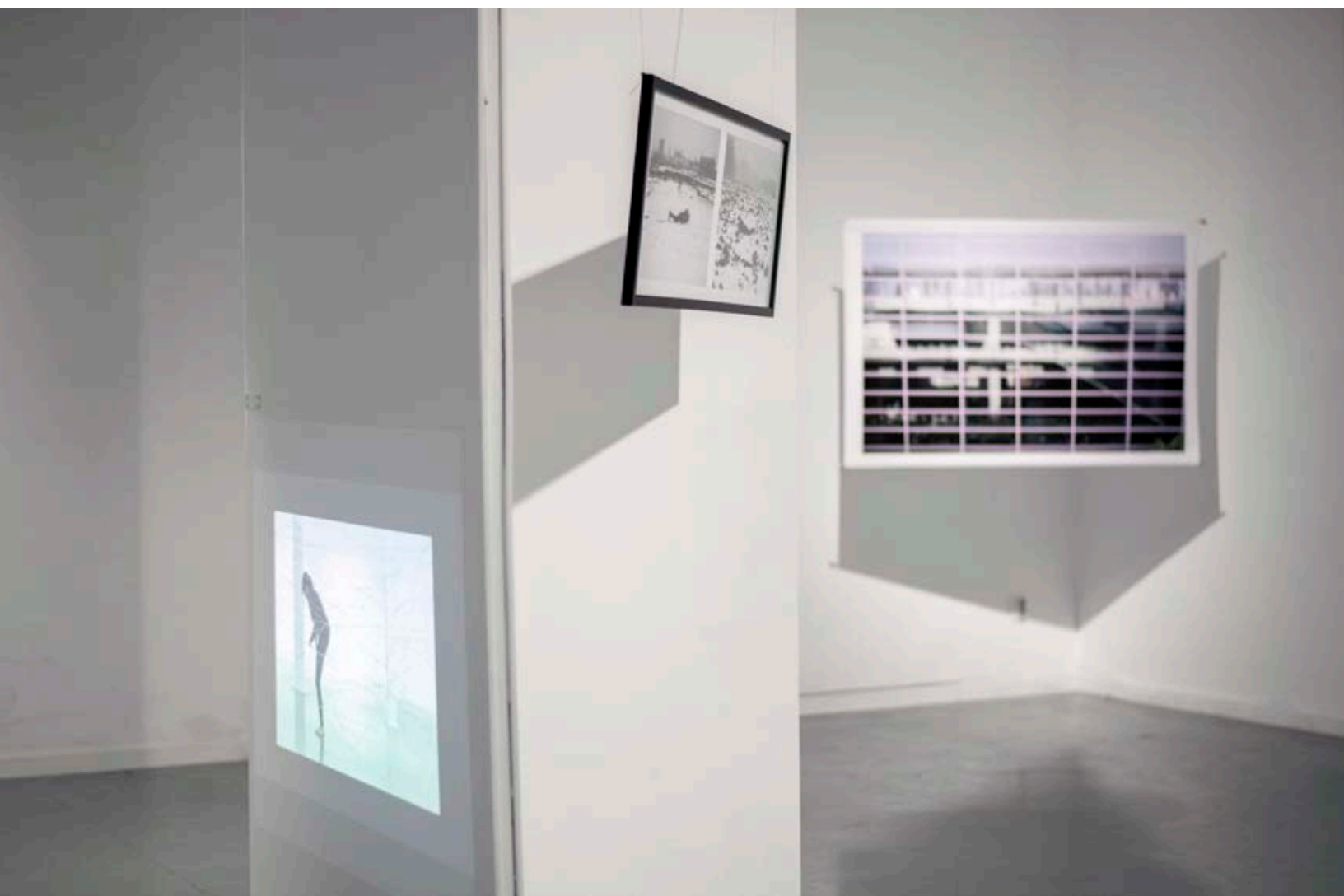

A FOST O PLĂCERE SĂ LUCREZ CU VOI!

Artist:
Vlăduț Radu

Coordonator:
Mihai Vereștiuc

Perioada:
decembrie 2019

Expoziția de sculptură „A fost o plăcere să lucrez cu voi!" s-a constituit din perspectiva unei serii de metafore vizuale care au interpretat anumite comportamente și acțiuni ale unor persoane cu care am interacționat în diferite situații. Lucrările s-au bazat pe evidențierea unor acțiuni și interacțiuni pornind de la o serie de percepții și analize asupra unor trăsături de caracter, ori asupra unor particularități ale fizionomiei, ori asupra unor detalii de vestimentație, ori asupra unor lucrări de artă realizate de aceste persoane pe care le-am cunoscut. Materialul din care au fost realizate sculpturile este hârtia, un material simplu, găsit pretutindeni, fiind, de altfel, și cel mai comun deșeu. Proprietatea sa conotativă, luând în considerare că hârtia e un material de bază folosit în ambalare, ar fi aceea de a sugera faptul că fiecare persoană (ca personaj) poartă o mască. Paradoxal, disconfortul pe care aceste persoane mi l-au creat a fost o motivație vitală care a generat aceste lucrări, însă titlul expoziției exprimă mulțumirea și plăcerea cu care am realizat acest proiect sculptural. (Vlăduț Radu)

Vlăduț Radu (n.1997) este absolvent al studiilor de licență și masterat din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, specializarea Sculptură. Lucrările sale se concentrează îndeosebi pe observații psihologice, ulterior fiind realizate din hârtie prin tehnica *papier-mâché*. A participat la simpozioane și expoziții de sculptură precum: „Expoziția absolvenților", curator Cătălin Gheorghe, Galeria Aparte, UNAGE Iași, 2020; „On Boarding: Access", Galeria Aparte, Iași (2019); Expoziție personală „A fost o plăcere să lucrez cu voi!", Galeria Aparte, UNAGE Iași, 2019; Simpozion Național de Creație - Pictură și Sculptură „Adamclisi Art Archaeology" (2019); „Domestic", Galeria Aparte, Iași (2019); Simpozion Național Studențesc de Sculptură „Stone Residence Prize", Timișoara (2018); „Graduation Highlights", la Borderline Art Space, Iași (2018); Expoziția de licență (pictură, sculptură și ceramică), la Palatul Culturii, Iași (2018); „Licență" la UNAgaleria (Combinatul Fondului Plastic), București (2018); Simpozion Național Studențesc de Sculptură „Formă și Expresivitate", Pașcani (2017); „Particularități Formale" la Muzeul Unirii, Iași (2016).

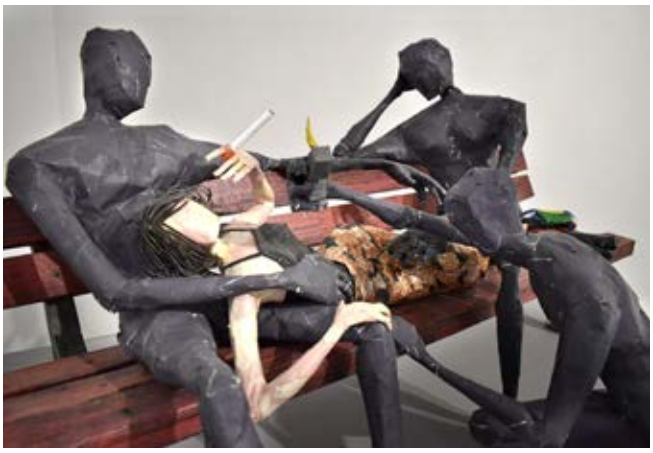

ÎN ABSENȚA UNEI UITĂRI CONTRAFACTUALE

Artist:
Sarah Muscalu

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
noiembrie 2019

Instalația expozițională realizată de Sarah Muscalu a prezentat unul dintre posibilele experimente de imersivitate afectiv-raționalizată și inter-medializată care, pe de o parte, a evocat o referință la un mod de (auto)percepere a trăirii versalității locuirii, iar pe de altă parte a implicat o codare vizuală a proceselor conceptuale și tehnice de reprezentare raționalizată a efectelor rememorării.

Lucrările prezentate în acest experiment expozițional au putut fi interpretate, deopotrivă, ca picturi de tip „*site-responsive*", intervenții post-fotografice și arhitecturi post-picturale. În cercetarea sa procesuală, Sarah Muscalu și-a memorat spațiul atelierului, dintr-o clădire acum dărâmată pentru a face loc construirii unui ansamblu rezidențial, și alte spații în care a locuit, realizând o serie de schițe și fotografii pe care le-a proiectat, prin filtre fotografice specifice, peste imagini de detaliu preluate din siturile unor ruine post-industriale și de pe șantierul care a înlocuit spațiul ei de lucru, realizând noi imagini fotografice pe care le-a transpus apoi într-un mod analogic pe pânzele-ecrane, ulterior trecute și ele prin procese de spălare specifice lucrului în camera obscură, peste care a intervenit pictural, reconstituind schematic coordonatele spațiului atelierului dispărut și ale altor spații locuite. În spațiul expozițional, pânzele-ecrane s-au integrat unui proces de pictură extinsă (*expanded painting*) care a asimilat spațiul galeriei în coordonatele arhitecturale ale spațiilor atelierului și locuirii.

Suprapunerea experienței sale perceptiv-afective peste experiența parcurgerii spațiului galeriei, prin intervenții spațiale specifice post-picturii, a devenit, astfel, o metaforă conceptual-vizuală a stratificării și expandării trăirilor, amintirilor, emoțiilor, gândurilor, imaginărilor, refuzurilor, acceptărilor, incertitudinilor și eliberărilor. Genul de instalare realizat prin suspendarea pânzelor-ca-ecrane a permis mișcarea abstractă a publicului în spațiu, performând un gen de imersiune în memoria vizuală a artistei. Publicul s-a deplasat în intervalele unui spațiu deopotrivă post-arhitectural, post-fotografic și post-pictural, sesizând subtilele schimbări, contingențe, alternative, speculații, posibilități.

Titlul expoziției aduce în atenția critică o triplă negație care se anulează succesiv prin re-prezentarea spațiului atelierului artistei, a spațiilor locuite și a altor spații postindustriale în amintiri ce pun în fapt forme de reparație a tranzițiilor temporale. Absența se referă, deopotrivă, la distrugerea spațiului de lucru al artistei și a altor spații-ruină investigate vizual, precum și la imposibilitatea uitării transformării prezenței arhitecturale în absențe impuse. Uitarea a devenit contrafactuală în raport cu istoria înlocuirii spațiului de lucru al artistei și a altor spații industriale cu spații ale speculațiilor specifice capitalismului financiar. Expoziția a transmutat spațiile distruse, ocupate, transformate, printr-o serie de filtre ale memoriei vizuale, în spațiul liber al galeriei, marcând absența contrafactuală a unei uitări istorice.

O expoziție realizată în cadrul programului derulat de Vector Studio în parteneriat cu Centrul de Cercetare Estetică și Cercetare Artistică al UNAGE. Coordonator al cercetării doctorale realizate de Sarah Muscalu: prof. univ. dr. Matei Bejenaru.

Sarah Muscalu (n. 1994) urmează un program de studii doctorale în Arte Vizuale la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" (UNAGE) din Iași, sub coordonarea profesorului univ. dr. Matei Bejenaru. În perioada 2016-2018 a urmat, în paralel, programul de studii de masterat în Pictură și programul de studii de masterat în Teorii și practici în artele vizuale la UNAGE Iași. A realizat o serie de expoziții personale: „Wakeful Dreams" (Galeria Aparte, Iași, 2016), „Paradoxul muncii albe" (Galeria Aparte, Iași, 2017 și Sala Mare a ICR București, 2019) și „Under Construction" (Galeria Victoria, Iași, 2018) și a curatoriat expozițiile „Origamic" (Galeria Aparte, Iași, 2015) și „Reprocesând memoria" (Galeria Victoria, Iași, 2018). A participat la expozițiile Diploma 2018 (The Institute, București), Jeune Création Européenne - Biennale d`art contemporain 2019-2021.

Chestionând statutul paradoxal al unei practici artistice, în caracterul ei oscilatoriu la granița circulată dintre fotografie și pictură, se poate sesiza condiția unei continue transformări a topografiei teritoriilor explorate. Acest fenomen de schimbare a percepției se datorează capacității artistice de a transgresa temporalitatea prezenței prin de-spațializarea și re-spațializarea situării conceptuale. Dacă, pe de o parte, putem să acceptăm integrarea într-un experiment anamnezic și fenomenologic, prin recunoașterea unui mod de rememorare și de redesenare a unor structuri spațiale ale mediului muncii și locuirii, pe de altă parte, transpunându-ne în reconsiderarea procesului unei picturi spațiale extinse, putem înțelege pictura ca mediu performativ și arhitectural, iar fotografia ca mediu operațional și productiv.

MOFT

Artist:
Alexandra Asaftei

Coordonator:
Mihai Vereștiuc

Perioada:
octombrie 2019

Moftul, capriciul omului de a se aglomera cu obiecte lipsite de însemnătate.

Ideea din spatele lucrării a pornit de la o observație a unor locuințe destul de diferite ca aspect, dar totuși foarte asemănătoare în sensul că majoritatea proprietarilor caută să împodobească încăperile cu obiecte lipsite de valoare, dar care dau senzația de bogăție. Aceste obiecte nu sunt folosite pentru comoditate în special, sunt obiecte ce fac acea prezență să se simtă împlinită din punct de vedere financiar. Dorința de a achiziționa obiecte frumoase ca aspect, deși utilitatea lor este deteriorată, este un moft al omului ce are o imagine neclară asupra a ceea ce-și doreste.

Tot acest ansamblu de lucrări este constituit din obiecte ce aparțin unor *trend*-uri diferite ca și perioade, trend-uri uitate după un scurt timp, ele fiind un interes pentru cumpărător doar în acea perioadă de faimă. Prin această afirmație fac referire la papucii cu puf folosiți în exteriorul casei, șapca cu puf dar și geaca de blană, obiecte mai puțin practice față de cele existente deja pe piață. Ele sunt mofturi fiindcă au un înlocuitor mult mai ieftin și mai practic, dar care nu sunt mediatizate îndeajuns pentru a fi în interesul cumpărătorului. Deținerea unui obiect mai frumos, drăguț, popular, sofisticat, pufos, lucios și dorit de un număr mai mare de oameni, conferă și o falsă senzație de importanță.

Alegerea materialelor a fost făcută în contradicție cu ideea expoziției, obiectele expuse fiind construite din materiale reciclate (sticlă și bare de fier), dar aspectul lor redă senzația de valoare și frumusețe. (Alexandra Asaftei)

Alexandra Asaftei (n. 1995) a terminat studiile de masterat și licență, specializarea Sculptură, la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași. Lucrările sale abordează în general memoria și concepțiile oamenilor despre viață prin intermediul unor construcții sculpturale realizate în principal din reciclarea sticlei. A participat la expoziții și simpozioane precum: „Expoziția absolvenților", curator Cătălin Gheorghe, Galeria Aparte, UNAGE Iași, 2020; „Young Blood, Arta timpului tău" Art Safari, București, 2019; „Onboarding: Acces", Galeria Aparte 2019; Simpozionul Național de Creație Pictură și Sculptură Adamclisi Art Archaeology, 2019; „Domestic", Galeria Aparte, 2019; Simpozionul național de sculptură „Stone Rezidence 100", Timișoara, 2018; „Licență" la UNAgaleria, București, 2018; Expoziție de licență, pictură, sculptură și ceramică, la Palatul Culturii, Iași, 2018; Simpozionul național studențesc de sculptură „Formă și expresivitate" 2017; „Formal Particularities", Muzeul Unirii, Iași, 2016.

Fabrica socială a dorinței:

MUNCĂ ȘI MEMORIE CULTURALĂ ÎN INDUSTRIILE CREATIVE DUPĂ ANII ´90

Artist:
Andrei Timofte

Coordonator științific:
Matei Bejenaru

Perioada:
iunie 2019

Proiectul expozițional (care a prezentat rezultatele cercetării artistice realizate de Andrei Timofte în cadrul studiilor doctorale la Facultatea de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu" Iași) a implicat o cartografiere critică a muncii din perspectiva producției culturale periferice într-o lume a spectacolului și a globalizării. Autorul a investigat relația dintre artă, muncă și exploatare și a realizat o critică a schimbărilor economice din industriile culturale, survenite odată cu ascensiunea politicilor neoliberale. În lucrările sale a identificat o serie de nevoi de bază, precum accesul la resurse sau dreptul la muncă și locuire, și a prezentat alternative responsabile în raport cu o economie a luxului. Obiectul conceptual și eseul video au evidențiat mecanismele de producere a diferențelor sociale și normalizarea narațiunilor și a discursurilor dominante. În raport cu practicile subculturale, imaginea dinamică reprezintă o componentă empatică a cunoașterii sociale și o metodă de articulare a subiectivității artistice.

„We disobey Freedom of the market place" este un eseu video realizat împreună cu scriitorul transnațional Ovid Pop, ca parte a rezidenței artistice în cadru programului Artist în Rezidență organizat de Tranzit.org și Fundația Erste, la Museum Quartier, Viena (2017). Proiectul este structurat pe trei capitole: 1. „Know Thyself", care vorbește despre piață ca loc al muncii și, totodată, descrie relația dintre piață și formarea identității; 2. „Knots, gold, honey and wind", care analizează piața ca infrastructură a economiei globale, a schimburilor de capital, plecând de la identificarea tehnologiilor ce stau la baza organizatorică a acestor spații, spațiul social al pieței implicând o investiție permanentă a muncii și o ierarhie sistematizată ce demontează mitul autoreglării; 3. „Mycology 360" care deplasează procesul de analiză a pieței către non-umanitate, spunând povestea fictivă a identificării unei noi specii de ciupercă „Amber Vein". Înmulțirea și reproducerea micologică sunt procesele asociate mijloacelor de funcționare a câmpurilor economice globale. Asemenea ciupercilor, piețele determină procese de igienizare și descompunere.

„Lotul 1982" este un eseu video ce tratează subiectul valorizării și devalorizării cunoașterii tehnico-practice din perioada socialistă de după schimbările survenite începând cu anii '90. Seria „Lotul 1982" cuprinde o carte de artist realizată ca parte a proiectului „Narațiuni concurente", organizat în 2019 de asociația 1+1 în parteneriat cu tranzit.ro/ Iași. Fundamentul demersului artistic este de a analiza dacă atitudinea față de obiecte poate semnala o schimbare a raporturilor sociale și economice a proprietarilor. Iar eseul video „Arhitectură mobilă" documentează dezvoltarea recentă a spațiului urban și efectele suburbanizării în Iași, scopul acestui ultim proiect fiind acela de a urmări schimbările și contradicțiile dezvoltării urbane inegale și de a descoperi legătura extinsă dintre fluxul de capital global și producția localității.

Andrei Timofte (n. 1988, București) este un artist care trăiește și lucrează ca designer freelance în Iași, România. A urmat un doctorat în arte vizuale la Facultatea de Arte Vizuale și Design, Universitatea Națională de Arte „George Enescu", Iași, unde a desfășurat un proiect de cercetare artistică intitulat „Fabrica socială a dorinței: Muncă și memorie culturală în industriile creative după anii '90". Începând cu 2010, este membru activ al grupului artistic SATellite, împreună cu Delia Bulgaru și Alex Tărnăuceanu. În 2017 a participat împreună cu scriitorul Ovid Pop la programul de rezidențe Artist-în-Rezidență Q21 organizat de MuseumsQuartier (Viena, Austria), cu o bursă susținută de tranzit.ro. Practica sa personală îmbină vise, experiențe personale „marcante" și fantezii futuriste în vederea traducerii realității într-o reprezentare vizuală hibridă, negociată prin acceptare empatică. Prin aportul unor medii diverse, este interesat de suprapunerea dintre producția culturală și politici ale spațiului local pentru a influența sfera publică urbană sau spații rurale, ce sunt vizitate și revizitate pe perioade mai lungi. Este preocupat de metode prin care design-ul și branding-ul cultural afectează viața zilnică și pot fi utilizate ca practici constructive către emanciparea umană.

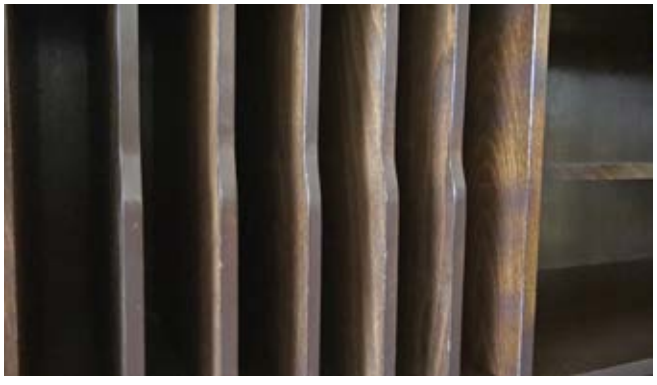

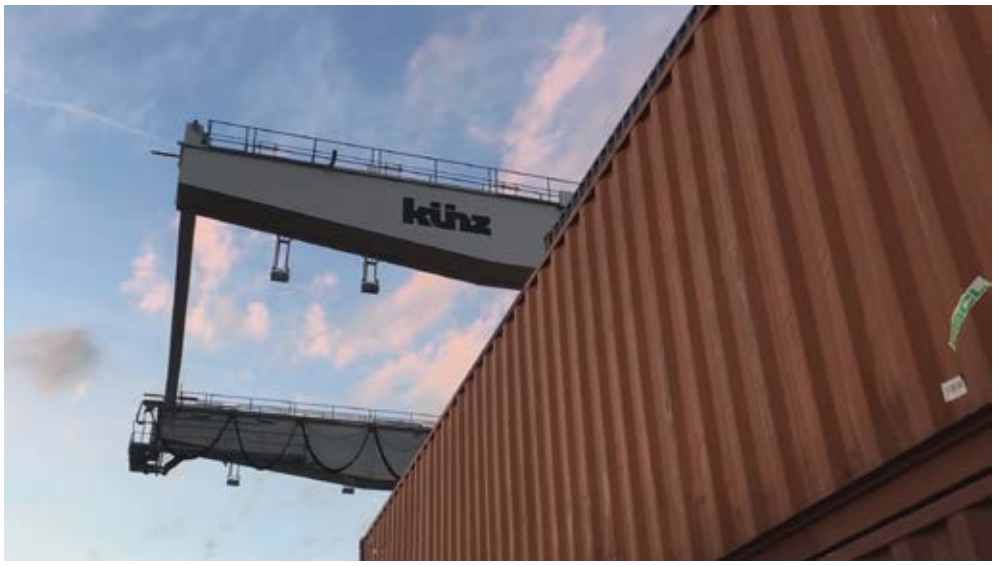
kühz

DOMESTIC

Artiști:

Alexandra Asaftei, Ionela-Mălina Dumitriu, Maria Maftei, Mariia Monika, Vlăduț Radu, Mădălina Ungureanu, Alexandru Ursache, Vlad Zugrăvel

Coordonatori:

Lavinia German
Mihai Vereștiuc

Perioada:

iunie 2019

Proiectul „Domestic" a propus o serie de reprezentări ale unor reacții critice la adresa anumitor tipologii comportamentale sociale, prevalente în spațiul cotidian, determinate de modul în care este înțeleasă asocierea dintre semnificațiile aspiraționale și funcționalitatea imediată a obiectelor domestice cu care interacționăm. Luând în considerare evidențierea înțelegerii cotidianității prin intermediul tactilității, al ironizării unui anumit mod de valorizare a corporalității și al criticării prejudecăților cu privire la modul în care se constituie „valorile sociale", lucrările, realizate sub forma unor imagini fotografice sau a unor obiecte sculpturale, s-au angajat în negocierea resemnificării relațiilor de reprezentare dintre spațiul privat/intim și spațiul public/comun. În această tensiune, care transcende replicarea relației dintre estetica și funcționalitatea obiectului resemnificat, s-a reconsiderat specificitatea obiectului sculptural în raport cu pragmatica imaginii fotografice.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie și sculptură ale studenților specializărilor Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii și Sculptură, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

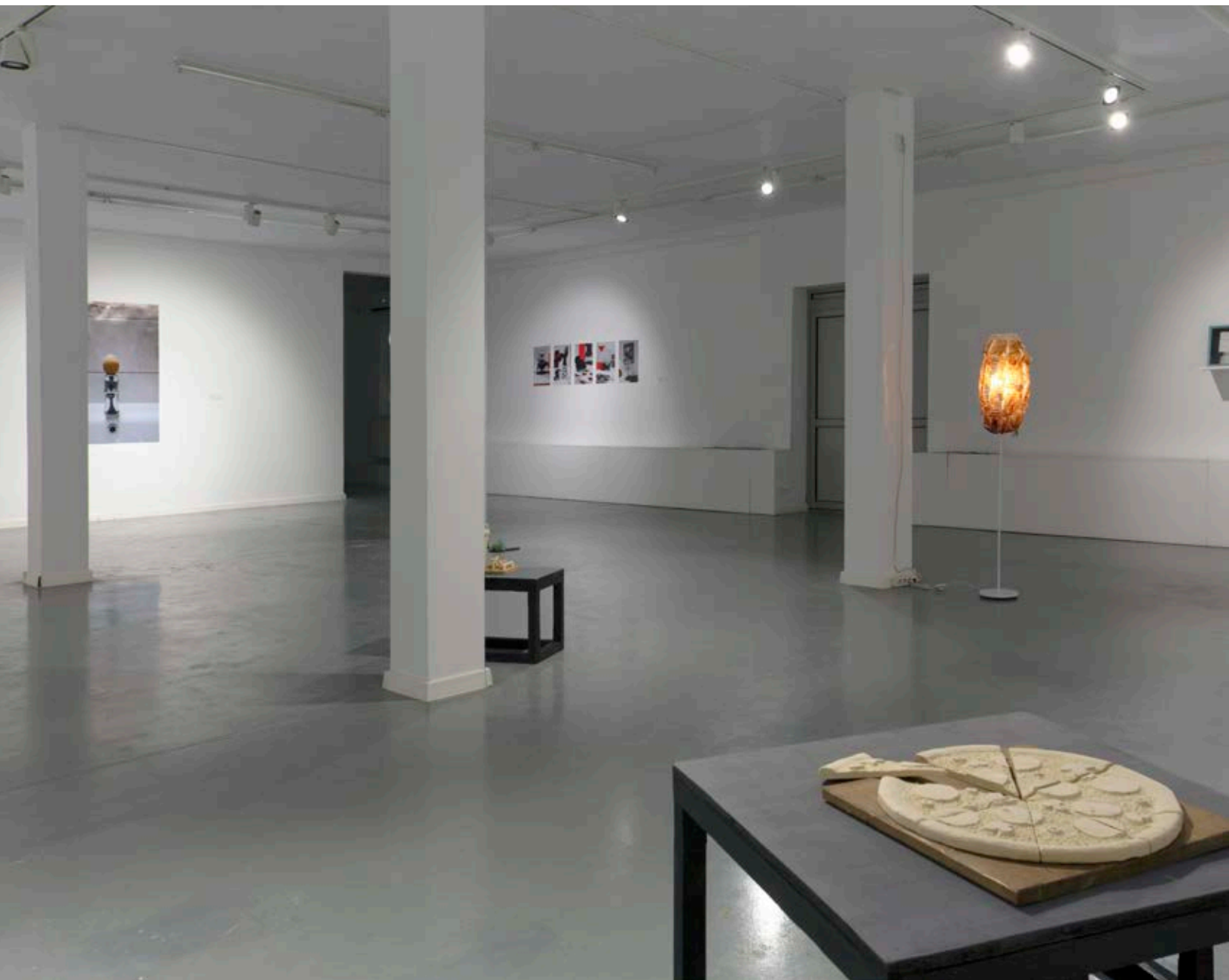

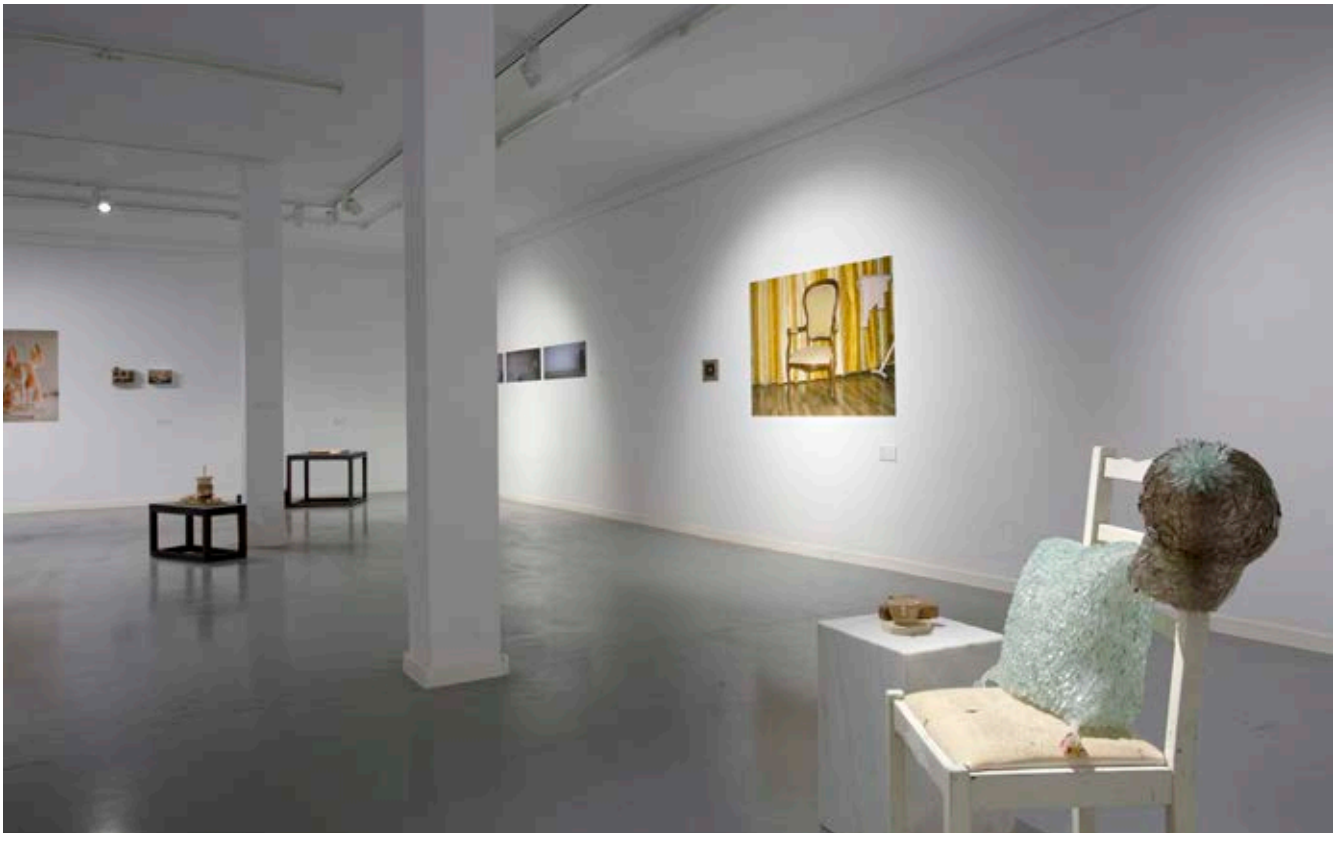

PRIVIND ÎN TUNEL DINSPRE LUMINĂ

Artiști:

Ioan Clopoțel, Florin Ghimiș, Crenguța Gîtin, Ionuț Maniga, Mădălina Roșca, Smaranda Ursuleanu, Eduard Verde, Teodor Bădărău

Coordonator:

Bogdan Teodorescu

Perioada:

iunie 2019

În lumea noastră aparent încărcată de evenimente, care ne influențează percepția într-un mod aleatoriu, ne putem situa creativ într-un context care ar răspunde condiționărilor propriilor noastre experiențe. Într-o oarecare măsură, conștientizăm și relația cauzală dintre determinările poziționărilor noastre conceptuale, parcurgerea unor stadii de învățare și execuție tehnică și trăirea socială a unor stări emoționale. În efortul de înțelegere a parcurgerii unui traseu al concepției artistice, realizăm legătura strânsă dintre stabilirea unui obiectiv și necesitatea evaluării rezultatului din perspectiva analizei eșecurilor.

Sintagma „putem întrevedea deja luminița de la capătul tunelului", atât de des pronunțată în spațiul balcanic în perioada perpetuei tranziții de la regimurile socialiste „perdante" la regimul capitalist „triumfător", a ajuns în cele din urmă să fie corect interpretată ca o „momeală politică" ce legitima stagnarea în tranziție pentru satisfacerea unor interese obscure. În replică, dacă ar fi să ne situăm, oarecum utopic, de cealaltă parte a unui tunel pe care putem presupune că l-am parcurs, ne-ar face să conștientizăm cât de dificile ar fi răspunsurile la atât de multe întrebări: dacă a existat o țintă clară, dacă a fost îndreptățită o anumită preconizare temporală, dacă a meritat angajarea tuturor să parcurgă traseul dintr-un singur tunel.

Expoziția a explorat această metaforă a tunelului și a chestionat morala alegoriei mitului platonician al peșterii. Relația dintre artiști și public e una de complicitate, în care strategiile deconspirării sunt (auto)sabotate de diferitele realități din perspectiva cărora privim ceea ce se presupune că ar fi prezentul. Deși e răsturnată printr-un efect optic, realitatea va rămâne tot timpul de partea cealaltă a tunelului pe care nici măcar nu știm dacă îl parcurgem.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

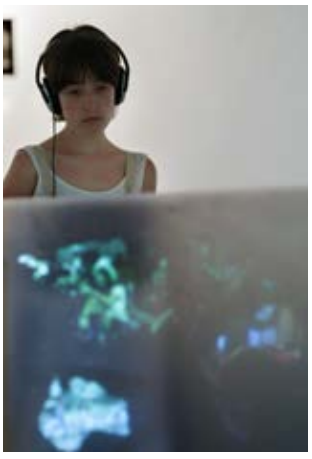

DUPLEX

Artiști:

Cosmin Agache, Claudia Brehuescu, Ionela Dumitriu, Diana Ichim, Maria Maftei, Mariia Monika, Emilian Oprea, Liviu Șarban, Mihai Talpău, Mădălina Ungureanu, Alexandru Ursache

Coordonator:

Cătălin Soreanu

Perioada:

mai 2019

Relaționând practica educațională a motivării exprimării artistice inter(multi)mediale cu practica cercetării modurilor în care pot fi puse în dialog mediul fotografic cu alte medii de reprezentare specifice artei contemporane, acest proiect expozițional a generat o serie de lucrări care au problematizat condiția evoluției tehnologiilor reprezentată prin intermediul obiectualității, instalativității, performativității.

Titlul proiectului, „Duplex", aduce în discuție conceptualizarea relației dualiste, asociative și complementare dintre reflecția asupra cadrului formal de lucru cu specificitatea mediului, de executare tehnică a unei lucrări, și gândirea traiectoriilor de interpretare tematică. Pornind de la această abordare dualistă, însă integrativă, „Duplex" s-a definit ca un teritoriu comun al asumării narațiunilor artistice personale, cu soluții ce au variat de la reprezentarea fotografică la performativitate, de la translarea obiectivă a realității la externalizarea subiectivității (auto) percepției artistice, ori de la analiza introspectivă la căutarea caracteristicilor identității de generație.

„Duplex" a fost o expoziție a studenților din anul II al specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu" Iași.

Expoziția a făcut parte dintr-o serie de inițiative similare, care au implicat studenții din anii II de la specializarea Foto-Video, precum „I'll be back" (2017) și „Life on hold" (2018), expoziții care au luat în considerare multiplicitatea posibilităților de tematizare din perspectiva modurilor personale de contextualizare transdisciplinară. Lucrările expuse sunt relevante din perspectiva înțelegerii preocupărilor noilor generații de artiști în a identifica raporturile co-determinante dintre performativitate și contextualitate în baza relației dintre conceptualizarea tematică și practicalitatea artistică.

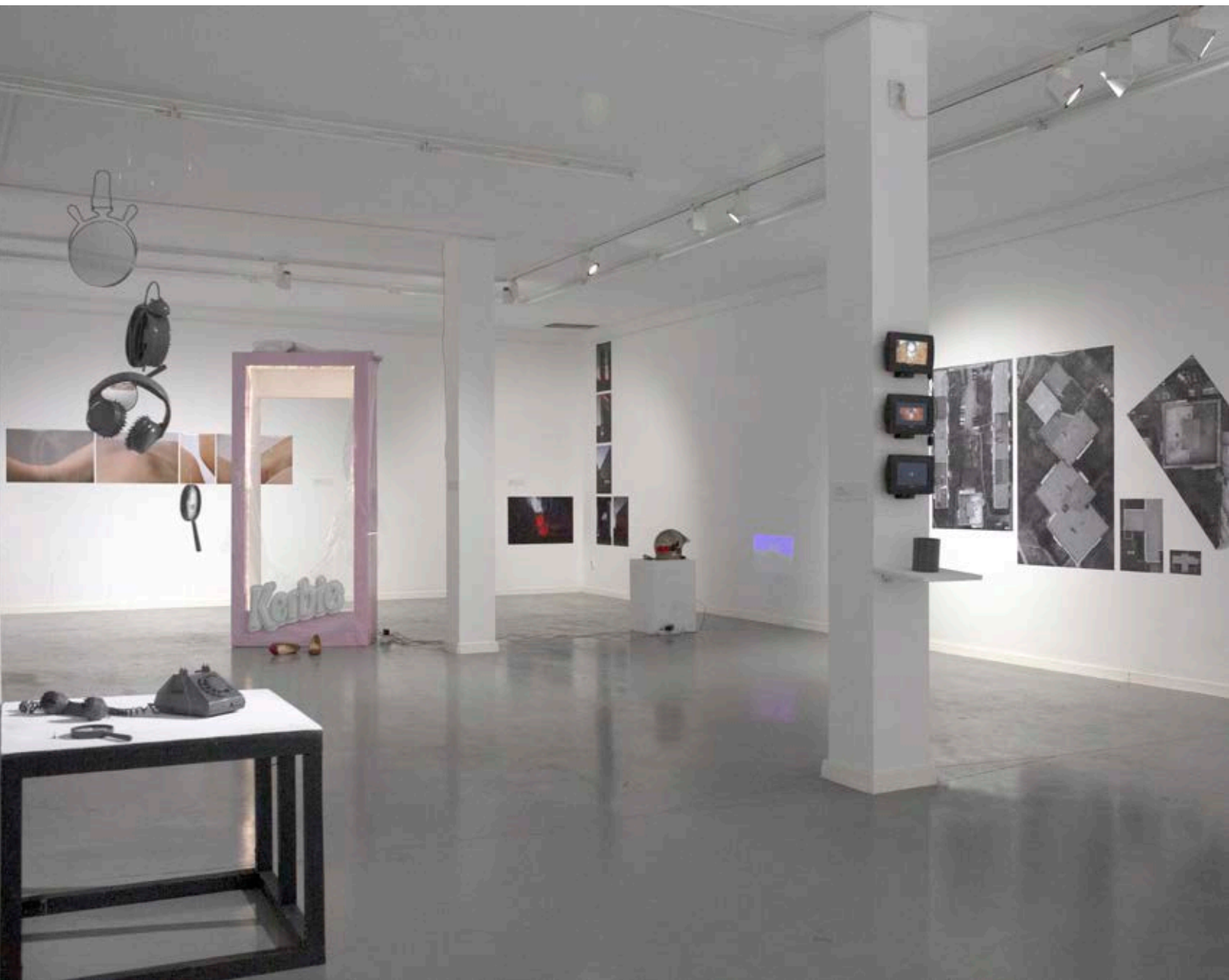
Kerbie

Kerbie

Kerbie

Interstiții urbane:

EXPERIENȚE MODULARE

Artiști:

Iulian Candalea, Gabriel Cezar, Anca-Luiza Hălăngescu, Matei Sabatino, Andrei Scriban, Andreea Timofte

Curator:

Andrei Timofte

Coordonator:

Dan Acostioaei

Perioada:

mai 2019

Expoziția a fost gândită din perspectiva unui eveniment pilot care a făcut parte din programul modular „Interstiții urbane", organizat de specializarea Artă Murală, de susținere a dezvoltării unei serii de proiecte, expoziții și evenimente artistice cu rolul de a promova arta murală interdisciplinară în spațiul public local. În mod special, acest proiect expozițional s-a orientat către interogarea conceptuală a suportului convențional prin prezentarea unor lucrări cu caracter interdisciplinar, rezultând expunerea unui puzzle colectiv bazat pe investigarea potențialităților formatului modular, care devine o temă-pretext de provocare a publicului la o serie de exerciții de perceptivitate și reflexivitate. Astfel, spațiul convențional al galeriei a devenit un laborator de testare a practicilor modulare din perspectiva unor intervenții experimentale.

Prin desenele sale „pointiliste", Iulian Candalea a adoptat o atitudine meticuloasă ce a subliniat fragilitatea personajelor sale și precaritatea suportului. Între raportul dintre subiect și material, consumarea actului artistic duce la dematerializarea suportului. Lucrarea serială „Disonanța gândirii" are ca element central percepția difuză asupra viselor. Experiența efemeră a visării este reprezentată de prezența „lucrurilor sugerate prin contur și de prezența golului, a lucrurilor care se pierd și se uită". În relație cu actul memorării, intervenția asupra formatului evidențiază tactil această percepție discontinuă a realității.

Gabriel Cezar a realizat o serie de moduli din ceramică, aparent situați la granița proiectivă dintre o nouă eră geologică și un peisaj futurist. Lucrarea sa „Modular Flower of Life" a fost inspirată de interesul său pentru prelucrarea unor motive ce provin din studiul geometriei sacre.

Proiectul serial propus de Anca Luiza Hălăngescu, intitulat „Destinație", a urmărit să surprindă acele momente performative în care materialitatea imaginilor se transformă în imaginarea unor amintiri. Prin intervenția în desen, în timpul călătoriilor cu trenul, folosind ca suport biletele CFR, s-a produs o relocalizare intimă a propriului proces de memorare.

Matei Sabatino a meditat asupra corelației dintre arta urbană și arta murală, propunând o cartografiere a relației sale cu orașul. Prin inserarea unor fluturi construiți prin tehnica origami în diverse spații locale, Sabatino a mizat pe capacitatea publicului de a observa (sau nu) prezența acestor obiecte manufacturate. Traseul urban „aleatoriu" a fost articulat conceptual în instalația „Am n-aripi" expusă în galerie, intervenția sa temporară punând la îndoială necesitatea delimitării convenționale a atelierului ca fiind cel mai adecvat spațiu de lucru, precum și reducția la formalitatea suporturilor tradiționale.

Expoziție a studenților din anul II de studii de licență, de la specializarea Artă Murală, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design. Expoziția a făcut parte din seria de evenimente realizate în cadrul Festivalului Internațional al Educației, Iași Capitala Tineretului din România 2019-2020, organizat cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași.

Organizatorii evenimentului: Universitatea Națională de Arte „George Enescu" Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design.

Profesori coordonatori: prof. univ. dr. Maria Urmă, conf. univ. dr. Bogdan Maximovici, lect. univ. dr. Ramona Biciușcă, lect. univ. dr. Adrian Stoleriu, asist. univ. drd. Andrei Timofte.

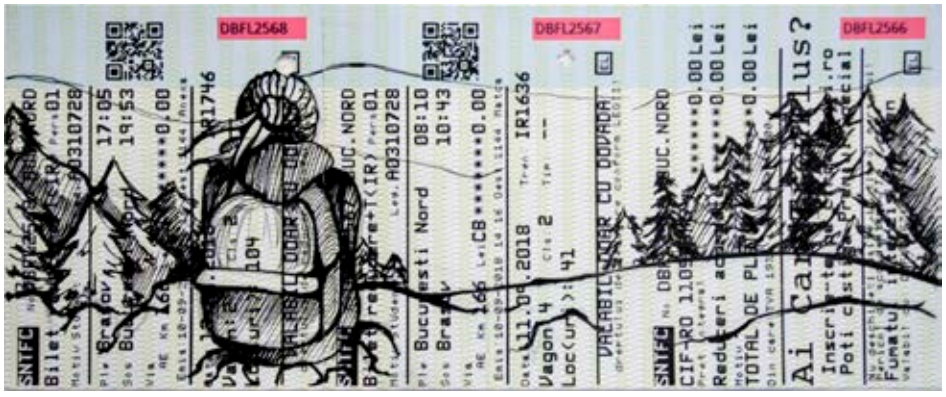
DBFL2568
DBFL2567
DBFL2566

EVERYONE
BEER

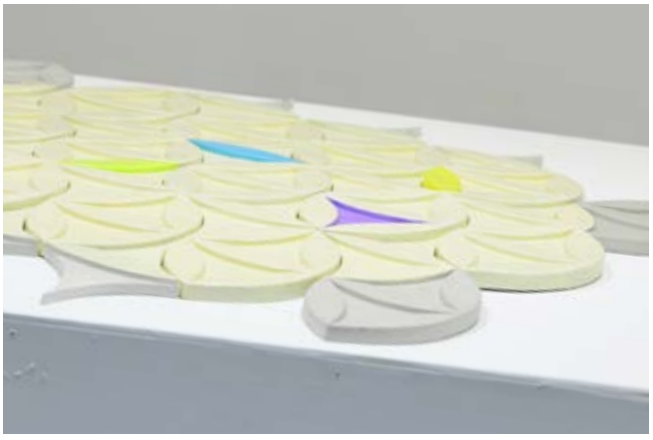

Picturile „Portrete Disney” realizate de Andrei Scriban au putut fi văzute asemenea unor imagini subliminale scăpate de sub control, în care subconștientul părea a elibera biți din cultura populară. Distanța dintre o expresie activă a acestora și evidența deprecierii și a uitării lor în *mainstream*-ul contemporan a fost accentuată de neutralitatea fundalului, iar gestul realizării portretului în format clasic a putut fi perceput ca o versiune autonomă, axată pe straniu.

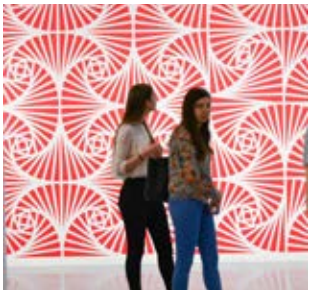

Lucrarea propusă de Andreea Timofte, intitulată „Problema șoarecilor, L(t) = F(t) +xF'(t)”, a testat limitele spațiului expozițional, propunând o intervenție matematică ce a subliniat caracterul finit al suportului mural. Potrivit autoarei, „în matematică, problema șoarecilor este un experiment în care un număr de șoareci (insecte, câini, rachete etc..) sunt amplasați în colțurile unui poligon. Fiecare șoarece se deplasează spre vecinul său imediat (în sensul acelor de ceasornic sau invers). Problema este rezolvată atunci când șoarecii se întâlnesc. În general, pentru un poligon regulat de n laturi, distanța dintre șoarecii învecinați scade cu o viteză de 1 cos (2π/n) astfel că se întâlnesc după o perioadă de 1/1 (2π/n1)”.

DEZARHIVĂRI

Artiști:

Vlad Albu, Ioana Berdan, Robert Bouariu, Andrei Botnaru, Silvia Constantin, Larissa Danilov, Alice Feraru, Mihai Florea, Francesca Ignat, Mircea Hristescu, Mălina Moncea

Curator:

Matei Bejenaru

Perioada:

martie 2019

Proiectul expozițional s-a bazat pe o serie de cercetări artistice și postproductive realizate de un grup de studenți de la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași și Universitatea Națională de Arte din București pornind de la fotografii din arhiva colecțiilor private constituite de Mihai Oroveanu, deținute de Anca Oroveanu și gestionate de Salonul de Proiecte din București. Colecțiile sunt constituite din fotografii realizate pe formate și suporturi diferite: printuri fotografice, negative alb-negru și color, plăci de sticlă, dagherotipuri, ferotipii, albume, diapozitive, grupate pe diverse categorii: industrie, agricultură, cultură rurală, muzee și expoziții, periodizări istorice ale celor două Războaie Mondiale, regimul monarhist, regimul comunist, portretizări ale diferitelor etnii etc. În practica lor artistică, studenții au selectat, prelucrat și interpretat diferite fotografii din aceste colecții, realizând proiecții, obiecte instalative, intervenții și structuri vizuale.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași și din cadrul specializării de Fotografie și imagine dinamică, din cadrul Facultății de Arte Plastice, Universitatea Națională de Arte București.

Evenimentul a fost co-organizat de Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași și Asociația Centrul de Fotografie Contemporană, Iași, ca parte a programului „Arhiva fotografică și istoria în transformare / memorie și cercetare". Programul a avut ca punct de pornire colecția fotografică a lui Mihai Oroveanu și a fost inițiat și organizat de Asociația Salonul de proiecte, București.

Program finanțat de Primăria Sectorului 1, București, prin Centrul Cultural Sector 1 în cadrul programului „Centenar pentru toți - sesiunea 2017-2020"
Program multianual co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Cu sprijinul: Fundația Noua Europă București; Universitatea Națională de Arte București; CESI - Centrul de Excelență în Studiul Imaginii București; Ciprian Mureșan și Galeria Plan B Cluj, Berlin; Galeria Ivan București

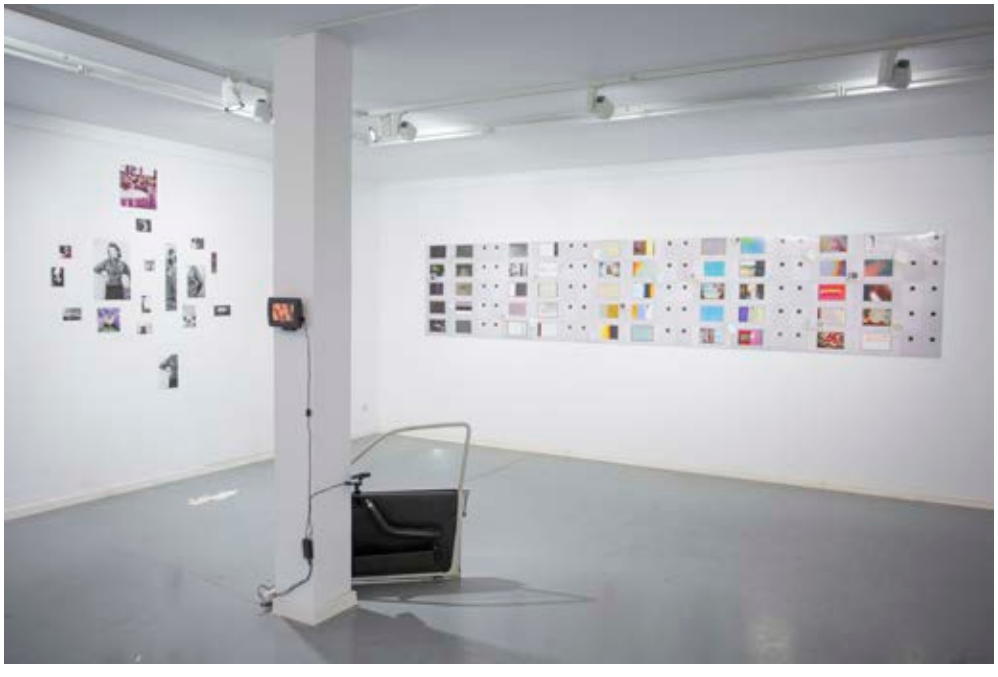

e OBSCITOR
să-ți știi
NUMELE
DE

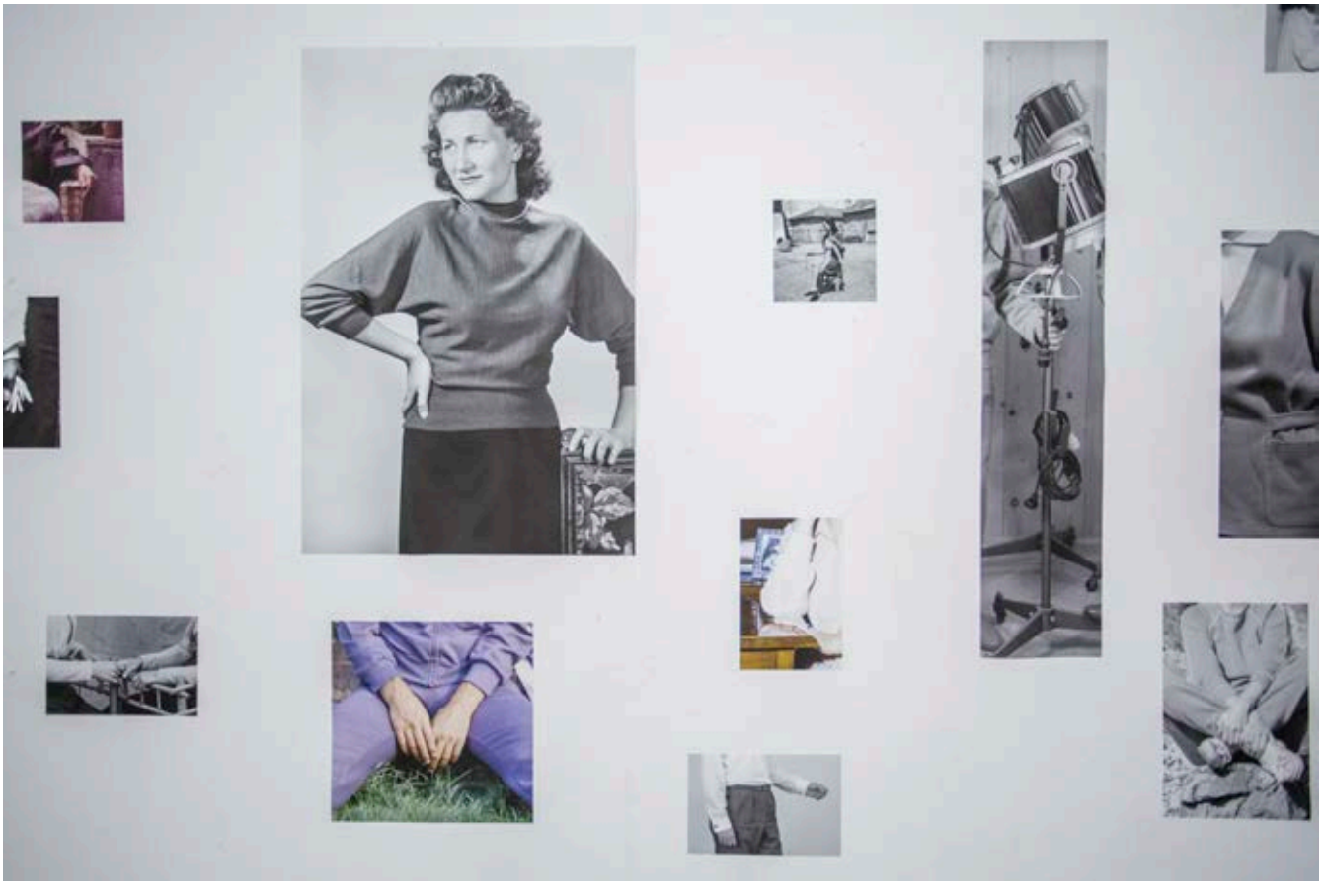

LIBIDOLAND 2

Artiști:

Andreea Cioară, Orlando Poenariu, Smaranda Ursuleanu

Curator:

Dan Acostioaei

Perioada:

martie 2019

Ați văzut ultimul episod din *True Detective*? Așteptați cu nerăbdare seria următoare din *Game of Thrones*? Discutați aprins cu amicii amatori de *Star Wars* despre posibilitatea unei continuări după ieșirea din scenă a lui Luke Skywalker? Va fi ea un *sequel* sau un *prequel*? Zapăm printre canale și navigăm prin labirintul online, printre reclame și anunțuri cu expoziții și bienale care parcă ne citesc gândurile, uneori frenetic, alteori blazați că nu a apărut nimic din ce ar putea să ne satisfacă așteptările. O amorțeală confortabilă se instalează de la periferie către centrul „corpului fără organe" pe măsură ce credibilitatea jurnalismului *quality* se împletește eteric cu dulceața *advertising*-ului într-un dans pe ritmuri etno, între frânturi de cinema televizat și spoturi electorale ce reîncălzesc teme interbelice. Realitatea post-adevărului se întrupează în consum radical și pune pe picior de egalitate orice afirmație cu contrariul ei, unde conservatorismul devine revoluție, revoluția devine un act al vorbirii prin excelență, iar pasivitatea este înlocuită de pseudo-activitate post-politică.

Cum ar mai putea fi definit acum spațiul de reflecție asupra condițiilor creative, atât timp cât momentul pe care îl trăim este marcat de nevoia aproape compulsivă de a revoluționa metodele de producție și de creativitate? Sub impulsul de a produce discurs critic, artistului nu-i rămâne decât să adopte poziția martirului care conștientizează că arta a fost apropriată în întregime de capital, o condiție în care orice instanțiere critică nu e decât o altă ofertă. În cuvintele Bojanei Kunst, arta este într-o relație interesantă cu funcționarea capitalismului contemporan care saturează toți porii vieții sociale: criticismul și caracterul provocator al artei par să fie o parte a exploatării puterilor umane.

LIBIDOLAND 2 poate fi tot atât de bine un *sequel*, un *prequel*, cât și o bienală. Reiterare a unui eveniment ce a avut loc în 2017, expoziția a inclus lucrări produse de trei tineri artiști, absolvenți ai Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași. LIBIDOLAND 2 a mizat pe o strategie ce a urmărit includerea privitorului într-o instalație aparent haotică, permutând în timp real pozițiile de subiect, obiect, intimitate și distanță.

Lucrările Andreei Cioară au conturat metaforic un portret al pulsiunilor sale consumiste în care elementele fragmentate păreau că încearcă, aproape fără speranță, să își reînchege coerența pierdută prin participarea la actul consumului radical. Piesele lui Orlando Poenariu au interogat suprafața codată social a vestimentației, universul psihedelic proiectat pe acest suport interpunându-se ca o lentilă defectă care sublinia incongruențele inerente ale producției de subiectivitate. Iar imaginile propuse de Smaranda Ursuleanu trimiteau către teoria feministă, narcisismul asumat al imaginarului ei constituind o fină critică a clișeelor mentale care înconjoară această temă, aplicându-se multiple niveluri de transcodare.

Expoziția a fost realizată de Specializarea Artă Murală / Ceramică a Facultății de Arte Vizuale și Design, din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, cu sprijinul Asociației Vector, Asociației 1+1, Asociației tranzit.ro/ Iași.

Blanco
bodynova
alive
ONLY

MARTOR

Artist:
Ionuț Filimon

Coordonatori:
Mihai Vereștiuc
Simion Cristea

Perioada:
ianuarie 2019

Expoziția s-a bazat pe instalarea unei lucrări care reinterpretează genul autoportretului din perspectiva metaforei omului „dublu nemuritor" care, pe de o parte, se auto-privește, iar pe de altă parte este privit. Lucrarea nu este doar un autoportret al autorului, ci e transpusă ca auto-portret al fiecărui privitor. Lemnul mort din care a fost realizată instalația sculpturală, care pare să fi transformat galeria într-o capelă mortuară, este reintrodus în circuitul vieții de către autor, păstrându-și în mod paradoxal statutul contradictoriu de materie moartă și sens viu, într-un raport de auto-identificare/auto-portretizare a privitorului cu reprezentarea morții și a (auto)vegherii ei.

Ionuț Filimon (n.1995) este absolvent al studiilor de licență și master din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, specializarea Sculptură. A participat la simpozioane și expoziții precum: „Fă ce vrei!", expoziție personală. Galeria Dana, Iași (2018); Expoziție de sculptură și fotografie, Festivalul Hangariada Iași (2018); Visual Art Field, Afterhills Music & Camp; Arts Festival, (2018); Simpozion Național Studențesc de Sculptură „Formă și Expresivitate", Pașcani (2017); Expoziția „Atelier 35", Iași (2017); „Particularități Formale"; la Muzeul Unirii, Iași (2016); Expoziția „Atelier 35", Iași (2016) - premiul pentru sculptură; Expoziția „Atelier 35", Iași (2015); Expoziția „Atelier 35", Iași (2014) - premiul pentru sculptură.

PEISAJE ANTROPOGENE

Artist:
Berta Maria Moldoveanu

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
noiembrie 2018

Alterarea ecosistemelor lumii prin intervenţia nocivă a omului implică marcarea unui moment critic în istoria geologică: accelerarea Antropocenului. Dincolo de politizarea recunoaşterii ori ignorării schimbărilor climaterice, se pot identifica cu acurateţe şi emoţie degenerările mediului înconjurător provocate de impactul industrializării agriculturii, dezvoltărilor haotice ale urbanizării, creşterii efectului de seră, acidificării oceanelor, efectelor defrişărilor, deteriorării biodiversităţii ori chiar extincţiei unor biomase din sfera plantelor ori a speciilor animale. Consecinţele rapacităţii structurale a sistemului economic global se resimt în accelerarea schimbărilor din biosferă, în modificarea proceselor meteorologice şi a ciclurilor anotimpurilor, în poluarea radioactivă.

În ultimii ani, s-a acţionat cu insistenţă în direcţia unei turnuri ecologice în artă care să evidenţieze rolul eco-social pe care l-ar putea avea practica artistică în denunţarea efectelor capitalismului global şi în crearea condiţiilor unei conştientizări a necesităţii unei etici ecologice cu efecte imediate asupra reconstruirii relaţiei deteriorate dintre viaţa socială şi lumea naturală. Totodată, una dintre întrebările radicale ale contemporaneităţii este aceea dacă producerea materială a artei nu ar contribui, la rândul ei, la degradarea dezideratului ecologic.

Negociind sensurile activismului ecologic şi ale neomaterialismului, Berta Maria Moldoveanu a realizat o suită de serii post-picturale în care reprezentarea simili-expresionist abstractă şi informală a stratigrafiei geologice interferează cu teatralitatea imersivă a expunerii. În producerea lucrărilor ea a utilizat, deopotrivă, în mod literar şi metaforic, atât materiale naturale, cât şi materiale create artificial, de la pietre de râu, praf şi fragmente de marmură, rumeguş, ulei de in, nisip, cânepă şi cărbuni, la lichid acrylic (monomer), aracet, smoală, adezivi şi pigmenţi de oxizi. Lucrările potenţează reflecţia asupra tematizării critice a Antropocenului, fiind prezentate ca într-un poetic tablou periodic al elementelor intenţionalităţii artistice de a produce o re-cunoaştere a condiţiilor supravieţuirii relaţionale în eco-sistemul biosferic.

Proiect produs de Vector Studio în parteneriat cu Asociaţia Culturală Altlaşi şi UNAGE ca parte a programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs susţinut financiar de Institutul Francez din Iaşi.

Berta Maria Moldoveanu a urmat, în paralel, studiile de master în Teorii şi practici în artele vizuale şi în Pictură la Facultatea de Arte Vizuale şi Design din cadrul Universităţii Naţionale de Arte „George Enescu" din Iaşi. A contribuit cu lucrări de artă pentru expoziţiile: „Niveluri de realitate" (Galeria Aparte, Iaşi, 2015, 2016, 2017), „Vise în Balcani" (Galeria Artut, Bucureşti, 2015). De asemenea, a expus o serie de proiecte personale la Palatul Culturii (Sala „Gheorghe Asachi", Iaşi, 2007), Muzeul „B. P. Hasdeu" (Câmpina, 2008) şi Muzeul „N. Grigorescu" (Câmpina, 2008), Muzeul „Vasile Pîrvan" (Bârlad, 2008), Centrul Cultural „Friedrich Schiller"/ Centrul Culural „J. L. Calderon" (Bucureşti, 2011), Palatul Parlamentului (Sala Constantin Brâncuşi, Bucureşti, 2013).

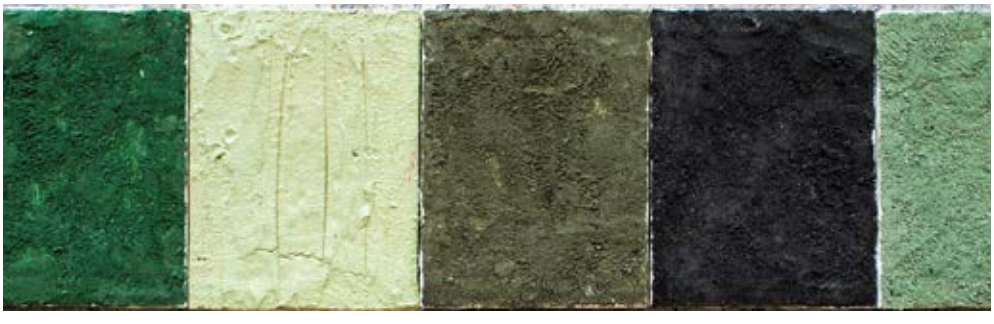

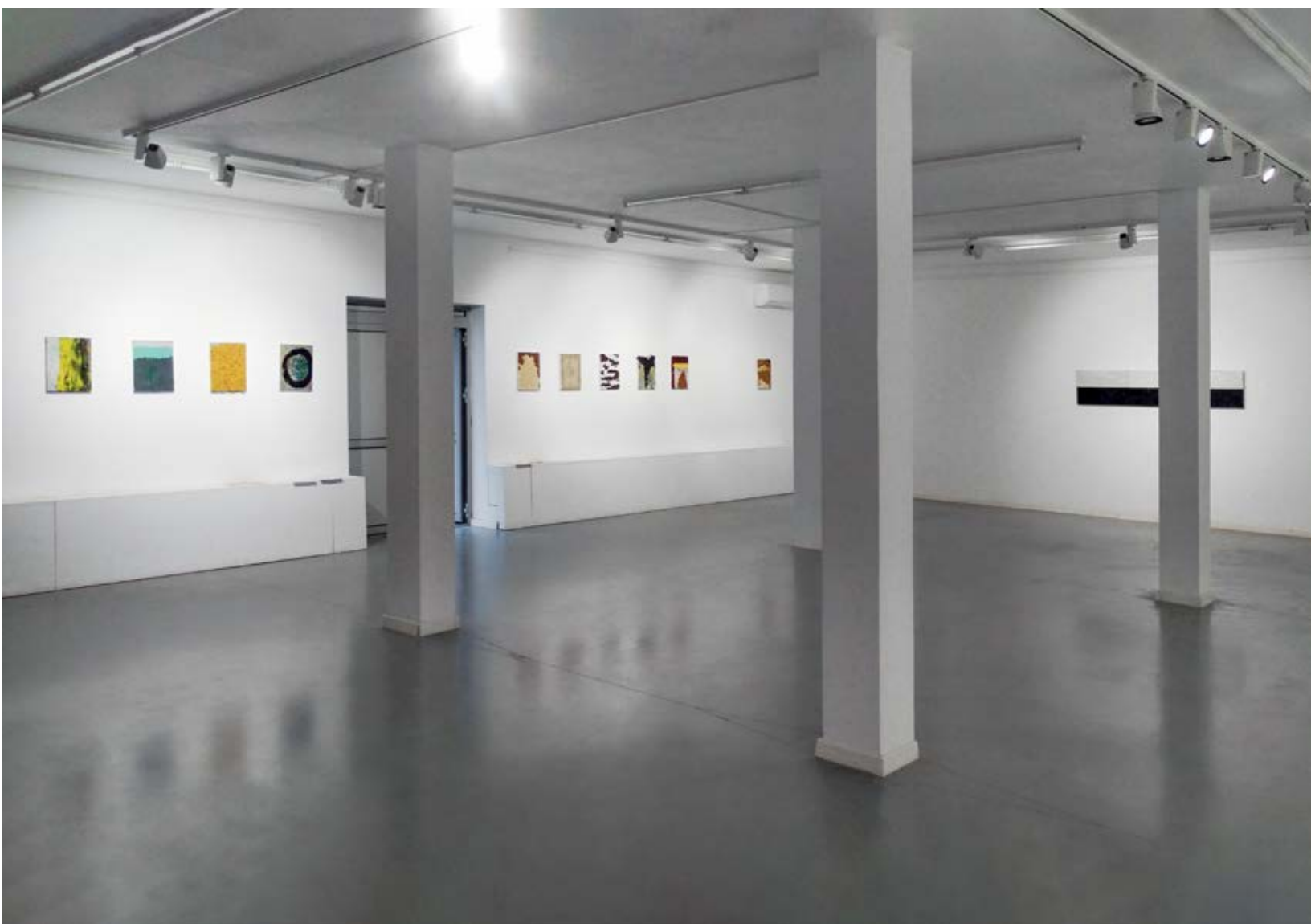

ÎN ALTĂ PARTE

Artiști:

Diana Butnaru, Eveline Enescu, Florin Ghimiș, Oana Gociman, Oana Nechifor, Daniel Selas, Silviu Vacariu, Vlad Zugrăvel

Coordonator:

Lavinia German

Perioada:

mai 2018

Titlul acestei expoziții este un fragment de afirmație care nu pretinde nici o continuare, ambiție de finalizare sau impuls la acțiune, sugerând o situație de suspendare, o stare incertă de apartenență sau localizare. Subiectele lucrărilor, construite pornind de la observațiile artiștilor, pendulează între analiza spațiului social și cel personal. Instalațiile fotografice, seriile de imagini și diferitele proiecte video (de la filmul experimental la cel documentar) s-au constituit din perspectiva unei priviri poetice asupra diferitelor situații cotidiene, văzute ca limitări și condiționări sau stări incerte ale existenței unui fapt. Proiectele au schițat, ca atare, o distanță intenționată față de orice formă de realitate și au încercat să relocalizeze privitorul într-un alt spațiu, anonim, incert și, mai mult decât atât, irelevant, potențând renunțarea de a mai căuta ceva. Această suspendare temporară a coordonatelor a obligat cumva la căutarea răspunsurilor în atmosfera altor scenarii, vise sau geografii.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie și video ale studenților specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

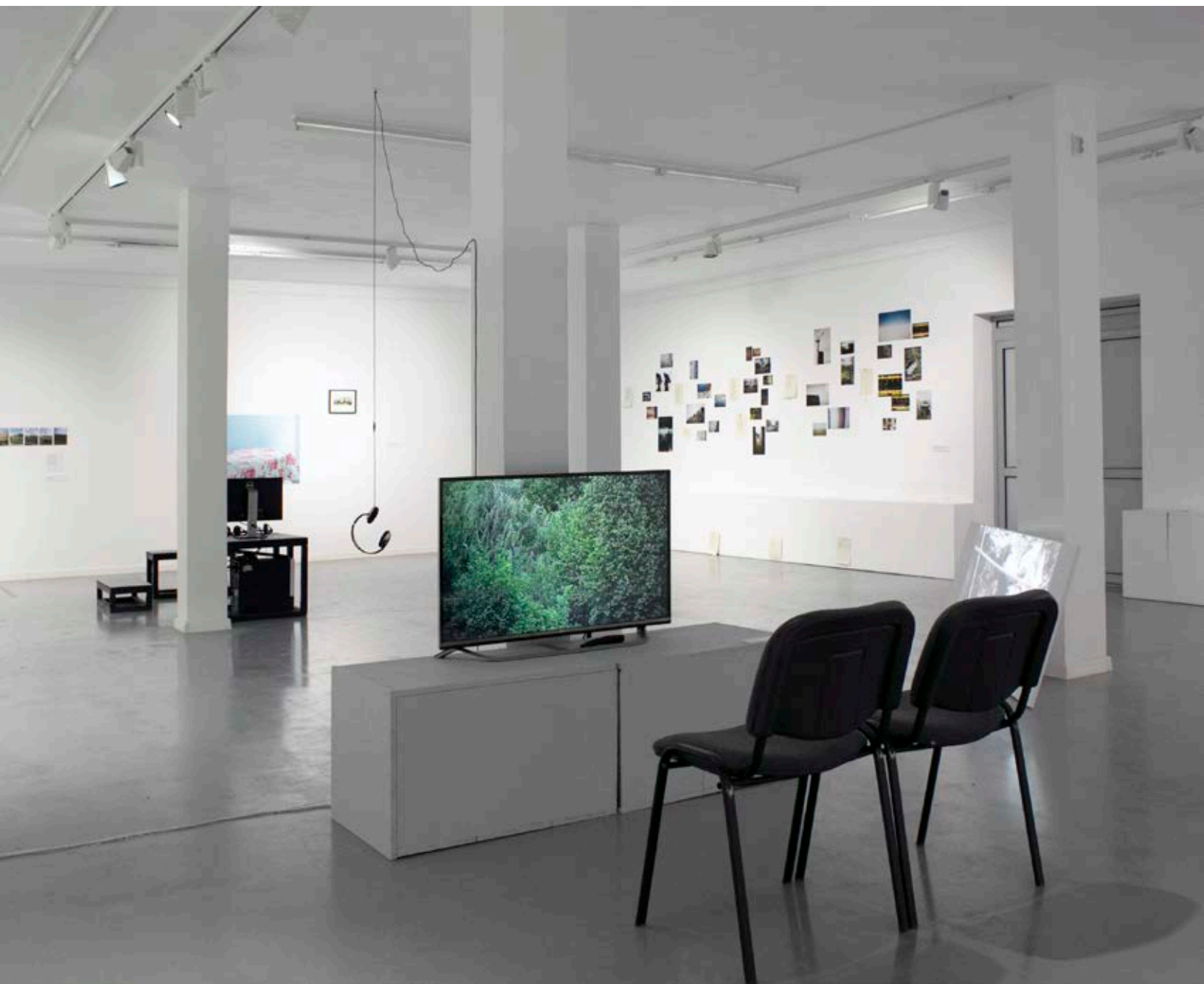

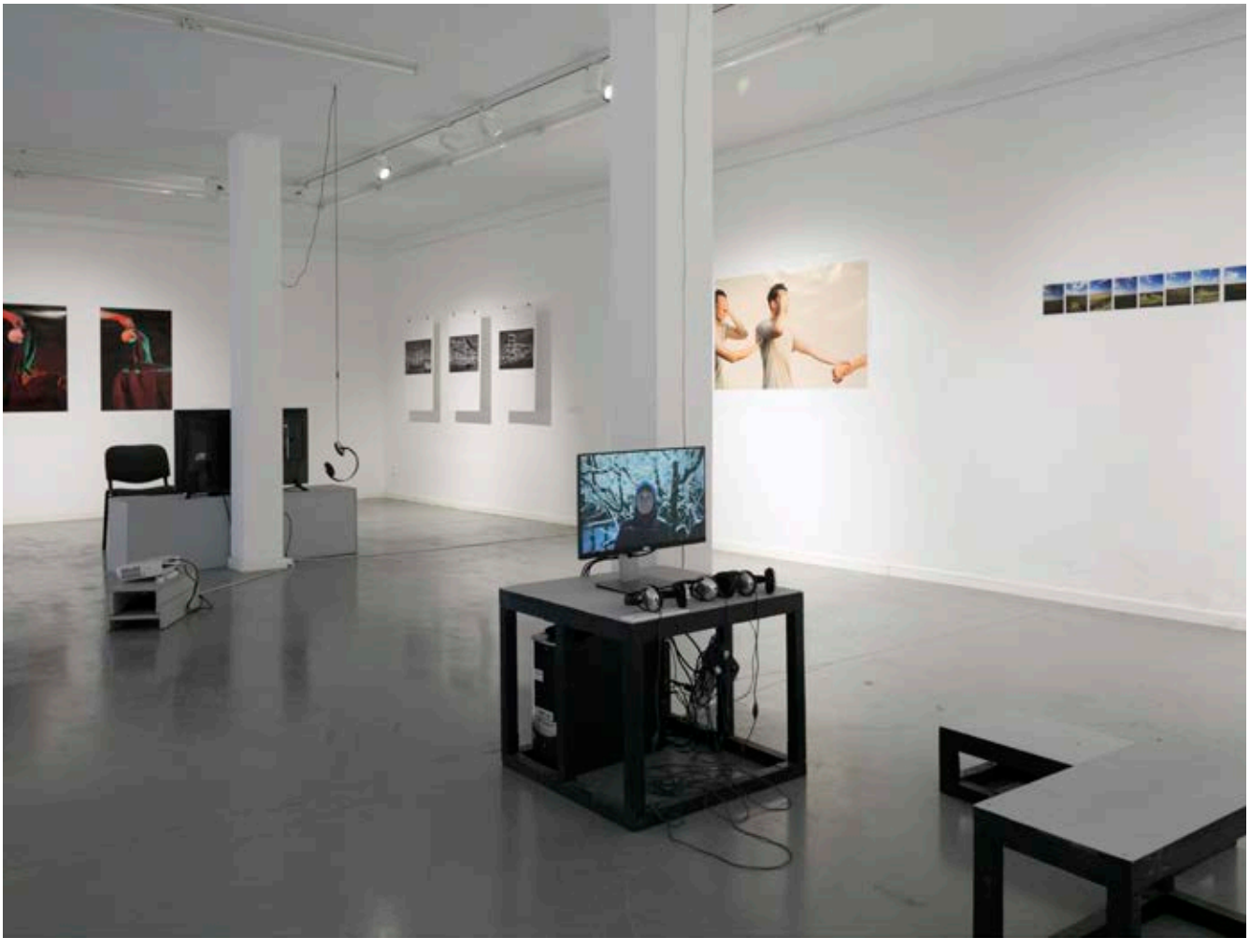

LIFE ON HOLD

Artiști:

Flavius Ailenei, Anca Afilipoaiei, Georgiana Bordianu, Andrei Chirica, Luis Coca, Elena Cojocaru, Vlad Colotilă, Ioana-Maria Cordun, Eveline Enescu, Victor Ghinea, Narciss Grosu, Robert Lența, Ștefan Lupu, Eduard Mihalachi, Oana Georgiana Petrache, Valeria Petrenco, Theodora Stanciu, Vlad Zugrăvel

Coordonator:

Cătălin Soreanu

Perioada:

mai 2018

„Life on hold" a presupus o provocare de a dezvolta un scenariu propriu, alternativ, o înțelegere personalizată a poziționării față de o societate și un stil de viață din ce în ce mai tehnologizate, optimizate și eficientizate, respectiv o analiză a raportului dintre filosofia și ergonomia vieții, așa cum este ea impusă ca standard cotidian, și atmosfera culturală care e condiționată de accelerare, popularitate, rating, *coolness*, succes, competiție, oportunități și priorități.

Încercând să propună noi forme de recuperare a normalității și firescului individual în relație cu modelele fals-competitive propuse de societatea contemporană, care sunt deopotrivă opresive și alienante, proiectele studenților au gândit o reevaluare a sensibilităților și valorilor personale ale unei generații supuse, în contextul cultural actual, asaltului constant al *trend*-urilor și formelor de cunoaștere condiționate mediatic și tehnologic.

Oscilând între decizii intermedia și multimedia, cu un accent pe relevanța unor abordări transdisciplinare prin intermediul practicilor artistice contemporane, proiectele studenților oferă posibilitatea unei înțelegeri a preocupărilor noilor generații de artiști de a opera creativ în marjele raporturilor dintre performare și receptivitate publică, propunând formule de sondare tematică introspectivă a propriilor personalități artistice și de observare a interacțiunilor cu publicul.

„Life on hold" a fost o expoziție a studenților din anul II al specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu" Iași.

Expoziția face parte dintr-o serie de inițiative similare, care au implicat studenții din anii II de la specializarea Foto-Video, precum „I'll be back" (2017) și „Duplex" (2019), expoziții care au luat în considerare multiplicitatea posibilităților de tematizare din perspectiva modurilor personale de contextualizare transdisciplinară. Lucrările expuse sunt relevante din perspectiva înțelegerii preocupărilor noilor generații de artiști în a identifica raporturile co-determinante dintre performativitate și contextualitate în baza relației dintre conceptualizarea tematică și practicalitatea artistică.

confess

PE MARGINEA UNUI SPAȚIU SPECULATIV

Artist:
Teodor Bădărău

Curator:
Cătălin Gheorghe

Coordonator al cercetării doctorale:
Matei Bejenaru

Perioada:
aprilie 2018

În cartea sa de eseuri despre „marginile filosofiei", Jacques Derrida punea în discuție forța referențială a marginilor fiecărei pagini pe care o parcurgem dintr-o carte, margini care inițial ne apar albe, negative, invizibile, dar care conțin în subsidiar gânduri ale cititorilor care „fabrică urme" în actul diferențial al lecturii. Aceste margini le-am putut regăsi și în instalația experiențială din galerie, în care temporalitatea s-a auto-suspendat pentru a lăsa loc speculației inter-spațiale.

În zilele noastre au apărut variațiunile filosofiei „realismului speculativ", iar dacă ar fi să speculăm pe marginile gândirii lui Quentin Meillassoux ne-am putea întreba, în experiența vizitării expoziției, dacă spațiul pe care nu îl vedem există independent de prezența noastră în el, dacă e necesară admiterea contingenței corelaționării cu spațiul potențial invizibil, dacă într-adevăr cunoaștem un spațiu despre care credem că ne este familiar deoarece îl parcurgem zilnic.

În proiectul său de „cercetare bazată pe fotografie", Teodor Bădărău a prelucrat 'spațiul din exteriorul spațiului expozițional' prin simulare, reprezentare și interpretare, implicând raporturile 'prezență anterioară auctorială' - 'absență inițială a privitorului' într-un act de construcție a unei „rețele diferențiale" paradoxale în care au fost angrenate solitudinea, alienarea și nihilismul cu intervenționismul, intersubiectivismul și conceptualismul experiențial.

Cercetarea sa nu a presupus o investigație liniară care ar fi pornit de la o intuiție, ar fi documentat factualitatea spațiului privirii într-un mod obiectivist observațional, ar fi selectat datele confirmate prin experimentul procesului de lucru, ar fi conceput sistemul de reprezentare pentru a comunica cât mai convingător experiența concepției sale explorative, ci a presupus crearea unei experiențe receptive care a pus publicul într-o situație de ambiguitate pentru a-l imersa apoi într-o reflecție de clarificare subsecventă mirării.

Potrivit artistului, s-a vizat investigarea subsidiarului imaginii, a problematicilor legate de poziționarea fotografului, camerei, privitorului și, prin aceasta, de situarea subiectului reprezentării și a subiectului privitor într-o intersecționalitate neclară, câtă vreme imaginea e negativul obiectualității în raport cu spațialitatea, provocând astfel o experiență a fracturii dintre „realitate" și reprezentarea ei ca produs al unei percepții și reacții subiective, din perspectiva individualității auctoriale.

Prin reflecția asupra condiției secvențialității cadrelor, prin meditația asupra efectului metafizic al expandării imaginii pe întrega suprafață a filmului fotografic analog, prin construirea unei instalații vizuale care a transformat spațiul în mișcare, prin producerea intermitentă a unor fragmente de spații neutre care s-au auto-dizolvat într-un teribil spațiu lichid, Teodor Bădărău a dedublat și, ulterior, a demultiplicat privitorii pe întreaga orizontalitate a conținutului imaginilor și intricațiilor marginilor spațiului speculativ pe care, relativ în definitiv, l-a precizat.

Proiect produs de Centrul de Fotografie Contemporană din Iași în parteneriat cu Vector Studio și UNAGE ca parte a programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs susținut financiar de Institutul Francez din Iași.

Teodor Bădărău (n. 1977) este absolvent al Universităţii Naţionale de Arte „George Enescu" din Iași. Discursul său artistic este bazat pe observaţia instituţională şi socială; astfel propune studiul mecanismelor interne care denaturează percepţii şi care au ca rezultat comportamente sociale, căutate atât în spaţiul privat, cât şi în cel public. Ideea că imaginea nu poate exista altfel decât asumată ideologic face ca metoda sa de lucru să preia elemente de docu-ficţiune. În practica sa artistică foloseşte mediul fotografic faţă de care se relaţionează dintr-o perspectivă anti-instituţională, denunţând dimensiunea sa obiectivă, pe care o percepe ca o limitare conceptuală a mediului.

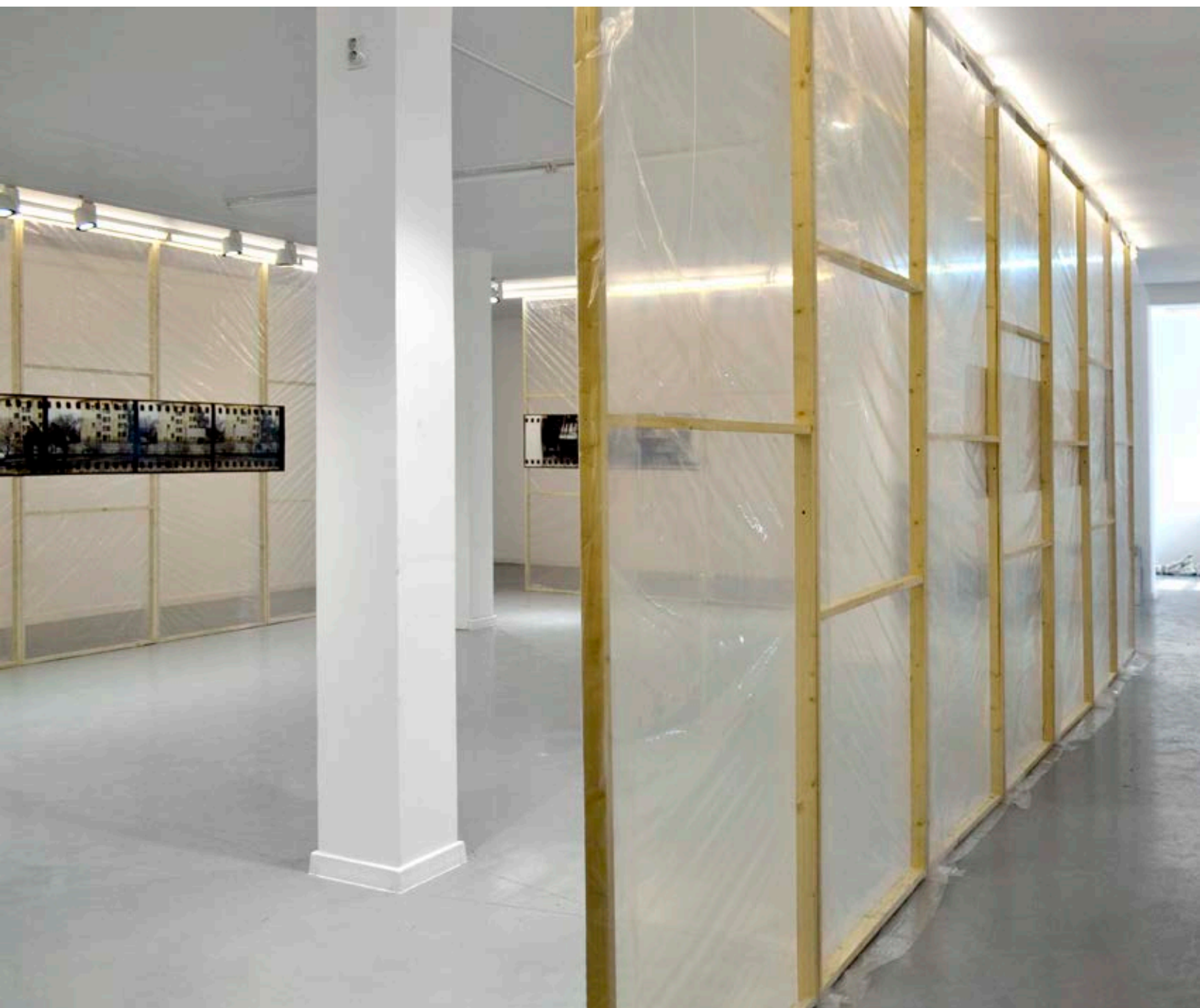

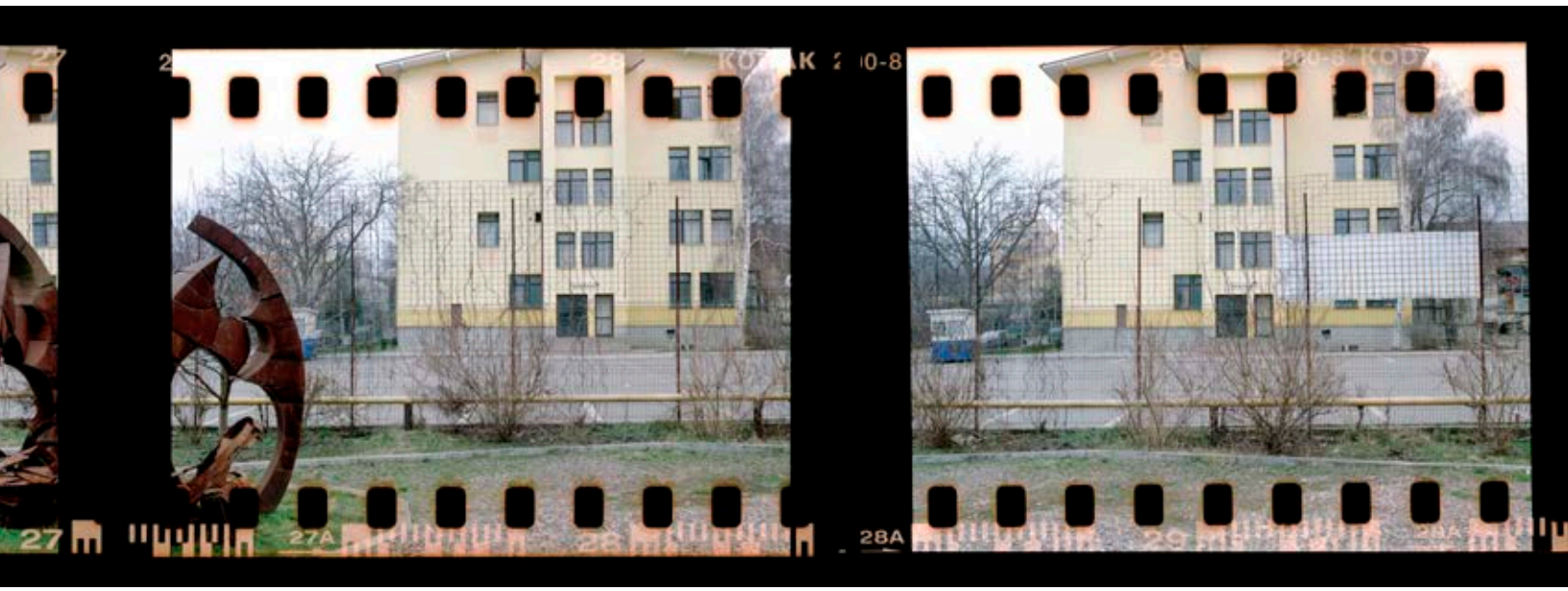
27
27A
28A

P.F. ARTIST

Artiști:

Andrei Botnaru, Robert Bouariu, Vlaicu Bunduchi, Silvia Constantin, Larrisa Danilov, Mihai Florea, Oana Gociman, Francesca Ignat, Mălina Moncea, Vlad Onescu

Coordonator:

Bogdan Teodorescu

Perioada:

martie 2018

Expoziția „P.F.Artist" a propus o reflecție asupra unei semiotici inversate în care artistul devine obiectul unui contract social, fără însă a scăpa și de circumstanțele în care ar putea fi perceput și ca obiect de artă. Opera de artă este integrată într-un sistem complex de circulație a mărfurilor și semnificațiilor artistice, iar artistul poate suferi, în consecință, un proces de obiectificare a persoanei sale fizice, în care materia sa intelectuală devine parte a unui materialism contractual. Artistul substituie obiectul de artă, iar acțiunile sale devin un produs al subiectificării obiectului.

Acest proiect expozițional a propus și o nouă înțelegere a arhivării din perspectiva configurării unei forme de biocenoză între obiectele expuse, care preiau nu doar funcții sociale, ci și caracteristici organice de integrare a publicului prin resemantizarea unor acțiuni și comportamente estetice. O dublă reflecție asupra aparentei autonomii a mărfurilor artistice în sistemul de circulație și tranzacționare economică a sensurilor și asupra heteronomiei reprezentărilor mentale influențate de impactul noilor tehnologii asupra vieții cotidiene determină angajarea într-o analiză psiho-socială a condițiilor care au făcut posibilă transformarea sistemică a artistului într-un produs de consum cultural.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

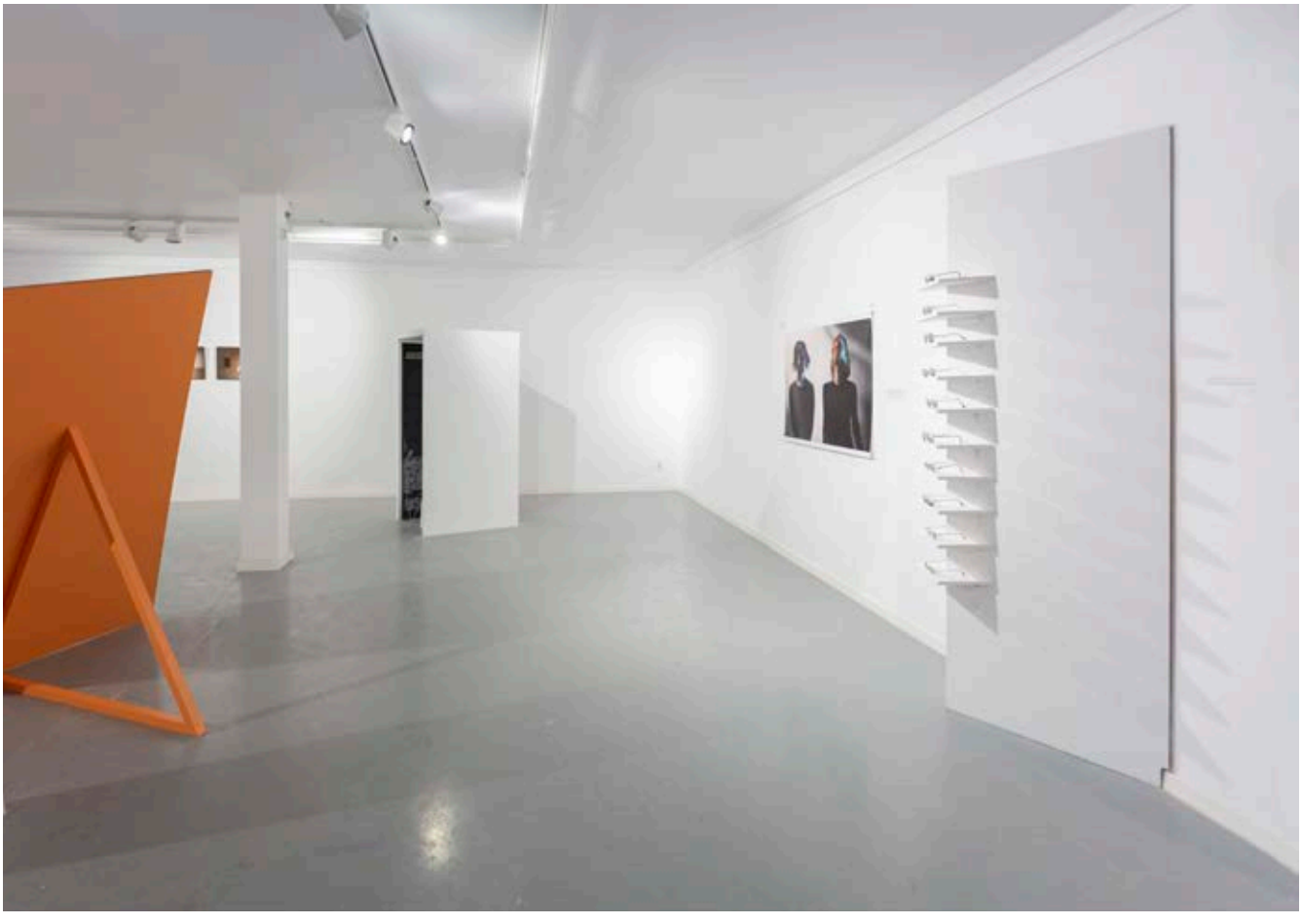

Video.2:

AT THE EDGE OF SIMPLE THINGS

Artiști:

Andrei Botnaru, Diana Butnaru, Crenguța Gîtin, Elena Ioniță, Ionuț Maniga, Adina Panainte, Anda Roșca, Silviu Vacariu, Eduard Verde

Coordonator:

Andrei Cozlac

Perioada:

februarie 2018

Concepția expozițională a presupus prezentarea unei platforme de proiecte video dezvoltate prin intermediul unor studii ale cotidianității realizate de studenții specializării Foto-Video cu scopul de a crea o interacțiune complexă, deopotrivă de recognoscibilitate și de perplexitate, cu publicul larg. Tema acestei ediții, „La marginea lucrurilor simple", pornește de la reprezentarea explorării unor moduri de raportare a autorilor lucrărilor video la o serie de experiențe personale, simple și singulare, formulate vizual printr-o serie de procese de transpunere a retoricilor specifice unor experiențe senzoriale și contemplative trăite în interacțiunile cu lucrurile întâlnite în viața de zi cu zi.

Expoziția a inclus lucrări de video și instalații multimediale ale studenților specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

ALTCINEVA DECÂT TINE

Artiști:
Elena Ioniță, Monica Mihoc

Curator:
Sarah Muscalu

Coordonator:
Matei Bejenaru

Perioada:
februarie 2018

(Auto)delimitările identității presupun crearea unor bariere care să ne separe și să ne protejeze de restul oamenilor, de exterior. Limitele personale marchează, astfel, un spațiu potențial flexibil care permite, în acest context particular, construirea unor realități ulterior împărtășite care nu aparțin nici propriei persoane, nici altcuiva. Identificarea unor orizonturi ale intimității are drept consecință separarea unor spații specifice, de la intimitate (reprezentată prin imaginea corpului), spațiu privat (prin accentuarea sentimentului de „acasă") și relaționare interpersonală (manifestată în spațiul social) la ceea ce poate fi identificat ca expresie a materialității, uneori manifestată la nivel instituțional (economic, politic, cultural), toate aceste orizonturi fiind configurate într-un mod interdependent, cu impact la nivelul propriei persoane.

Cele două tinere artiste au în comun dimensiunea terapeutică a practicii artistice utilizată ca mijloc de comunicare a timidității. Spațiul expozițional s-a constituit, în percepția acestora, într-o proiecție a spațiului personal devenit, astfel, într-un mod paradoxal, public. Invitația adresată publicului, de a intra în acest ansamblu intimist, poate fi văzută ca un gest puternic, de curaj, perceput ca fiind necaracteristic temperamentelor timide.

Elena Ioniță (n. 1997) a fost studentă a programului de licență din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, specializarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, a Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași. A participat la expoziții colective precum „I'll be back?!" (2017), „Video.2 / At the edge of simple things" (2018).

Monica Mihoc (n. 1994) a fost masterandă a Facultății de Arte Vizuale și Design, specializarea Foto–Video, master în fotografia artistică din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" Iași. A absolvit studiile de licență ale aceleiași universități și a participat la expoziții precum „Origamic" (2016), „Take or Make" (2016), „NO Cable, NO Radio, Just Me" (2017).

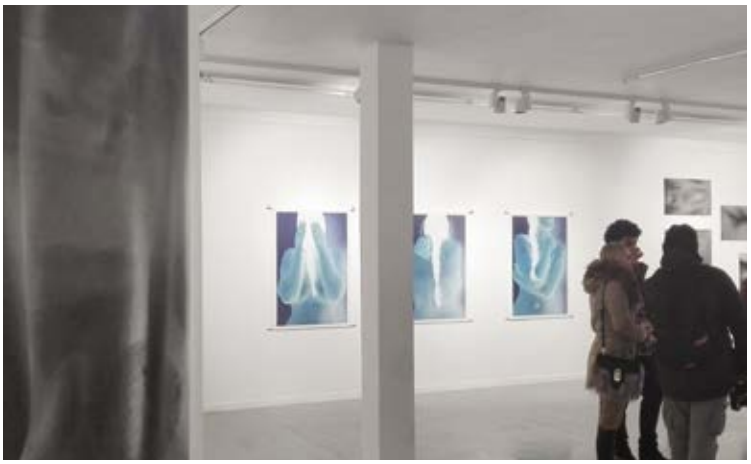

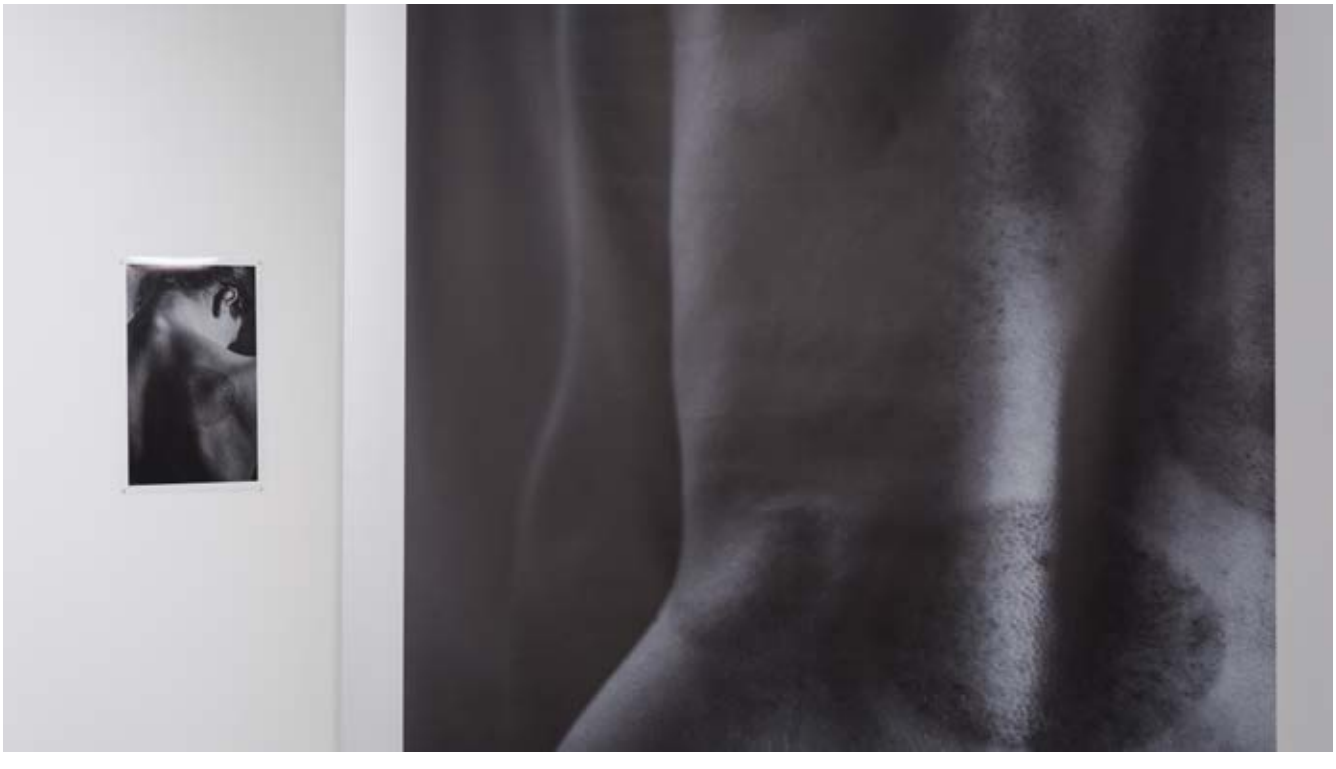

PARADOXUL MUNCII ALBE

Artist:
Sarah Muscalu

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
noiembrie 2017

Tensiunea creată între politicile de formare a identității artistului (și a conștiinței muncii lui) și cele de inoculare a idealurilor identității „creativului" (cu viața sa speculativ economizată) definește un timp al contrastelor decizionale. Curentul de opinie generalizat susține o ruptură între, ceea ce metaforic sunt denumite, „gulerele albastre" (muncitorii în salopete) și „gulerele albe" (muncitorii în cămăși cu cravată), desemnând două categorii sociale a căror muncă este ideologic și remunerativ diferențiată. O tendință accentuată este aceea de a se crea cadrul în care cei ce urmează programe de studii în artă să fie strict asociați cu lucrătorii „albi" (intelectuali, membri ai comunității „artelor liberale") din „industriile creative". În aceste condiții se construiește o speculație potrivit căreia artiștii ar trebui să își constituie o identitate de „creativi" care să le asigure o formă de auto-întreținere economică prin exercitarea unei „munci albe", superioare „muncii albastre" (a muncitorilor „obișnuiți", „comuni", a căror muncă „nu merită" reconsiderată) care în marea ei majoritate a ajuns să fie asociată cu „munca la negru". Paradoxul vine, însă, din aceea că așa-zisa „muncă albă" care ar trebui să desemneze

Expoziția a fost realizată în cadrul programului de cercetare și producție artistică Vector – studio de practici și dezbateri artistice.

Sarah Muscalu (n. 1994) urmează un program de studii doctorale în Arte Vizuale la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" (UNAGE) din Iași, sub coordonarea profesorului univ. dr. Matei Bejenaru. În perioada 2016-2018 a urmat în paralel programul de studii de masterat în Pictură și programul de studii de masterat în Teorii și practici în artele vizuale la UNAGE Iași. A realizat o serie de expoziții personale: „Wakeful Dreams" (Galeria Aparte, Iași, 2016), „Under Construction" (Galeria Victoria, Iași, 2018) și „În absența unei uitări contrafactuale" (Galeria Aparte, Iași, 2019) și a curatoriat expozițiile „Origamic" (Galeria Aparte, Iași, 2015) și „Reprocesând memoria" (Galeria Victoria, Iași, 2018). A participat la expozițiile Diploma 2018 (The Institute, București), Jeune Création Européenne - Biennale d`art contemporain 2019-2021.

atât „nivelul ridicat" al muncii artistice (considerate „creative" într-o economie definitiv neoliberală), cât și valorizarea financiară mai consistentă, este în realitate o „muncă albă" în sensul unei munci care nu ar trebui să fie vreodată definită într-un context de apropriere ideologică abuzivă, ci ar trebui să își păstreze caracterul deschis, ne-înscris în cadre pre-setate, emancipată în experimentarea a tot ceea ce poate crea pornind de la simplul spațiu alb.

Sarah Muscalu a abordat „munca albă" atât ca manifest al practicii artistice, văzută ca modalitate de schițare continuă a unui sens, de construire a unui habitat, de angajare într-un proiect indiferent de „absurd" și de „nimic", cât și ca ironizare a celor care construiesc o imagine idilică a artistului ca „icon" al inovației și capitalizării culturale.

În lucrările sale, Sarah Muscalu a pictat muncitori care trasează fundația unui șantier. Muncitorii, cu căști albe de inginer, desenează structuri constructiviste, transmută grid-uri, pregătesc vopsirea unor ziduri. În mod aparent, inginerii-muncitori lucrează pe un șantier, însă, transpunându-ne în lumea lor printr-un experiment mental susținut de reprezentarea lor vizuală, realizăm că ei sunt angajați *de facto* în realizarea unei post-constructiviste picturi abstracte. Sarah nu mai lucrează ea însăși direct pe pânză, ci simulează o populație de mici figurine oleo-politice care performează în teatrul de operațiuni al pânzei.

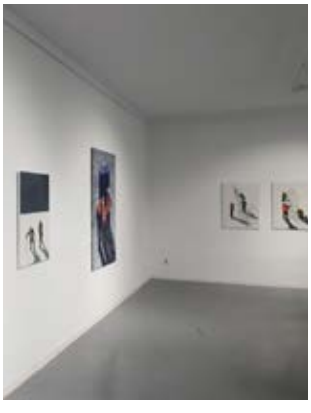

Referințele ei, deși chiar directe, deoarece trimit și la construirea unui șantier în proximitatea agresivă a ferestrei atelierului ei, acum dărmat pentru a face loc extinderii șantierului unor apartamente rezidențiale de lux în zona industrială a orașului, circumscriu în forță și condiția ambiguă a muncii fizice și creative a artistului care de cele mai multe ori este ignorată, nivelată de o cultură a antreprenoriatului.

Pictura Sarahei e multiplu aluzivă, la gândirea realistă, la principiile constructiviste, la dezideratele realismului socialist, la pictura discursivă și cea angajată social, la pictura procesuală și cea performativă, la propriile experiențe cotidiene. În spațiul alb al pânzelor, înainte de a vizualiza trasarea oricărei pensulații, e resimțită o introspecție covârșitoare asupra condiției artistului ca lucrător cultural, ca inginer constructor al noilor locuri de locuit într-un câmp social din ce în ce mai ierarhizat și mai acumulat.

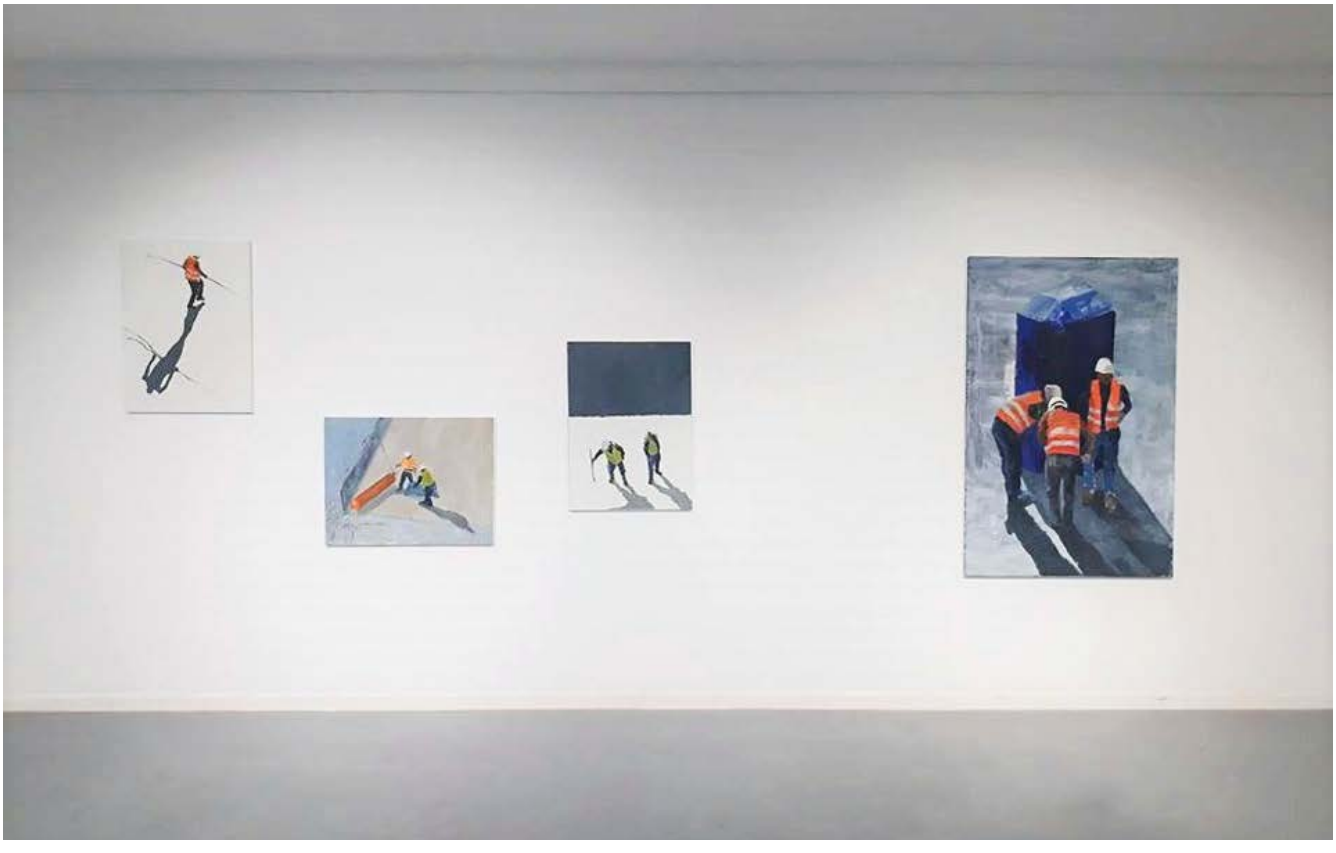

FINISARE 17

Artiști:

Alexandru Burlacu, Ștefan Coman, Oana Albeșteanu, Erminia Piu, George Pîrîială, Ionuț Filimon

Coordonatori:

Mihai Vereștiuc, Dumitru Oboroc, Simion Cristea

Perioada:

august 2017

Ediția din 2017 (cu lucrări ale studenților care au finalizat studiile de masterat în Sculptură) a prezentat o serie de instalații, o parte dintre ele desenând spații în spații, de la simularea unui spațiu închis-deschis al auto-portretizării locuirii, propus de Ștefan Coman, la construirea unei diorame a temporalității amintirilor, în cazul lui Ionuț Filimon. Expoziția e completată de cuplajele metaforice ale lui Alexandru Burlacu, un gen de desene tridimensionale ale onirismului și necunoscutului, de obiectele contradictorii ce stârnesc perplexitatea ale Erminiei Piu, de grupul statuar realizat de Oana Albeșteanu, reprezentând o proiecție imobilă a pre-atașamentului inter-personal și de reprezentarea unui timp al matriarhatului în grupul statuar realizat de George Pîrîială.

Seria de expoziții „FINISARE" a prezentat publicului larg lucrări de sculptură, obiect și instalație realizate pentru examenele de licență și de masterat ale studenților de la programele de studii în Sculptură din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

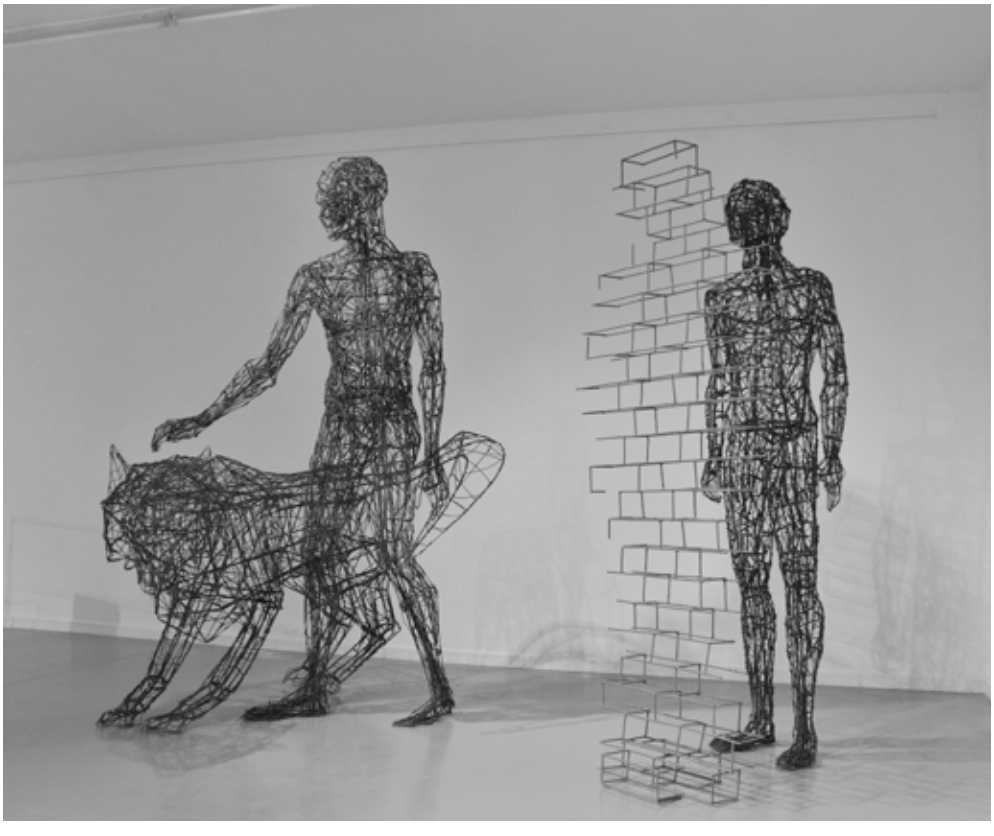

NO CABLE, NO RADIO, JUST ME

Artiști:
Vlaicu Budunchi, Ionuț Buzatu, Carmen Maftei, Monica Mihoc, Oana Nechifor, Louisa Vancea

Coordonator:
Bogdan Teodorescu

Curator:
Sarah Muscalu

Perioada:
iunie 2017

Expoziția „NO Cable, NO Radio, Just Me" se constituie într-un demers artistic ce are în prim-plan realitatea din afara rețelei. Dubla negație nu trimite neapărat la un refuz, ci mai degrabă la o atitudine critică, la absență, la izolarea socială, la relațiile interumane care sunt regândite în atmosfera wireless a contemporaneității. Existența umană în afara mediilor de comunicare moderne provoacă anxietăți individului. Cotidianul susține o presiune socială constantă în raport cu aparenta facilitare a dialogului, apărută odată cu diversificarea posibilităților de transmitere a informațiilor. Virtualul nu asamblează sentimente, ci le substituie, le absoarbe, mediul digital eliminând în acest caz nivelurile senzorialității. Lucrările incluse în acest proiect exploatează teme fundamentale din arta contemporană, precum memoria, distincția dintre memoria digitală și cea personală, cunoașterea de sine și demarcarea identității (sau mai degrabă procesul de definire a identității eului), interacțiunea corporală, stereotipurile și prejudecățile sociale, relația antitetică organic-anorganic, limitele umanului în contextul secolului *no-limits*.

NO Cable, NO Radio nu trebuie înțeles ca o lipsă, ci mai mult ca o suspendare temporară a prezenței, a convenției, a vizibilului. Plasarea proiectului într-o poziție critică atât față de obsesia pseudo-veridică a relaționării, cât și față de omniprezența comunicării în timp real (*breaking-news*, transmisie 4G, informații *real-time*) favorizează și problematizează artificialitatea raporturilor sociale, estetica individualității precum și disproporționalitatea dintre izolatul social și *follow*-erii virtuali. Lucrările au și o dimensiune autoreflexivă plasând în centrul atenției privitorului structura cotidianului, a rețelei din care (in)conștient facem parte cei mai mulți dintre noi.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalații multimediale ale studenților masteranzi din specializarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

I'LL BE BACK?!

Artiști:

Ștefan Căpraru, Alexandra Dornean, Crenguța Gîtin, Marius Geangu, Florin Ghimiș, Elena Ioniță, Ionuț Maniga, Milian Nicușor, Alin Ojog-Stratulat, Mădălina-Ioana Oniciuc, Adina Diana Panainte, Mădălina Roșca, Tudor Rotaru, Vlad Călin Sandu, Silviu Vacariu, Eduard Verde, Tiberiu Zorilă, Andrei Botnaru

Coordonator:

Cătălin Soreanu

Perioada:

mai 2017

Proiectul expozițional „I'll be back?!" a propus simularea mai multor micro-lumi narative prin intermediul unui recurs metodologic la modul de conceptualizare și de expresie al benzilor desenate. Astfel, s-a făcut apel la o serie de defragmentări vizuale prin secvențializări dinamice, la meditații pe marginea desenului, la filmări experimentale în spațiul urban, la construirea unor instalații multimediale și obiectuale prin recontextualizarea unor referințe la istoria tehnologiilor artei contemporane sau a unor obiecte *ready-found*, însă valorizate prin interacțiuni personalizate, precum și la interpretări performative în filmări video și *in situ*. Micile istorii personale sunt relatate aluziv, în unele cazuri chiar și cu umor, în altele cu un atent excurs despre subliminalitate, creând o atmosferă contraintuitivă a deconspirării unei intimități aflată la limita dintre memento și imaginare. În nota unui metadiscurs expozițional, doi performeri se plimbă prin expoziție de la o lucrare la alta, cu căști de motocicliști pe cap, așezându-se uneori și în fața câte unui spectator, contemplând în abis ecranul emoțional care conectează ambiguitatea perceptivă cu certitudinea deciziilor artistice.

„I'll be back" a fost o expoziție a studenților din anul II al specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu" Iași.

Expoziția a facut parte dintr-o serie de inițiative similare, care au implicat studenții din anii II de la specializarea Foto-Video, precum „Life on hold" (2018) și „Duplex" (2019), expoziții care au luat în considerare multiplicitatea posibilităților de tematizare din perspectiva modurilor personale de contextualizare transdisciplinară. Lucrările expuse sunt relevante din perspectiva înțelegerii preocupărilor noilor generații de artiști în a identifica raporturile co-determinante dintre performativitate și contextualitate în baza relației dintre conceptualizarea tematică și practicalitatea artistică.

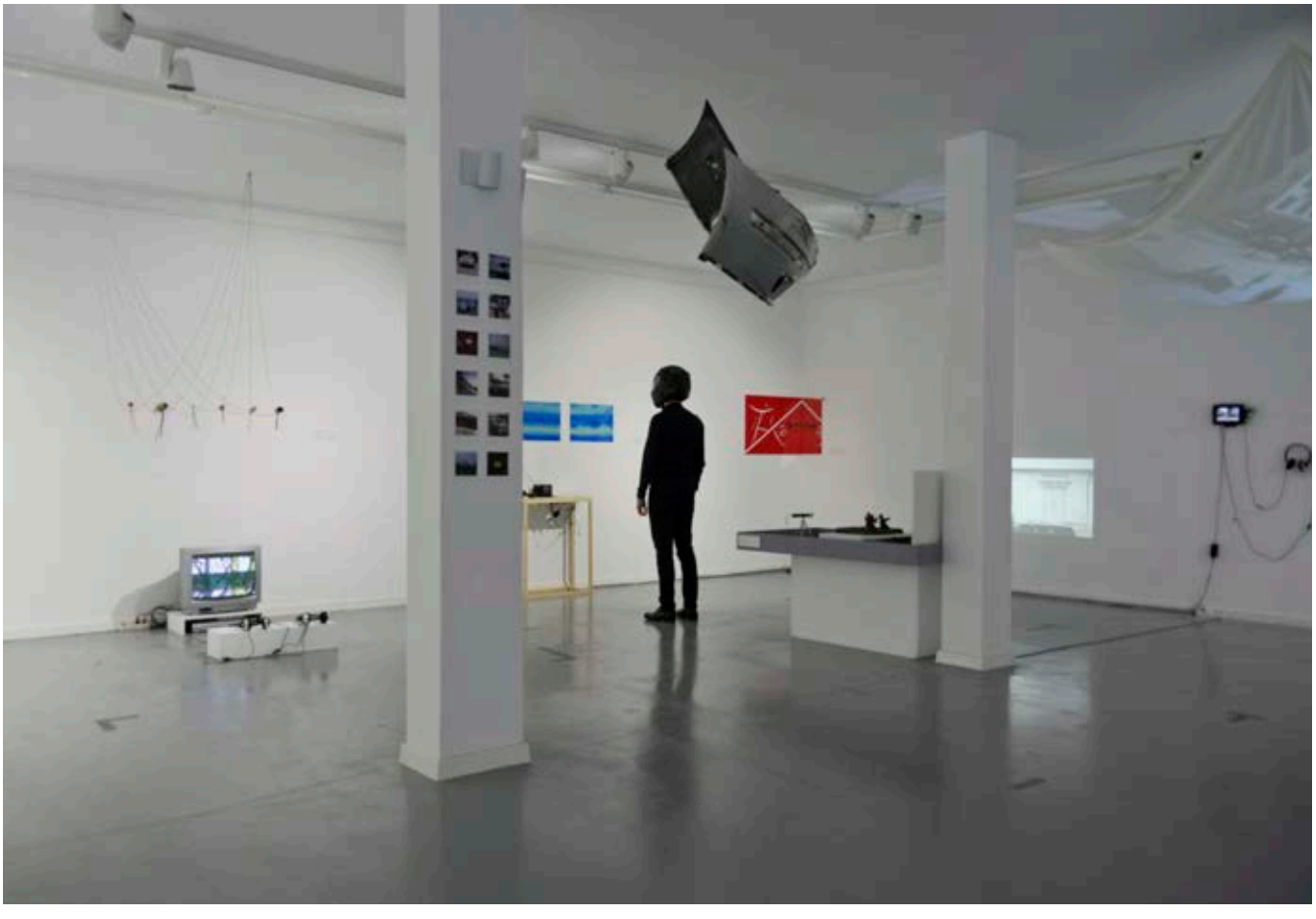

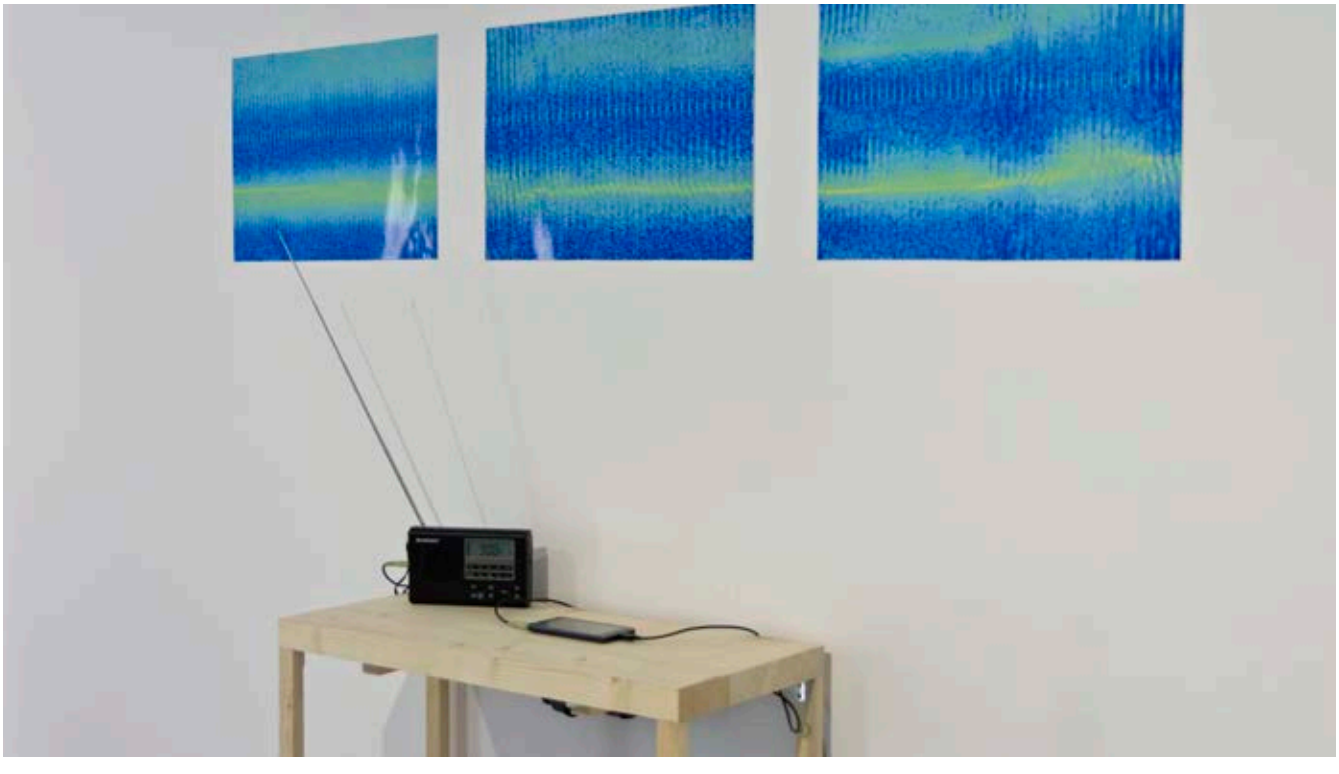

Triunghiul lui Kanizsa.

DESPRE PRIETENI IMAGINARI

Artiști:

Șerban Anechiței, Andreea Cioară, David Curea, Maria Gaciu, Elena Huncă, Maria Hreniuc, Bianca Huțanu, Diana Iordache, Mihai Mocanu, Ionuț Niga, Mihai Pîrîială, Orlando Poenariu, Filofteia Răileanu, Smaranda Ursuleanu, Martha Vieru

Perioada:

aprilie 2017

Coordonatori:

Maria Urmă, Mihai Pamfil, Adrian Stoleriu, Ramona Biciușcă, Daniel Sofron

Curator:

Dan Acostioaei

Încă de la începutul secolului XX, psihologia gestaltistă încerca să descrie fenomenele iluziilor optice. Odată cu Rudolf Arnheim și Hans Wallach, aceste studii capătă un contur din ce în ce mai clar. Arnheim sintetizează legea fundamentală a percepției, concluzionând că „orice configurație de stimuli tinde să fie văzută astfel încât structura rezultantă să fie cât mai simplă posibil în condițiile date".

În 1976, psihologul și artistul italian Gaetano Kanizsa, preocupat de câteva decenii de problematica percepției, resuscita interesul pentru iluziile optice propunând un triunghi iluzoriu, formă geometrică pe care privitorul însuși o proiectează în spațiile absente ale formei-contur.

În privința prietenilor imaginari, cercetările ne arată că aceștia constituie o parte normativă a copilăriei și chiar a maturității. În psihologie se susține că însoțitorii imaginari pot fi identificați mai ușor cu personajele create de un prozator. Unii oameni de știință afirmă chiar că persoanele creative, precum scriitorii de romane de ficțiune, sunt mai predispuși a avea prieteni imaginari în copilărie. Diferența majoră între un amic imaginar pe care îl întâlnim cu precădere la copii și prezențele imaginare din psihopatologie este aceea că, în cazul tulburărilor psihice, creatorul entității imaginare nu este capabil să distingă între realitate și imaginar. Copiii folosesc adesea prietenii imaginari în scopul de a experimenta situații pe care nu le-au trăit încă, interacțiunea cu entitatea imaginară devenind în acest fel o modalitate de a cunoaște lumea înconjurătoare, prietenul imaginar devenind un interpus între lumea reală și lipsa de experiență în relație cu ea, un exercițiu de cunoaștere a celorlalți înainte de a fi interacționat cu ei.

După cum Platon ni-i descrie pe Menexenos, Hippothales și Lysis, ca fiind tineri și frumoși prin prisma *kalokagathiei*, o calitate morală „vizibilă" cu ochiul liber, expoziția a încercat să problematizeze condiția artistului de la care se așteaptă să producă „frumos" și să creeze o „realitate" „sublimă". Oare aceasta nu îi servește privitorului ca o proiecție iluzorie a propriilor interstiții și lacune ale formei-contur?

Expoziție realizată în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design, Specializarea Artă Murală / Ceramică cu sprijinul Asociației Vector.

Fig.2

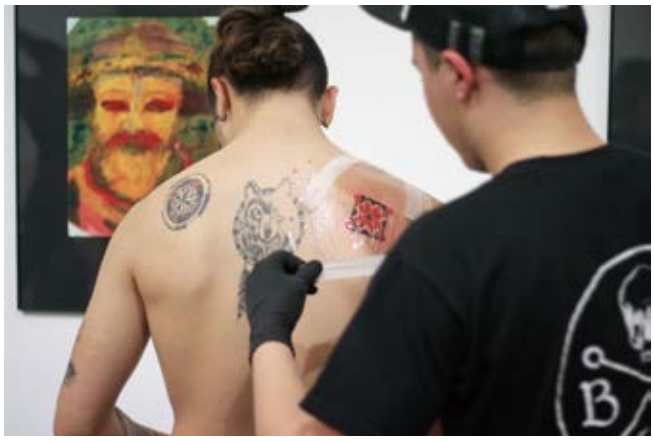

LIBIDOLAND 1

Artiști:

Andreea Cioară, Orlando Poenariu, Smaranda Ursuleanu

Curator:

Dan Acostioaei

Perioada:

martie 2017

Cum ajungem să ne dorim lucruri? De ce e atât de plăcut să împingi cu morgă, printre rafturi frumos ordonate, un coș pe roți arhiplin de produse multicolore, ambalate *glossy*, într-un hypermarket, ori să încarci coșul electronic al unui site de comerț online? De ce ne fascinează o grilă de programe TV nesfârșită? De ce ne plac reclamele luminoase, poanta unei glume care nu are alt scop decât să te facă să cumperi? De ce consumăm de bunăvoie, și chiar cu plăcere, o muzică a cărui clip video e prilej pentru plasarea de produse? De ce ne dorim un laptop Sony Vaio, o mașină Aston Martin, un ceas Omega, un pahar cu Martini Vodka atunci când privim seria agentului 007? Cu ce mă încântă foșnetul cardului prin fantă, clicul codului PIN, păcănitul tastei Enter?

De ce ne străduim din greu să ne construim avataruri sociale atât de diferite de noi, cei în carne și oase, pe Facebook sau Instagram? Cum am reușit să renunțăm la intimitate atât de ușor? Poate că nu ar trebui să ne mire ce anume ne transformă în mașini-dorință, ce anume clivează individul între sine și comunitate, ci mai curând ușurința, nonșalanța cu care ne disociem de bunăvoie. Grotescul rezidă în fascinația față de putere, față de ceea ce ne facilitează posesia, dorința de a domina, de a-i exploata sau de a-i elimina pe alții, pe ceilalți. Puterea de a consuma în voie, punând o perdea în fața a orice ar tulbura această iluzie a bunăstării și a bucuriei perpetue. Marea peliculă efemeră ne-a înglobat. Suntem în mijlocul și în afara Marelui Zero, pe aceeași unică dimensiune a Benzii lui Moebius, purtați de forța lipsei.

LIBIDOLAND, expoziție al cărei titlu face referință la „economia libidinală" discutată de Jean-François Lyotard, a reunit lucrările a trei tineri artiști, studenți ai Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași, care au propus privitorului un joc ale cărui reguli inversează raportul dintre obiectul dorit și cel care îl dorește. Andreea Cioară a înlocuit unitatea de măsură a timpului cu succesiunea brandurilor de îmbrăcăminte care îi populează garderoba din ultimii zece ani. Orlando Poenariu a propus o explorare – uneori prin reducții la absurd – a posibilității de a stabili relații autentice și nemediate între indivizii angrenați în societatea economiei globale. Iar retorica vizuală a Smarandei Ursuleanu, deși ancorată în teoria feministă, s-a nuanțat cu umor negru, fiind sublimată subversiv și multiplicată într-o diversitate de reflexii ce tindeau să situeze privitorul în fața propriilor proiecții.

Expoziție realizată în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design, Specializarea Artă Murală / Ceramică cu sprijinul Asociației Vector, Asociației 1+1, Asociației tranzit.ro/ Iași

THINK ABOUT THE BOX

Artist:
Lucian Brumă

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
noiembrie 2016

Trăim în cutii lăsate deschise sau închise de alții sau puse în circulație sau depozitate în spații întunecate, fără aer, imposibil de localizat, foarte posibil de ignorat. Facem cutii, punem în cutii, trimitem cutii, primim cutii, ne informăm, mâncăm, ne îmbrăcăm, ne iubim și ne urâm din cutii, dormim în cutii, ne facem procese de conștiință în cutii, ne bem cafeaua în cutii. Deși ne zărim printre cutii, de cele mai multe ori ne pierdem după cutii. În acest caz metonimic, ne va fi dificil să realizăm ce fel de cutii am ajuns să fim.

În cercetarea sa vizuală, Lucian Brumă a pornit de la o ambiguitate (obiect-non-obiect, material-i-material, spațiu-non-spațiu), explorând prin experiment o serie de condiții (semnificațiile, formele, texturile, culorile, umbrele, pozițiile unei cutii obișnuite de carton, constrângerile spațiului de lucru al artistului, încercarea de a ieși cu propriile gânduri din atelier, [in]vizibilitatea artistului în spațiul public, angajarea într-o formă de protest în stradă, întoarcerea în atelier pentru a revizui experimentul etc.), realizând o serie de performance-uri, producând, prin descrierea contextuală a acestora, o serie de piese individuale și modulare de pictură și le-a asamblat într-o expoziție de reflecție asupra metaforei poetice și politice a cutiei.

Ideologia contemporană a creativității pentru consum a produs o serie de slogane antreprenoriale dintre care unul dintre cele mai abuziv folosite ar fi „Think outside the box" (Gândește în afara cutiei). Acest slogan inspirațional, cu o istorie în jocurile de tip puzzle, presupune motivarea acțiunii non-convenționale și a gândirii laterale în scopul generării inovației care ar facilita sporirea consumului și, în consecință, acumularea fără limită a capitalului. În contrast, însă uneori chiar complementar, cu acest slogan managerial se mai folosește și expresia „Think inside the box" (Gândește în interiorul cutiei) care, pe de o parte, se referă la acuza de a avea o gândire închisă, de tip conservator, iar pe de altă parte, se poate referi la chestionarea creativă a constrângerilor.

În opoziție cu aceste tipuri de poziționări, specifice managerialismului care caută soluții creative de accelerare a profitului economic, artistul a propus experimentarea unei gândiri asupra semnificațiilor vieții la cutie, o gândire asupra cutiei ca obiect, material și proces de lucru, o gândire „despre" ceea ce poate să însemne rezistența și protestul prin intermediul cutiei: „Think about the box" (Gândește despre cutie).

Proiect aplicat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susținut financiar de Institutul Francez din Iași în parteneriat cu Vector Studio (UNAGE).

Lucian Brumă (n. 1976, Bârlad) locuiește și lucrează în București. A absolvit studiile de licență și masterat ale specializării Pictură din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași. În prezent este doctorand la Universitatea Națională de Arte din București. Lucrările sale au fost prezentate în expoziții personale: „No(w) Filters for Memory" (Estopia Art Gallery, București, 2020), „Mărturii ale unei vieți netrăite" (Borderline Art Space, Iași, 2017), „Think about the box" (Galeria Aparte, Iași, 2016). De asemenea, a participat la expoziții de grup, precum „Blurred is the New ID" (Estopia Art Gallery, 2020) și Salonul Național de Artă Contemporană (MNAR, București, 2018).

IN SEARCH OF CAUSES AND REALITIES

Artiști:

Daniel Comendant
Silvia Amancei & Bogdan Armanu (SABA)

Curator:

Cristina Moraru

Perioada:

septembrie 2016

Un proiect realizat de Centrul de Fotografie Contemporană din Iași (www.c-f-c.ro) în cadrul Nopții Albe a Galeriilor din Iași, organizate de Asociația Altlași cu sprijinul financiar al Administrației Fondului Cultural Național și al Primăriei Municipiului Iași.

În societatea post-politică, post-dialogică și post-relațională în care ne aflăm, strategiile de implementare a „politicilor consensului" (Laclau şi Mouffe) – care favorizează regimurile subpolitice și sistemele economice liberale – destituie orice poziție disidentă, ignorând libertățile și eludând posibilitățile de alegere ale individului. În această paradigmă, arta – conturând o experiență particulară a libertății – este ceea ce poate (re)stabiliza politicile diferenței prin redefinirea relațiilor între gândire și lumea sensibilă și constituirea unor noi forme de libertate şi egalitate, opozabile celor implementate ca strategie discursivă a post-politicilor actuale: noi forme de libertate şi egalitate care nu mai sunt abstracte, ci sensibile (Rancière).

În căutarea unor astfel de posibile suspendări ale gândirii avansat capitaliste – care își subsumă timpul şi spațiul individului, gestionând viaţa ca resursă de consum, integrabilă în piața de mărfuri (Chantal Mouffe) – Silvia Amancei şi Bogdan Armanu au realizat o serie de desene inspirate de reflecțiile lui Walter Benjamin asupra filosofiei istoriei şi o lucrare video care descrie natura alienantă şi represivă a „stării de situație" (Badiou), semnalând asupra disjuncției dintre propria subiectivitate a individului şi funcția pe care o îndeplinește, în cadrul sistemului, ca mașină de lucru. Libertatea paradoxală de a decide asupra valorificării propriilor forțe de muncă generează „simptomul post-marxist" – acea fisură, sau asimetrie, care trădează universalismul drepturilor burgheziei (Žižek) –, transformând subiectul desincronizat atât față de propria individualitate cât şi față de celălalt – imaginat şi alienat – într-un obiect al pieţei de mărfuri.

Instalaţia propusă de Daniel Comendant, ca intenţie a (re)constituirii unui proces al căutării cauzelor şi realităţilor post-politicilor actuale – concretizate la nivelul unei structuri labirintice –, a semnalat necesitatea regândirii politicului şi a evaluării posibilităților de reîntoarcere către valorile originare ale politicii, în sensul căutării binelui comun (Rancière), propunând un proiect estetic născut dintr-o dorinţă reprimată sau dintr-o nostalgie după comunitate, imposibil de realizat altfel decât ca o creaţie artistică (Jean Luc Nancy). Angajarea publicului într-o căutare *in situ* a lucrării de artă, a intentat reconstituirea circumstanţei, stării, situaţiei şi a hazardului prin care artistul a găsit în pământ un film de 8 mm, ce prezenta două cadre ale campaniei de alfabetizare şi culturalizare leninistă – instrumentată în vederea sporirii efectivității propagandei proletcultiste.

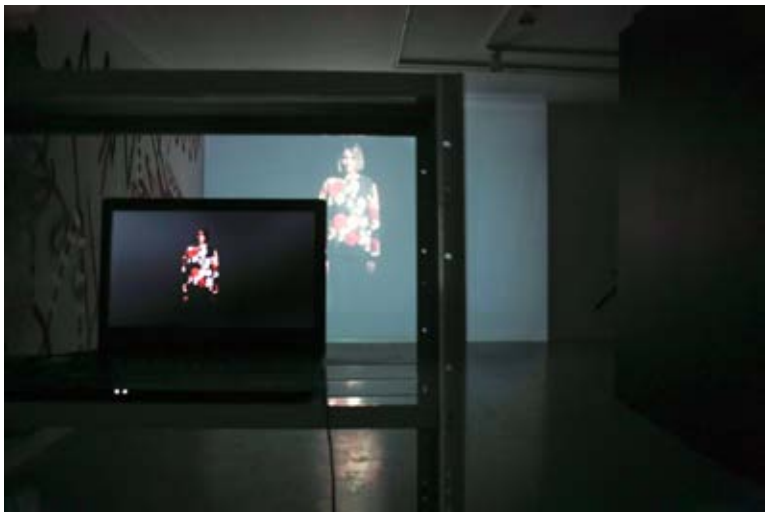

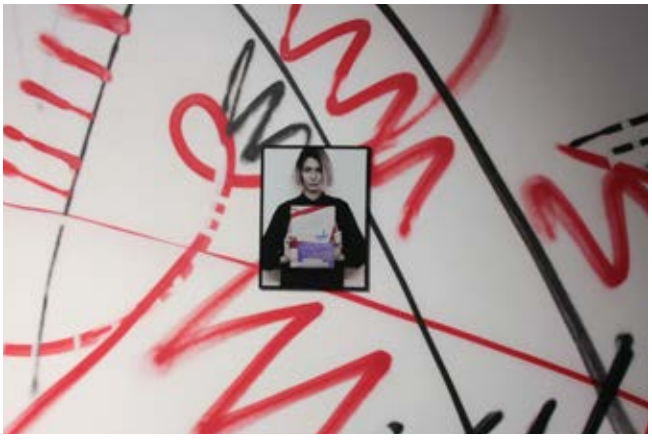

x: Hope we get to see each other tomorrow

WAKEFUL DREAMS

Artist:
Sarah Muscalu

Curator:
Cristian Nae

Perioada:
iunie 2016

În primul capitol din cartea sa, *What Art Is* (publicată la Yale University Press în 2013), filosoful american Arthur C. Danto recapitulează definiția pe care o propune artei în scrierile sale anterioare: aceea de a reprezenta o practică comunicațională în care înțelesul nu poate fi separat de mediul și de forma în care este prezentat, constituind un înțeles întrupat („*embodied meaning*"). Titlul acestui capitol este „Vise în stare de veghe" (*Wakeful Dreams*), vise care pot veghea asupra realității. Este un paradox care descrie arta nu doar ca pe o activitate onirică (o asociere, de altfel, banală, care ascunde însă un adevăr trecut adesea cu vederea, și anume faptul că arta proiectează o lume a sa, mai curând decât imită realitatea existentă), ci mai curând ca pe o permanentă stare de veghe. Arta reprezintă un comentariu asupra lumii. Îți propune ficțiuni necesare, care nu te lasă să dormi.

Afirmațiile lui Danto sunt asumate în manieră personală în proiectul artistic al Sarahei Muscalu, care își propune să „încarneze" în mediul pictural o serie de aspecte sociale instanțiate cu luciditate și spirit critic. Pentru artistă, practica picturii este o activitate angajată social, prin intermediul căreia se propune o terapeutică socială, fără a fi însă didactică sau moralizatoare. Maniera sa de reprezentare combină referințe asumate la Victor Man (predilecția pentru griuri și utilizarea gamei alb-negru ca pe un cod al memoriei colective, un filtru aplicat reprezentării provenit din practica fotografică), Adrian Ghenie (elemente suprarealiste – publicul decapitat, intervenția baconiană – în portretul fără chip al preotului „nouveau riche" insolent și opulent) și Șerban Savu (prin tentația realismului prezentă în redarea unor scene ce pot reaminti de premiatul film al lui Cristian Mungiu – „Bacalaureat"), pictori contemporani aparținând „Școlii de la Cluj" care continuă să exercite o influență notabilă asupra generațiilor recente de studenți ieșeni.

Sarah Muscalu crede în potențialul artei de a oferi o diagnoză a unei societăți bolnave, de a instanția neajunsuri ale societății românești: natalitatea scăzută, ascensiunea religiei în spațiul public, în lipsa unor instituții credibile capabile să ofere alternative raționale credinței mistice, absența unui sistem de securitate socială capabil să susțină bătrânii, precaritatea sistemului educațional, uitarea (și falsificarea) istoriei recente și problematica emigrației în masă. Lucrările sale sunt, astfel, ilustrări ale unor problematici, lipsite de un răspuns, care, adunate laolaltă, reclamă soluții urgente, asemenea unui protest colectiv. Dacă ideile încorporate în aceste tablouri sunt generice, personajele sale devenind astfel întruchipări ale unor tipologii sociale, mai curând decât individualități pregnante, maniera de reprezentare, altfel spus, „modalitatea de întrupare" a acestor idei este uneori cea care ne sugerează că pictura este un mediu pe care Sarah Muscalu îl poate exploata pe viitor cu talent artistic – precum în lucrarea „Soartă", care suprapune imagini nefocalizate ale mulțimii și contururile vagi ale unui personaj desprins parcă din filmele realiste ale Olgăi Chernysheva, producând imagini puternice în pofida aparenței lor.

Sarah Muscalu (n. 1994) urmează un program de studii doctorale în Arte Vizuale la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" (UNAGE) din Iași, sub coordonarea profesorului univ. dr. Matei Bejenaru. În perioada 2016-2018 a urmat în paralel programul de studii de masterat în Pictură și programul de studii de masterat în Teorii și practici în artele vizuale la UNAGE Iași. A realizat o serie de expoziții personale: „Wakeful Dreams" (Galeria Aparte, Iași, 2016), „Paradoxul muncii albe" (Galeria Aparte, Iași, 2017 și Sala Mare a ICR București, 2019), „Under Construction" (Galeria Victoria, Iași, 2018) și „În absența unei uitări contrafactuale" (Galeria Aparte, Iași, 2019) și a curatoriat expozițiile „Origamic" (Galeria Aparte, Iași, 2015) și „Reprocesând memoria" (Galeria Victoria, Iași, 2018). A participat la expozițiile Diploma 2018 (The Institute, București), Jeune Création Européenne - Biennale d`art contemporain 2019-2021.

PERSPECTIVA ARTISTICĂ

Coordonatori:
Maria Urmă, Daniel Sofron

Perioada:
iunie 2016

Expoziţia „Perspectiva artistică”, deschisă la Galeria Aparte în perioada 7-14 iunie 2016, a fost o expoziţie retrospectivă de desen care aniversa, la acel moment, 20 de ani de reprezentare a perspectivei artistice în învătământul artistic ieşean. Aceasta a evidenţiat cele mai reuşite reprezentări în perspectivă ale studenţilor de la Facultatea de Arte Vizuale şi Design din Iaşi, elaborate în perioada 1996-2016. Adâncimea spaţială este redată prin forme, umbre, lumini, texturi, siluete umane, în circa 130 de desene în creion în care sunt reprezentate peisaje urbane sau naturale, spaţii interioare sau exterioare.

Expoziţia a mizat pe o instanţiere a nostalgiei desenului, demonstrând că intuiţia spaţialităţii şi linia trasată de artist, vibrată, emoțională, sigură sau șovăitoare, ar reprezenta un efect de autenticitate care nu ar putea fi simulat cu precizie de programele unui computer.

Expoziţie „Perspectiva artistică” a prezentat cele mai reuşite lucrări de desen perspectival ale studenţilor de la Facultatea de Arte Vizuale şi Design, din cadrul Universităţii Naţionale de Arte „George Enescu” din Iaşi, elaborate în perioada 1996-2016.

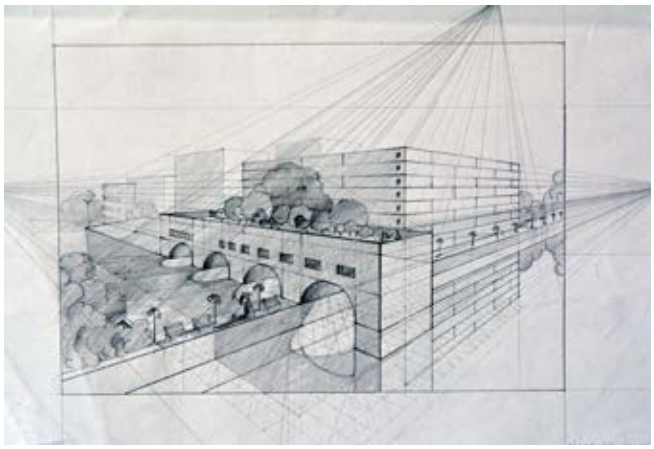

RUN IN BACKGROUND

Artiști:

Andrei Nacu, Anna Bărbulescu, Daniel Ciobanu, Ema Avarvarii, Mădălina Dochițoiu, Ovidiu Ungureanu, Teodor Bădărău, Vlad Onescu

Coordonator:

Bogdan Teodorescu

Perioada:

iunie 2016

În cazul acestui proiect expozițional, „Run in background" este o expresie utilizată ca o sintagmă prin intermediul căreia se problematizează tendința omului contemporan de a căuta un substitut al trăirilor primare în relația sa cu tehnologia și de a-și apropria măști identitare care să îi ofere un anumit confort psihologic. Ca atare, expoziția a propus o interogare a impactului pe care îl are tehnologia asupra sferei sociale prin prisma semnificației bivalente a noțiunii de proteză. Corelația om-proteză se poate extinde la raportul om-tehnologie câtă vreme toate obiectele de care ne folosim zilnic devin proteze, respectiv elemente ajutătoare care suplinesc o nevoie și care ne oferă un sprijin. Bivalența provine din aceea că, deși prezența protezelor în viața de zi cu zi ar putea fi văzută ca un simbol al evoluției omului pe plan tehnologic, efectul pe care acestea îl au asupra utilizatorului este unul contrar. Dependența față de protezele tehnologice trasează o graniță între inteligența socială, creativă, imaginativă, caracteristică omului, și cea tehnologică, caracteristică mașinilor, respectiv o graniță între ceea ce se poate considera a fi natural și ceea ce se acceptă a fi artificial. Un efect similar, de diferențiere, pare însă a fi resimțit la nivelul confortului psihologic pe care omul contemporan căută să îl trăiască prin asumarea unor măști substitut, construite artificial.

Sintagma „Run in background" face referire atât la background-ul vizual al calculatorului, în care rulează programele – oarecum o metaforă a dependenței de tehnologie care pare să diminueze sensibilitatea simțurilor naturale –, dar și la prevalența unor retorici ideologice promovate atât de mass-media, cât și prin mediile sociale, care au un efect pronunțat la nivel emoțional și comportamental, condiționând manifestarea unui fals sentiment al siguranței publice. Rețelele de socializare par să fi substituit comunicarea propriu-zisă, așa cum realitatea virtuală pare să fi înlocuit deja relația directă cu natura, ceea ce face ca relațiile inter-umane să se rezume la interfețe computaționale și la asumarea socială a unor măști. Paradoxal, deși proteza ar avea rolul de a veni în întâmpinarea unei lipse, în cazul relației omului cu tehnologia, proteza pare că provoacă o lipsă. În încercarea omului de a construi ceva, în sensul de a suplini o absență, el este nevoit să ia resurse din altă parte, de pildă, din relația sa cu natura, lăsând astfel un gol. Acest gol provoacă o stare de alienare, fiind subjugat tocmai de ceea ce trebuia să îl ajute să depășească o lipsă.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

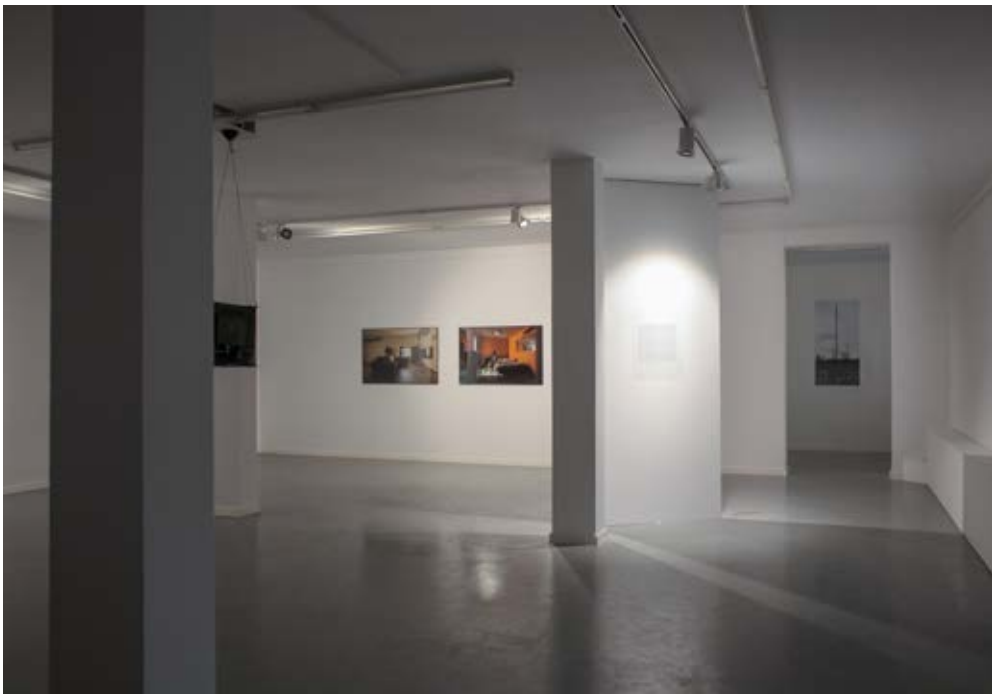

DEFRAGMENTARE

Artiști:

Sarah Muscalu, Carmen Costin, Laura Ujeniuc, Magdalena Martiș, Cristian Blaga, Mariana Cociurcă, Ana-Maria Țugui, Andreea Aioanei, Alexandra Aștefănesei, Bianca Boroș, Lucian Brumă, Flavia Pintea, Mariana Stepuleac, Mădălina Toma

Coordonatorl:

Zamfira Bîrzu
Adrian Crîșmaru

Perioada:

aprilie 2016

Proiectul expozițional „Defragmentare" realizat de studenții și masteranzii specializării Pictură a propus spre vizionare lucrări de desen și pictură obținute prin tehnici la limita experimentului. Condiția suportului de lucru a fost recontextualizată prin intermediul crochiurilor, schițelor și studiilor după model realizate pe suprafețe care nu sunt proprii mediului pictural, precum carton, linoleum, folie de plastic, dar a căror specificitate a devenit parte din conceptualizarea și expresivitatea lucrărilor.

Discursurile artistice rezultate din întâlnirea estetică cu lucrările s-au elaborat în jurul metaforei fragmentului, iar corpul uman a reprezentat un pretext pentru descompunerea și recompunerea imaginii picturale. Expoziția a chestionat varietatea practicilor și viziunilor orientate spre același subiect al reprezentării, cu intenția de a se constitui într-un exercițiu de extindere a limitelor tehnice ale mediului.

Expoziția a inclus lucrări de pictură ale studenților din anul III licență și masteranzi ai specializării Pictură, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

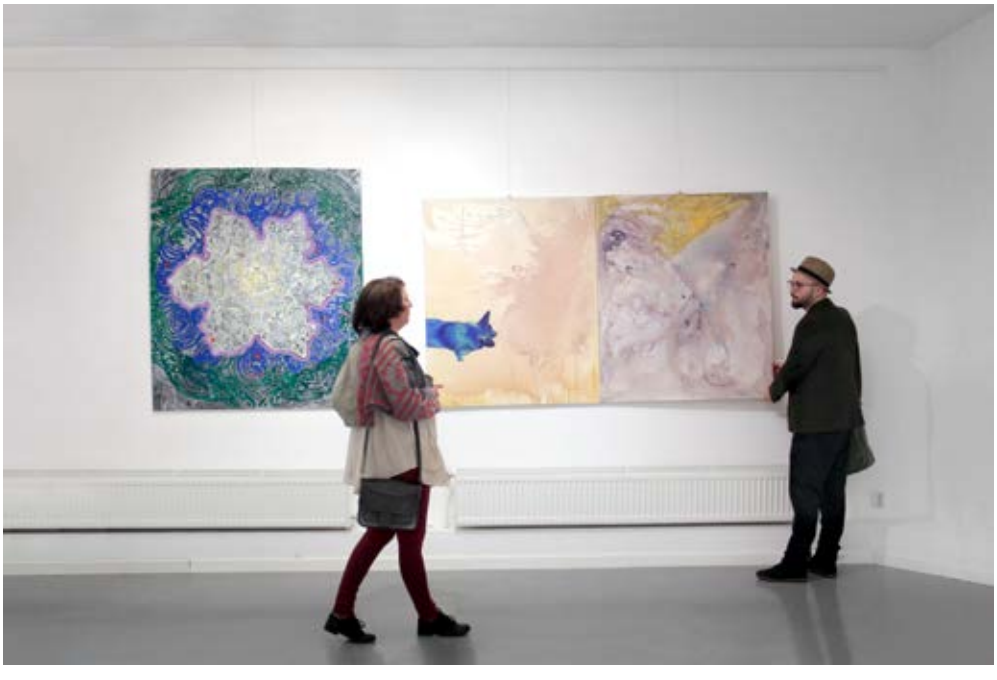

NIVELURI DE REALITATE (II)

Artiști:

Adina Huiban, Aris Tureac, Berta Moldoveanu, Cerasela Bărdăhan, Daniel Beniamin, David Dumbravă, Iulian Maftei, Leonard Bejenaru, Lucian Brumă, Marciana Răileanu, Oana Dumitrescu, Elma Chetran, Ori Meiri, Radu Băcăiță, Vlad Yurii, Nicolas Fouéré

Coordonator:

Ioan Pricop

Perioada:

aprilie 2016

Făcând parte dintr-o serie de proiecte expoziționale care prezintă discursuri picturale experimentale, de investigare a testării modurilor complexe de reprezentare în spațiul bidimensional, expoziția „Niveluri de realitate (II)" prezintă o incursiune în teritoriile striate ale unor stări de conștiință deconstruite prin retorici vizuale tehnice și accentuări psihologice.

Teatralitatea punerii în scenă e substituită de gestul performativ în care personaje-situații creează metafore satirice ori critici ironice care restituie realități ce păreau pierdute în aparențe. Mai mult, mișcarea devine o temă cheie care accentuează caracterul instabilității percepției și al continuei transformări a realității din ce în ce mai nefamiliare. Totodată, schimbarea unghiului de vizionare are loc în spațiul pictural, mai curând decât în raport cu poziționarea privitorului, ceea ce demonstrează caracterul dinamic al multiplicității realităților pe care le experimentăm.

Tabloul-în-tablou sau tabloul-în-modul, ca secvențe ale unor imagini complete, sunt utilizate ca formate metodologice de compunere și descompunere a experienței parcurgerii mai multor niveluri de realitate psihologică. (Cristian Ungureanu)

Expoziția a inclus lucrări de pictură ale studenților din anul II licență ai specializării Pictură, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

ITCHY BITCHY SPIDER

Artiști:

Dan Acostioaei, Silvia Amancei, Bogdan Armanu, Andra Balan, Ioana Dobândă, Orlando Poenariu, Smaranda Ursuleanu, Mihai Vereștiuc

Curator:

Dan Acostioaei

Perioada:

martie 2016

Titlul expoziției amintește de un cântec pentru copii, un cântec popular mai ales în Marea Britanie - *Itsy Bitsy Spider* (*Păianjenul cel mititel*). Modul în care este parafrazat acest titlu (*Păianjenul arogant și înțepător*), în tandem cu înțelesul titlului original, face aluzie la conținutul erotic asumat, uneori voluntar, alteori întâmplător, al lucrărilor din expoziție, în majoritatea lor deghizate sub o mască ludică, juvenilă, ce mizează, pentru ochii privitorului, pe alternanțe între atracție și respingere (Smaranda Ursuleanu), dulcegărie și agresivitate (Andra Balan), schematic și flamboaiant (Smaranda Ursuleanu, Ioana Dobândă), copilăresc și grav (Ioana Dobândă, Orlando Poenariu), superficialitate și angajament politic (Dan Acostioaei), un aici-și-acum fără griji și angoasa lipsei de perspectivă și viitor (Silvia Amancei, Bogdan Armanu, Mihai Vereștiuc).

Expoziție realizată în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design, Specializarea Artă Murală / Ceramică cu sprijinul Asociației Vector.

Mulțumiri: Lavinia German, Andrei Cozlac, Cosmin Gânju, Ina Ciobanu, Sarah Muscalu, Teodor Pavel Alexandru

CONSTELLATIONS OF DESIRE

Artiști:
Silvia Amancei & Bogdan Armanu (SABA)

Coordonator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
februarie 2016

Încă de la primele efecte ale situației financiare conștientizate public în 2008, criza continuă care alimentează, în mod paradoxal, Imperiul Capitalului a urgentat nevoia introducerii unor măsuri de protecție. Acesta a fost momentul promovării publice a măsurilor de austeritate, devenind o prioritate a agendei politice și orientându-se astfel, din perspectiva unei politici a „răului necesar", spre o totală dezarmare a cetățenilor și a statului pe care aceștia îl formează.

Deși lumea capitalistă/occidentală se află deja, după ani de fragmentare neoliberală a corpusului social, într-o stare de totală austeritate, aceasta tinde să se confrunte în viitorul apropiat cu amenințarea unei noi crize financiare. Chiar înainte de a deveni un subiect central al agendei politice, utilizată ca un instrument economic pentru contracararea dezastrului financiar lăsat în urmă de piața volatilă-virtuală-speculativă, austeritatea, în limitele precarității economice, a modelat corpul și mintea cetățenilor din această lume, eliminând sistematic din orizontul acestora orice alternativă a configurării vieții/politicii/economiei. Ani de măsuri de austeritate cu un puternic impact asupra minții umane au afectat abilitatea oamenilor de a imagina, specula și de a privi dincolo de prezent pentru a căuta/construi scenarii alternative utopice.

„Constelații de Dorințe" și-a propus ca, printr-o multitudine de canale mediale și explorări de nivele informaționale, să enunțe paradigma imobilității intelectului colectiv și a eliminării viitorului social din constelațiile complexe de vise și dorințe prin intermediul austerității și precarității.

Ca reacție la această situație, expoziția a încercat să evidențieze ridicarea anumitor probleme, de genul: În ce mod pot fi instrumentalizate arta și mijloacele artistice pentru a supra-excita capacitatea de a privi dincolo de capitalism si de a crea un viitor (comun)? Poate fi atins acest obiectiv fără a cădea în dizgrația publicului care poate citi astfel de acțiuni ca propagandă? Mai mult, este propaganda prin artă un mediu vicios prin care informația poate fi distribuită și construită?

expoziție instalativă transmedială, intervenție murală, desene, film, obiecte (steaguri)

SABA - Silvia Amancei și Bogdan Armanu (n. 1991, Iași și Timișoara) sunt un cuplu artistic care lucrează împreună din 2012. Practica lor artistică poate fi situată la granița dintre științele sociale și artele vizuale, cercetând metode și exemple prin care arta și mijloacele artistice pot fi instrumentalizate pentru a stimula capacitatea de a vedea dincolo de capitalism și de a crea un viitor (comun). Printre expozițiile lor personale recente se pot menționa „s.a.b.a 1979-####" (2020, Lubliana, SI), „It was always in plain sight" (2020, București, RO), „If Then What After" (2019, Baden, AT), „What Past? What Future?" (2017, Linz, AT), „Depression, Uncertainty and other Symptoms of Mortality" (2016, Lodz, Polonia), iar lucrările lor au fost arătate în numeroase expoziții de grup, printre care „Rewriting our Imaginations" (2020, Basel, CH), „Go, Stop, Stay" (2019, Debrecen, HU), „STRIKE GENTLY AWAY ____" (2019, Salzburg, AT), „Displacement and Togetherness" (2019, Bruxelles, BE), „Capital's Time Machine" (2018, București), „Baywatch" (2018, Berlin, DE), „Alternative Facts" (2018, Stuttgart, DE), „Bienala Odessa" (2017, Odessa, Ucraina), pentru a menționa doar câteva.

A
MULTITUDE
OF
SUBJECTIVITIES

FUTURE
FUTURE
FUTURE
FUTURE

IMAGINE A WORLD WHERE NO ONE
FEELS THE PRESSURE OF
ECONOMIC SURVIVAL NOR DOES
SHE OR HE HAVE TO WORK IN
ORDER TO ENJOY HER OR HIS
EXISTANCE. THIS COULD BE OUR
FUTURE, A FUTURE OUTSIDE THE
MONOPOLE OF CAPITAL OVER
LIFE.

HĂRȚI ȘI TERITORII

Artiști:
George Dranga
Oana Voicu

Coordonator:
Tudor Pătrașcu

Perioada:
ianuarie 2016

Expoziția a inclus lucrări de grafică, fotografie și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Grafică (Grafică de șevalet), din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UNAGE Iași.

Însuşind accepţiunea foucauldiană a noţiunii de putere guvernamentală în raport cu viaţa cotidiană, „Hărți și teritorii" a fost gândit ca un proiect artistic intermedial realizat dintr-o perspectivă auto-referenţială a vieții trăite în spațiile din care provin cei doi artiști. Proiectul examinează consecințele socio-economice ale raporturilor de putere instituite între administrația publică, centrală și locală, și privilegierea dezvoltării sectorului economic privat, precum şi consecințele exercitării acestor raporturi la nivelul vieții de zi cu zi. Astfel, lucrările expuse se bazează pe o analiză comparativă a experiențelor trăite în două contexte diferite, în satul Zorleni din județul Vaslui, o regiune mediatizată în presa naţională ca fiind polul sărăciei din spațiul economic al Uniunii Europeane, și în municipiul Pașcani, asociat unui tip de economie mono-industrială care creează o formă de dependență radicală a muncii.

Prin discursul său observațional și creativ, „Hărți și teritorii" propune poziționarea unor viziuni subiective față de modul în care dispersarea defavorizantă a raporturilor de putere în societatea românească se reflectă asupra comportamentului social al oamenilor care trăiesc în oraşele și satele marcate profund de lipsa investiţiilor publice în industrie și agricultură. Referinţele celor doi artişti sunt ancorate în realitatea imediată, pe de o parte prin raportarea subversivă la firma cu capital turcesc Rompak din Paşcani, producătoare a drojdiei Pakmaya, iar pe de altă parte prin portretizarea directă a habitatului din spațiul rural. Corespondenţa simbolică dintre cele două spaţii e mediată din perspectiva identificării „fermentului" care contribuie la transformarea indivizilor, marcaţi de o profundă precaritate socio-economică care ilustrează o suită de efecte predominant negative în viaţa de zi cu zi, efecte determinate de un dezinteres evident faţă de ideea dezvoltării unei infrastructuri regionale şi necesitatea reducerii inegalităţilor, pentru a depăși situația autoconsumului subzistențial.

POSTHUMAN GENERATED POEMS

Artist:
Sânziana Ceteraș

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
decembrie 2015

Bazate pe un program de generare a poeziei prin intermediul computerului (*computer generated poetry*), lucrările Sânzianei Ceteraș, prezentate în instalația expozițională, combină intuitiv fotografia, video-ul și textul pentru a crea o serie de poeme vizuale care vorbesc despre lumină și sunet, despre decăderea visării, despre contradicția artei, despre creativitatea mașinilor, despre conștiință și conștientizare.

Relația dintre programator (artistul care introduce cuvintele-cheie) și autor (programul Racter, o prescurtare de la *raconteur*) este deopotrivă intimă și rece, familiară și alienată. Textele par a fi sobre, cu umor, seducătoare, însă distante. Propozițiile sunt corecte și coerente, conjugând verbele regulate și iregulate, ținând cont de directivele sintaxei.

Algoritmul de creare a poeziilor nu se dezvoltă în funcție de o expresie a inteligenței artificiale a computerului, ci în raport cu imaginația artistică care relaționează cu modul de sintetizare al mașinii. În spațiul video-textual al întâlnirii dintre om și mașină se creează momente minimale de poezie post-umană.

Proiect aplicat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar de Institutul Francez din Iaşi în parteneriat cu Vector Studio (UAGE).

Eveniment realizat în asociere cu C_F_C (Centrul de Fotografie Contemporană) Iași.

Sânziana Ceteraş a urmat cursuri de Master în Fotografie și Artă Video la Facultatea de Arte Vizuale și Design în cadrul Universității de Arte „George Enescu" din Iași.

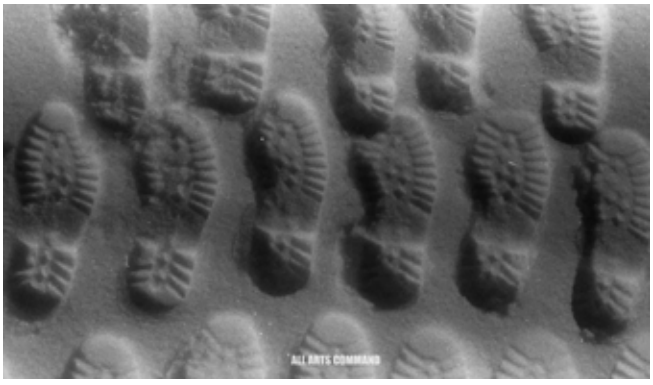
ALL ARTS COMMAND

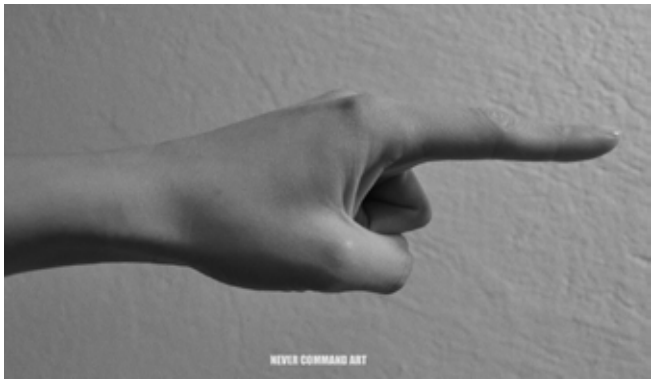
NEVER COMMAND ART

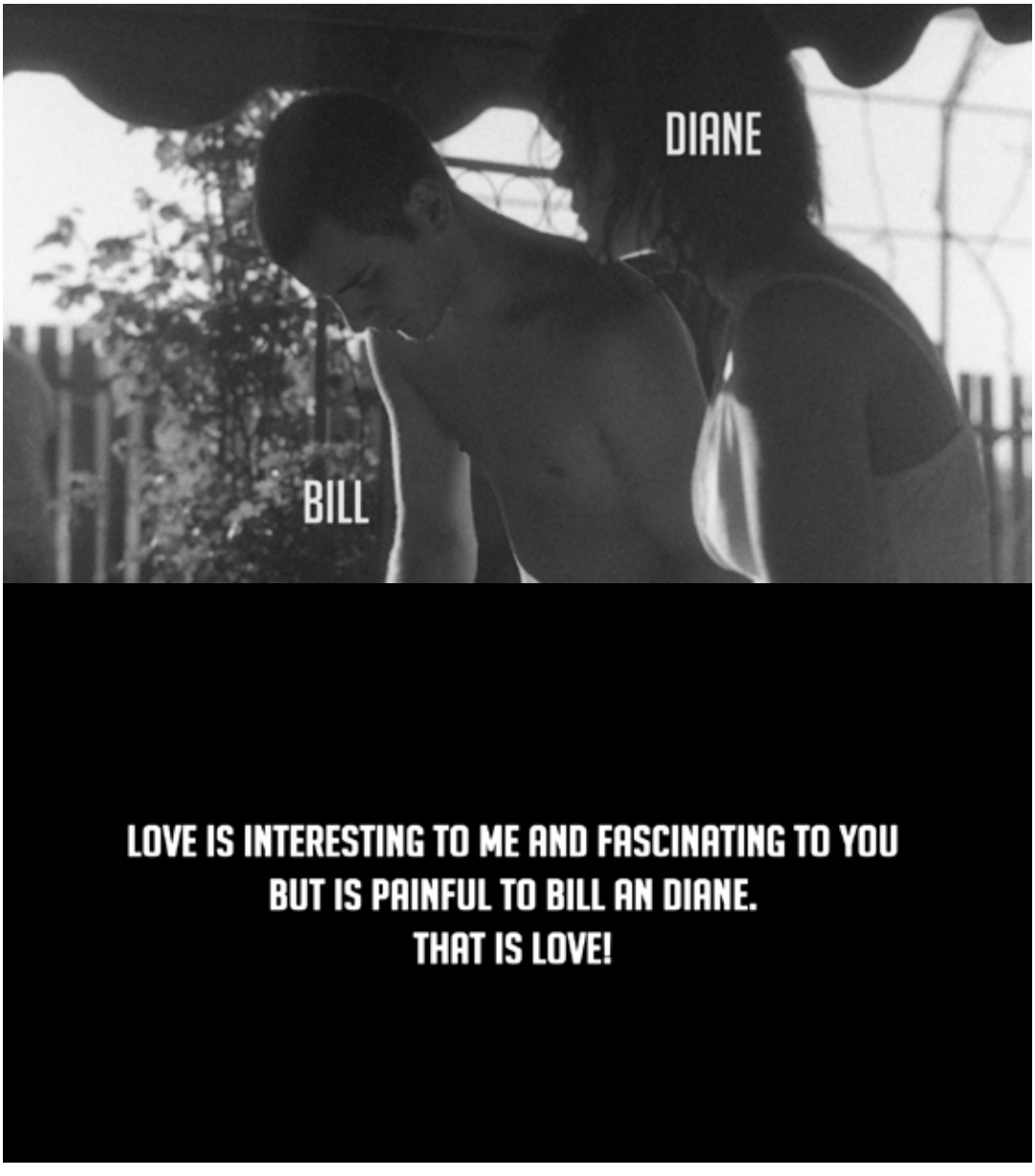
DIANE
BILL
LOVE IS INTERESTING TO ME AND FASCINATING TO YOU
BUT IS PAINFUL TO BILL AN DIANE.
THAT IS LOVE!

EV>V

Artiști:

Teodor Bădărău, Anna Bărbulescu, Robert Bouariu, Diana Butnaru, Daniel Comendant, Ştefănel Doboş, Oana Gociman, Mălina Moncea, Carmen Navrea, Mihai Nistor

Coordonatori:

Lavinia German
Andrei Cozlac

Perioada:

august 2015

Adesea se pornește de la prejudecata potrivit căreia arta nu ar putea funcționa ca o unitate de măsură care să evalueze cantitatea de energie consumată într-un proces fizic de exercitare a unei anumite puteri. Însă, într-un proces de documentare fotografică, se poate măsura simbolic și emoțional forța de impact a modelării unor realități sociale, precum și capacitatea de implicare în critica unor situații de fapt.

Instalația expozițională s-a construit pe două coordonate, una de ilustrare a cotidianului și alta de răspuns la presiunile vieții de zi cu zi, pe de o parte prezentând imagini ale contingenței observației pasive asupra contextului urban, iar pe de altă parte luând în considerare eventualitatea punerii în scenă a efortului de sincronizare fatalistă față de implicațiile banalității lumii consumiste în care trăim.

Lucrările prezentate în expoziție generează o imagine hibridă a actualității în care prezentul și trecutul se întâmplă simultan, în absența oricărei prefigurări a unui posibil viitor. Anumite înscenări și simulări de situații par a se reconstitui asemenea unor exerciții de capitulare în fața transformării întregii lumi în materie sensibilă a capitalului. Atmosfera tensionată devine un fundal al monumentalizării ideologiilor, transplantate organic în sistemul nervos al dorințelor.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie și video ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

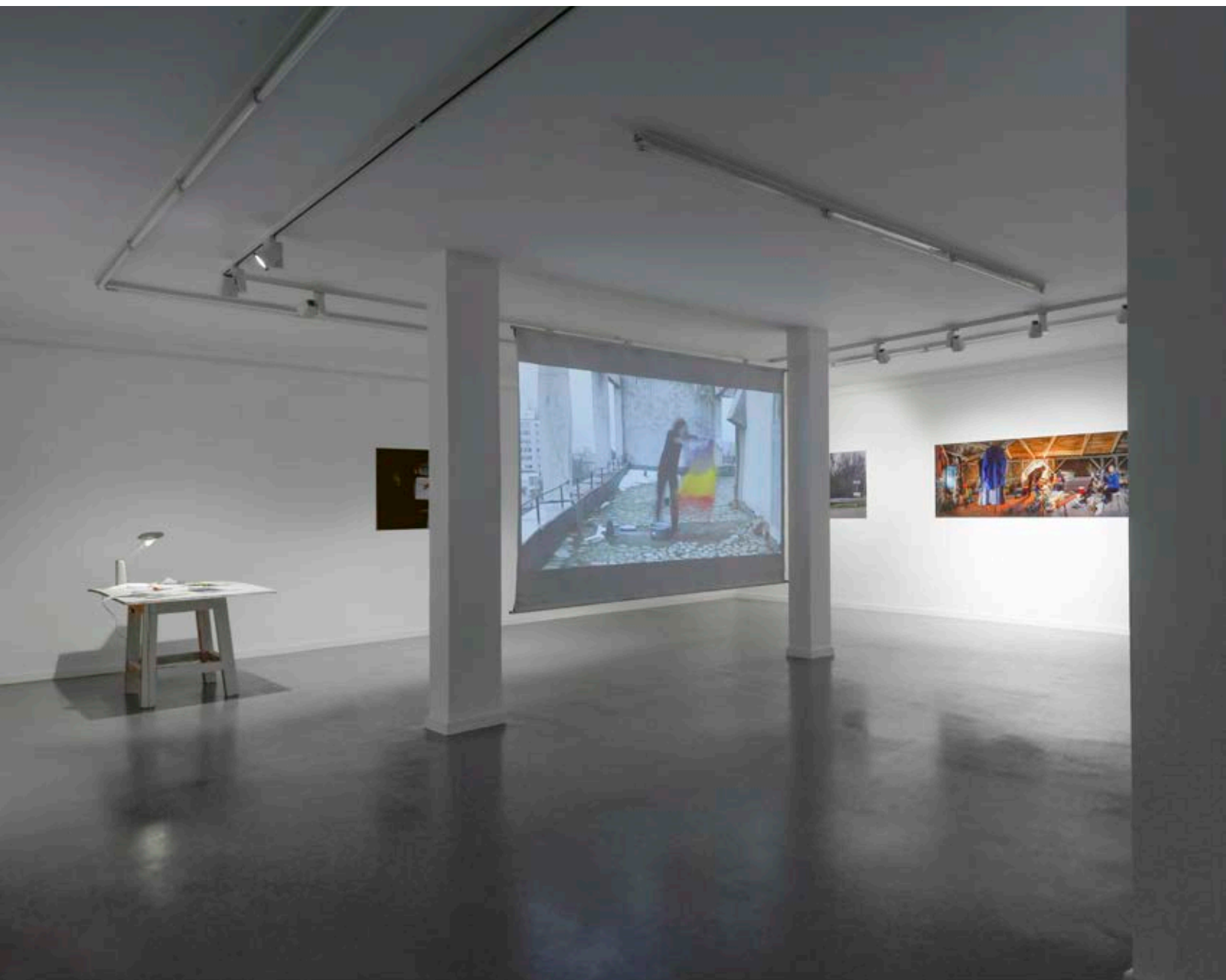

FINISARE 15

Artiști:

Andrei Alupoaie, Oana Albeșteanu, Alin Blembea, Nicu Brașoveanu, Alexandru Burlacu, Ștefan Coman, Gheorghe Săvoaia, Erminia Piu, Valeriu Stăncescu, Vasile Vasile

Coordonatorl:

Mihai Vereștiuc, Dumitru Oboroc, Mircea Ștefănescu, Simion Cristea

Perioada:

iulie 2015

Seria de expoziții FINISARE a prezentat publicului larg lucrări de sculptură, obiect și instalație realizate pentru examenele de licență și de master ale studenților de la programele de studii în Sculptură din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași.

Ediția din 2015 (cu lucrări ale studenților care au finalizat studiile de licență în Sculptură) a pus în scena galeriei câteva lucrări de excepție, printre care auto-portretul lui Ștefan Coman, realizat din mai multe piese, configurând ipostazele tranziției disipării contururilor propriului corp până la evanescență, portretul colectiv al grupei de studiu care a absolvit Sculptura în 2015 realizat de Oana Albeșteanu, portretul unui copil suspendat pe un scaun supradimensionat, făcând aluzie la tracul maturizării, realizat de Erminia Piu, dipticul spațial desenat cu sârmă de Alexandru Burlacu, reprezentând dualitatea psihicului uman, și obiectele ironice realizate din ciment de Valeriu Stăncescu.

Seria de expoziții „FINISARE" a prezentat publicului larg lucrări de sculptură, obiect și instalație realizate pentru examenele de licență și disertație ale studenților de la programele de studii în Sculptură din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

ARHETIPURI

Artist:
Daniel Adăscaliței

Coordonator:
Bogdan Maximovici

Perioada:
iulie 2015

În compoziția sa instalativă realizată, la nivelul unei materialități simbolice, din piese de ceramică glazurată, oțel și marmură, Daniel Adăscăliței reprezintă principalele arhetipuri ale psihicului uman descrise în opera psihanalistului elvețian Carl Gustav Jung. Potrivit acestuia, psihicul uman s-ar constitui pe baza unor forme primare arhaice de cunoaștere umană înnăscută, universală și ereditară care ar reverbera în subconștientul colectiv. Aceste arhetipuri (dintre care cele mai importante ar fi Persona, Umbra, Anima/Animus și Sinele, în relație cu Ego-ul) ar organiza modul în care experimentăm lumea, simbolizând motivații, valori și comportamente umane de bază. *Persona* ar consta în modul în care ne prezentăm noi înșine în societate, sub presiunea așteptărilor și normelor sociale, prin intermediul unor măști care ar avea rolul de a proteja Ego-ul. *Umbra*, considerată partea întunecată a psihicului, este formată din ideile, instinctele, dorințele, slăbiciunile umane (de genul prejudecăților, invidiei, lăcomiei) reprimate în inconștient, deoarece sunt văzute ca fiind inacceptabile în societate. *Anima*, imaginea feminină a psihicului masculin, sau *Animus*, imaginea masculină a psihicului feminin, este văzut(ă) ca adevăratul sine, care influențează formarea identității de gen în raport cu ceea ce provine din inconștientul colectiv și ceea ce generează inconștientul personal. Iar *Sinele*, care ajunge să se creeze prin procesul de individuație, un gen de auto-actualizare, integrează variatele aspecte ale personalității umane prin unificarea și armonizarea inconștientului cu conștientul.

Expoziția a prezentat un ansamblu realizat din ceramică glazurată, oțel și marmură, cu dimensiunile de 3.20 m x 2.60m x 2.30m și amprentă la sol de 8m^2.

Daniel Adăscăliței (n. 1983, Roznov, jud. Neamț, unde a urmat și școala primară) a absolvit cursurile Liceului de Artă „Victor Brauner" din Piatra Neamț la secția Artă Monumentală (1996 -2000), cursurile Facultății de Teologie Ortodoxă din București la specializarea Patrimoniu Cultural (2000-2004), studiile licență (2012-2015) și studiile de master (2015-2017) în Artă Murală/Ceramică la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași. A participat la o serie de expoziții precum: „Sintezele formei" la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi" Iași (2016), Bienala de ceramică-sticlă-metal „Metafore incandescente", la Muzeul de Artă Cluj Napoca (2016), „Interstiții urbane", la Galeria de Artă Victoria Iași (2019), Bienala internațională de ceramică Cluj Napoca (2019) și Bienala de ceramică-sticlă- metal „Metafore incandescente", ediția Pandemică Online (2020).

WORKING TITLE

Artiști:

Șerban Anechiței, Andra Balan, Andreea Cioară, Ioana Dobândă, Neculai Dumitru, Mădălina Ene, Maria Huțanu, Diana Iordache, Mihail Porușniuc, Orlando Poenariu, Tatiana Proca, Smaranda Ursuleanu, Ciprian Tocar, Bogdan Teodorescu

Coordonatori:

Dan Acostioaei
Ramona Biciușcă

Perioada:

iunie 2015

Lucrările din această expoziție au urmărit să reprezinte un ansamblu de preocupări ale studenților Specializării Artă Murală + Ceramică, oferind publicului o imagine a diversității practicilor și atitudinilor încurajate și stimulate în cadrul acestui program de studii. Expoziția a pus accent pe ilustrarea diversității mediilor de lucru, de la exemplificarea utilizării tehnicilor tradiționale ale picturii pe lemn sau pe zid, până la expunerea unor lucrări de fotografie, design grafic, ceramică decorativă sau sculpturală, pictură de șevalet etc. Acest ansamblu de medii și tehnici, în aparență divergent și eterogen, este înțeles ca o aducere la zi a multiplicității modurilor de expresie și a investigațiilor artistice care reprezintă o caracteristică cheie a climatului de lucru cultivat în cadrul specializării în Artă Murală + Ceramică.

Expoziția a inclus lucrări realizate în diverse medii artistice, ale studenților specializării Artă murală (Ceramică), din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

My Computer

RETERITORIALIZĂRI

Artiști:

Sânziana Ceteraș, Tudor Chertz, Daniel Ciobanu, Adrian Poroh, Ciprian Pricop, Constantin Răileanu, Ovidiu Ungureanu

Coordonator:

Bogdan Teodorescu

Perioada:

iunie 2015

În ultimii ani s-a pus din ce în ce mai mult accent pe translarea de la un concept filosofic al reteritorializării la identificarea specificității unor practici artistice ale reteritorializării. Înțeleasă ca producție de infrastructură nu doar la nivelul unei regândiri a câmpurilor sociale, inclusiv dintr-o perspectivă geo-politică și culturală, asociată unui timp istoric, cu referință mai largă la remodelarea mediului urban construit, la reconfigurarea consecințelor aglomerărilor industriale, la restructurarea instituțiilor statale și reglementarea instituțiilor suprastatale, reteritorializarea și-a propus drept scop de-plasarea spațiului prin producția de spațiu.

Dacă proiectele prezentate în expoziție abordează metodologia reteritorializării printr-o survolare subiectivizată a angoaselor societății contemporane ori a disoluțiilor valorilor identitare personale, ori chiar naționale, spațiul expozițional este de-reteritorializat din perspectiva unei cartografieri artistice a nomadismului imaginilor care descriu puterea periferiilor.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

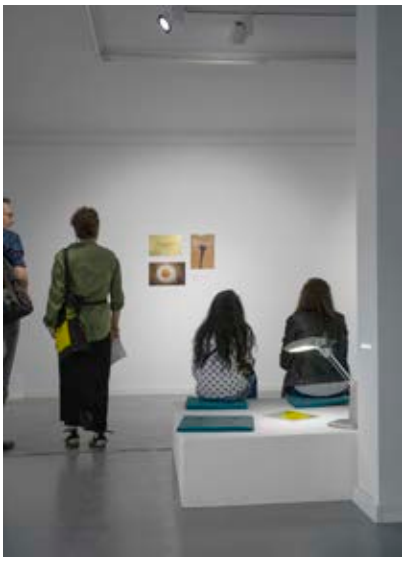

NIVELURI DE REALITATE (I)

Artiști:

Adina Huiban, Aris Tureac, Berta Moldoveanu, Cerasela Bărdăhan, Daniel Cosovan, David Dumbravă, Iulian Maftei, Leonard Bejenaru, Lucian Brumă, Marciana Răileanu, Ori Meiri, Radu Băcăiță, Simona Morariu, Vlad Yurii, Alexandru Racu

Coordonator:

Ioan Pricop

Perioada:

iunie 2015

Conceptul seriei de expoziții „Niveluri de realitate", propus de lect. univ. dr. Ioan Pricop, face referite atât la multiplicitatea spațiilor de reflecție picturală explorate din perspectiva diverselor realități cu care interferează autorii lucrărilor cât și la diferitele variante de realitate care ne sunt prezentate de variatele studii specifice numeroaselor discipline din sfera cunoașterii umane. Potrivit profesorului Cristian Ungureanu, nivelurile de realitate, zonele de non-rezistență, terțul inclus (si terțul ascuns), obiectul cunoașterii și nivelurile de percepție aferente fiecărui nivel de realitate sunt conceptele fundamentale ale Transdisciplinarității, o teorie unificatoare a posibilităților Cunoașterii, generată și teoretizată de fizicianul și filosoful de origine română, Basarab Nicolescu. În acest context teoretic, funcția și posibilitățile de afirmare ale artei (respectiv ale picturii) – privită ca o punte între domeniile științei, teologiei și filosofiei, dar și ca una dintre cele mai plauzibile posibilități de transpunere a unor aspecte inefabile ale Realității – sunt motivele de investigație artistică (și transdisciplinară) abordate în compozițiile picturale (cu declarat caracter autobiografic) ale celor cincisprezece artiști expozanți.

Expoziția a inclus lucrări de pictură ale studenților din anul I studii de licență ai specializării Pictură, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

TROLL
Bitch,
I'm flawless

EARTHWORKS

Artist:
Mihai Nistor

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
mai 2015

Între peisajul natural și camera fotografică s-a conceput imposibila narațiune, însă preferata diversiune, pe care artistul și-a propus-o pentru a deconstrui relația de familiaritate cu imaginea fotografiată a naturii.

Fără a ne imagina singurătatea meditativă a fotografului în spațiul striat al subnaturalului și fără a ne pune în situația intrigării observatorului în prezența șarjantă a ecosistemului afectat, s-ar putea nega poeziei reducerea la tăcere, evenimentul privirii retroverse și instigarea la romantismul existențialist. În aceste condiții, s-a putut revoca aspirația la corectitudinea formalizată a înțelegerii.

Lucrările lui Mihai Nistor nu sunt metafore, nu sunt investigații, nu sunt variațiuni. Fiecare piesă are contradicția ei. Nu e peisaj, nu e obiect, nu e tehnică. Nu ar fi de spus, pentru nimic în lume, ceea ce este. Pentru că s-ar spune cu totul altceva de fiecare dată. Cum anume în procesul unei practici -- de a fotografia intervențiile umane în peisaj (fără a surprinde nicio prezență a omului), de a abstractiza fotografia pentru a o obiectifica, de a corela materialitatea cu manualitatea, în contrasens cu virtualitatea și digitalizarea – s-a putut concepe un experiment de gândire a evenimentului muncii ca repetiție intransigentă a irevocabilității creativității critice.

Referințele istorice și inserturile culturale (precum chestionarea peisajului pitoresc, retorica entropizării în mișcarea Earth Art sau evocarea mediilor alterate în mișcarea New Topographics) sunt multi-stratificate, așa cum imaginea negativului fotografic se suprapune peste emulsie, care la rândul ei se dispersează peste hârtie, care la rândul ei se fabrică din fibre împletite de celuloză, care la rândul ei e obținută din masă vegetală crescută din pământ. În această logică a multi-stratificării, fotografia poate fi considerată ca fiind generată de o relație transformativă cu pământul.

În expoziție a mai fost inserat un secret, la vedere, o non-fotografie care a funcționat ca un indice al unei practici-bazate-pe-o-cercetare în câmpul de fugă al unui deznodământ temporar.

Proiect aplicat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar de Institutul Francez din Iaşi în parteneriat cu Vector Studio (UAGE). Eveniment realizat în asociere cu C_F_C (Centrul de Fotografie Contemporană) Iași.

Mihai Nistor a fost masterand al Facultății de Arte Vizuale și Design, Specialzarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, în cadrul Universității de Arte „George Enescu" din Iași.

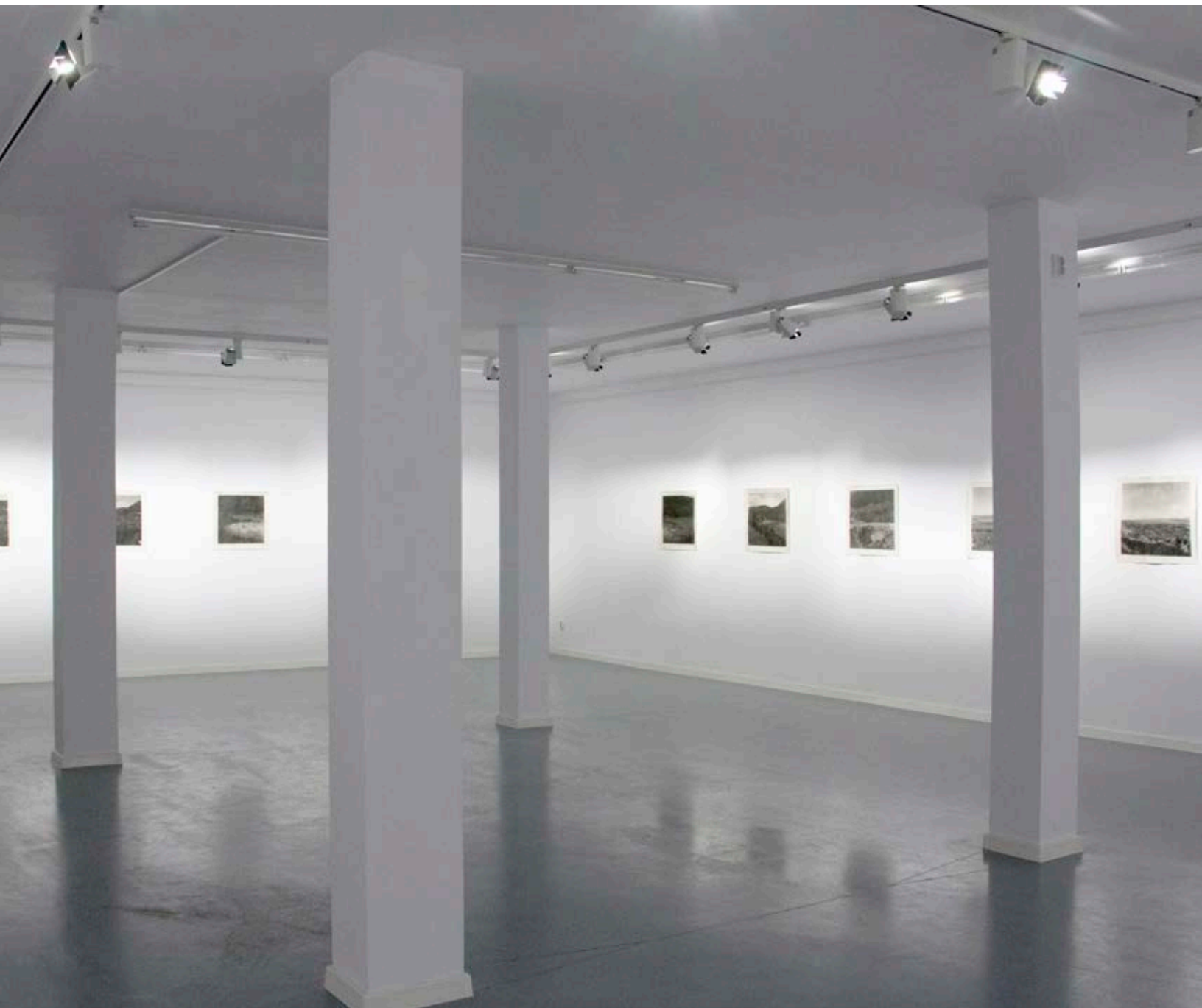

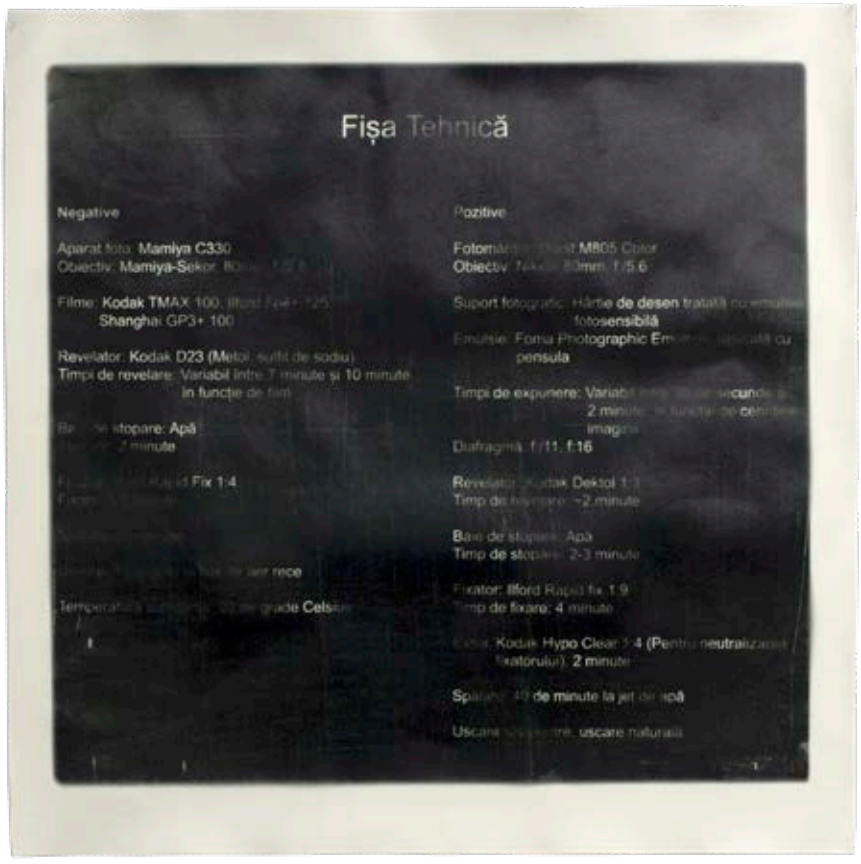
Fișa Tehnică
Negative
Aparat foto: Mamiya C330
Obiectiv: Mamiya-Sekor
Filme: Kodak TMAX 100
Shanghai GP3+ 100
Revelator: Kodak D23 (Metol, sulfit de sodiu)
Timpi de revelare: Variabil între 7 minute și 10 minute
în funcție de film
stopare: Apă
7 minute
Fix 1:4
rece
grade Celsius
Pozitive
Fotom
MB05 Color
Obiectiv
80mm, f/5.6
Suport fotografic: Hârtie de desen tratată cu
fotosensibilă
Emulsie: Forma Photographic Em
pensula
Timpi de expunere: Variabil
secunde
2 minute
imagini
Diafragmă: f/11, f:16
Revelator: Kodak Dektol 1:3
Timp de
~2 minute
Baie de stopare: Apă
Timp de stopare: 2-3 minute
Fixator: Ilford Rapid fix 1:9
Timp de fixare: 4 minute
Kodak Hypo Clear 1:4 (Pentru neutralizarea
fixatorului), 2 minute
Spălare
de minute la jet de apă
Uscare
uscare naturală

INTERIOR EXTERIOR

Artişti:

Bianca Anton, Pavel Baltă, Emanuel Buliga, Andreea Cichi, George Dranga, Rodica Elena Dumitru, Laura Hîncu, Andrei Modoranu, Dragoș Preutesei, Alexandru Stoica, Florentina Surel, Oana Maria Voicu

Coordonator:

Tudor Pătrașcu

Perioada:

mai 2015

Expoziția „Interior-Exterior” a propus o suită de lucrări conceptuale, survolând o serie de formule de reprezentare vizuală care au avut rolul de a explora raportul dintre conţinut şi formă, dintre spațiul pozitiv și spațiul negativ, dintre albul spațial și negrul de contur, dintre procesele de ostensivitate și de prelucrare a informaţiei şi cele de receptare a intenționalității aluzive.

Realitatea cotidiană e deconstruită prin resemnificare simbolică, se disipează demarcația dintre interior și exterior și se disting metodele de conceptualizare a tematizărilor. Eseurile vizuale angajate în sensul unor forme de transfigurare a banalului, reflecțiile critice asupra fenomenului emigrării, precum și instrumentări grafice ale unor ipostaze ale fizicalității prin abordări, deopotrivă, realiste și ficționale, reprezintă câteva direcții dominante de reflecţie în scenariul secvențial al acestui proiect. Interiorul galeriei nu e văzut aici ca un loc al contemplării, ci e transformat într-un spaţiu de observaţie și gândire, structurat în funcție de impactul exteriorității.

Interogaţiile care generează aceste atitudini ideatice şi estetice sunt: „poate fi percepută exterioritatea ca un efect al proceselor interioare?”, „există posibilitatea unei delimitări precise a celor două dimensiuni condiționale?”.

Expoziţia a inclus lucrări ale studenţilor de la specializările Grafică şi Pedagogie, anul II licenţă, din cadrul Facultăţii de Arte Vizuale şi Design, UAGE Iaşi.

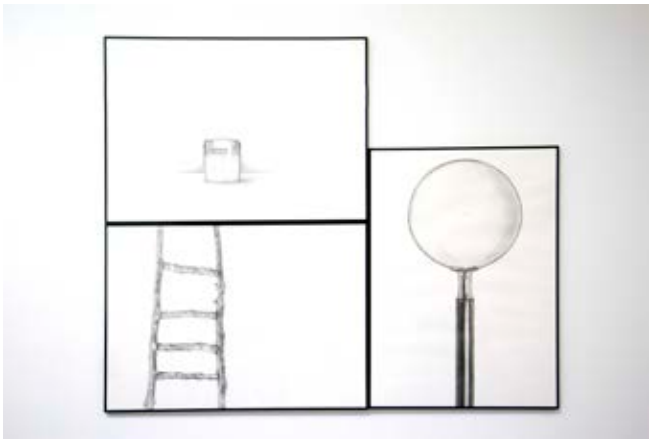

e·on

TUNELURI. DIRECȚII

Artiști:

Teodor Bădărău, Daniel Comendant, Laurent Helye, Gloria Luca, Mihai Nistor, Rareș Rădulescu

Coordonator:

Matei Bejenaru

Perioada:

aprilie 2015

Proiectul expozițional „Tuneluri. Direcții" s-a bazat pe o meditație asupra efectelor dezvoltării unei relații de lucru între premisele auctoriale ale unei noi generații de artiști și diversitatea opțiunilor de expresie artistică pe care le pot aborda tinerii artiști. Gândite ca metafore ale traseului, direcționalității și ale fluxului informațional, lucrările multi-media ale studenților au pornit de la chestionarea condiționărilor identitare cu care aceștia se confruntă în societatea contemporană, de la prezența prohibitivă a falselor alegeri până la inevitabilul rezultat al constrângerilor inerente travaliului existențial. Abordate din perspectiva unor multitudini de formate artistice, aceste lucrări au explorat sensurile conotative ale conceptului de tunel, implicând și conotația sa de direcție, rezolvate într-o arhitectură expozițională ce a încercat să implice privitorul pus în situația de a-și construi propriul scenariu interpretativ.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

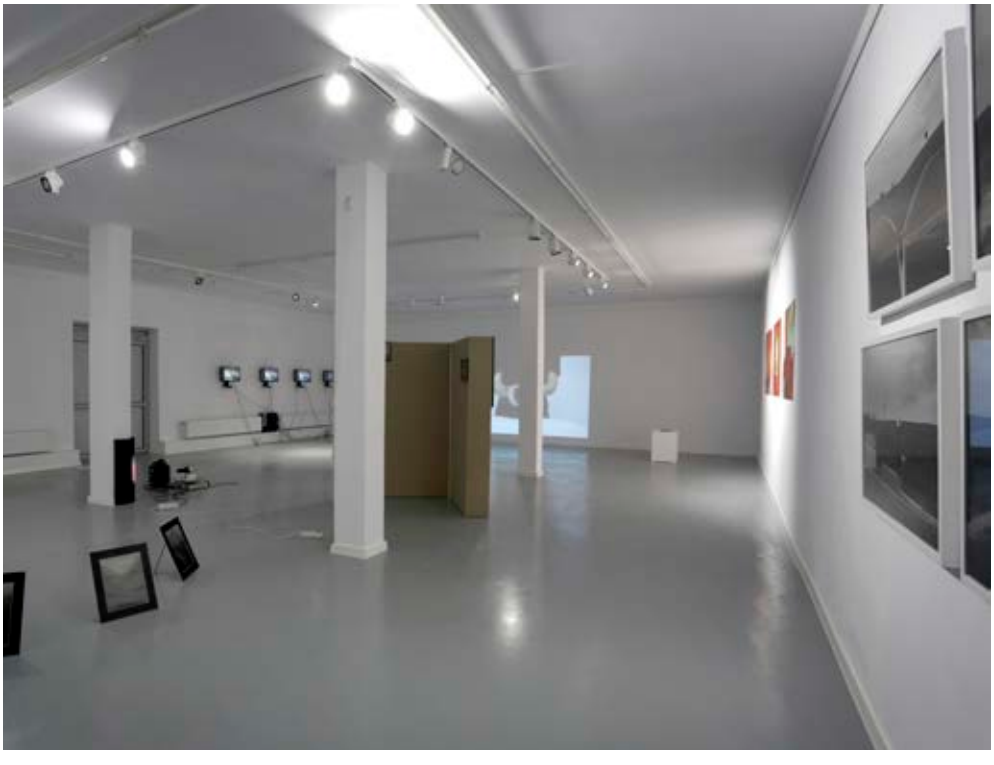

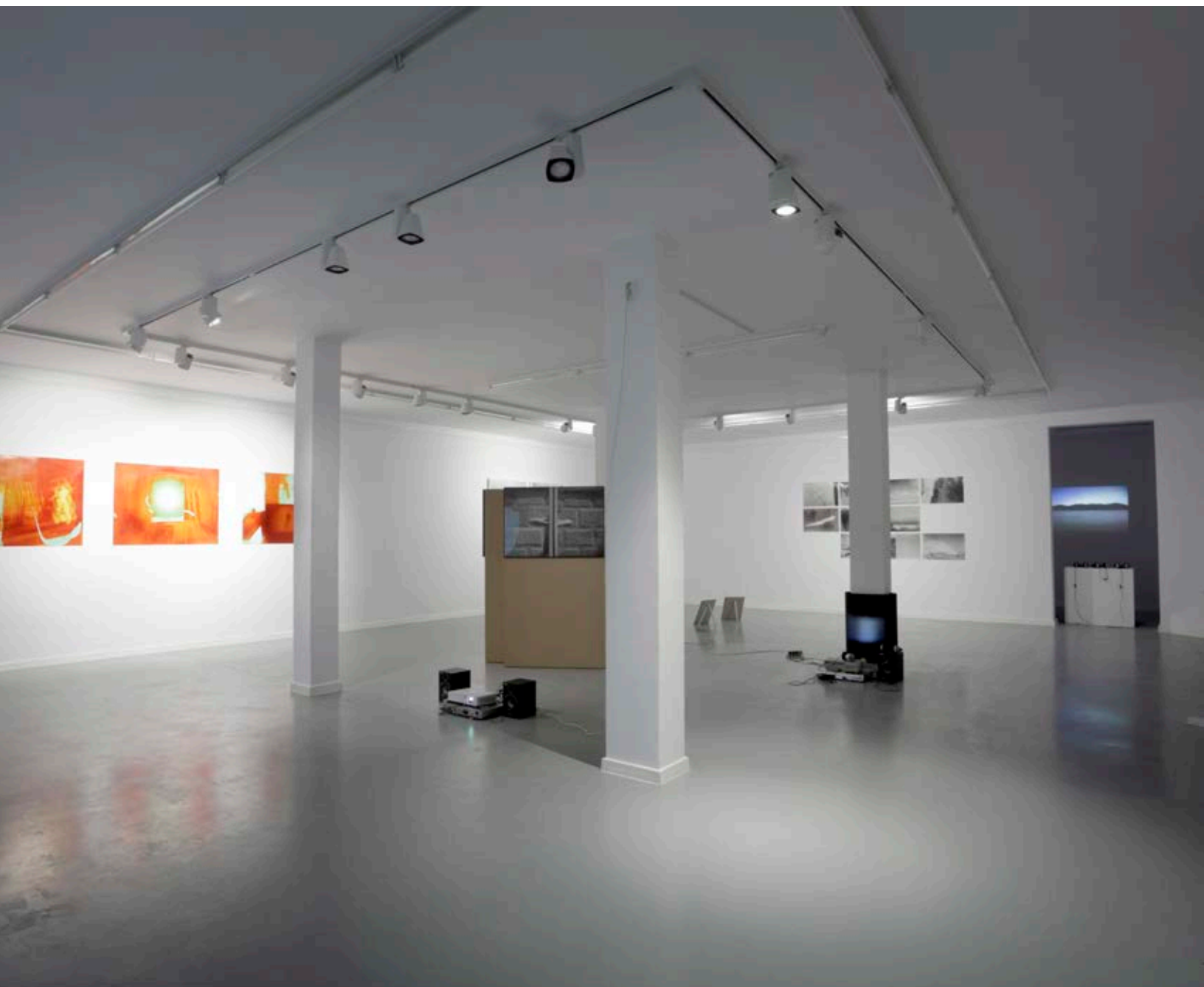

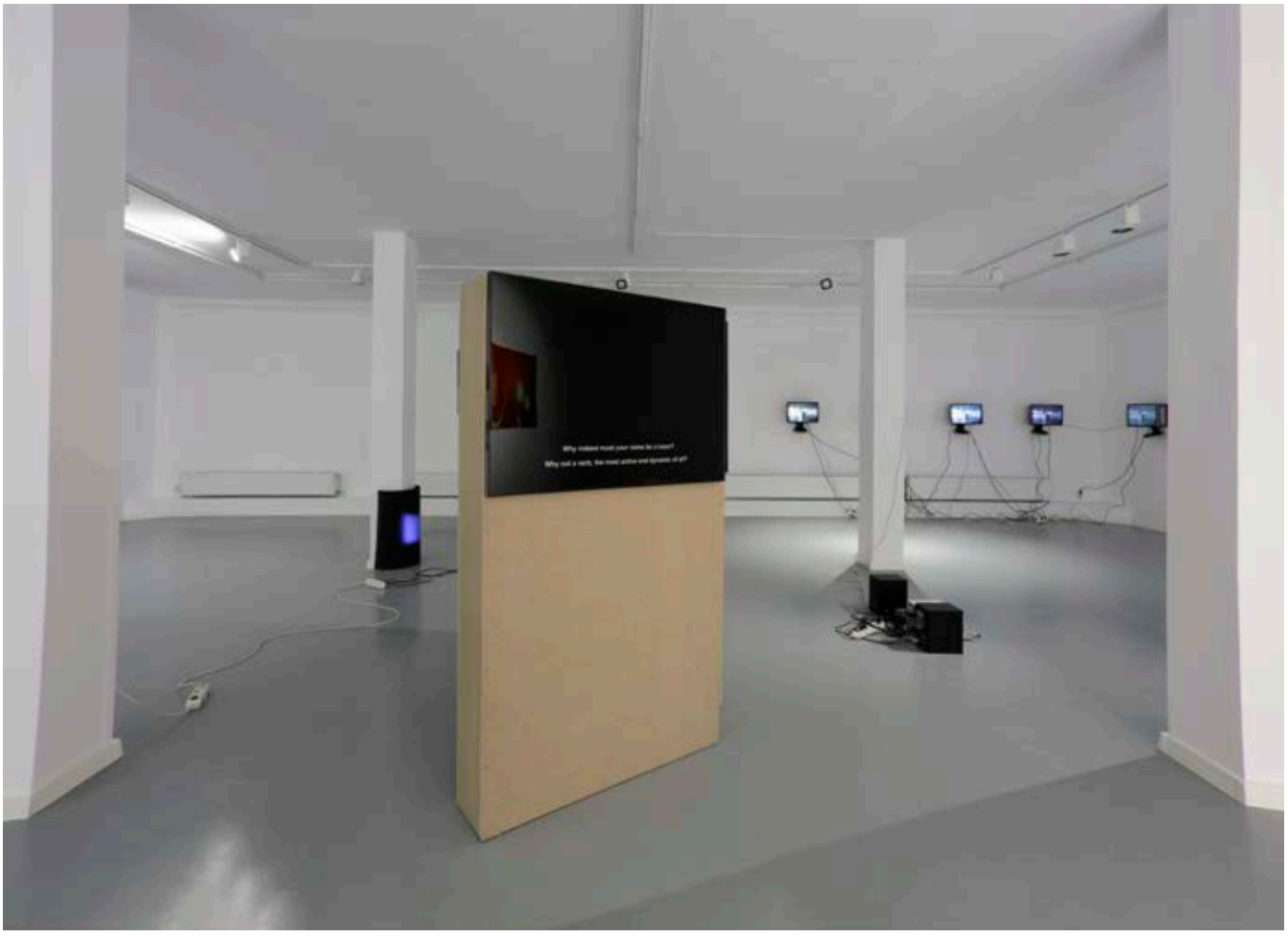

NO HOPE FOR A FUTURE

Artiști:
Silvia Amancei & Bogdan Armanu (SABA)

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
martie 2015

Într-o instalație intermedială în care imaginile și textele se invocă reciproc de pe poziția lor instigativă de manifeste cronice, în sensul atingerii apogeului timpului pe care îl trăim (?), lucrările Silviei Amancei și ale lui Bogdan Armanu fac recurs, prin parodiere sau deconstrucție, la promisiunile ratate ale leninismului-marxist, la discursul anti-totalitarist al mișcării Autonomiste italiene, la implicațiile acțiunilor cotidiene psihografiate de mișcarea Internaționalei Situaționiste, la politicile economice fragile, însă garantate de Uniunea Statelor Bunăstării europene, la dragostea dedicată agonismului democrației, la irecuperabilitatea vreunui posibil viitor.

Viitorul nu ne mai aparține demult, fiind ocupat deja prin „scenarii" despre felul în care ar trebui să ne concepem perspectivele în funcție de prescripții de acomodare la jocurile de hegemonie ale agenților de asigurare a ideologiilor hiperfinanțate.

De la dictonul „TINA" (*There Is No Alternative*), rostit în contextul eradicării dinspre viitor spre prezent a oricăror granițe care ar fi stat în calea expansiunii imperialiste a neoliberalismului, la celebrul refren strigat „No Future", al trupei Sex Pistols, s-a accentuat angoasa imposibilității de a mai crede în efectul placebo al speculării speranței pentru a anestezia durerea unui prezent apăsat în profunzime.

Realiști-fermi-amuzați-indignați-însă-niciodată-vreodată-în-situația-de-a-ajunge-să-fie-resemnați, Silvia Amancei și Bogdan Armanu se opun unui viitor deja fabricat, ironizează depresia politică și sfidează visarea indusă de promisiunile fără acoperire ale „absolutismului capitalist".

Fiecare răsuflare din spațiul expozițional, ca una dintre mediile intermedialității tactice, pare să fi consolidat ideea că nu viitorul este cel de care avem nevoie acum.

Acest proiect instalativ intermedial a fost primul dintr-o serie de evenimente realizate în cadrul programului de cercetare critică și mediere experimentală "Atelierele Vector Studio", cu sprijinul Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași.

SABA - Silvia Amancei și Bogdan Armanu (n. 1991, Iași și Timișoara) sunt un cuplu artistic care lucrează împreună din 2012. Practica lor artistică poate fi situată la granița dintre științele sociale și artele vizuale, cercetând metode și exemple prin care arta și mijloacele artistice pot fi instrumentalizate pentru a stimula capacitatea de a vedea dincolo de capitalism și de a crea un viitor (comun). Printre expozițiile lor personale recente se pot menționa „s.a.b.a 1979-####" (2020, Lubliana, SI), „It was always in plain sight" (2020, București, RO), „If Then What After" (2019, Baden, AT), „What Past? What Future?" (2017, Linz, AT), „Depression, Uncertainty and other Symptoms of Mortality" (2016, Lodz, Polonia), iar lucrările lor au fost arătate în numeroase expoziții de grup, printre care „Rewriting our Imaginations" (2020, Basel, CH), „Go, Stop, Stay" (2019, Debrecen, HU), „STRIKE GENTLY AWAY ____" (2019, Salzburg, AT), „Displacement and Togetherness" (2019, Bruxelles, BE), „Capital's Time Machine" (2018, București), „Baywatch" (2018, Berlin, DE), „Alternative Facts" (2018, Stuttgart, DE), „Bienala Odessa" (2017, Odessa, Ucraina), pentru a menționa doar câteva.

25 MANIFESTOS FOR
THE WELFARE STATE
CONSOLIDATION

At this point
there is no alternative,
not a viable one.
We have tried to rethink it
but we have lost.

APROAPE DEPARTE

Artiști:

Ioana Cazan-Tufescu, Daniel Comendant, Gloria Luca, Andrei Matei, Mihai Nistor, Rareș Cătălin Rădulescu

Coordonator:

Bogdan Teodorescu

Perioada:

mai 2014

Experiențele personale condiționează originalitatea și autenticitatea exprimării artistice. Acest principiu subîntinde și propunerile vizuale care au fost dispuse într-o asamblare instalativă în expoziția APROAPE DEPARTE. Având drept referință imaginativă sau documentară experiențele din trecutul îndepărtat și apropiat ori experiențele în așteptare ce ar fi urmat să se întâmple într-un posibil viitor, lucrările s-au înscris în retorica articulării unor forme surprinzătoare, determinate de experiențele referențiale extrase din intervalele trăirilor și activităților imediate, senzoriale, intimiste sau angajate din perspectiva unor discursuri sociale sau politice. Diversitatea abordărilor și intenționalitatea sugerării unor multitudini de poziționări interpretative individuale pentru fiecare lucrare au avut rolul de a distorsiona percepția spațio-temporală, invitând privitorul să se aventureze în identificarea unor soluții interpretative alternative.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

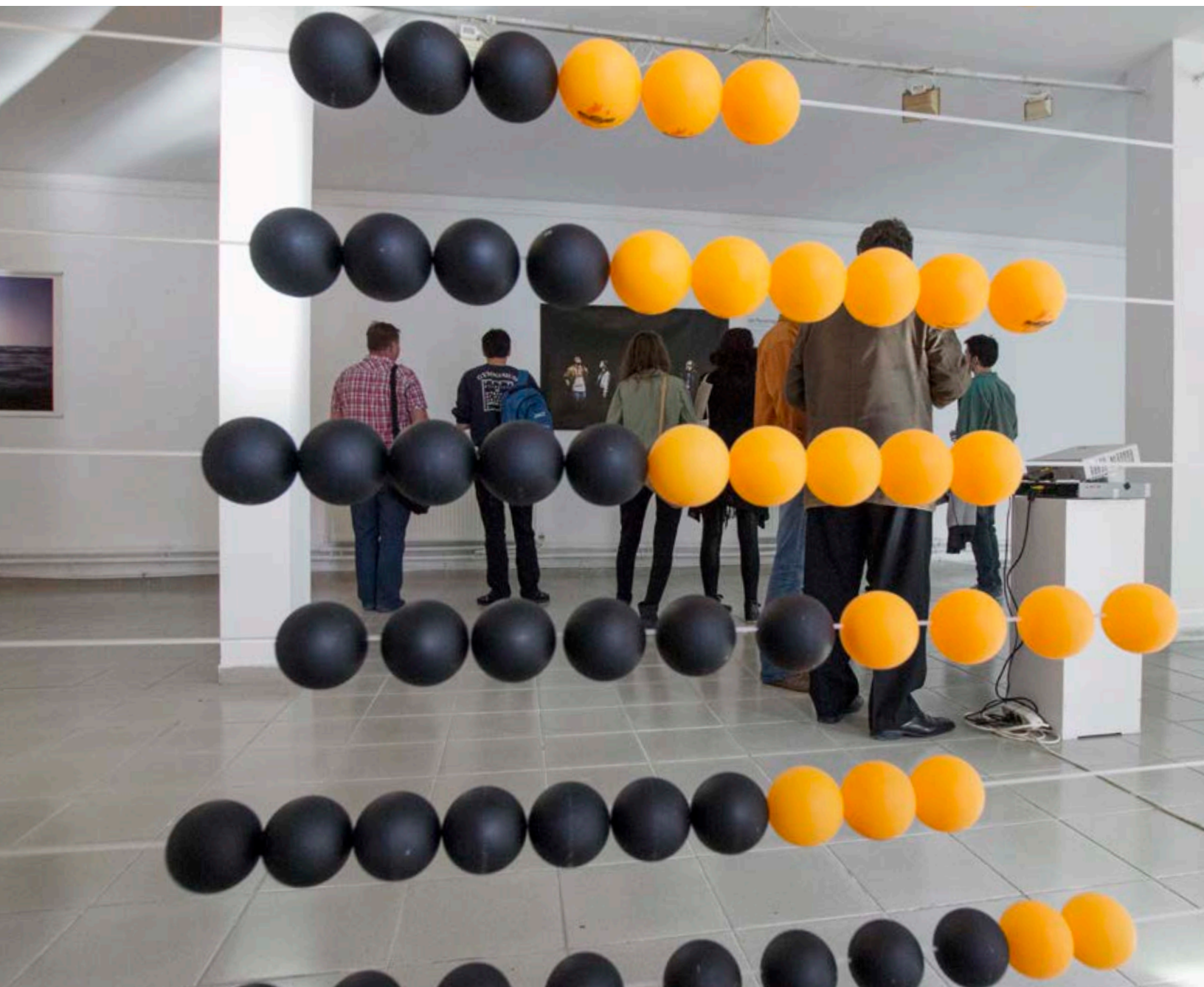

O HARTĂ A INDIFERENȚEI

Artiști:

Silvia Amancei (RO), Lasse Årikstad (NO), Bogdan Armanu (RO), Hidemi Nishida (JP), Egil Paulsen (SE), Alexandru Raevschi (MD), Ionuț Toma (RO)

Coordonatori:

Dan Acostioaei, Alexandru Raevschi

Perioada:

mai 2014

Dezvoltările actuale ale unor noi paradigme ale modernității au dus la identificarea unei multitudini de schimbări la nivelul înțelegerii complexității impactului pe care l-a avut umanitatea atât în modelarea societății contemporane cât și în restructurarea subiectivității. Toate aceste modificări s-au reflectat și asupra auto-reprezentării așa-zisei „civilizații" umane care s-a văzut ghidată de susținerea politică a intereselor economico-financiare ale corporațiilor intercontinentale ce au determinat accelerarea unor procese de alterare continuă a relațiilor geopolitice globale.

O atenție mai mare acordată situației precarizării unei mari părți a umanității crește proporțional cu nivelul de circumspecție cu privire la noile șanse care s-ar putea acorda vechilor teorii economice. Astfel, în ciuda susținerii morale a necesității urgentării introducerii unor măsuri protecționiste și regulative în mediile economice, asistăm încă la o recrudescență a latenței intereselor de lobby. Prin urmare, abia încă se întredeschide o perspectivă asupra unor schimbări care sunt puse în discuție de cei care mai cred încă în paradigma reprezentativității. Rezultatul, însă, se lasă așteptat, în pofida expunerii mediatice a agresivității asupra oamenilor care trăiesc în teritorii supuse disputei prin mijloacele războiului sau care cad pradă diviziunii statelor în state mai mici și mai vulnerabile. Promovarea politicilor umanitare ar fi benefică nu doar țărilor expuse separatismului drept consecință a promisiunilor economiei globale, ci și unor întregi regiuni recent reconfigurate, precum Europa de Est, continentul african și anumite zone din Orient.

În viitorul apropiat, nu va fi deloc surprinzător dacă o parte a hărții lumii va reprezenta un mozaic cu totul diferit, influențat de negarea prioritații politicilor umanitare și accentuarea interesului pentru menținerea politicilor prădătoare, extracționiste și acumulaționiste globale.

Expoziția a fost realizată cu sprijinul Academiei de Arte și Design din Bergen, Norvegia, în parteneriat cu Universitatea de Arte „George Enescu" Iași. Facultatea de Arte Vizuale și Design.

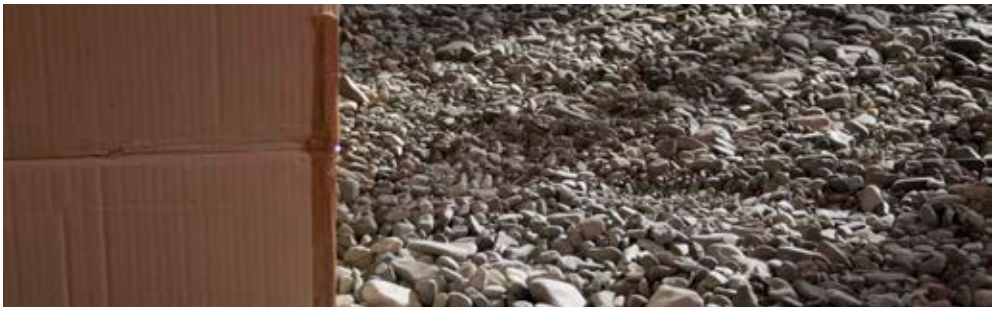

VARTA
VARTA

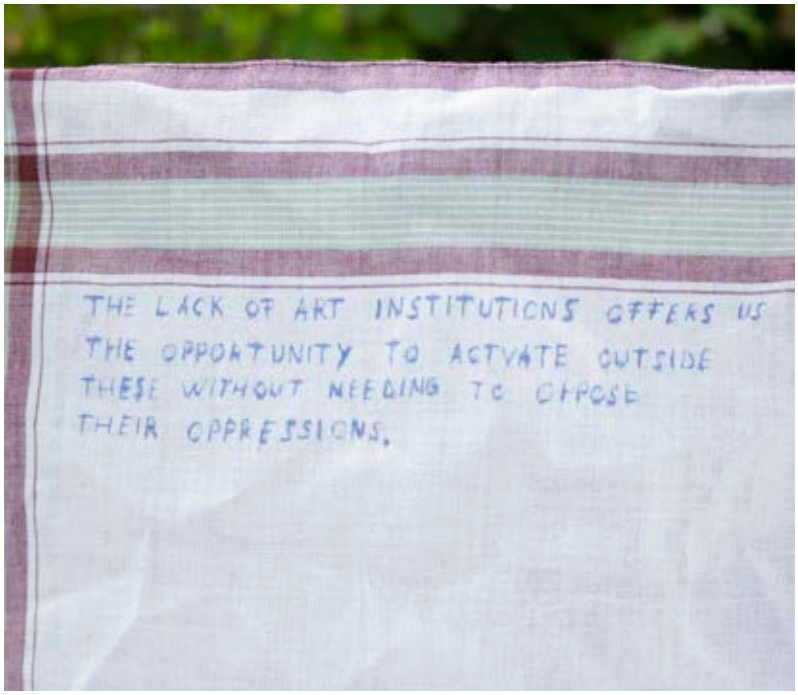
THE LACK OF ART INSTITUTIONS OFFERS US
THE OPPORTUNITY TO ACTVATE OUTSIDE
THESE WITHOUT NEEDING TO OPPOSE
THEIR OPPRESSIONS.

EASTEARN
EUROPEAN

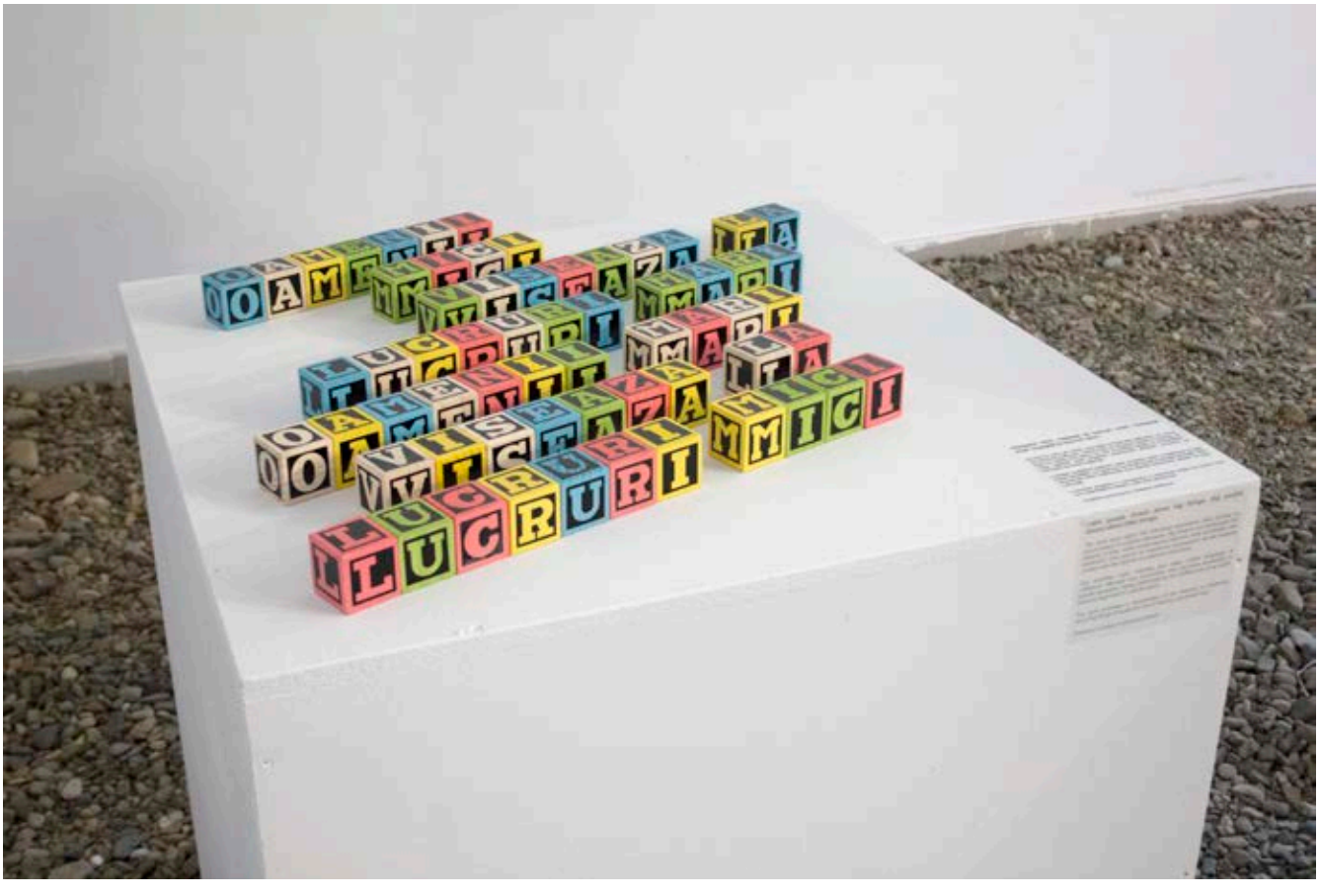
OAMENI
MICI
VISEAZA
MARI
LUCRURI
LUCRURI

DESPRE PLAN ȘI DESPRE DESFĂȘURAREA LUI

Artiști:

Silviu Apostol, Teodor Bădărău, Georgiana Bălăiță, Anna Bărbulescu, Ioana Bodale, Răzvan Lupașcu, Tudor Măgureanu, Cătălin Poenaru, Maria Pop-Cristescu

Curator:

Lavinia German

Perioada:

mai 2014

Expoziția „Despre plan și despre desfășurarea lui" a pornit de la premisa poziționării față de presiunile sociale de configurare a unui plan de angajare după finalizarea studiilor universitare și a luat în considerare, într-un mod critic sau utopic, modul în care s-ar desfășura acest plan. Participanții și-au imaginat diferite modalități de experimentare și reprezentare a posibilelor viitoare profesii, propunând răspunsuri conceptuale și materiale în raport cu modelele socio-economice dominante, precum modelul cerere și ofertă, față de care te poți poziționa din ambiție, prin compromis sau cu circumspecție. Alegerea perspectivelor, în planurile lor de acțiune, presupune luarea unor distanțe psihologice egale față de orice promisiuni de integrare în sistem și în raport cu orice mecanism contingent de includere-excludere în domenii profesionale. Înțelegerea situației, luând în considerare, de pildă, înțelegerea consecințelor aplicării politicilor structurale de absorbire într-o piață a muncii, generează soluții de critică creativă, de activare a concepțiilor personale în planuri alternative. Astfel, lucrările propuse au putut fi văzute ca o serie de proiecții axiometrice direcționate prin poziționări subiective față de diferitele orizonturi de așteptare, precum și ca o serie de expresii critice prin care autorii au sugerat necesitatea negocierii raporturilor din ce în ce mai improbabile dintre realitățile vieții sociale și utopiile lor existențiale.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților din anul II studii de licență ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

Munca
MUNCA

DELL

MUNCA
Munca

Culoarea fluorescentă este de 3 ori mai luminoasă decât culorile obișnuite.
Culoarea fluorescentă este sesizată cu aproximativ 75% mai rapid decât orice alte culori convenționale.
In aproximativ 60% din cazuri culorile fluorescente te fac sa îți întorci privirea, astfel încat sa le mai observi o dată.

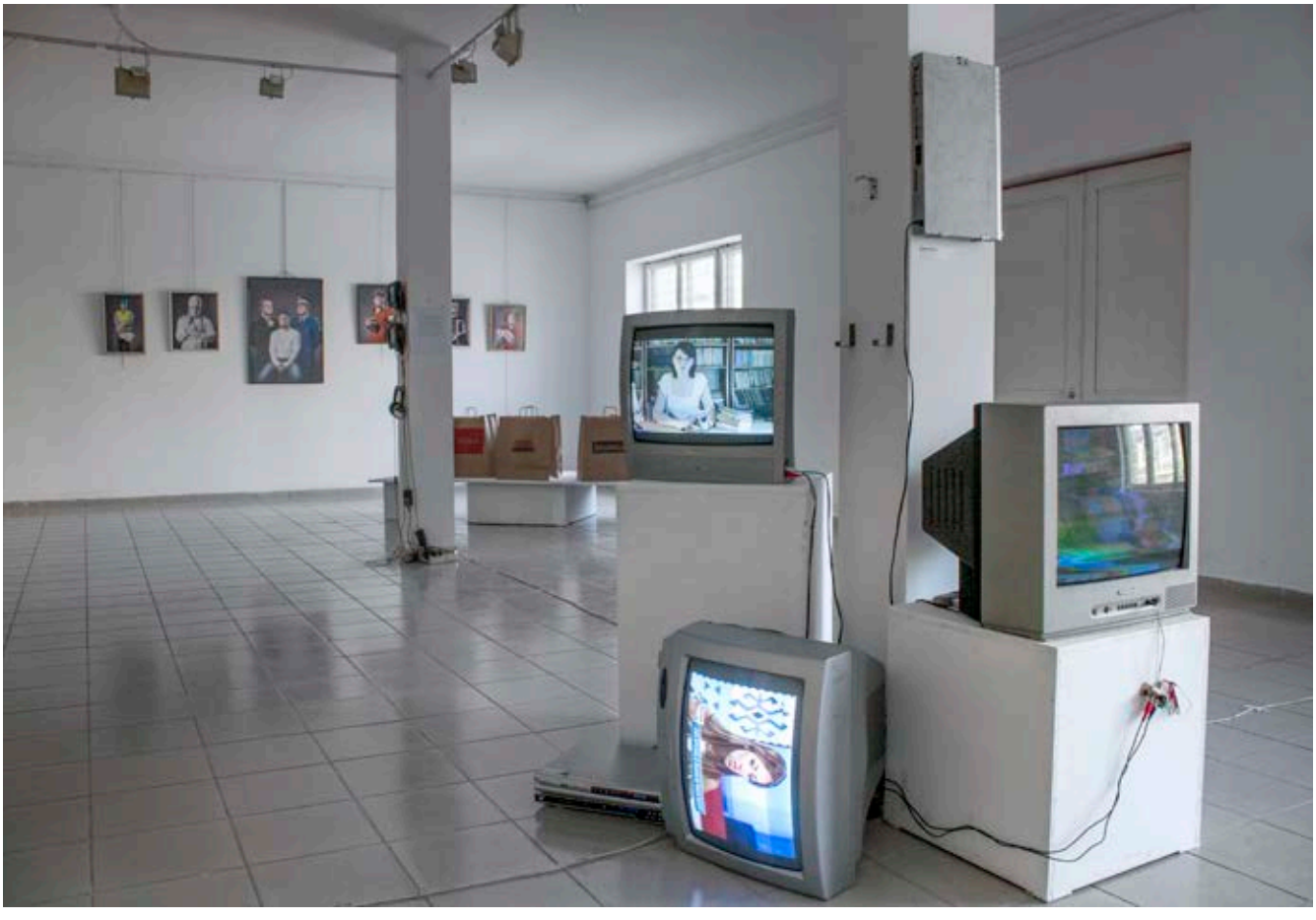

METROPIA

Artiști:

Bogdan Armanu & Silvia Amancei (SABA)

Curator:

Cătălin Gheorghe

Perioada:

ianuarie 2014

O examinare observațională și meditativă asupra resimțirii prezenței orașului implică trăirea tensiunii dintre promisiunea unei utopii a egalității în drepturile convieţuirii și eșecul politic al partajării oneste a funcțiilor sociale ale locuirii spațiului urban.

Orașul s-a divizat într-o multitudine de concepte urbane și resturi de încrucișări și împrăștieri ale vieții concrete a locuitorilor care au fost deliberat exilați în afara sferei conceptelor de teritorializare geo-culturală. Astfel, de pildă, conceptul de „oraș creativ" a creat proiectul trans-substanțierii vieții anumitor locuitori în raport cu proiectul eșuat al îmbunătățirii calității vieții în cartierele muncitorești sau în „mahalale". „Orașul creativ" este constituit conform unor „standarde inovatoare" care accentuează inaccesibilități și privilegii. În teoria politică, printr-un proces populist riguros susținut financiar, „orașul creativ" s-ar hiper-realiza, ridicându-se deasupra metropolei indistincte, monumentalizându-se, devenind insular sau poate chiar galactic, plutind agățat de corzi întinse la maximum.

Cercetarea artistică a lui Bogdan Armanu și a Silviei Amancei a schițat premisele unei arheologii vizuale asupra statutului distincțiilor constituite în cadrul unei posibile antropologii urbane în care oamenii străzii sunt puși în situația de a crea arhitecturi primare ale supraviețuirii, iar „oamenii creativi" sunt puși să lucreze pentru „noi cauze" ale dezvoltării metropolelor în arhitecturi complexe ale prosperității.

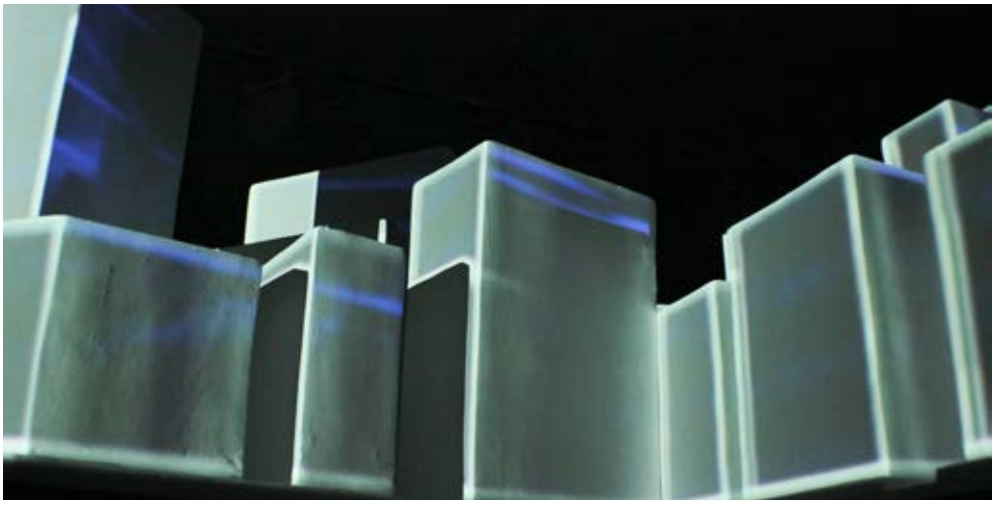

Expoziţia este o instalaţie expoziţională transmedială realizată de Bogdan Armanu și Silvia Amancei în colaborare cu Andrei Cozlac

Proiect aplicat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar și logistic de Institutul Francez din Iași în parteneriat cu Vector Studio (UAGE).

Acest proiect continuă programul unei serii de expoziţii intitulat „Documente spaţiale - o cercetare artistică în arhitectura recentă", realizată de tineri artiști formaţi la Facultatea de Arte Vizuale și Design din Iași. În această serie au mai expus Andrei Venghiac („Reclamarea") și Ionuţ Toma („Interlock").

Bogdan Armanu a fost masterand al Facultății de Arte Vizuale și Design, specializarea Pictură, în cadrul Universității de Arte „George Enescu" din Iași.

Silvia Amancei a fost masterandă a Facultății de Arte Vizuale și Design, specializarea Artă Murală, în cadrul Universității de Arte „George Enescu" din Iași.

Andrei Cozlac este lector universitar și absolvent al Facultății de Arte Vizuale și Design, specializarea Foto-Video, în cadrul Universității de Arte „George Enescu" din Iași.

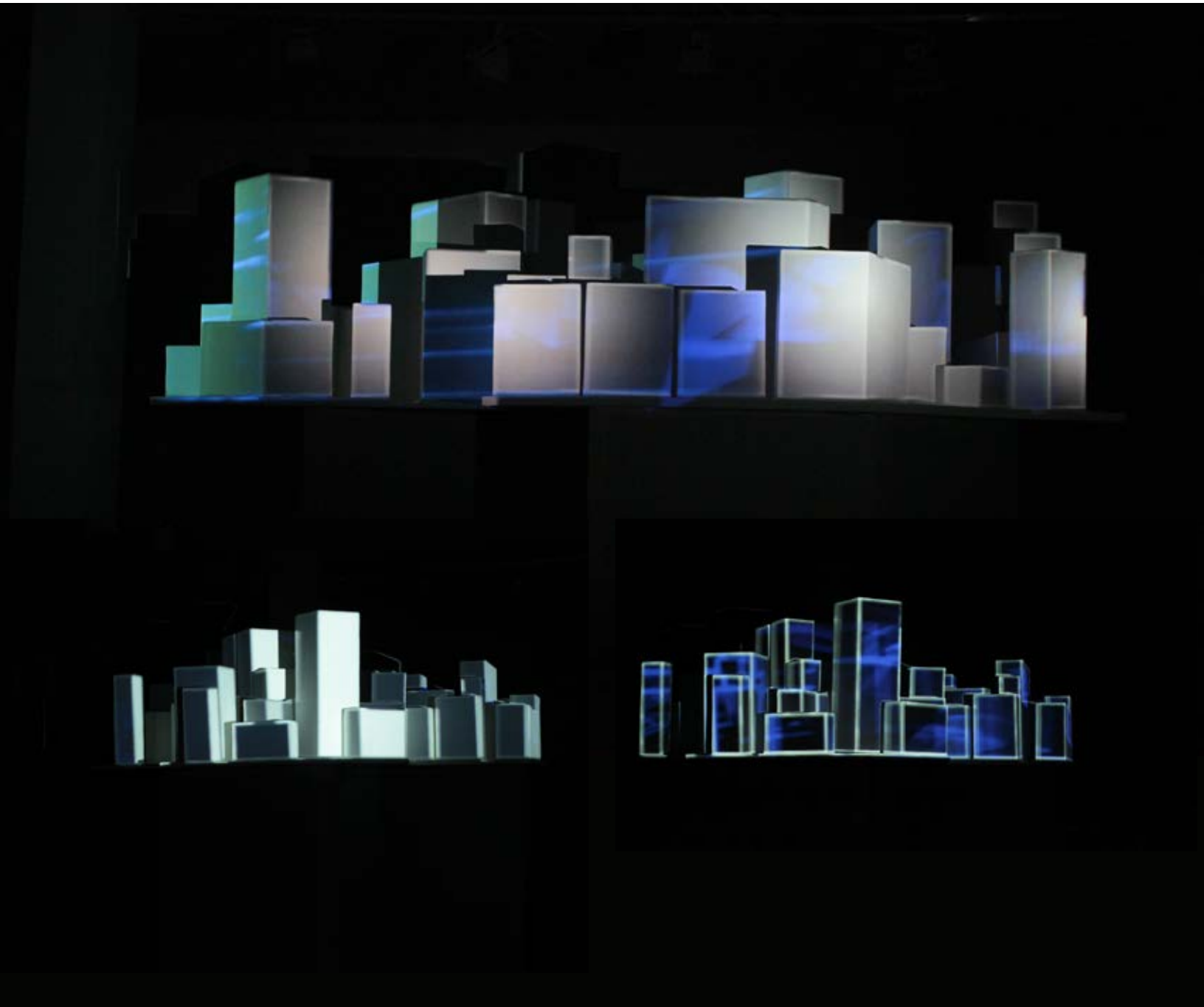

INTERLOCK

Artist:
Ionuț Toma

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
iunie 2013

„[...] în doar câțiva ani muncitorii au transformat cuburile identice, corbusiere, în spații unice, private, capabile să le amintească de lucrurile de care viața în uzină îi lipsiseră." (Alain de Botton, *Arhitectura fericirii*)

Proiectul „Interlock" a propus explorarea introspectivă şi perceperea investigativă a spațiului domestic, standardizat, prin aplicarea unei anumite viziuni a arhitecturii contemporane. Termenul metaforic de „interlock" indică deopotrivă design-ul unei construcții şi comportamentul asociat, respectiv instituirea unui set de relații semantice între conduitele interlocutorilor unui bloc, blocajul identitar al locatarului care interacționează cu blocul în care locuieşte şi modurile de percepere şi participare ale publicului expus intervenției expoziționale.

Industrializarea rapidă, ale cărei consecințe au fost, ulterior, accentuate de globalizarea imperativă, a forțat crearea de spații noi de locuire în mediul urban, spații care au delocalizat identitățile şi semantica lor, aducând prejudicii la nivelul intimității locuitorilor, și care nu au fost recunoscute niciodată ca fiind conforme cu viziunile estetice ale locatarilor. Spațiile

Proiect aplicat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susținut financiar și logistic de Institutul Francez din Iași în parteneriat cu Vector Studio (UAGE).

Ionuț Toma (n. 1987) a fost masterand al Facultății de Arte Vizuale și Design, Departamentul de Artă Murală, în cadrul Universității de Arte „George Enescu" din Iași. A beneficiat de o bursă Erasmus pentru specializarea Interior Design la ESAD (Escola Superior de Arte e Design) în Portugalia. Este interesat de design expozițional și arhitectură sustenabilă.

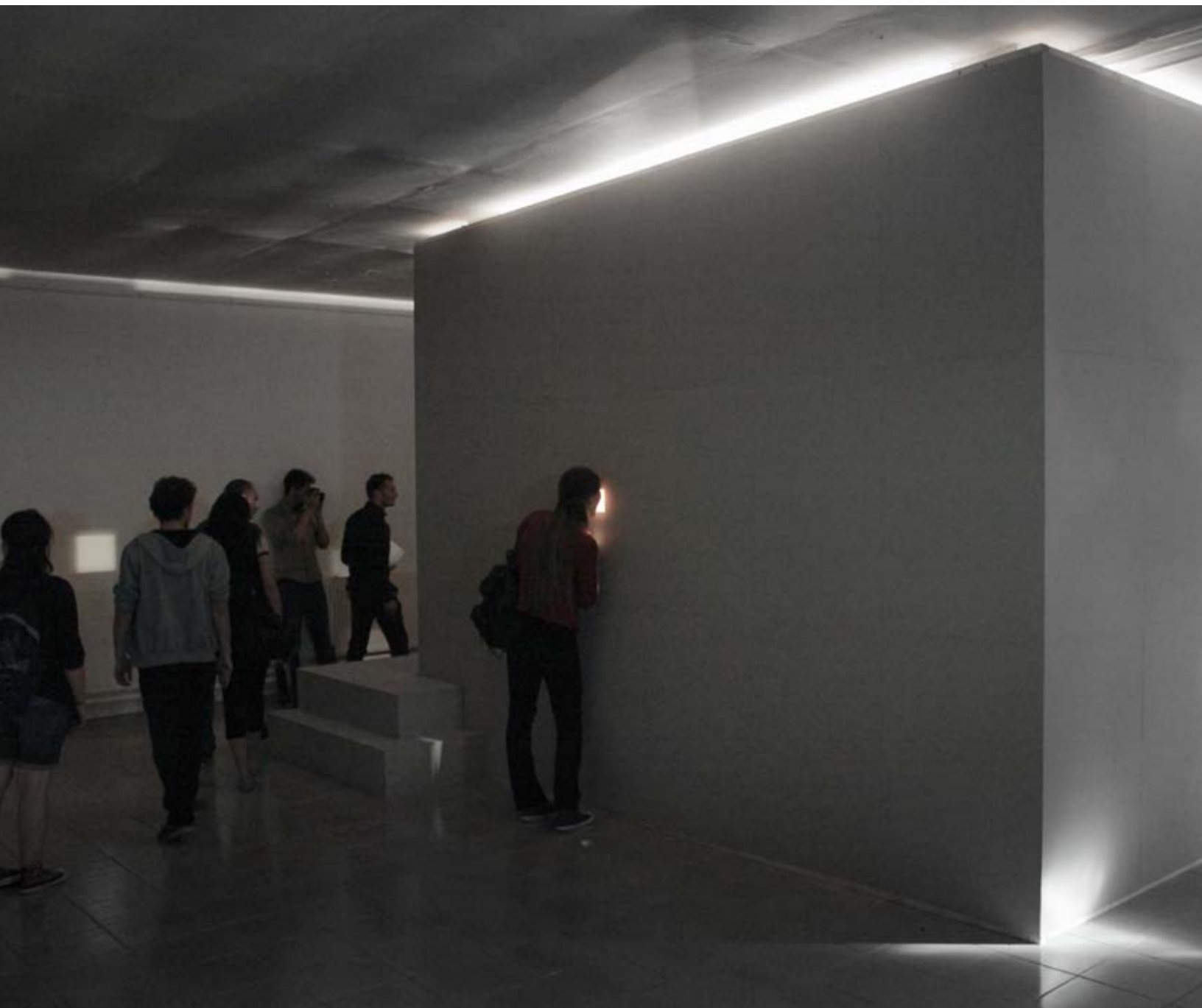

individuale de locuit nu au ocupat doar un loc fizic dominat de o tiranie vizibilă a măsurătorilor și delimitărilor, ci au re-formatat, sub raport mental, identitatea și memoria colectivă a unei comunități.

Sinele s-a socializat pe un traseu prestabilit și a acționat ca observator; s-a autoexclus, dar în același timp s-a văzut pe el însuși, s-a comparat și și-a căutat identitatea. Experiența traseelor prestabilite, ca deprinderi comportamentale tipice în spațiile de locuit în comun, a definit un spațiu al alienării.

În raport cu experienţa sinelui, blocul de locuit a devenit obiectul de studiu al expoziției şi a oferit imaginea unui laborator în care s-au (re)produs comportamente umane. „Interlock" a transpus identitatea locatarului, a vecinului, a chiriașului sau a proprietarului într-o privire şi dinamică participativă a publicului. Observatorul acestui laborator a fost adus de la starea unică, individuală și individualistă, la un numitor comun, al participării, prin acord cu actul social al trăirii împreună și al supravegherii acestui trai. În această ecuație, locuința s-a transformat într-un recipient al unor forme idealizate de stil de viață.

Idealul utopic al vieţii şi arhitecturii moderniste presupunea o organizare vizuală raţională a spaţiului în vederea unei trăiri estetice şi morale în comun. Aplicarea principiilor gândirii moderniste a partajării spaţiului locuirii împreună a implicat în timp o degradare a calităţii perceperii relaţiilor cu ceilalţi şi a proprietăţilor înţelegerii peisajului urban. Deşi structurarea geometrică şi funcţională a spaţiului interior şi exterior presupunea un raport echilibrat între viaţa intimă şi cea publică, punerea în practică a organizării locuinţelor şi a planificării urbane segmentate a creat certitudinea unui clivaj între aspiraţie şi realizare.

„Interlock" și-a propus să intervină la nivelul conştiinţei vizitatorului asemenea unui dispozitiv estetic care a vizat producerea unei reflecţii atât asupra perceperii dinamicii trăirii personale cât şi asupra raportului avansat dintre bazele unei structuri arhitecturale ideale şi câmpul real de implementare a locuirii în spaţiul construit şi cel urban.

PRIVIND DE PARTEA CEALALTĂ A LUCRURILOR

Artişti:

Anna Bărbulescu, Ioana Bodale, Ioana Cazan-Tufescu, Alexandra Corneanu, Andreea Dănilă, Alexandru Gheorghiţă, Paula Mihalache

Curatori:

Lavinia German
Cătălin Gheorghe

Perioada:

mai 2013

Însingurarea poate presupune refuz sau poate însemna imposibilitate. Înstrăinarea nu e o declaraţie de efect prin care celălalt poate resimţi satisfacţia, remuşcarea sau grija. Îndepărtarea e o stare de spirit, fără calculul distanţei şi fără scrupule. Abandonarea poate veni pe neprevăzute, din aşteptare sau din melancolie. Pierderea celuilalt, pierderea locurilor comune, pierderea timpului împreună, pierderea memoriei speranţei, pierderea în sine nu mai înseamnă nimic pentru unii dintre cei care sunt nimeni. Privirea în gol e totul. Înseamnă un moment de la care tot ce s-a pierdut începe să facă sens: însingurarea face să se înţeleagă ireversibilitatea abandonării, iar înstrăinarea inspiră certitudinea îndepărtării. Într-un semicerc, din care fiecare priveşte, se întrevede, cel puţin mereu, un orizont alb, netrasat, însă concret până la prezent. Privind de partea cealaltă a lucrurilor, nu vedem nimic, dar o luăm, curând prea absurd, de la capăt.

Expoziția a inclus lucrări de fotografie, video și instalație ale studenților specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași., în parteneriat cu Vector - studio de practici și dezbateri artistice.

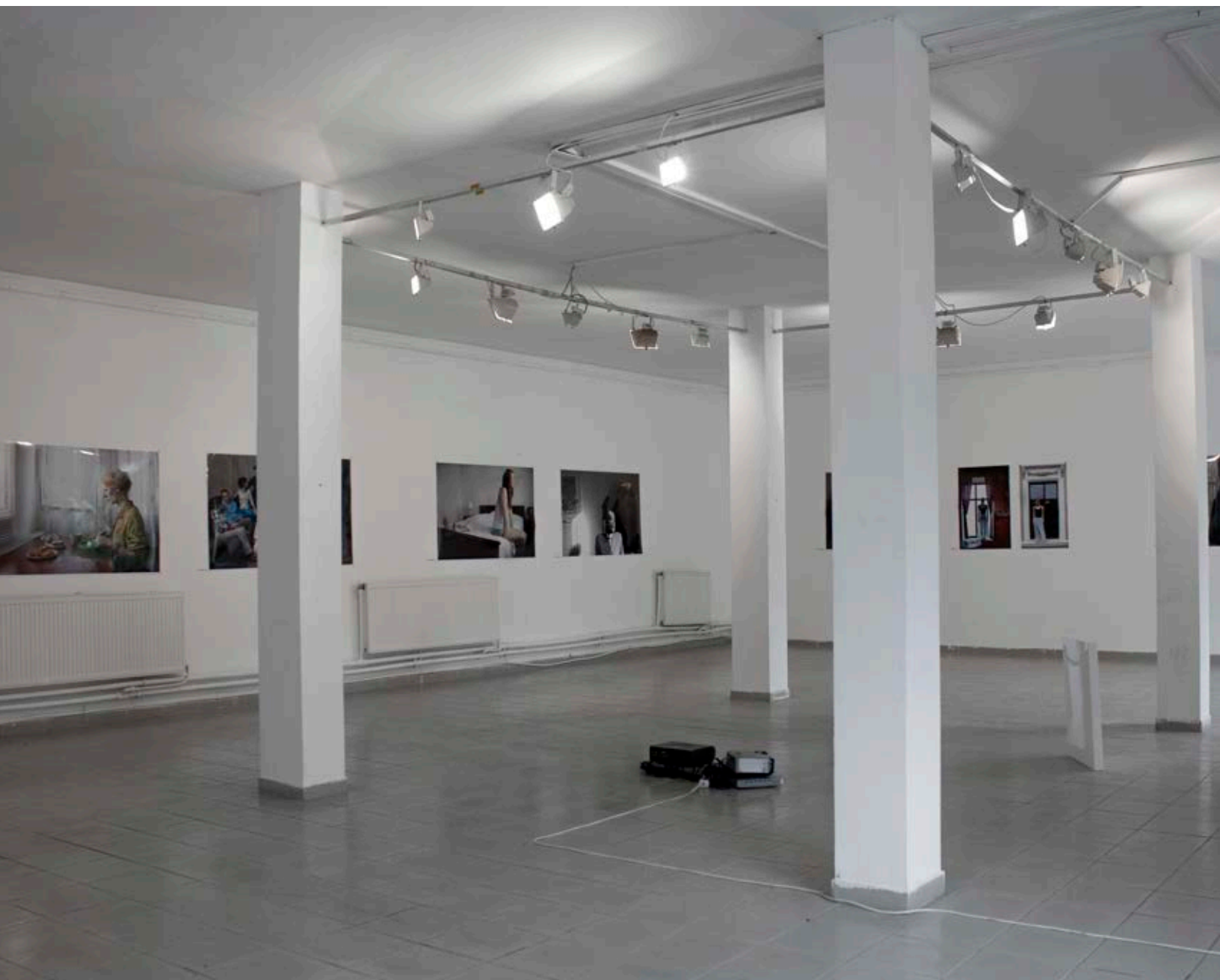

RECLAMAREA

Artist:
Andrei Venghiac

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
decembrie 2012

Arta ar putea fi văzută ca o promisiune de circumstanţă, însă instituentă, care ar demonstra abilitatea de a reclama promisiunea recurentă a politicului.

Prezentând situaţii ale interpelării politice în viaţa cotidiană şi deconstruind regimul reclamei politice prin reclamarea politicului, Andrei Venghiac a propus inserarea publicurilor în striaţiile gândirii imaginative despre ameninţarea locuirii, eradicarea arhitecturii, impunerea politicului şi chestionarea convieţuirii.

Instalarea mesajului într-un spaţiu estetic a făcut posibilă indexarea fetişizării speranţei politice în condiţiile materiale ale unei alienări ireversibile. Fără a chestiona direct dinamica elaborării sociale a unei „false conştiinţe" civice, *mesh*-urile pe care au fost printate fotografiile au putut fi citite ca proiecţii reinversate dinspre intimitatea psiho-agonistică din apartamentele unui bloc către spaţiul vizual public al unui oraş.

Transferul de mediu prin care a fost reprezentată imaginea, iniţial înregistrată optic, apoi conceptualizată, apoi fotografiată, apoi printată, apoi televizată, apoi afişată, apoi discursivizată, a descris deopotrivă fluiditatea simbolizării impulsurilor politicului şi fandările conştiinţei artistice într-o luptă concretă cu Realul (aviz lacanienilor).

Limbajul artei, în raport cu imaginea politicului, e uneori criptic, însă practicalitatea artei ar putea invoca rezolvarea perplexităţii prin prezenţă şi rezistenţă. Arta poate răspunde reclamei politice, reclamând.

Proiect aplicat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar şi logistic de Institutul Francez din Iaşi în parteneriat cu Vector Studio (UAGE).

Andrei Venghiac (n. 1990, Bacău) a fost student la specializarea Foto-Video a Universităţii de Arte „George Enescu" Iaşi. A expus lucrări de fotografie în cadrul expoziţiilor „Ameninţarea oraşului" (Facultatea de Arhitectură, Iaşi, 2012) şi „Real-i-Real" (Galeria Aparte, Iaşi, 2012).

REAL - i - REAL

Artişti:

Alexandra Corneanu, Cosmin Grădinaru, Dragoş Iliescu, Teodora Rogoz, Alice Rosentzveig, Eliza Ursachi, Andrei Venghiac

Coordonatori:

Matei Bejenaru, Bogdan Teodorescu, Lavinia German, Andrei Cozlac

Perioada:

decembrie 2012

Pendulând între actul de ficţiune şi timpul documentării, lucrările prezentate în această expoziţie au constituit imaginea de ansamblu a deplasării între spaţii a unei secvenţe retrospective a producţiei artistice a studenţilor de la licenţă şi master din cadrul specializării Foto-Video din anul 2012. Operând experimental cu imaginea şi sunetul în mediile familiare ale fotografiei, video-ului şi instalaţiei, ei au deconstruit contradicţia dintre ceea ce înţelegem ca realitate şi ceea ce percepem ca irealitate. Practicile artistice din perspectiva cărora activează tinerii artişti alternează poziţionări care reflectă relaţia dintre reprezentarea, interpretarea şi construcţia realităţii. Expoziţia a prezentat aspecte extrase din procesul de arhivare a tipurilor de caractere umane, din puneri în scenă ale situaţiilor cotidiene în forme dramatice, dar şi parodice, precum şi din interogări privind angoasele existenţiale prin variante iconice idealizate vizual sau instrumentate sonor.

Expoziţia a inclus lucrări de fotografie, video şi performance ale studenţilor masteranzi ai specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii, din cadrul Facultăţii de Arte Vizuale şi Design, UAGE Iaşi.

FINISARE 12

Artiști:

Dan Grecu, Titus Ivan, Sorin Pătrășcanu, Adi Dănilă

Coordonator:

Mihai Vereștiuc,
Simion Cristea

Perioada:

iunie 2012

Expoziția „FINISARE 12” a prezentat lucrări de sculptură, obiect și instalație realizate de studenții programelor de studii în Sculptură din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași. În spațiul expozițional au fost puse în contrast lucrări realizate în tehnici tradiționale și lucrări cu un discurs specific artei contemporane, de la reprezentarea gravitațională a scheletului metalic al unui elicopter care desenează o compoziție metalică în spațiu până la critica dadaistă a kitsch-ului sugerată de punerea în ramă a unui trofeu de vânătoare care funcționează pe post de lampă.

Seria de expoziții „FINISARE” a prezentat publicului larg lucrări de sculptură, obiect și instalație realizate pentru examenele de licență și de master ale studenților de la programele de studii în Sculptură din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

Seria Mit-Corp-Spațiu

INTERVIURI PRIVATE

Artist:
Andreea Dănilă

Curator:
Raluca Ciocoiu

Coordonator:
Bogdan Teodorescu

Perioada:
iunie 2011

Expoziție organizată în cadrul proiectului expozițional MIT-CORP-SPAȚIU, o serie de expoziții și evenimente inițiate de Specializarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii în colaborare cu Specializarea Istoria și Teoria Artei, coordonate de Matei Bejenaru, Bogdan Teodorescu, Lavinia German și Andrei Cozlac.

Andreea Dănilă declara că ar vrea să înceapă un stil nou, în care lipsa „pozei", maniera asumat neglijentă, subiectele neestetice să acopere o zonă a intimităţii greu de descris altfel. Necăutând să construiască identităţi bine definite, Andreea s-a complăcut cu bucurie într-un spaţiu al ambiguităţii şi fragmentarităţii cu care a căutat să provoace un conformism cultural în care s-au uzat de acum cuvinte ca identitate sau căutare identitară. Farmecul fotografiilor sale constă în echilibrul precar între un explicit care nu agresează şi un obiectivism pe care îl încarcă aluziv, dar neliniştitor. E ca mersul pe sârmă între o intimitate necosmetizată firească, dar *unheimlich* în termeni culturali, şi o adaptare – prefăcută – la ordinea simbolică (prin obiecte, haine, fetişuri culturale), care subminează mai eficient decât explicitul. Revolta sa nu este asumată militantist, ci este o încercare de construire a unei dimensiuni private sigure, în care te arăţi aşa cum eşti. Asistăm, aşadar, la scară mică, la invazia privatului în spaţiul public, printr-un joc – conceptual și tehnic – între distanţă și apropiere. Fotografiile Andreei sunt intime, până într-un punct unde te simţi tras într-un joc voyeuristic şi are, în acelaşi timp, o dimensiune de spectacol, se bucură de expunere. Curajul acesta al expunerii cucereşte. Exerciţiul nudităţii nu are miză estetică, ci reprezintă o declaraţie de putere: trupul și mișcările lui umplu camera. Obiectele se intersectează cu corporalul; se duce o luptă nevăzută pe spaţiu (în această luptă, masa de bucătărie care striveşte sânii are o suprafaţă monumentală). Uneori – prin expunere lungă –, obiectele se reflectă pe trup, confundându-se; alteori obiectele primează, introducându-te într-o intimitate obiectuală, printre care se strecoară, cu intenţia de a da cu tifla, obiecte XXL. Alteori corpul se mișcă relaxat, gol, printre obiecte, stăpânindu-le. Personajele sale pun stăpânire pe spaţiu printr-o invazie liniştită şi sigură, iar victoria se celebrează sărind nebunește pe pat. Spaţiul particular prin excelenţă este, desigur, corpul, iar la intersecţia între acesta şi ordinea simbolica se află hainele, care funcţionează ca dermă acceptată public. Hainele (sau lipsa lor, mult mai evidentă) sunt prezente peste tot, învălmăşite, clădite, sub formă de material gata să fie cusut la maşină, sau strânse eficient într-un dresser. Fetele se joacă de-a îmbrăcatul, se costumează, imitând jocul acesta cu imagini-idol din exterior. Corpul se află în centru, înconjurat de umbre, mișcări (sau mai degrabă amintiri ale mișcării pe plan neuronal), obiecte pe care le foloseşte, toate formând un fel de nimbus. Aparatul face dâre de lumină, forma explodează şi umple spaţiul cu o prezenţă pe care nu o poţi ignora. Depăşind ficţiunea, te întrebi cine sunt aceste fete care pozează, cu feţe serioase, crezând în ceea ce fac, adică împărtăşind aceeaşi nevoie de o lume şi duioasă şi agresivă pe alocuri, şi uşor vinovată (pozele sale construiesc o lume în care se manifestă dar se şi ascunde). Eşti invitat nu ca privitor cu ochi limpede, ci ca prezenţă, ca participant, într-o lume utopică în nonconformismul ei, în credinţa ei în siguranţă. Eşti atras într-un *neverland* neinocent, a-moral, în care se celebrează firescul, dezinhibarea, formele imperfecte.
(Raluca Ciocoiu)

Seria Mit-Corp-Spațiu

PARRHESIA

Artist:
Emanuela Boroș

Curator:
Cătălin Soreanu

Coordonator:
Lavinia German

Perioada:
iunie 2011

parrhesia: acţiunea de a vorbi sincer, deschis sau de a vorbi liber (Platon); formă de discurs critic, de a grăi adevărul (Michel Foucault).

Analogia între demersul Emanuelei Boroş şi *parrhesia*, ca formă de exprimare discursivă, este tradusă prin natura intim-personală a instalaţiei artistice, în timp ce lipsa artificiilor retorice şi deschiderea critică devin premisele dialogului dintre artist şi public. În proiectul realizat de Emanuela Boroş, forma discursivă a *parrhesiei* capătă conotaţii expresive, artistice: vorbirea pentru o cauză politică devine demers personal, introspectiv, pe fondul deschiderii şi autoanamnezei; agora devine pat; sfera publicului devine una a privatului, un privat care invocă, pentru fiecare vizitator, o experienţă elementar-constitutivă a sinelui, o confesiune autobiografică în care subiectivizarea autocritică este motorul principal al demersului artistic. Imersat în dialogul propus de Emanuela Boroş, publicului îi este indusă o stare de autointerogare care vizează relaţia dintre identitatea proprie (privată) şi cea proiectată social (publică). Accentuată prin asumarea stărilor personale la nivelul configurării spaţiului, solicitând un tip distinct de răspunsuri şi reacţii, relaţia dintre participanţi şi mediul instalaţiei devine un dialog care se defineşte interactiv prin poziţionare, mişcare sau privire. Propunând un mediu al trăirilor, incertitudinilor şi al căutărilor proprii, artista pune în relaţie directă propriul spaţiu personal cu conceptul definirii publice a acestuia, raportându-se la experienţa personală a vizitatorilor. La nivelul dialogului dintre autor/instalaţie şi lector/participant, proiectul îşi doreşte să transpună o formă interactivă de expresie artistică prin care Emanuela Boroş recurge la un demers vizual-discursiv, auto-reflexiv. Starea intenţională de incertitudine, a cărei confuzie generată sporeşte condiţiile introspective ale experienţei artistice, creează un spaţiu expresiv în care este evidenţiată dimensiunea relaţională, participativă, a prezenţei publicului. (Cătălin Soreanu)

Expoziție organizată în cadrul proiectului expoziţional MIT-CORP-SPAȚIU, o serie de expoziții și evenimente inițiate de Specializarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii în colaborare cu Specializarea Istoria și Teoria Artei, coordonate de Matei Bejenaru, Bogdan Teodorescu, Lavinia German și Andrei Cozlac

Seria Mit-Corp-Spațiu

MITOLOGII PERSONALE

Artiști:
Alex Gheorghiță
Ciprian Niculescu

Curator:
Cristina Moraru

Coordonator:
Matei Bejenaru

Perioada:
iunie 2011

Expoziție organizată în cadrul proiectului expozițional MIT-CORP-SPAȚIU, o serie de expoziții și evenimente inițiate de Specializarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii în colaborare cu Specializarea Istoria și Teoria Artei, coordonate de Matei Bejenaru, Bogdan Teodorescu, Lavinia German și Andrei Cozlac.

Lucrările lui Alexandru Gheorghiţă descriu situaţii şi relaţii insolite, invocând nefamiliarul ca element definitoriu al (re)construcţiei structurii mitice, într-un proces de asimilare - ajustare - acomodare, desfăşurat la nivelul supra-eului. Incertitudinea abordărilor, teatralitatea ipostazierilor, fatalitatea relatărilor, se regăsesc chiar şi după schimbarea cadrului, de la natural la urban. Cadrul natural, perceput ambivalent – utopic şi distopic –, atrage printr-un decor apolinic, acţionând în mod sincronic ca factor anxiogen ce determină existenţa idealist–fatalistă a personajelor. Trecerea de la portretizare la performativitate, ca mecanism de semnalizare a dualităţii naturii, deschide un alt nivel de discursivizare în privinţa relaţiei personaj-natură. Revocate de sub egida naturii, personajele răspund intrepid in faţa unei naturi inexorabile care transformă atmosfera feerică într-una psihedelică. Defetismul mişcărilor celor oprimaţi de natură se compune din gesturi teatrale, consecvente unui tumult interior, care atestă conştientizarea unui destin imparabil. Trecerea către spaţiul urban deschide o altă dimesiune temporală, suprapusă celei diacronice, care (de)scrie şi rescrie relaţia dintre personaje, determinând nefamiliarul situaţiilor. Fiecare unitate temporală, structural asincronică, suferă o fragmentare şi o intercalare cu o alta; noua ordine temporală, astfel înfiinţată, fiind întreruptă de un eveniment fatal sau supra-natural, anunţat prin orientarea privirii personajelor către planul superior al lucrărilor. Manifestând cu aplomb teatralismul ipostazelor în care sunt surprinse, personajele par a fi sculpturi vii, suspendate într-un timp mitic ce creează o atmosferă incertă.

Lucrările lui Ciprian Niculescu sunt, fără absolut nici o certitudine, stări mentale intentate de situaţii şi tensiuni sociale şi identitare. În realizarea lor tehnică, studioul creează mediul înscenării unor relaţii antagonice – gestual, vestimentar şi cromatic teatralizate –, care descriu conflicte şi contraste. În construcţia lor metaforică, autorul invocă disfuncţionalitatea mitologizării, inadvertenţele categorizării şi improbabilitatea constatării. Angoasa nimicului este sugerată cât se poate de literar; spaţiile mentale şi cele cotidiene sunt amestecate într-o simbolistică performativă în care obiectele de uz domestic – halatul, prosopul, farfuria şi furculiţa – sunt asociate cu subiectele conştiinţei încărcate – izolarea, anxietatea, tristeţea şi resemnarea. Violenţa şi indiferenţa socială, agresivitatea existenţială şi narcisismul nihilist sunt portretizate alegoric într-o scenă absurdă. Anticiparea loviturii e puternic accentuată de autismul trecătorului. Doar protagonistul îngenunchiat pare să fie complet conştient, între vigilenţă şi acceptare, de injustiţia momentului. Emfaza naţionalismului de faţadă e criticată în asocierea unei atitudini frivole cu seriozitatea însemnului naţional juxtapus ironic cu starea naţiunii. Tânărul detaşat e surprins consumând un produs resemnificat politic, inconştient de impudoarea sa şi prins în laţul criticii intime a artistului. Refuzul actualităţii şi desprinderea de lumea exterioară sunt înscenate în portretizarea unui personaj încremenit pe gânduri, cu un jurnal pe genunchi,

cu simbolurile revoluţiei spirituale a tinerilor prinse în piept şi desculţ. Acesta pare a fi un posibil personaj din muzeul figurilor de ceară, în contrast cu popularitatea şi succesul, însă în acord cu semnificarea unui deziderat al celor puţini. Relaţia ambiguă şi grotescă dintre personajul feminin – însângerat, bandajat şi cvasi-strangulat – şi protagonistul masculin – submisiv, ascuns şi folosit – pare a sugera calitatea terifiantă a confruntării dintre dezideratele materne, scrise ca normă, şi aspiraţiile îngenunchiate ale eternului copil, supus dominaţiei domestice matriarhale. Fantezia întunecată şi distopică a personajului care îşi coase pe veşmântele însângerate cordonul, leit-motiv al povestirilor vizuale, posibila raţiune critică a autorului, posibilul fir narativ al de-mitologizării relaţiilor agravante cu ceilalţi şi exteriorul, pare a fi semnul câştigării unei agonii prin asumare, sacrificiu sau masochism, naiba ştie. (Cristina Moraru)

САД

Artist:
Tatiana Fiodorova

Curator:
Cătălin Gheorghe

Perioada:
aprilie 2011

Instalaţia Tatianei Fiodorova a fost gândită ca o evocare, fără nostalgie şi melancolie, a unui timp trecut şi reverberat. Obiectele, desenele, fotografiile, posterele, schiţele, lucrarea sa video, au prezentat, în cadrele simbolice ale unui registru muzeal, relaţia de memorie dintre fiică şi tată, relaţia intimă de familie şi relaţia ideologizată cu timpurile sovietice.

Tatăl artistei a fost designer grafic, pictor şi fotograf. În fotografiile sale sunt surprinse peisajele Moldovei, nunţile din satele moldovene, sărbătorile din oraşele sovietice, portrete ale locuitorilor din zonele rurale. Din fotografiile făcute în călătoriile sale prin sate reuşea să câştige diferenţa de bani pentru întreţinerea familiei, câtă vreme salariul său nu acoperea cheltuielile necesare. În expoziţie au fost prezentate fotografiile pe care nu a mai ajuns să le vândă.

Practica fotografică l-a ajutat şi în explorarea lui creativă în pictură. Tatăl ei a mai realizat o carte de plante medicinale din fotografiile sale şi a lucrat o cutie de litere chilirice din lemn pentru posterele sale de designer. În ultimii săi ani, înainte de a muri, călătorea în colhozuri, de unde prelua comenzi pentru postere de propagandă.

Proiectul video a surprins simbolistica afectivă a unui loc transformat de timp. Cândva, tatăl ei obişnuia să-şi lege motobicicleta cu un lanţ de un copac. Tatiana avea şase ani când tatăl ei a murit şi îşi aminteşte cum mama ei a încercat, pentru mult timp, să facă o grădină în jurul copacului. A plantat flori, însă nu au rezistat. După ploi puternice, locul devenea pustiu. Locul acesta a devenit doar o grădină a amintirilor.

Expoziţia a fost produsă în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar şi logistic de Centrul Cultural Francez Iaşi, în parteneriat cu Vector - studio de practici şi dezbateri artistice (Iaşi), în seria „Economii ale timpului" (secvenţa „Timp limită. Timp pierdut").

Tatiana Fiodorova trăieşte şi lucrează ca artist, designer grafic, profesor, curator şi manager cultural în Chişinău, Republica Moldova. Predă desenul, pictura şi compoziţia la Şcoala de Artă Shciusev. Tatiana Fiodorova realizează instalaţii, performance-uri, video-uri, lucrări digitale şi lucrări în spaţiul public, fiind interesată de relaţiile dintre problematicile sociale, politice şi estetice. Lucrările sale de design sunt asociate cu probleme de interacţiune socială, având drept scop crearea unor spaţii de dialog intercultural. Unul dintre proiecte sale, ARTPLOSHAKA (www.artploshadka.wordpress.com) are drept scop crearea unei comunităţi online a sectorului cultural din Republica Moldova. Acest proiect a apărut ca urmare a dezbaterilor desfăşurate în cadrul proiectului Fondului Cultural European şi a Fundaţiei Soros Moldova susţinut de programul MATRA.

AZO

Artist:
Răzvan Ghindăoanu

Curatori:
Cătălin Gheorghe
Cristian Nae

Perioada:
decembrie 2010

Produs de succes al Uzinei de Materiale Fotosensibile din cadrul Combinatului Chimic „Azomureș", brandul AZO a dominat producția fotografică a anilor optzeci, materialele fotosensibile fiind utilizate în domeniul serviciilor publice, precum cele sanitare sau de apărare. Privatizată în 1998, Fabrica a fost închisă în 2003, iar producția a fost sistată, pe motivul unei pretinse neproductivități. Multe voci din context susțin că dezmembrarea fabricii și reciclarea hârtiei deja produse s-a dovedit mult mai rentabilă economic pentru patronii combinatului.

„AZO" a constat într-un proiect de documentare simbolic-materială și de arhivare fotografică care a condus la prezentarea unei cercetări artistice sub forma unei instalații vizuale și la interpretarea unui act de fotojurnalism ca un orizont-de-așteptare în care practica fotografică a dobândit o turnură artistică. Acest proiect-în-progres a prezentat, într-un prim stadiu expozițional, documente materiale și narațiuni vizuale care au avut rolul de a activa memoria critică a situației Uzinei de Materiale Fotosensibile „Azomureș", de la construcția sa „strategică", în perioada comunistă, până la desființarea sa „suspectă", în perioada pan-capitalistă.

Expoziția a fost produsă în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar şi logistic de Centrul Cultural Francez Iaşi, în parteneriat cu Vector - studio de practici şi dezbateri artistice (Iaşi) in seria „Noile intimități".

În seria de fotografii prezentate în expoziție, printr-un gest de performare a documentării condiției unei dispariții, Răzvan Ghindăoanu a suprapus imagini de arhivă ale tehnologiilor demantelate pe filme și hârtie AZOMUREȘ expirate.

Proiectul expozițional s-a prezintat sub forma unei instalații fotografice cu funcție arhivatoare, compusă dintr-o serie de imagini ce au documentat spațiile uzinei, scoasă astăzi din funcțiune, o serie de obiecte produse de AZO, o selecție de știri privind închiderea uzinei și un documentar de epocă despre AZO, produs în perioada comunistă, precum și o relatare a fostului director al fabricii în care este descris procesul de producție, oferind astfel viață imaginară spațiilor și utilajelor tăcute fotografiate. Acest complex de modalități de înregistrare a memoriei uzinei AZO și-a propus să excaveze, deopotrivă, asocierile intime și reacțiile publice create în jurul situației fotografiei analoge și producției de materiale autohtone în România post-socialistă, expunând indirect, din perspectiva multiplelor puncte de vedere și fațete, situația socio-economică generală ce i-a servit drept context.

În ansamblul formal al lucrării propuse de Răzvan Ghindăoanu, produs al unei cercetări de investigație în manieră jurnalistică, memoria, atât cea individuală, cât și cea colectivă, joacă un rol decisiv. Dialectica rememorării și amneziei conectează conceptual imaginea statică și mută a prezentului și descrierea verbală a acelorași spații în trecut, expusă auditiv, suprapunând astfel prezentul și trecutul pe baza amintirilor și mărturiilor persoanelor care au lucrat acolo.

O întrebare generală planează în jurul acestei anchete expoziționale: ce rol a jucat această fabrică și produsele sale în ultimii treizeci de ani în spațiul public românesc și ce a rămas din ea astăzi, atât în memoria fotografilor cât și a publicului larg? Această întrebare ar putea subsuma, descrise în câteva cuvinte, anatomia operativă a expoziției „AZO", precum și contextul socio-cultural în care aceasta s-a plasat.

AZOCOLOR
azo

ODETA

Artist:
Andrei Nacu

Curatori:
Cătălin Gheorghe
Cristian Nae

Perioada:
octombrie 2010

Proiectul „Odeta” a presupus o conceptualizare şi o ilustrare foto-textuală a unui experiment artistic și psiho-social prin care artistul a încercat, într-un interval relativ scurt, să câştige încrederea unei persoane și să aibă acces la evenimente aleatoare din viaţa ei, astfel încât să îi poată surprinde momentele intime și trăirile într-o perioadă de schimbări. Imaginile comunică prin momente, stări, obiecte şi întâlniri, astfel încât „observaţiile” vizuale şi „adnotările” textuale proiectează un portret intimizat. Fotografiile alb-negru și textele simple, care descriu lacunar secvenţe ale vieții Odetei, asamblate în module de tip diptic, documentează, într-o notă poetică, aparenta neutralitate, însă și realul farmec al modului în care se poate întâmplă viaţa oricăruia dintre noi. Parcurgerea expoziției reflectă, ca în cadrele secvențiale ale unui jurnal găsit, expresii amestecate ale solitudinii, solidarității, afecțiunii, preferințelor, travaliului de doliu și micilor plăceri ale vieții obișnuite.

Proiectul s-a desfăşurat în cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susţinut financiar şi logistic de Centrul Cultural Francez Iaşi, în parteneriat cu Vector - studioul de practici şi dezbateri artistice şi Facultatea de Arte Plastice, Decorative şi Design, Iaşi.

Andrei Nacu (n. 1984) trăieşte și lucrează în Iași/România și Londra/U.K.. În practica sa artistică folosește fotografia documentară, albumul de familie și arhiva fotografică pentru a crea proiecte ce analizează intersecția dintre memoria personală și istoria socială. Lucrările sale includ video, instalație și performance, concentrându-se pe politica reprezentării și arheologie media. A studiat fotografia la University of Wales, Newport, U.K. și la Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași.

Odeta s-a mutat de 3 săptămâni într-un nou apartament. Încă nu a reuşit sa îşi aşeze toate lucrurile.

Uneori are grijă de cățelul surorii ei, cu care a locuit înainte de a se muta în noul apartament.

Aşteptându-i pe Oana şi Bogdan, doi prieteni care fac cumpărături pentru copilul lor ce urmează să se nască.

FINISARE 10

Artiști:

Diana Rău, Radu Firicel, Dura Georgiana, Ana Maria Negară

Coordonator:

Mihai Vereștiuc,
Dan Covătaru

Perioada:

august 2010

Ediția din 2010 a expoziției „FINISARE” (cu lucrări ale studenților care au finalizat studiile de master în Sculptură) a prezentat o serie de lucrări conceptuale, de la sugestia auto-portretului Dianei Rău, prin reprezentarea modulară a amprentelor supradimensionate ale propriului sân, la progresia realizată de Ana Maria Negară prin capturarea diferitelor ipostaze ale poziționării schițate a corpului uman în cuburi de sticlă, la interpretarea volumetrică și metaforică a statuetei paleolitice Venus de Willendorf realizată de Radu Firicel și până la compoziția materială realizată de Georgiana Dura.

Seria de expoziții „FINISARE” a prezentat publicului larg lucrări de sculptură, obiect și instalație realizate pentru examenele de licență și de master ale studenților de la programele de studii în Sculptură din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design, UAGE Iași.

RECYCLING GHOST

Artiști:

un proiect de SATELLITE (Social Artistic Tendency group)
Delia Bulgaru, Andrei Timofte, Anca Ștefănică, Alex Tărnăuceanu, Cristina Tototlici și Clara Casian

Curator:

Cătălin Gheorghe

Perioada:

aprilie 2010

„Recycling ghosts" a fost gândit ca un proiect participativ cu scopul de a chestiona realitatea vizuală și simbolică a unor elemente arhitecturale, semne și obiecte, în măsura în care contextul socio-cultural local ar avea funcția de a reflecta percepția colectivă.

Termenul de „ghost" (rom. fantomă), împrumutat din limbajul socio-economiei neoliberale, a vizat asocierea proiectului expozițional cu reflectarea existenței temporare a entităților și identităților create în contextul producțiilor de masă ale marilor corporații.

Instalația din galerie a prezentat o machetă ce a urmărit un traseu, marcat asemenea unei hărți medievale de comori, produs al miniaturizării unor pseudo-monumente temporare ce au fost amenajate în spațiul public local, precum și o serie de obiecte a căror simbolistică este adesea ignorată sau atenuată, fiind încorporate într-o structură hibrid ce a avut rolul de a sugera de-ierahizarea spațiului expozițional.

În perioada prezentării expoziției au putut fi vizionate, succesiv, timp de șase zile, o serie de intervenții artistice pseudo-monumentale, inserate în spațiul public, pe traseul: parcul Statuii Independenței, pietonalul de la Universitatea de Medicină, parcul Teatrului Național „V. Alecsandri", Cubul de pe Str. Ștefan cel Mare, terenul din fața librăriei Junimea și curtea Facultății de Arte din Iași. Zilnic, în fiecare loc public unde au fost instalate lucrările, au fost organizate și dezbateri tematice care au problematizat public cunoașterea, viziunile și deciziile legate de chestionarea și gestionarea dilemelor reciclării eco-atitudinilor artiștilor și trecătorilor.

Pseudo-monumentele au avut rolul de a reinterpreta vizual posibilitatea marjării pe anumite soluții care ar fi vizat aplicabilitatea unor teorii despre epuizarea resurselor naturale ale Terrei, așa cum sunt percepute acestea în spațiul public local, și de a ilustra o reproducere ironică a acestor „soluții" extrase prin intermediul unui chestionar, denaturând sensul unei viziuni colective sau a unei conștiințe comune referitoare la probabilitatea preîntâmpinării degradării mediului natural.

SATELLITE (Social Artistic Tendency group) este un grup colaborativ de artiști (studenți în acea perioadă) înființat de Delia Bulgaru, Andrei Timofte, Anca Ștefănică, Alex Tărnăuceanu, Cristina Totolici și Clara Casian în februarie 2010. Denumirea grupului a fost generată de ideea că practica artistică dezvoltată de membrii grupului ar avea aplicabilitate socială și ar viza o serie de cercetări care ar utiliza și anumite instrumente sociologice și administrative. Termenul de „satelit" a fost utilizat ca o metaforă a distanței geografiilor diferite din care proveneau artiștii, însă care împărtășeau o viziune comună față de diversele aspecte ale impactului culturii și artei în mediul social.

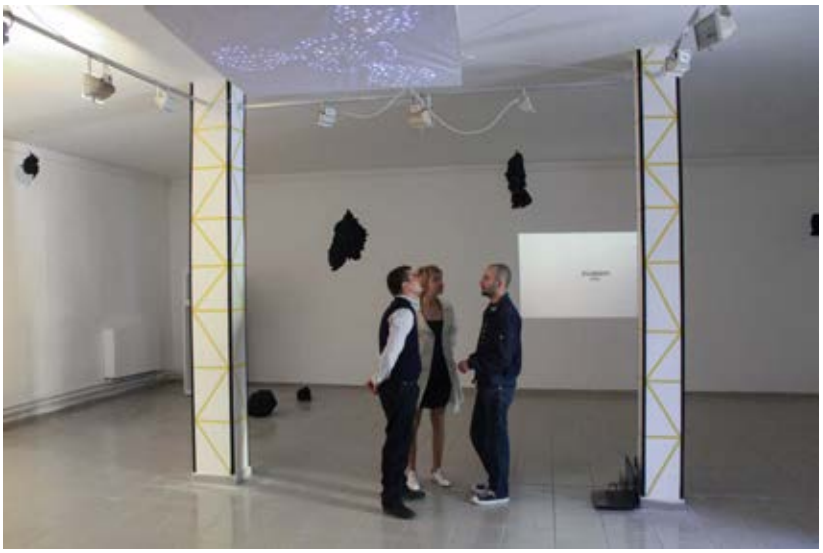

GIVE ME BEAUTY, GIVE ME DEATH

Artist:
Andrea Hajtajer

Curatori:
Cătălin Gheorghe
Cristian Nae

Perioada:
martie 2009

Expoziția video propusă de Andrea Hajtajer s-a bazat pe elaborarea unei poetici neo-romantice a vieții private și a singurătății radicale. Realizate în manieră cinematică, video-urile sale au reconfigurat un univers interstițial al sentimentelor și emoțiilor, explorând granița fină, invizibilă, dintre viață și moarte, fericire și suferință. Tăcuta agonie sentimentală, explorată cu cinism și delicatețe, reinventează o poetică a temporarului, glosând asupra acelor momente privilegiate ale existenței private în care viața personală devine, deopotrivă, suprasaturată de înțeles și lipsită de sens. Andrea Hajtajer și-a focalizat cercetarea vizuală pe teme precum incapacitatea de a comunica, rememorarea, arhivarea și procesele de retrospecție a unor evenimente singulare.

„Give me beauty, give me death", o instalație video pe două canale, a alăturat imaginea amenințătoare a unei ambulanțe, apropiindu-se în *slow motion* de privitor, și imaginea artistei, dansând cu o expresie meditativă, în mijlocul unui câmp arid, pe sunetul sirenei ambulanței. Relația contrastantă dintre cele două acțiuni poate fi lecturată fie ca o afirmare sublimă și necondiționată a vieții în fața morții iminente, fie ca o reflecție asupra fatalității pierderii și dispariției celuilalt, învățând să o acceptăm cu seninătate.

„White balance", o instalație pe trei canale, a înscenat, într-un decor de spital, o reprezentare metaforică a relațiilor interumane private. Testând, parcă, „insuportabila ușurătate a existenței", artista a întruchipat reprezentarea femeii ca „îngrijitoare" a celor singuri și suferinzi, exploatând ambiguitatea erotică prezentă in iconografia matern-religioasă a femeii. Strigătul tulburător, răsunând în scurtele momente în care artista trece de la un bărbat la altul, de la o relație la alta, exprimă invizibila și ascunsa agonie sentimentală a pierderii.

„I'm so tired", descrie gesturile copilărești și totodată sacadate ale unei balerine care „performează" în afara scenei. Aceasta își apropriază literalmente din spațiul public un „spațiu privat" în care adoarme pe muzica dramatică a unui cântec de leagăn cu accente funerare. *Requiem* al sentimentelor pierdute în inutile bătălii sentimentale, lucrarea expune totodată o cinică meditație asupra rolului femeii ca obiect al dorințelor și expectanțelor bărbaților. Portretizând femeia asemenea unei mașini producătoare de reprezentări ale delicateței ce alimentează dorințele pervers-erotice masculine, artista se expune pe sine asemenea unui actor ce se retrage, deopotrivă, de pe scena vieții publice și a celei private, și care încearcă să își reinventeze propria identitate dincolo de spațiul fantasmatic care susține construcția simbolică a realității.

Evenimentul face parte din cadrul programului Carte Blanche aux Jeunes Créateurs, susținut de Centrul Cultural Francez în parteneriat cu Vector - Studio de practici și dezbateri artistice și Specializarea Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii a Universității de Arte din Iași.

TESTER

Artiști:
Alexandru Tărnăuceanu,
Andrei Timofte, Adrian Poroh

Curatori:
Dan Acostioaei
Cătălin Gheorghe

Perioada:
februarie 2009

Proiectul „Tester” și-a propus să testeze, prin intermediul unor intervenţii artistice, sistemul socio-politic autohton în scopul evidenţierii erorilor interne, punând întrebarea dacă: „Există, sau nu, un liber arbitru în contextul societăţii contemporane?”. Această întrebare a pornit de la sesizarea prestanţei modului automatic de a ne trăi viaţa într-un sistem bazat pe legi şi reguli, unele dintre ele fiind relativ interpretabile, neclare, care îngrădesc individul şi-l reduc la o simplă piesă dintr-un mecanism, care oricum pare a nu funcţiona adecvat în raport tehnic cu sistemul.

„Personality test” a constat în simularea unei sesiuni de votare ce ar fi avut loc în perioada alegerilor electorale. Alternativa propusă a fost aceea de înlocuire a personalităţilor politice cu personaje animaliere. Acestea au fost alese în mod ironic pe baza ierarhizării lanţului trofic, comparând societatea umană cu un ecosistem. Scrutinul realizat a permis evaluarea posibilelor răsturnări de situaţie, care nu se întâlnesc în natură, dar care sunt prezente în sistemul uman social. În acest scop, s-au amplasat câteva urne în diverse locaţii publice, în care, într-un mod identic derulării unei votări, s-au introdus buletine de vot special create pe care au fost reprezentate grafic 21 de animale care urmau să fie alese. În urma acestor acţiuni de vot s-a realizat un bilanţ care a evidenţiat ierarhizarea decisă de public.

„Drive test” a constat dintr-o analiză a sistemului rutier propriu-zis vizând, la fel ca şi în cazul „testului de personalitate”, evidenţierea preponderenţei erorii la nivel organizatoric şi administrativ în cadrul societăţii actuale. Testul critică ambiguitatea codului rutier şi posibilitatea interpretării legislaţiei. Cheia codului rutier e reprezentată de indicatorul rutier care conotează o implicare socială. În acest sens, s-a realizat o replică artistică a testului de conducere, limitând numărul de întrebări la 21 şi corelându-le cu 21 de imagini care surprindeau diferite probleme sociale. În ceea ce priveşte conceperea vizuală a acestora, semnele cunoscute în mod public au fost modificate parţial pentru a se asocia contextului ironic simulat.

„Job test” şi-a propus să investigheze ironic situaţia în care este pusă o persoană care se prezintă la un interviu de angajare. Acest test a vizat evidenţierea impasibilităţii cu care ne confruntăm în momentul în care trebuie sa ne decidem asupra unor acţiuni care ne vor dicta viaţa ulterior. Ca modalitate de reprezentare s-a simulat un interviu, într-un spaţiu care ar genera claustrofobia (pentru a amplifica starea de panică), în care două persoane sunt chestionate ca într-o situaţie reală. Din cele 109 întrebări standardizate au fost alese 20, considerate relevante pentru un interviu de angajare, iar ultima, cea de-a 21-a, care nu există oficial într-un test, este practic cea mai importantă în ceea ce priveşte scopul unui testări de acest gen, şi anume: „In concluzie, ce ştii să faci?”.

Proiect artistic interactiv susţinut de Vector - Studio de practici şi dezbateri artistice, Facultatea de Arte Plastice, Decorative şi Design, UAGE Iaşi.

Colaboratori: Delia Bulgaru, Ioana Moisii, Marius Arcuş, Iulian Arcuş, Andrei Cozlac

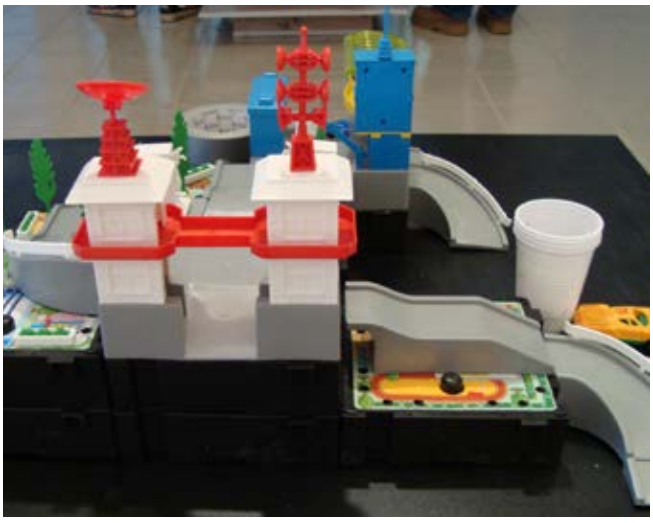

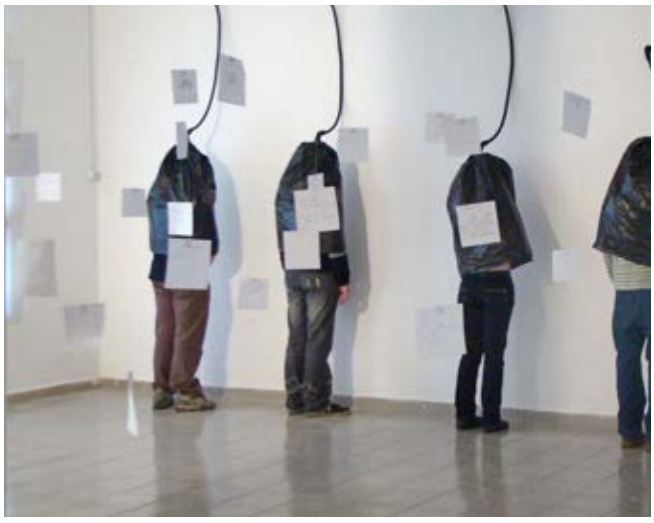

TABLE TALK

Artiști:

Luminița Apostu, Delia Bulgaru, Anca Ștefănică

Curatori:

Dan Acostioaei
Cătălin Gheorghe

Perioada:

februarie 2008

„Table Talk" a presupus construcția unei instalații cu caracter participativ care s-a bazat pe o descriere a contra-scenariului unui discurs intelectualizant despre educația artistică contemporană. O arhivă de interviuri, înregistrări video și discursuri din conferințe, prezentate într-o încrengătură de ecrane și difuzoare asamblate pe pereți, au simulat un spațiu alternativ de discuții în care filosofi și teoreticieni ai artei și-au suprapus ideile într-o trans-narațiune polifonică. Propunându-se un mod de participare creativă din partea studenților, dezbaterea din jurul mesei solicita publicului intervenția personală în acest tip de discurs colectiv, în ideea editării, prin inserturi similare unor caiete de notițe și de intervenții artistice, de data aceasta magnificate, a unui manual de artă colaborativ.

Proiect artistic participativ susținut de Vector - Studio de practici și dezbateri artistice, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, UAGE Iași.

SCRATCH DISK IS FULL

Artiști:

Delia Bulgaru, Clara Casian, Anca Ștefănică, Mădălina Ungureanu, Gabriela Zamfir

Coordonator:

Dan Acostioaei

Perioada:

iunie 2007

„Scratch disk-urile" sunt spații alocate pe hardul unui computer pentru a stoca informația temporară, fiind folosite, în special, pentru programele de design grafic. Spațiul de *scratch disk* este alocat numai în scopul stocării temporare și nu poate fi folosit pentru salvări de siguranță. „Scratch disk is full" este un mesaj de eroare în programele de editare grafică și apare atunci când spațiul de stocare al fișierelor temporare devine insuficient.

Expoziția „Scratch disk is full" și-a propus să exploreze și să exploateze conceptul de inflație deconcertantă a informației și, mai cu seamă, experiența abundenței imaginilor media și trăirea angoasei imposibilității de a decide și de a selecta ceea ce este util dintr-o masă uriașă de mesaje. Conceptul este, de asemenea, legat de digitalizarea mediilor de comunicare și a majorității domeniilor de activitate, ceea ce a dovedit că are implicații și la nivelul relațiilor interumane.

Proiect artistic susținut de Asociația Vector.

EXPOZIȚII. PROFESORI

PE MARGINEA SUPRAFEȚEI

Artist:
Lavinia German

Perioada:
iunie 2020

În spațiul alb-gri al expoziției sunt instalate, intervenţional, mai multe serii de fotografii, puse în dialog cu fragmente ale unor materiale de construcții, cu un aspect indecidabil, la limita dintre naturalețe și artificialitate. O grămadă de praf de ciment simulează o crevasă într-o formațiune muntoasă, tăiată perfect, într-un ax netezit care contrastează poetic cu împrăștierea liberă a materialului pe podea. Suprafața laterală perfectă, trasată la interior, pare a reverbera cu un gen de introspecție a formei modelate care se auto-reflectă în liniaritatea orizontalității planului pardoselei spațiului expozițional. Un film video este proiectat de la nivelul solului, ca și cum s-ar simula o deschizătură dinspre spațiul galeriei înspre spațiul urban și cel natural, rulând cadre contemplative cu movile artificiale și abandonate de deșeuri din industria construcțiilor.

Proiectul expozițional „Pe marginea suprafeței" ar putea fi văzut ca un excurs explorativ despre filosofia mediului fotografic, despre transformarea eseistică a documentării, despre infrastructura poetică a orașului, despre dualitatea materiei, despre legitimitatea ecologiei, despre resturile muncii, despre puternica estetică a simplității.

Pornind de la o meditație asupra reziduurilor construcțiilor urbane, a acumulării aleatorii de materiale distruse și dispensabile, care și-au pierdut funcția de a crea durabilitate, căpătând o funcție nouă, aceea de deșeuri, Lavinia German dezvoltă o reflecție intersecțională – tehnologică, socială și filosofică – asupra modului în care reprezentarea fotografică poate decontextualiza obiectul fotografiat și poate schimba percepția asupra semnificației unui obiect al fotografierii.

Imaginile fotografice înregistrează, într-o manieră estetică minimalistă, reliefurile spontane ale unor formațiuni care par a se fi constituit la limita dintre consecințele construcțiilor umane și recuperarea materiei în peisajul natural. Asistăm la parcurgerea unui proces al ciclicității circulației materiei din ecosistemul natural în lumea prelucrărilor industriale, în haosul debarasărilor de resturi și, înapoi, în spațiul degradabilității naturale. Mormanele de resturi de materiale ar putea fi percepute ca un gen simbolic de monumente ale entropiei, ridicate la granița dintre lumea naturală și viața socială.

Este evidentă introducerea conceptuală a mai multor niveluri de ambiguitate, pentru a crea sentimente de perplexitate și a condiționa momente de reflexivitate. În experiența vizitării expoziției se pot sesiza o serie rezonabilă de contraste, de la raportul complementar dintre sesizarea raționalității procesului fotografierii pieselor de materiale în studio și experimentarea sublimității trăirii prestanței masivității aparentei formațiuni muntoase la relația de contrast dintre iregularitatea obiectelor fotografiate și rectangularitatea cadrului fotografiei.

Lavinia German (n. 1983, Baia Mare) este membru fondator al Centrului de Fotografie Contemporană şi conferenţiar la Facultatea de Arte Vizuale şi Design Iaşi. Activitatea sa din ultimii ani reflectă interesul pentru formele contemporane ale imaginii fotografice ca modalitate de comunicare şi natura sa instalativă. Este curator al expoziţiilor realizate împreună cu studenţii: „EV>V" (2015); „Despre plan şi despre desfăşurarea lui" (2014), curator al expoziţiilor „Evenimente fără cauză I + II" în cadrul Bienalei de fotografie contemporană şi imagine dinamică „Camera Plus" (2016) şi a făcut parte din echipele curatoriale ale expoziţiilor „aparat.focus: Rainer Komers" din cadrul proiectului .aparat._04, Iaşi (2015), „Ceea ce intervine în relaţie" (2014); „Privind de cealaltă parte a lucrurilor" (2013).

Un alt strat al ambiguității ar putea fi sesizat la nivelul introducerii unui artificiu al indistincției vizuale, strict observaționale, între ceea ce ar fi natural, creat prin procese fizice, chimice, geologice, exercitate de manifestarea naturii, și ceea ce ar fi artificial, creat prin procese mecanice sau automate exercitate ca acțiune a omului. De aceea, imaginea pare a fi deopotrivă absurdă și ironică, creând un joc la nivelul percepției, reprezentării și imaginării a ceea ce se vede de fapt, fără a-ți lăsa șansa de a lua o decizie certă în plin eveniment al întâlnirii relativ ratate.

Conceptualismul tematic și mediatic e susținut și de exercitarea fermă a unui act de voință estetică. Se pot sesiza în acțiune raporturi cromatice minimaliste, gradienturi subtile de griuri, de lumini și de umbre, iar sculpturalitatea conglomeratelor de ciment pare a crea o dorință haptică, de a atinge forma și textura obiectelor, care rămâne imposibilă, total nerealist de îndeplinit. (Cătălin Gheorghe)

FILM – PROIECT CURATORIAL

Artiști:

Cătălin Soreanu, Lavinia German, Ciprian Ciuclea, Diana Dulgheru, Irina Botea Bucan, Jon Dean, Sorin Vreme

Curator:

Matei Bejenaru

Perioada:

octombrie 2019

Expoziția a prezentat o serie de filme și instalații video, fotografii și proiecte de sunet experimental realizate de artiștii Irina Botea Bucan și Jon Dean, Ciprian Ciuclea, Diana Dulgheru, Lavinia German, Cătălin Soreanu, Sorin Vreme, fiind curatoriată de Matei Bejenaru. Instalația expozițională a inclus și o serie de filme experimentale realizate de studenții universităților de arte din Iași și București, care, în perioada 6 - 10 octombrie 2019, au participat la workshop-ul „Camera prezentă" coordonat de Lavinia German. Contrar situației din sala de cinema, spectatorul a fost invitat să se plimbe prin spațiul expozițional, având o relație mobilă și dinamică cu ecranele de proiecție, și să urmărească proiectele prezentate în expoziție.

Filmul video „With Wind. Double Breath", realizat de Irina Botea și Jon Dean, are ca referințe proiectele de artă conceptuală care folosesc limbajul scris și filmele experimentale de artist din anii 60-70. Cei doi artiști au procesat și animat prin scanare cadrele din film care reprezintă cuvintele preferate folosite de mama artistei.

Instalația video „Portretul lui Shizuo Takano", realizată de Ciprian Ciuclea, pune în discuție formatul video VHS (Video Home System) lansat în Japonia în 1976, ca rezultat al cercetărilor echipei conduse de Shizuo Takano împreună cu Yuma Shiraishi.

Prin intermediul instalației audio-video „Wave" a artistei Diana Dulgheru se studiază percepția media și crearea unui hibrid care include trăsăturile comune ale mai multor medii (fotografie, film, imagine TV), propunând o meditație asupra mediului de film.

Eseul video „Acolo" al Laviniei German, cartografiază analogic/manual pe o distanță de câțiva kilometri un cadru natural nepopulat. Camera de filmat și autorul parcurg simbiotic un traseu, completându-și reciproc perspectiva de privire, ambii observatori fiind dependenți unul de celălalt.

„Interlaced" este un film video realizat de Cătălin Soreanu sub forma unei metafore vizuale ce pune în relație cunoașterea tehnologică și imaginea analogică specifică mediului televiziunii, într-un proces de codare/decodare a conținutului și semnificațiilor specifice.

Filmul video HD „Barja 44, Barja 45", realizat de Sorin Vreme, vizează devoalarea modalității de a lucra cu elementele de limbaj specifice filmului: durata, planul de focalizare și profunzimea de câmp.

Expoziția „FILM – proiect curatorial" a fost organizată de Asociația 4Culture, în parteneriat cu WASP Studios, Universitatea Națională de Arte „George Enescu" și Centrul de Fotografie Contemporană din Iași și co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

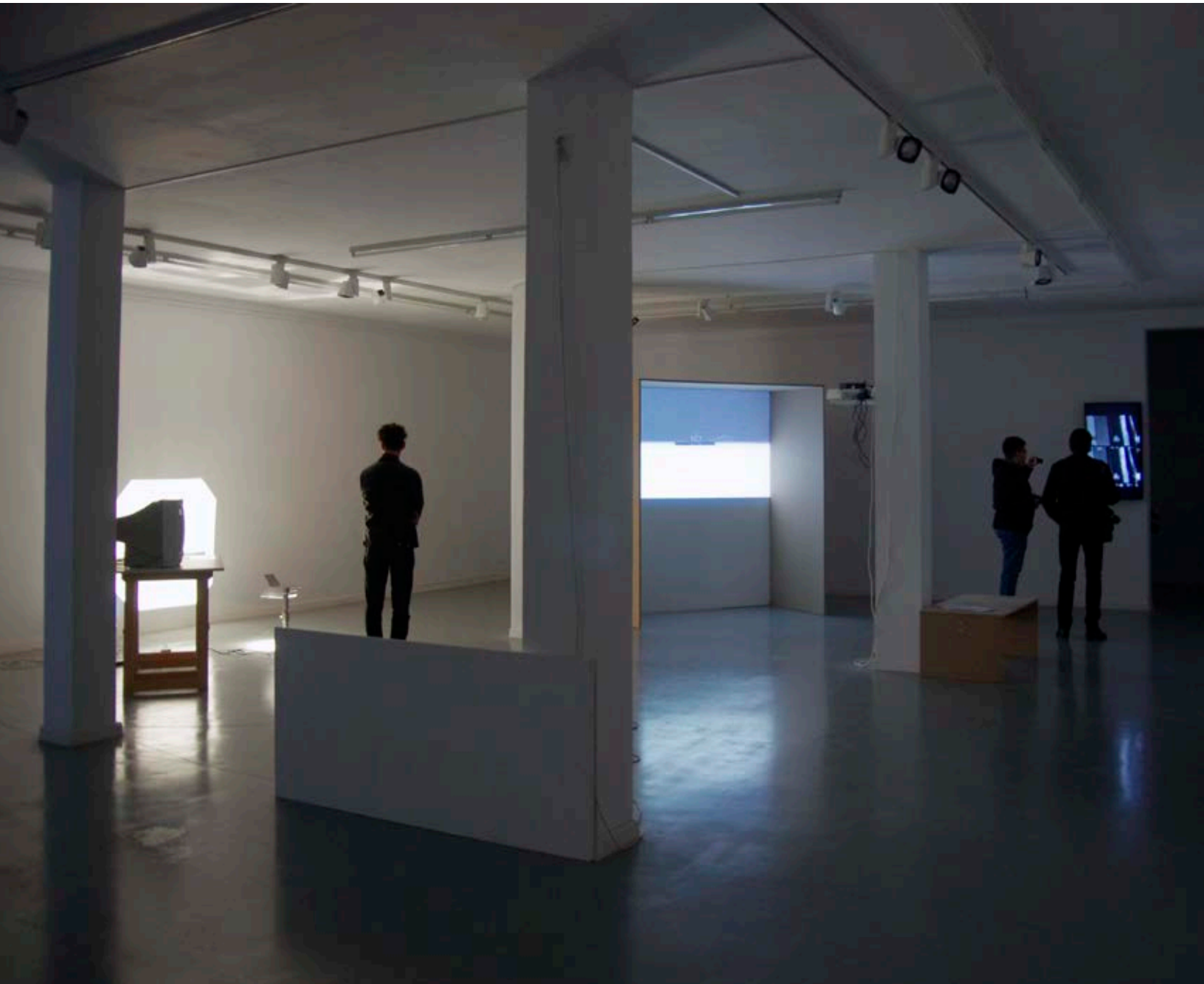

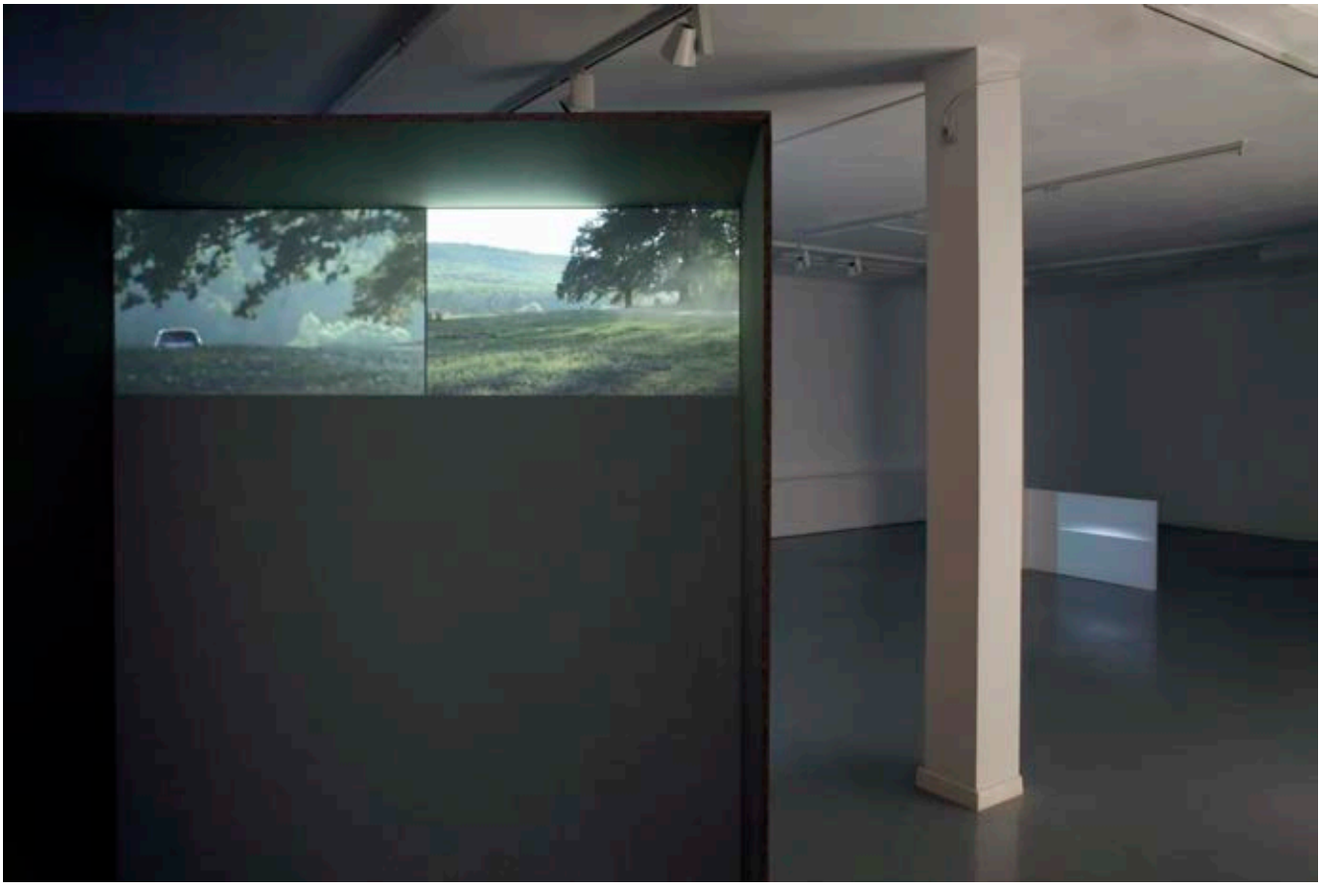

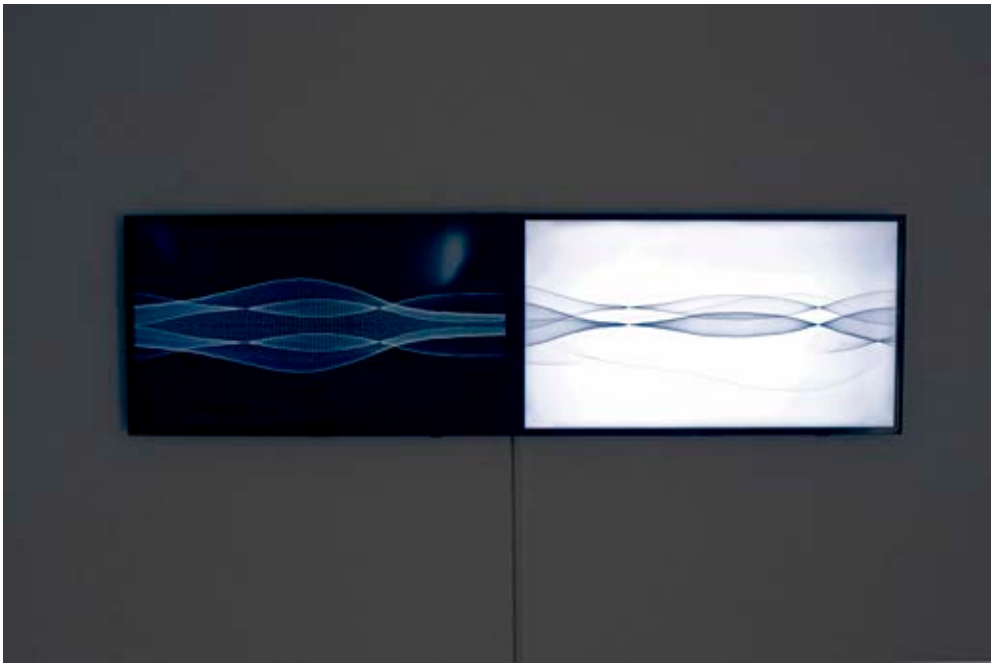

ARTIST, CUMPĂR APARTAMENT ÎN ACEST BLOC!

Artist:
Andrei Timofte

Curatori:
Livia Pancu, Florin Bobu

Perioada:
octombrie 2019

Proiectul „Artist, cumpăr apartament în acest bloc" suprapune aspecte urgente ale vieții personale a autorului (lipsa unei locuințe personale) cu o atitudine critică, specifică practicilor culturale contemporane, urmărind identificarea unor posibile corelații între valoarea de schimb a locuințelor vizate și valoarea simbolică derivată din capitalizarea proceselor de cunoaștere rezultate prin producția acestui proiect. Relația între posibilitatea neclară a obținerii unui capital simbolic și situația economică precară a artistului, ca lucrător în domeniul culturii, permite o reflecție asupra poziției și rolului claselor culturale în cadrul economiei politice capitaliste.

Demersul artistic a urmărit să distingă între mai multe tipuri de capital, accesibile de pe poziția unui tânăr aspirant din clasa de mijloc. Artistul-chiriaș caută să identifice posibilitățile de locuire din propria poziție favorizată de dobândirea capitalului simbolic. În pofida numeroaselor beneficii survenite odată cu ocuparea unui nou statut profesional (doctor în arte vizuale) este necesară suprapunerea dintre cele două tipuri de capital dominante în critica de specialitate: simbolic-cultural și real. Relevanța cercetării este generată de funcția standardizată pe care o ocupă capitalul cultural în relațiile economice uzuale, care produc o departajare ideologică între cei cu *know-how* – creativi, politicoși, oameni de succes, de încredere – și ceilalți – excluși, leneși, rău-platnici, necivilizați, scandalagii, hoți, bandiți, non-europeni.

Expoziția a făcut parte din proiectul mai amplu *Clasa culturală*, organizat de 1+1 în colaborare cu tranzit.ro/ Iași și cofinanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Andrei TIMOFTE (n. 1988, București) este asistent universitar la Facultatea de Arte Vizuale și Design, Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași, specializarea Arta Murală, unde susține lucrări practice. Recent a terminat un doctorat în arte vizuale la aceeași instituție, unde a desfășurat un proiect de cercetare artistică intitulat „Fabrica socială a dorinței: Muncă și memorie culturală în industriile creative după anii '90". Începând cu 2010, este membru activ al grupului artistic SATellite, transformat recent într-un ONG cultural. În 2019 a expus proiectele „Artist, cumpăr apartament în acest bloc!", expoziție parte din proiectul „Clasa Culturală" și „Peretele de calciu al unui mic burghez", expoziție parte din proiectul „Narațiuni concurente", curatori: Florin Bobu și Livia Pancu, ambele organizate de Asociația 1+1 și tranzit.ro/ Iași. În 2020 a participat la programul de rezidențe Electroputere AIR 2020, organizat de Galeria Electroputere Craiova. În 2017 a participat împreună cu scriitorul Ovid Pop la programul de rezidențe Artist-în-Rezidență Q21 organizat de MuseumsQuartier (Viena, Austria), cu o bursă susținută de tranzit.ro.

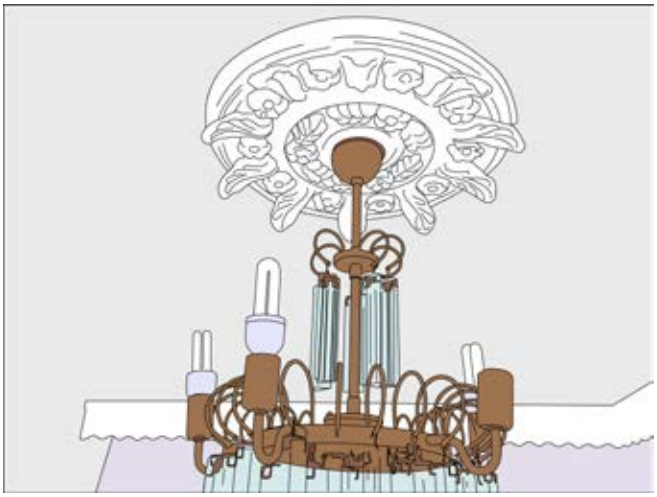

IPOSTASURI

Artist:
Simion Cristea

Perioada:
martie 2019

Expoziția personală a artistului și profesorului Simion Cristea a prezentat, într-o serie de autor cu piese laborios sculptate în lemn, secvențe de creație și viziuni ipostatice reprezentând imagini sugestive ale „Sfintei Liturghii", ale „Sinaxarului", ale „Patericului", ale „Vechiului Testament" și „Noului Testament", în diferite interpretări morfice și simbolice și făcând aluzie la deviza modernistă: „cu mijloace de limbaj plastic puține, spre o expresivitate maximă!". Reflectând experiența de aproape 40 de ani de creație artistică și aproape 30 de ani de activitate didactică, lucrările lui Simion Cristea sunt expuse intenționat în galeria de artă a Facultății de Arte Vizuale și Design, pentru a intra într-un dialog pedagogic cu un public format în principal din studenți.

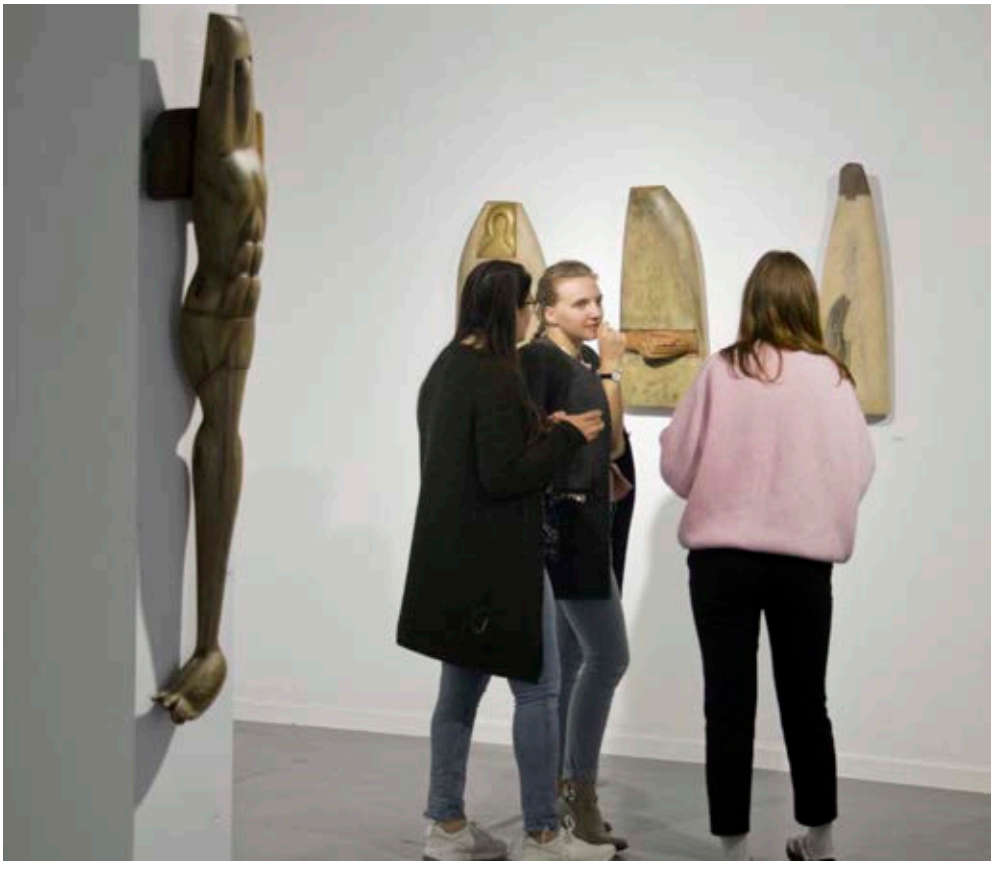

Simion Cristea (n.1959) este sculptor şi cadru didactic la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" din Iaşi, specializarea Sculptură. Lucrările sale au fost expuse în expoziţii personale precum: „Fragmentarium", Galeria Dana, Iaşi, 2017; „kataPeicon" Galeria Forma, Deva, 2010; „Heruvica", Galeria Cupola, Iaşi, 2007, Muzeul Judeţean „Vasile Pârvan", Bârlad, 2005; Centrul Cultural German, 2000; Galeria Editurii Herder, Freiburg, 1996; Galeria Cupola, Iaşi, 1992; Galeria Forma, Deva, 1989 și expoziţii colective precum: Târgul Internaţional de Artă Contemporană RUHR, 2016, Essen; „Artişti ieşeni contemporani", Muzeul de Artă, Complexul Muzeal „Moldova" Iaşi, 2016; ediţiile anuale„Saloanele Moldovei" Bacău, Chişinău; Salonul anual al UAPR Iaşi; Simpozionul Internaţional Factum, Hărman, Braşov, 2014 și 2018; Salonul Intenaţional de Artă Temeiuri, ediţia 2014, 2016, Bucureşti; Bienala internaţională de pictură, sculptură, grafică „Meeting Point" 2013, Arad – România; Salonul Naţional de Artă Decorativă Cotroceni – 2013, ediţia a XIV-a, Muzeul Naţional Cotroceni; Salonul Judeţean al filialei U.A.P.R. Deva – Glissando 2012.

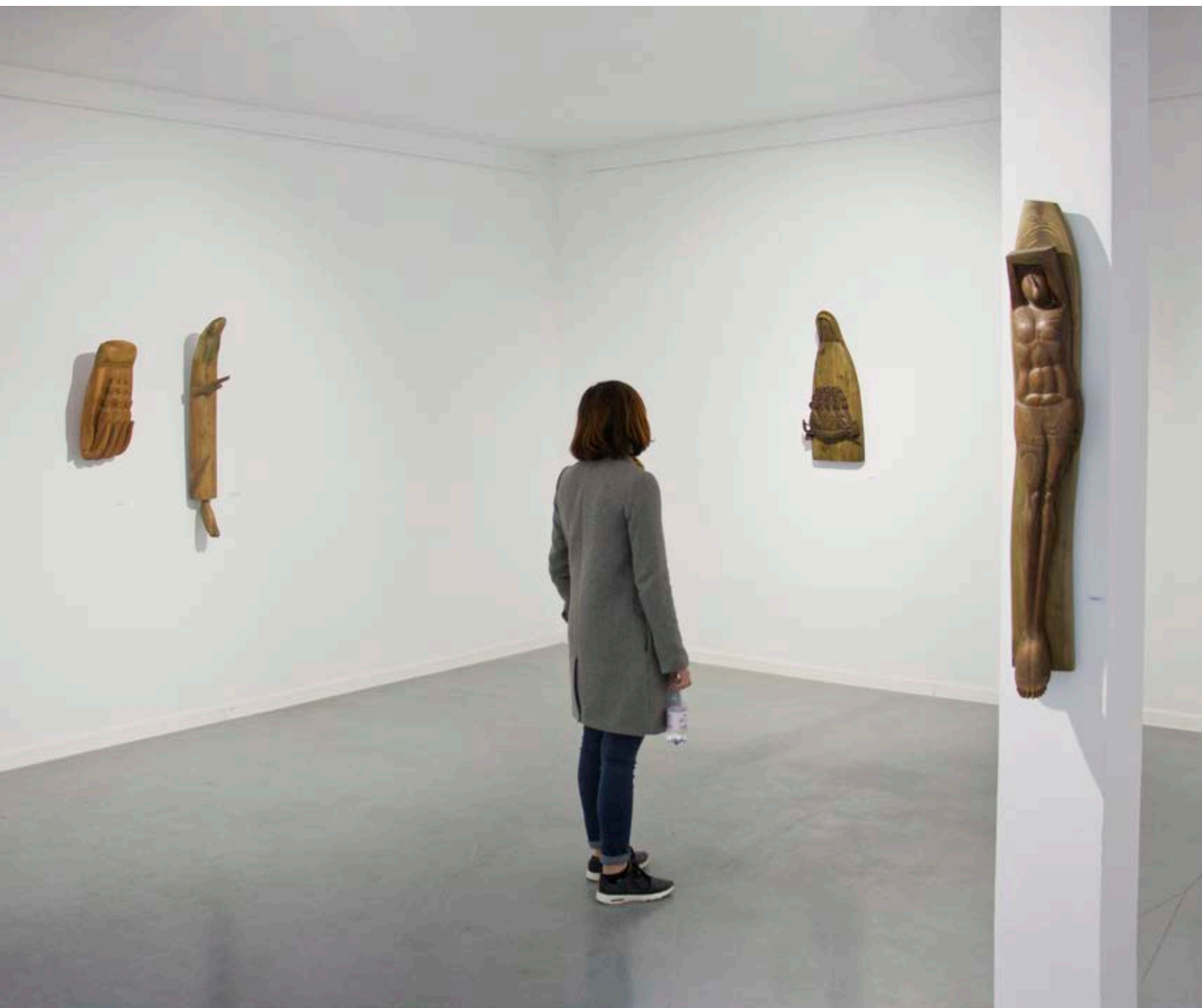

REFLECTOR

Artist:
Matei Bejenaru

Curator:
Anca Mihuleț

Perioada:
iunie 2018

Transformările conceptuale și comportamentul producătorilor de imagini în fața subiectului determină apariția unor mecanisme de dominare vizuală alternative. Restructurarea privirii se petrece de cele mai multe ori atunci când supraimpunerea critică mută punctul focal de la ceea ce era odată cunoscut sau implicit la ceea ce a fost ignorat sau nu îndeajuns de înțeles. Dacă ceea ce este fotografiat petrece puțin timp în fața aparatului sau în apropierea celui care fotografiază, distanța critică și tensiunea dispar. Dacă cel care fotografiază analizează subiectul privirii, obiectivând doar anumite detalii și lăsând forța întâmplării să acționeze în zonele lăsate libere, atunci imaginea își câștigă aura și forța primară.

Începând cu anii 1980, s-au conturat câteva direcții esențiale în ceea ce privește studiul fotografiei și poziționarea acesteia în context instituțional. Dacă la acea vreme Douglas Crimp nu dădea fotografiei (care își pierduse aura) prea multe șanse să pătrundă în muzeu, Hal Foster făcea o analiză glorioasă fotografiei în era postmodernă, pentru ca Rosalind Krauss să dedice studii consistente fotografiei în relație cu suprarealismul sau cu mișcările de avangardă.

Expoziția „Reflector" reprezintă un proiect personal al artistului Matei Bejenaru, prezentat în mod simbolic la Galeria Aparte, spațiul de expoziții al Universității Naționale de Arte și care punctează mutarea atelierului său în afara Iașului.

Matei Bejenaru este absolvent al Institutului Politehnic Iași în 1988 și al Universității de Arte „George Enescu" Iași, secția Pictură în 1996. În anul 2006 a obținut doctoratul în Estetică la Universitatea "Al. I. Cuza" din Iași. Din 1999, predă fotografie și artă video la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași. Este fondator și director artistic al Bienalei de Artă Contemporană Periferic din Iași (între 1997 și 2008). Este membru fondator al Asociației Vector din Iași, fiind și președintele instituției în perioada 2001-2011. Între 2003 și 2007, a fost directorul artistic al Galeriei Vector din Iași. Tot în aceeași perioadă, a inițiat și manageriat proiectul de cultură socială cARTier, realizat împreună cu colegi din Asociația Vector. Este fondator și director al Centrului de Fotografie Contemporană din Iași (2015) ce organizează Bienala de fotografie contemporană și imagine dinamică „Camera Plus".

În proiectele sale din ultimii ani, prin fotografie, video și performance-uri, el investighează politici de reprezentare în fotografia și filmul documentar social, metode interdisciplinare de generare a proiectelor artistice hibride, care importă elemente de limbaj din alte medii precum muzica, teatrul performativ ori poezia.

În *Originalitatea avangardei* (1986), Krauss vorbește despre puterea grilei ca formă autocrată în lucrările abstracte ale avangardiștilor. Capacitatea de a repeta si de a contrage această formă a permis ca ea să apară mereu unică și originală. Apoi, criticul de artă extrapolează grila și o pune în relație cu descrierea peisajului / a pitorescului, plecând de la literatură și migrând spre artă. Înspre finalul textului, atrage atenția asupra modului în care reprezentarea bidimensională a unui obiect impune prezență și expresia singularității, dar implică și dualitate, o dată prin funcția primară pe care o îndeplinește, apoi prin înrămarea și prezentarea pe perete.

Acest excurs istoric ne ajută să ne apropiem de seriile de imagini realizate special pentru această expoziție de către Matei Bejenaru. Abordarea temei recurente a marșului de gândire aduce o nouă citire a metodei sale de lucru. Dacă în 2013, la primul marș de gândire, Bejenaru pleca de la Sala Dalles înspre Salonul de Proiecte pentru a temporiza trecerea de la artele plastice la artele vizuale, în 2016 a avut loc prima ieșire în mediul natural, în care artistul nu a mai urmărit un traseu prestabilit, ci a lăsat pașii si cuvintele să genereze mișcarea. A fost o primă încercare consistentă de abstractizare a imaginii, în care actul realizării fotografiei devenea sinonim cu experiența, urmată de procesarea ulterioară a imaginii, o stare performativă distinctă.

În primăvara anului 2018, Matei Bejenaru inițiază un alt marș de gândire, de data aceasta prin pădurea din jurul atelierului, pe timp de noapte; imaginile sunt lăsate să exprime întâlnirea psihanalitică dintre om și necunoscut, care implică frică și curiozitate. Un film, realizat pe peliculă de 16 mm, complementar unei diaproiecții de mari dimensiuni, este rezultatul filmării din mașină a unui drum șerpuit, care prin mișcarea neregulată a vehiculului, ajunge să se auto-abstractizeze, în timp ce apariția aspră a unui reflector, care fragmentează cadrul natural, este legătura cu o realitate imediată. Această realitate imediată, extrem de articulată, este întâlnită în expunere prin intermediul fotografiilor executate de Bejenaru în orașele în care a lucrat în ultimii 10 ani. Este un detaliu cronologic, intruziv pe alocuri, dar care deschide o altă posibilitate de traducere a expoziției.

Cu ocazia vernisajului, Matei Bejenaru și Diana Dulgheru au realizat un *performance sonor*, prin care au urmărit să exploreze interferența dintre fotografie, sunetul analog și sunetul digital. (Anca Mihuleț)

IN SITU (II)

Artiști:

Lavinia German, Cătălin Soreanu, Mihai Vereștiuc

Perioada:

august 2018

Proiectul instalativ „In situ (II)" este o inițiativă a artiștilor vizuali Lavinia German, Cătălin Soreanu și Mihai Vereștiuc, care a continuat performance-ul omonim din luna ianuarie 2018, realizat în spațiul galeriei Aparte a UNAGE Iași. De data aceasta, demersul instalativ s-a concretizat în formatul unei intervenții site-specific ce a permis interogarea contextului instituțional, a validității intenției artistice și a autocondiționării acesteia. Astfel, explorarea expresivității specifice a spațiului expozițional a devenit substanță creativă, unde prezența, contextul și poziționarea au putut fi văzute ca principalele resurse artistice ale acestui proiect colectiv colaborativ.

Lavinia German (n.1983) este artist vizual, cadru didactic la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" din Iaşi şi membru fondator al Centrului de Fotografie Contemporană din Iași. Activitatea sa din ultimii ani reflectă interesul pentru formele contemporane ale imaginii fotografice ca modalitate de comunicare.

Cătălin Soreanu (n.1976) activează în Iaşi ca artist vizual şi predă discipline multimedia şi intermedia la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" din Iaşi. Practica sa artistică explorează expresivitatea specific-transdisciplinară a mediilor de expresie contemporane.

Mihai Vereştiuc (n.1978) trăieşte şi lucrează în Iaşi. Este artist vizual şi cadru didactic la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" din Iaşi. Lucrările sale se concentrează, în genere, pe materialitatea corelată site-specific şi natura sa instalativă.

IN SITU (I)

Artiști:

Lavinia German, Cătălin Soreanu, Mihai Vereștiuc

Perioada:

ianuarie 2018

Proiectul „In situ (I)" este o inițiativă a artiștilor vizuali Lavinia German, Cătălin Soreanu și Mihai Vereștiuc, care și-au propus construirea unor situații „site-specific", performate fără public în trei zile consecutive în Galeria Aparte a UNAGE Iași, documentând aceste situații prin fotografiere ca modalitate de expresie artistică și transpunându-le, ulterior, într-un format de carte de artist.

Demersul artistic s-a dezvoltat organic prin catalizarea conceptelor artiștilor implicați într-un format ce a permis contemplarea activă a contextului artistic și construirea unor situații interogative ipotetice care au luat în considerare chestiunea validității acțiunii artistice și auto-condiționarea acesteia. În explorarea expresivității specifice a spațiului expozițional gol, presupusa lipsă a evidenței artistice a devenit instanța de concepere a substanței creative: actul artistic a fost substituit de context și poziționare, formatul a subliniat serialitatea performativă, iar documentarea gestului colectiv a înlocuit factualitatea, construind astfel situații fictive în care procesul artistic s-a consumat exclusiv prin intermediul instanței auctoriale care a devenit, simultan, instanță a creatorului de context specific, a mediatorului de mesaj al situației și a lectorului de cod performativ.

Din perspectiva relației formale dintre mediile artistice la care s-a făcut apel în desfășurarea proiectului (performativitatea, fotografia și desenul), acestea au constituit cadrul de lucru în care au putut fi construite scenariile aflate în rezonanță cu modul de articulare a „identităților artistice" ale participanților, văzute drept componente cheie ale constituirii semnificațiilor proiectului serial „In situ", în care prezența, contextul și poziționarea au devenit principalele resurse expresive ale medierii artistice.

Proiectul instalativ „in situ" este o inițiativă a artiștilor vizuali Lavinia German, Cătălin Soreanu și Mihai Vereștiuc, care s-a concretizat într-un format site-specific ce permite interogarea contextului instituțional, a validității demersului artistic și a auto-condiționării acestuia. Astfel, explorarea expresivității specifice a spațiului expozițional devine substanță creativă, unde prezența, contextul și poziționarea devin principalele resurse artistice.

#IREZISTIBIL

Artist:
Dan Acostioaei

Curator:
Cristian Nae

Perioada:
decembrie 2017

Proiectul expoziţional propus de Dan Acostioaei s-a articulat critic şi politic într-un moment în care tensiunile sociale generate de protestele codificate drept #rezist s-au confruntat cu retorica naţionalistă şi populistă pusă în scenă de ziua naţională a României, sărbătorită în timpul prezentării expoziţiei. În acel an, în 2017, protestele îndreptate împotriva propunerilor de schimbare a legilor justiţiei înaintate de guvernul PSD-ALDE au apărut, în general, drept o formă legitimă de coagulare a sferei publice, întruchipând deopotrivă idealuri emancipatoare, liberale, pro-naţionale şi pro-europene. Ceea ce se omite, de obicei, din aceste caracterizări ale mişcărilor de rezistenţă civică este faptul că ele reprezintă un model de sferă publică de tip comunicaţional specific claselor de mijloc educate, precum şi faptul că retorica plurivocală a protestelor, stârnite de o indignare, la origini, justă, face uneori loc, în mod primejdios, naţionalismului şi promovării valorilor politice de dreapta, ce tind încă tot mai mult să se radicalizeze în societatea actuală.

De pe poziţiile ideologice ale unei stângi la rândul ei tot mai radicalizate, Dan Acostioaei a căutat să înregistreze atent aceste posibile derapaje apărute la nivelul discursului public, semnalând totodată camuflarea precarităţii generalizate şi a tensiunilor de clasă existente în societatea actuală, comodificarea ideii de rezistenţă civică şi aproprierea retoricii de stânga în cadre spectaculare ce transformă subiectivitatea politică într-o marfă *chic*. În lectura sa, angajamentul ideologic de tip modern pare deja să fi făcut loc unor hibrizi identitari, în spectrul politic încă actual, al căror unic numitor comun îl reprezintă discursul anti-comunist şi, prin urmare, mirajul capitalului.

În expoziţia „#irezistibil", practica sa artistică a operat o analiză a discursului public în care fragmente extrase din retorica protestelor au fost reinserate în contexte comunicaţionale ce au urmărit să evidenţieze asumpţiile ideologice nechestionate ale acestor proteste, să sesizeze contradicţiile lor interne sau să le chestioneze legitimitatea. Însă, asamblajele discursive propuse de Dan Acostioaei păstrează deseori o ambiguitate fundamentală în privinţa cheii în care pot fi citite şi a atitudinii artistului, potenţial aprobatoare sau critică faţă de mesajul vehiculat. El a invitat publicul să le interpreteze în funcţie de adeziunea ideologică şi de convingerile politice ale fiecăruia. Astfel, contextul expoziţional a recompus fracturile şi disensiunile accentuate în sfera publică şi a căutat să elibereze tensiunile generate de aceste conflicte politice şi identitare în spaţiul de reflecţie propriu artei.

Dan Acostioaei locuieşte şi lucrează în Iaşi, România. Este artist vizual şi conferenţiar la Universitatea de Arte „George Enescu". Lucrările sale se concentrează pe modelele de identitate ale societăţii româneşti în tranziţie, precum şi pe graniţele ideologice dintre economie şi condiţiile producţiei artistice din Europa de Est. Proiectele sale au fost prezentate la expoziţii cum ar fi „One Sixth of the Earth. Ecologies of Image", MUSAC, Leon, Spania (2012), „Transitland: videoart în Europa Centrală şi de Est 1989-2009", Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid, Spania (2010), „Iluminări", Galeria Level 2, Tate Modern, Londra, Regatul Unit (2007), „În timp de speranţă şi neliniște", MNAC, Bucureşti, România (2015), Bienala Art Encounters, Timişoara şi Arad, 2017.

Cristian Nae este critic de artă şi teoretician. Predă cursuri de istoria şi teoria artei la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" din Iaşi. A beneficiat de burse şi proiecte de cercetare finanţate de Getty Foundation, CAA, UEFISCDI, NEC sau Erste Stiftung. Publicaţiile şi proiectele sale curatoriale se focalizează asupra istoriei şi teoriei expoziţiilor, artei contemporane în Centrul şi Estul Europei după 1960, discursului decolonial şi artei critice in societăţile post-socialiste.

K
A
SS
E
L

O EUROPĂ
CU TAHICARDIE
O EUROPĂ
CU BRADICARDIE

CUMINȚENIA
COSTĂ

#REZIST

CONTRA.PUNCT

Artist:
Cătălin Soreanu

Perioada:
iunie 2017

„contra.punct" s-a constituit din perspectiva unui proiect performativ care a pus în relație directă două registre și medii artistice – vizual/imagine fotografică și audio/sunet –, având la bază vocea umană ca vehicul unificator, cu accent pe valorificarea expresivă a armonicelor vizuale și pe plasticitatea sunetului. Plecând de la o formulă de conferire a semnificației artistice prin inversarea perspectivei – fie ea fotografică (cu referințe la adresa contextului educațional al tinerei generații de artiști, fotografiile incluse în proiect fiind portrete ale studenților de la arte), fie conceptual-constructivă (alterarea sunetului pe baza algoritmilor de deconstruire a imaginii, textului sau liniei melodice) –, proiectul a mizat pe evidențierea performativității vocale ca intenție de restituire a relevanței dimensiunii umane în sfera proiectelor de artă contemporană. Acest proiect performativ a fost realizat într-o colaborare experimentală cu tenorul Renato Ridiche.

Cătălin Soreanu (n. 1976, Iași) este membru fondator al Centrului de Fotografie Contemporană din Iași. A absolvit Universitatea de Arte „George Enescu" Iaşi, Facultatea de Arte Plastice, Decorative şi Design şi-a susţinut doctoratul pe tema „Artă şi publicitate — Teorii şi practici profesionale artistice în publicitatea contemporană". Își desfășoară activitatea de cercetare artistică și susține seminarii în cadrul direcției de studiu Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii a Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași pentru discipline axate pe prelucrarea imaginii pe calculator și realizarea de materiale multimedia.

Invitat: Renato Ridiche

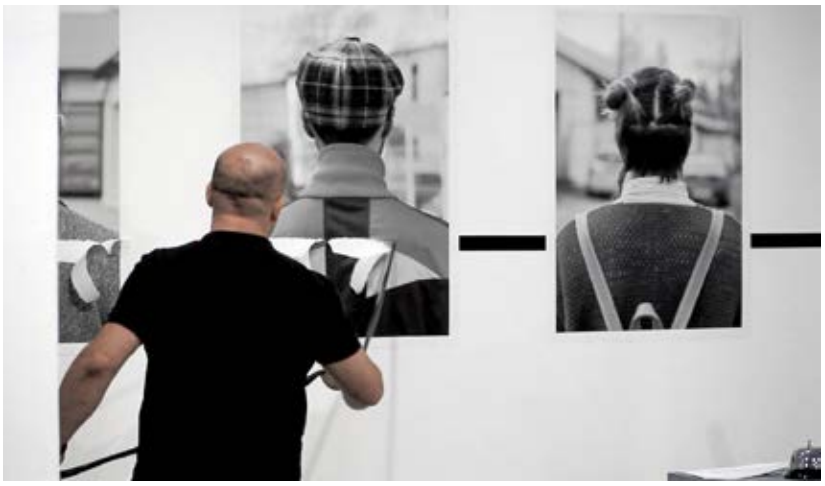

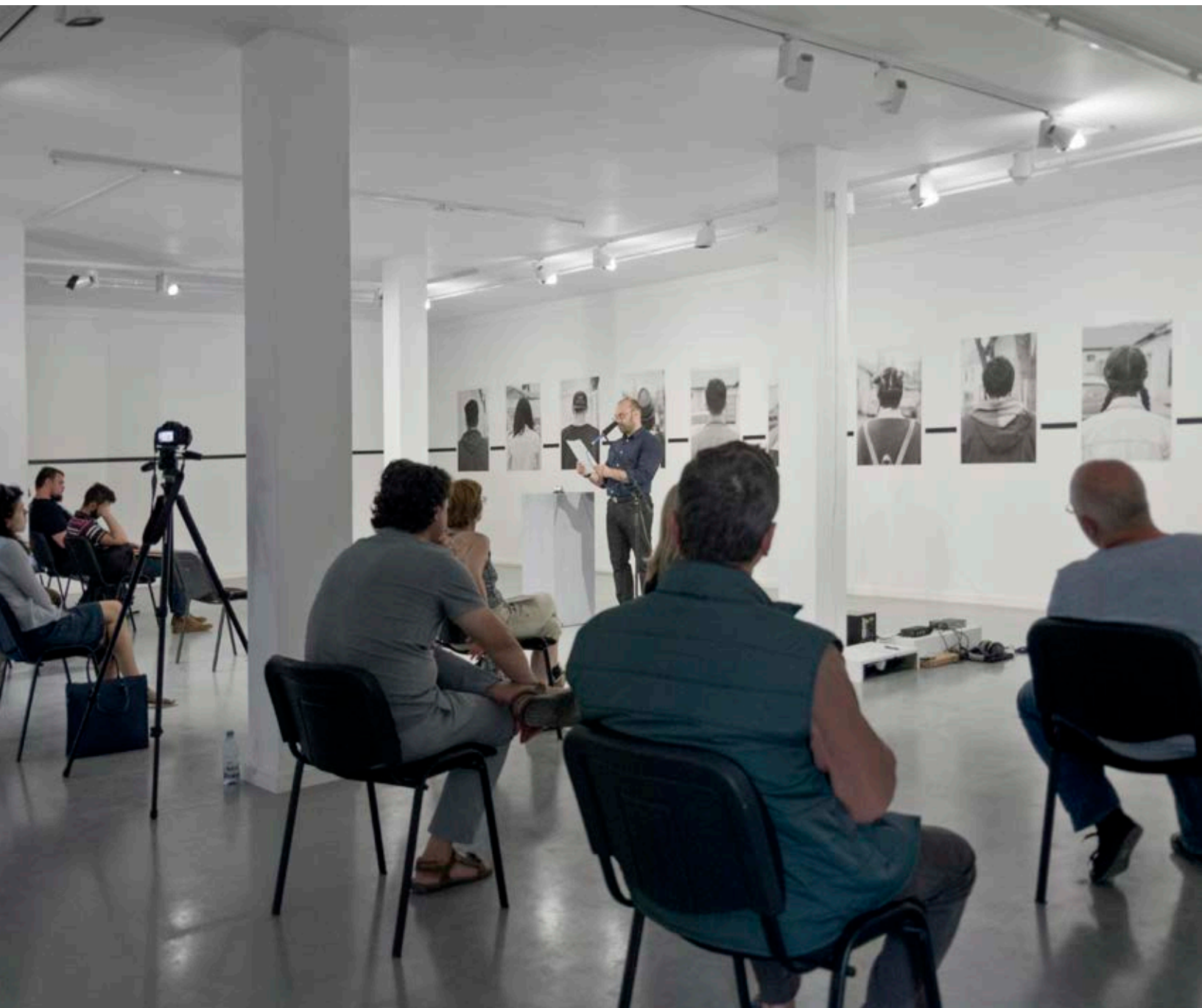

BABILONIA

Artist:
Adrian Stoleriu

Perioada:
iunie 2017

Expoziția lui Adrian Stoleriu a abordat o serie de interogații privind cultura cotidiană a consumului și a frivolității. Instalația sa expozițională s-a dovedit a fi una densă, atât din punct de vedere vizual, al tehnicilor utilizate de artist, cât și din punct de vedere a varietății conceptelor și mesajelor abordate. Acesta este un fapt firesc ce a dovedit intenția artistului de a construi o analiză riguroasă asupra comportamentelor sociale contemporane, a discursurilor media vehiculate în presa națională, a imaginilor de tip tabloid sau a diverselor disfuncționalități ale societății post-socialiste și hibrid-capitaliste autohtone.

Analiza de ordin social a vizat abordarea unor teme comune ale societății actuale, precum destrămarea familiei prin accentuarea mobilității forței de muncă, disputele publice cu privire la vaccinarea copiilor, defrișările ilegale și organismele modificate genetic, inversarea valorilor morale etc. Lucrările lui Adrian Stoleriu cuprinse în expoziția „Babilonia" au urmărit două direcții discursive, aparent antagonice. Pe de o parte, artistul a analizat critic discursul știrilor vehiculate în România de principalele televiziuni private, un discurs puternic tabloidizat, care

Adrian Stoleriu (n. 1983) este artist vizual, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România - Filiala Iași și cadru didactic la Facultatea de Arte Vizuale și Design din Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași, România. Activitatea sa artistică se concentrează pe surprinderea și valorizarea aspectelor spirituale și religioase ale societății contemporane, precum și pe dilemele identitare impuse de mediile socio-culturale actuale. Lucrările sale au fost prezentate în numeroase expoziții de arte vizuale personale sau colective. Între cele mai importante astfel de evenimente se numără „Landscapes", Milano, Italia (2019), „Babilonia", Galeria Aparte, Iași (2017), „Dialog cu Sacrul", Expoziție internațională de arte vizuale, Galeria de Artă Sacră a Bisericii „Adormirea Maicii Domnului" Galata, Iași (2011-2019), „Rumänien II", Barockschlossl, Mistelbach, Austria (2014), „Kunst aus Rumänien", Barockschlossl, Mistelbach, Austria 2012, „Sacrul. Vechi și nou", Galeriile de artă „Nicolae Tonitza", Iași (2011).

PĂMÂNT

prezintă întreg procesul de hibridizare culturală excesivă, haotic și frivol. În direcția opusă, el a prezentat lucrări ce aparțin în mod cert cadrului reacționar moralizator, dublat de un substrat religios de inspirație creștin-ortodoxă. Aceste două direcții complementare au avut, însă, în esență, menirea de a structura și solidifica mesajul principal pe care artistul l-a adus în prim plan, un mesaj de sorginte post-umanistă în care omul, ca entitate socială, devine masă, obiect, număr, lipsit fiind de orice ancorare spirituală, fie ea superficială sau profundă.

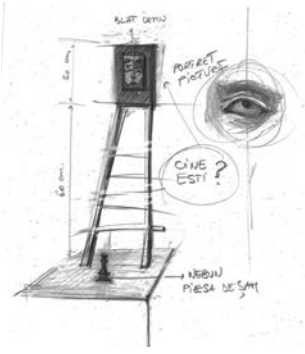

Din prima categorie de lucrări se poate aminti seria „Breaking News", compusă dintr-o instalație video și o serie de imagini grafice, prelucrate într-un stil minimalist după imagini preluate direct din emisiuni de știri TV. Instalația video pune accentul pe succesiunea rapidă și haotică a imaginilor și sunetelor, proces menit să accentueze și mai mult fragilitatea coerenței și consistenței lecturării unui mesaj televizat. În același stil grafic au fost prezentate și „Life Sketches", o serie de compoziții grafice, care ilustrau, așa cum însuși artistul susține, diferite situații contradictorii ale vieții cotidiene. De la ideea de manipulare prin text și imagine în „They never lose", la practica selfie-ului sau a grătarului în aer liber ca formă supremă de divertisment, la problemele climatice sau defrișările excesive („Simfonia drujbelor") și până la problema alimentației din ce în ce mai artificiale („GMO/OMG", „Rețeta zilei") artistul a arhivat aspecte mediatizate, dar nerezolvate, ale societății actuale, fie ea națională sau globală. S-a putut astfel observa cum discursul a pornit de la un cadru autohton, dar a vizat, într-o bună parte, aspecte globale ale contemporaneității.

Din categoria complementară de lucrări au făcut parte două instalații video în cadrul cărora recursul salvator la o spiritualitate pierdută era combinat cu idei sociale de inspirație umanistă, într-o epocă a post-umanismului. „Katharsis" a adus în prim-plan ideea de spălare simbolică a memoriei și conștiinței, un proces utopic în care estetizarea materială a devenit suport al conceptului. Instalația video, expusă ca dublă proiecție, „Ritual de umanizare", a invocat, prin rostirea de către diferite persoane a unor verbe aparent banale, într-un cadru intim, necesități psihologice primare, ca prim pas către un proces de vindecare colectivă.

„Babilonia" a fost instalația centrală a expoziției, fiind compusă din trei părți. Partea centrală a galeriei a fost susținută de o construcție compusă din mai multe scări de lemn care restructurau simbolic Turnul Babel, după modelul picturii cu același nume realizată de Pieter Bruegel cel Bătrân în 1563. O parte a solului galeriei a devenit suport pentru o altă lucrare simbolică, compusă material din pământ, cuie și un ou patinat cu foiță de argint, care a adus în atenție ideea de timp. Iar ultima lucrare din această trilogie, „Egalitate", a ocupat peretele frontal al galeriei și a fost compusă din scări de lemn și un portret central, simbol la rândul său, al chipului universal al prezentului.

Diversitatea mediilor și tehnicilor abordate, precum și oscilația între referințele iconografice culte și cultura populară a dovedit flexibilitatea conceptuală a artistului, aflat într-o fază de căutări constructive. (Oana Maria Nae)

VOID. WHISKEY TANGO FOXTROT

Artiști:

Eduard Constantin, Gloria Luca, Tudor Pătrașcu, Dan Perjovschi

Organizator:

ANTICAMERA & Guests

Perioada:

mai 2017

Război. Refugiați. Ziduri. Proteste. Dislocări ideologice și economice. Știri contrafăcute. Asalturi abominabile în plină zi. Victime devenite imagini-eveniment (*image-event*). Situaţii care redefinesc constant lumea și relația noastră cu ea. Evenimente precum atacul fatal asupra arhiducelui Franz Ferdinand al Austriei, în urmă cu mai bine de un secol, invazia Irakului în 2003 sau războiul civil iscat în Siria în 2011 și până la cele mai recente eșecuri de pe scena politică internațională, au dinamitat ideea de stabilitate mondială, creând contexte în care siguranța socială pare să rămână o iluzie.

Pe fondul situației politice și umanitare din Siria, al divergențelor politice din cadrul Uniunii Europene și al momentelor intermitente de comportament deviant care sabotează viața și integritatea fizică a individului, proiectul expozițional de tip *artist-curated*, „VOID. Whiskey Tango Foxtrot", a punctat inter-medial ciclicitatea războiului din perspectiva unor evenimente istorice majore, asumând o serie de poziții reflexive asupra factorilor declanșatori și repercusiunilor conflictelor armate.

Juxtapunerea într-o cheie absurdă a cuvintelor din titlu, a resemnificat modurile în care efectele şi cauzele războiului sunt receptate prin rezonanța spațiul mediatic. Vidul este înțeles aici ca distorsiune a conștiinței, manifestată în cercurile pozițiilor de putere care induc și întreţin actele de violență. Expresia „Whiskey Tango Foxtrot" derivă din alfabetul fonetic militar și ține locul interogației „What the fuck?!" (Ce dracu?!), indicând un tip spontan de reacție care exprimă dezacordul. În contextul de față, frivolitatea sintagmei este reconsiderată în sensul articulării unor atitudini critice față de excesele jocului de putere la nivel global.

„VOID. Whiskey Tango Foxtrot" a investigat aceste momente de destabilizare, criză, precum și modurile în care sunt gestionate efectele acestora asupra victimelor civile. Asistăm la experiențele limită ale „celuilalt", prin intermediul unui ecran, cu un decalaj de numai câteva minute. Le „distribuim" pe cele care ne șochează, dar, cu toate acestea, informațiile care dobândesc vizibilitate globală instantă sunt filtrate preferențial. Chestionând implicit logica mediatizării șocului pe rețelele de socializare, proiectul expozițional a pus în discuție asimetria de la nivelul relației spectator - victimă și impactul pe care atrocitățile și noile forme ale terorismului îl au asupra martorului indirect.

ANTICAMERA & Guests reprezintă un proiect colaborativ inițiat de Gloria Luca și Tudor Pătrașcu, în calitate de gazde, și artiști invitați. Scopul acestor acțiuni se articulează în formulări interacționale concepute pentru a analiza problematici de actualitate socială și culturală internațională. Primii participanți în contextul ANTICAMERA & Guests sunt artiștii Dan Perjovschi și Eduard Constantin.

ANTICAMERA este un duo colaborativ format din Gloria Luca (n. 1988) și Tudor Pătrașcu (n. 1979) în anul 2014. Înțeles în sens comun drept cameră de așteptare, situată la intrarea într-un birou de lucru/cabinet al unei persoane aflate în serviciul public, termenul de „anticameră" funcționează ca o metaforă a premeditării unor acțiuni, care problematizează flexibilitatea noțiunii de spațiu din perspectivă conceptuală. În cercetarea artistică, ANTICAMERA operează cu instrumente aflate în zona practicilor vizuale inter-mediale și multidisciplinare. Primul proiect artistic realizat în această formulă, intitulat „Trecutul Continuu", a fost expus la galeria N. Tonitza din Iași, în 2014. Un an mai târziu, grupul a participat în cadrul programului internațional Ateljé Stundars Artist in Residence, susținut de instituția KulturÖsterbotten, Solf, Finlanda.

FRICĂ

ÖZEL TİM

1.99
2.79
2.99

CONSTRUCȚII
METALICE
PRIN METODA
STĂRILOR LIMITĂ

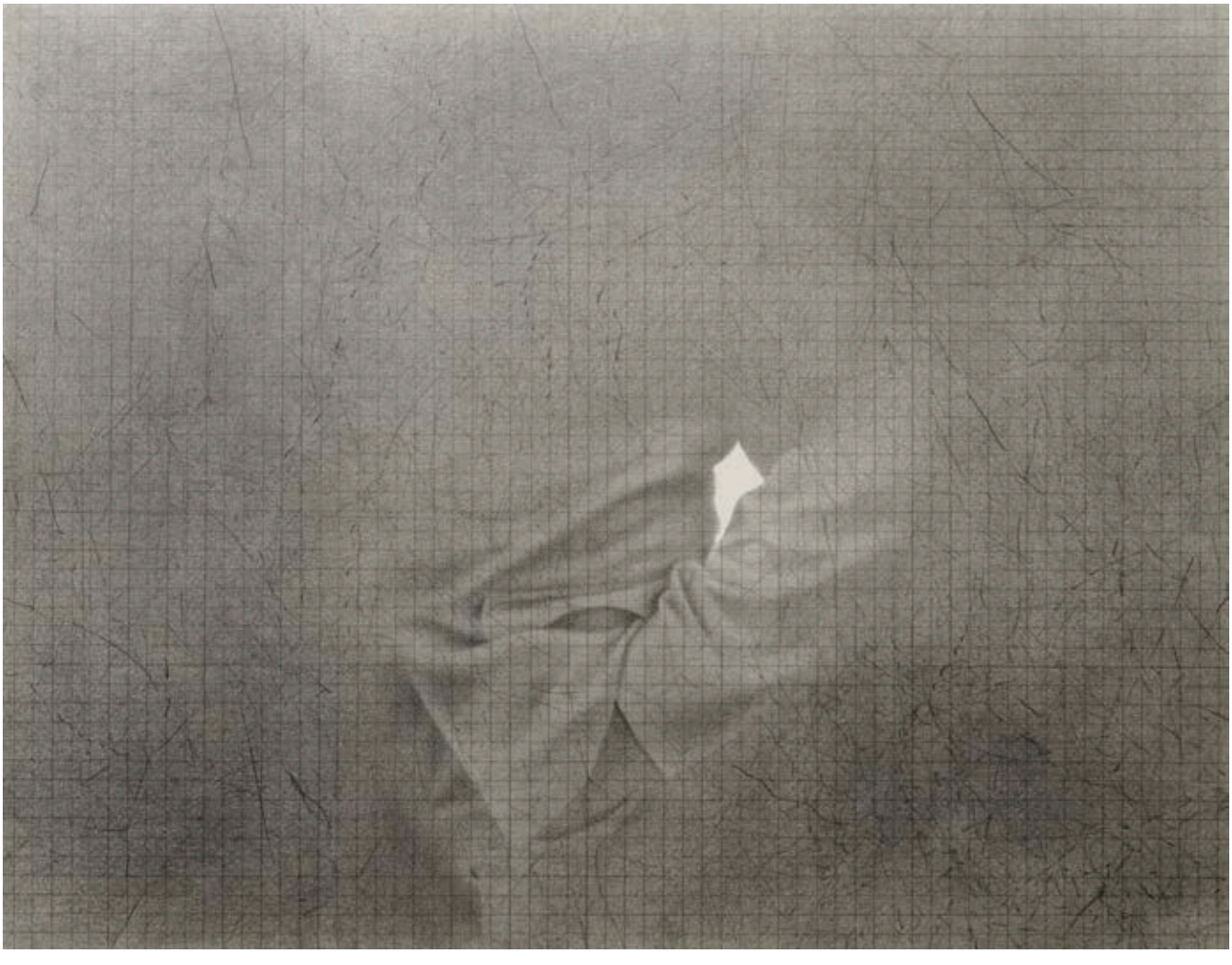

PĂMÂNT NOU

Artist:
Bogdan Maximovici

Perioada:
martie 2017

Intenţiile mele, legate de lucrările de artă pe care le realizez, sunt de a aduce în faţa privitorului o viziune proprie, unică, a unei lumi nevăzute prin prisma simţurilor fizice, dar care este cât se poate de reală. Încerc să redau în lucrările mele imaginea invizibilului care există şi care se manifestă în această lume, dar care nu poate fi văzut, ci doar simţit şi trăit prin prisma emoţiilor şi a stărilor de percepţie extinse, dincolo de limitele acestui plan material.

Ca sursă de inspiraţie am imaginile şi trăirile acumulate în stările de percepţie extinsă obţinute în stări modificate de conştiinţă (hipnoză regresivă, meditaţie) unde omul accesează o multitudine de informaţii care vin şi completează într-un mod armonios şi perfect această lume materială. Lucrările sunt realizate în urma unor evenimente şi a unor experienţe trăite care, de multe ori, nu îşi găsesc o înţelegere în lumea aceasta unde lucrurile funcţionează după o logică liniară limitată, ci implică, dacă putem numi aşa, experienţe aflate la limita inexplicabilului şi a imposibilului, dar care totuşi există şi se manifestă real şi concret. A face invizibilul vizibil este o căutare a adevărului despre noi ca fiinţe infinite în infinit şi o descoperire a realităţilor multiple în care ne manifestăm şi existăm.

Cunoştinţele descoperite în aceste stări conştiente de percepţie au darul de a duce fiinţa umană spre noi nivele de conştientizare şi de redescoperire a potenţialului său, atât ca fiinţă creatoare cât şi ca fiinţă într-un univers infinit în care totul este posibil.

Arta mea vrea să fie o fereastră spre a descoperi şi alte modalităţi de explorare şi de cunoaştere şi încearcă să aducă în faţa publicului o imagine a unei realităţi alternative reale şi palpabile, cunoscută încă din cele mai vechi timpuri, dar care a fost uitată sau omisă din cauza ignoranţei sau a unor interese mai mult sau mai puţin meschine. Fiinţa umană trebuie să îşi reamintească imensul său potenţial creator, forţa şi puterea care sălăşluieşte în interiorul ei.

Prin lucrările pe care le realizez vreau să aduc o schimbare în gândirea şi percepţia celui care le priveşte în sensul în care să înceapă să îşi pună o serie de întrebări şi să descopere noi mijloace de explorare şi de cunoaştere de sine ca o modalitate de a îmbogăţi informaţiile despre lume şi despre oameni. Doresc ca în continuare să explorez şi să caut cunoaşterea dincolo de limitele acestei lumi fizice şi sa aduc celor din jur această cunoaştere prin prisma imaginilor pe care le creez. (Bogdan Maximovici)

Bogdan Maximovici (n. 1972, Iaşi) este artist vizual şi cadru didactic la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" Iaşi, Facultatea de Arte Vizuale şi Design, unde predă cursuri şi lucrări de Tehnici şi Tehnologii artistice la specializarea Artă Murală. A participat la numeroase expoziţii şi evenimente naţionale şi internaţionale printre care menţionăm: expoziţia personală „Pământ nou", 38 de lucrări la Galeria de Artă din Mistelbach, Austria, 2017; „Explorări", Muzeul de Artă Cluj-Napoca, 2008; vernisajul lucrării murale „Povestea omului", Liceul „V. Alecsandri" Iaşi, 2007. De asemenea, este autorul cărţilor „Pământ Nou" (Editura Timpul, 2019), „Alternativa 5" (Editura ART XXI, 2013), „Arta tehnicilor murale" (Editura ART XXI, 2009) şi „Zbor" (Editura Tehnopress, 2005).

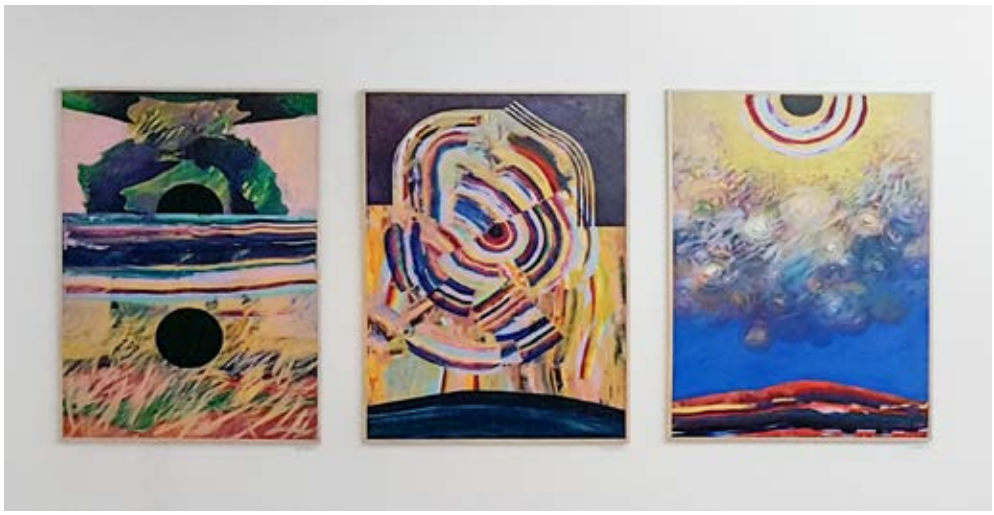

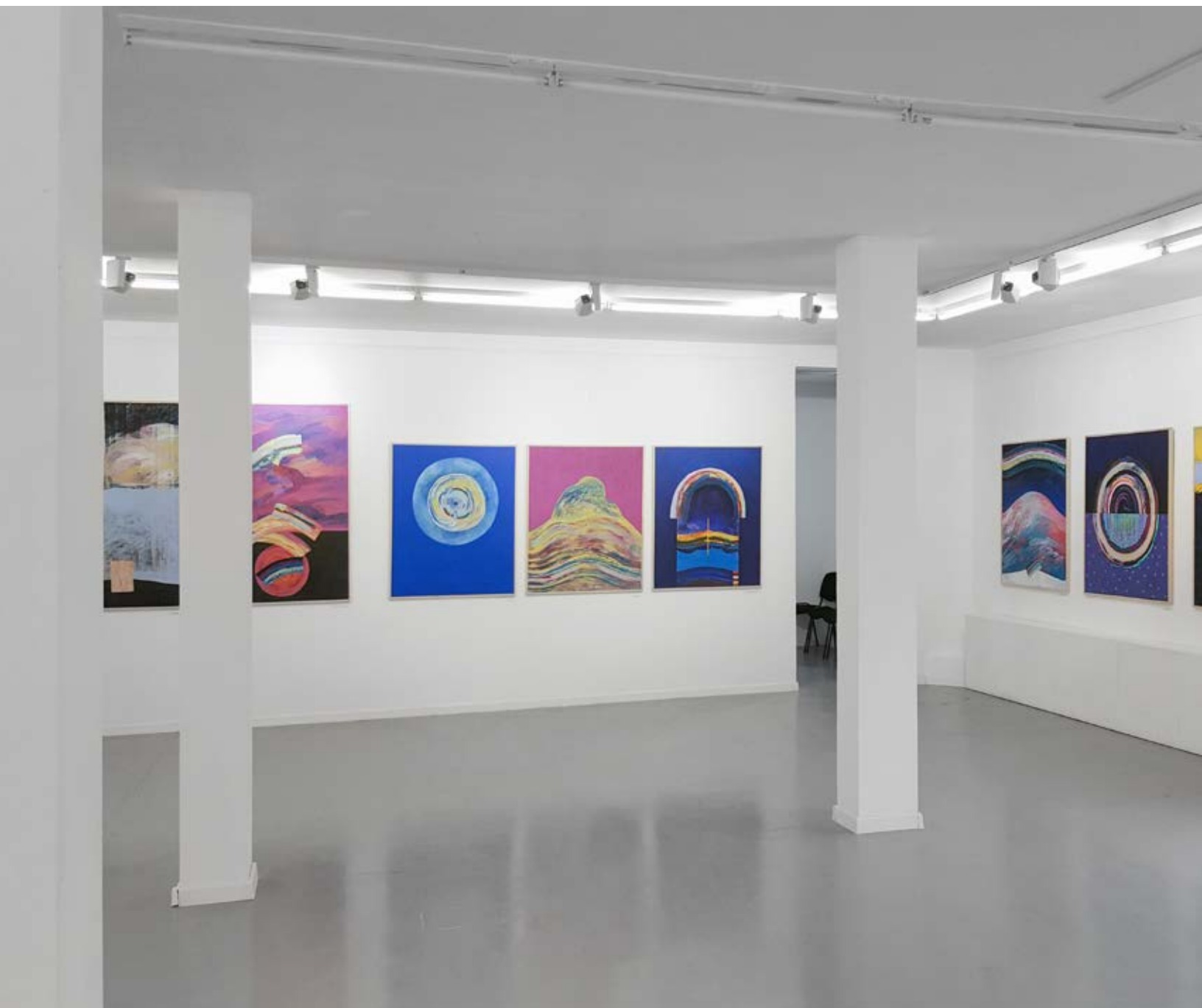

VIS-A-VIS

Artist:
Cătălin Soreanu

Perioada:
ianuarie 2017

Concepută la intersecția unor medii artistice clare – fotografia, desenul vectorial și cel tradițional –, expoziția „Vis-a-vis", semnată de Cătălin Soreanu, ne-a plasat, ca privitori, în cadrele unui inedit exercițiu. Acesta a investigat ce s-a putut petrece în amplitudinea relației obiective stabilite între spațiul compozițional, mediul creativ și valențele obiective ale cotidianului. Deși intenția principală a autorului a rămas continuarea unor teme ce au vizat dezvoltarea unei cercetări artistice elaborate în ultimii ani care s-a concentrat pe interogarea raporturilor dintre diferitele medii de expresie artistică contemporane, expoziția a scos la lumină și o dimensiune care a vizat trasarea cadrelor obiective ale unui mediu urban cotidian.

Cătălin Soreanu ne-a purtat, în limitele fizice ale galeriei, între imagini fotografice color, imprimate pe dimensiuni medii, desene în grafit, realizate direct pe pereți și hărți vectoriale abstractizate. Piesa centrală, de dimensiuni considerabile față de celelalte lucrări, a fost o hartă esențializată a orașului Iași transformată într-o metaforă a intersecțiilor, văzute de artist ca vectori nodali ai convergenței mediilor artistice. Harta a putut fi înțeleasă ca un spațiu de transgresare a percepției tradiționale, acolo unde puritatea mediilor se dovedea a fi de neclintit. Proiectul a atins, astfel, latura unor interogații moderniste care au fost revizuite prin prisma experiențelor cotidiene, contemporane. Pendularea între istoricitate și dinamica momentului actual a oferit acestui proiect o inedită inserare în sfera cercetării de natură artistică a unor teme în spatele cărora s-a scris multă teorie. Punctele de intersecție ale hărții centrale au fost reluate în câteva variante abstractizate, de dimensiuni mai reduse, care au introdus privitorul, semantic, într-un joc nesfârșit al posibilităților de reconfigurare și poziționare față de mediile specifice exprimării artistice.

Cele două medii principale despre care a vorbit Cătălin Soreanu, prin intermediul acestor hărți, sunt fotografia, un mediu tehnologic și obiectiv prin excelență, și desenul, mediu grafic tradițional și subiectiv. Antiteza între acestea a fost în mod evident căutată de artist, dar nu pentru a ne explica sau demonstra ceva, ci mai mult poate, pentru a le potența reciproc expresivitatea și pentru a crea între ele relații narative dinamice, capabile să afirme dihotomia existențială a celor două moduri de expresie artistică.

Alternanța fotografiilor de detaliu cu cadre largi care au surprins aspecte periferice ale orașului, a construit, de asemenea, o dualitate constantă între focalizare, implicare activă și distanțare obiectivă față de subiectul fotografiat, mediul urban. Ele au devenit căutări obiective în care rigoarea compozițională a primat. În cealaltă extremă, desenele rafinate, realizate în contururi fine și hașură, au adus în prim-plan, prin perspectiva riguros căutată, unghiuri de vedere

Cătălin Soreanu (n. 1976, Iași) este membru fondator al Centrului de Fotografie Contemporană din Iași. A absolvit Universitatea de Arte „George Enescu" Iași, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design și și-a susținut doctoratul pe tema „Artă și publicitate — Teorii și practici profesionale artistice în publicitatea contemporană". Își desfășoară activitatea de cercetare artistică și susține seminarii în cadrul direcției de studiu Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii a Facultății de Arte Vizuale și Design din Iași pentru discipline axate pe prelucrarea imaginii pe calculator și realizarea de materiale multimedia.

Text de Oana Maria Nae („Dihotomii mediale", în Revista *Timpul*, 03.02.2017)

mai puțin obișnuite. Aceste imagini, în mare parte figurative, au surprins prin rigurozitatea lor geometrică, ce anula orice urmă de spontaneitate. Expresivitatea a rămas, așadar, să fie percepută și scoasă în evidență exclusiv la nivelul mediului, a desenului propriu-zis.

Mediul urban a devenit, în această expoziție, un fundal tematic, un pretext de expunere, datorită obiectivității sale familiare. Abordarea spațiului public a putut elimina orice urmă de ambiguitate conceptuală. Obiectivizarea lui, lipsită de vreo încărcătură simbolică sau intimă ascunsă, a demonstrat, o dată în plus, faptul că intenția centrală a proiectului expozițional a fost să evidențieze relația disociativă impusă de mediile formale, compararea a două modalități distincte de reprezentare vizuală.

Aceste două medii au introdus privitorul într-un nesfârșit joc al contemplării active, atente, al apropierii și distanțării, al căutării detaliilor și punctelor de legătură. Acest joc a rămas, până la un anumit punct, o practică a privirii generatoare de ambiguități, iar căutarea unui deznodământ valabil, un eșec pentru privitor. Meritul expoziției rămâne tocmai acela de a nu ne impune un punct de vedere, ci de a ne fi invitat, prin dimensiunea sa concretă, formală, să savurăm libertatea și extensiile unei dihotomii mediale.

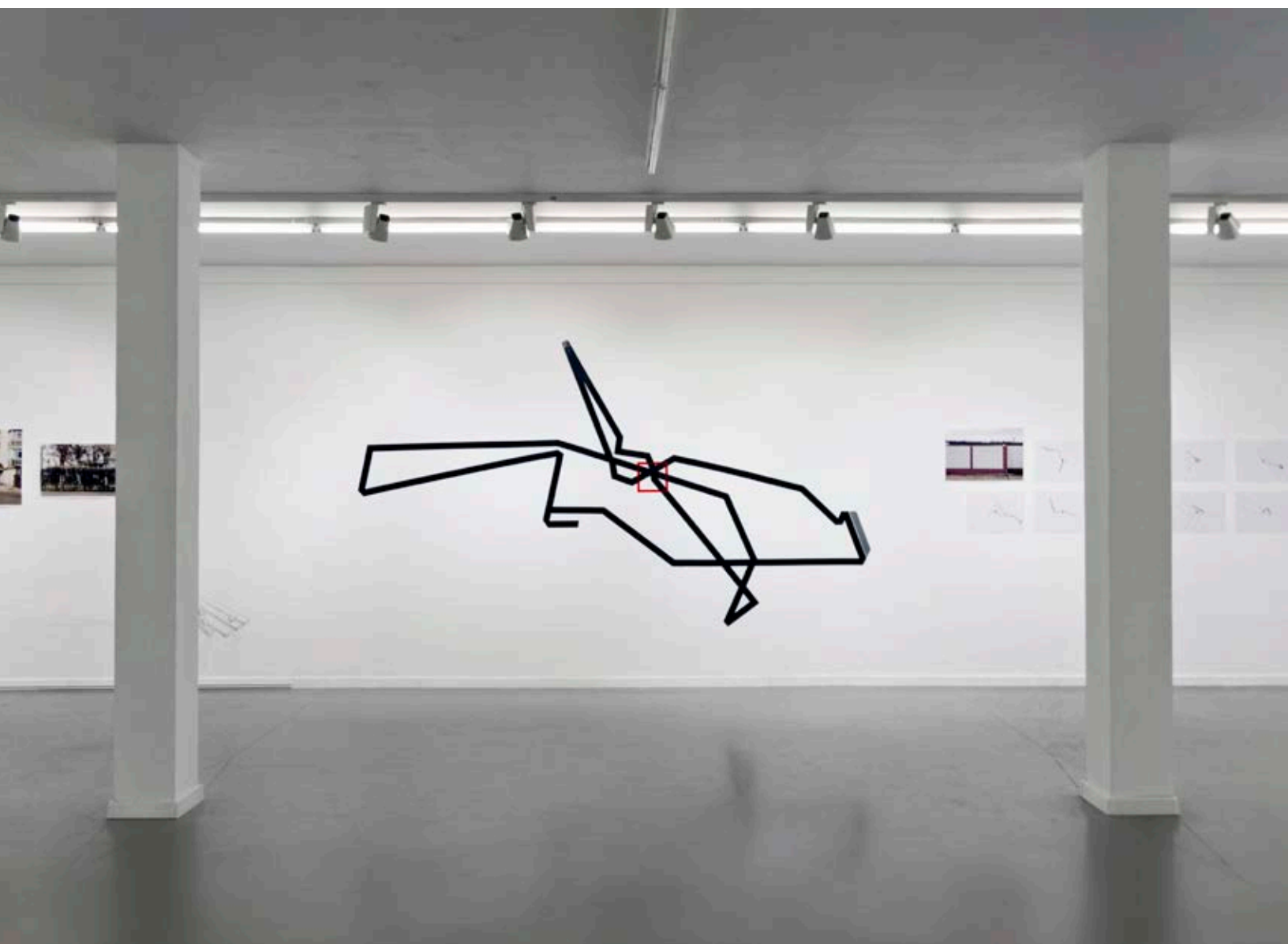

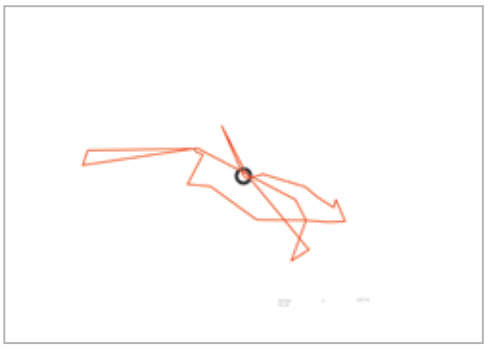

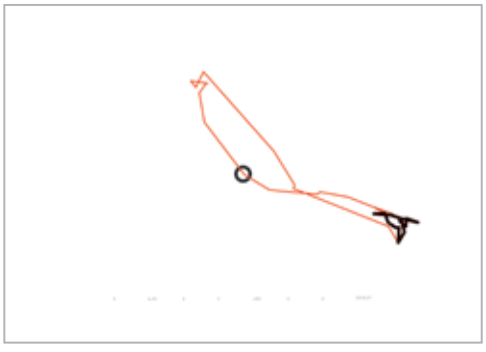

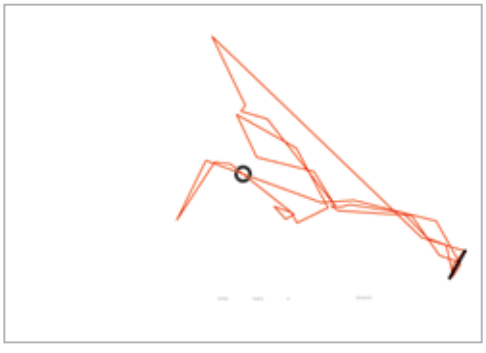

LA VEDERE.

VIAȚA SOCIALĂ ÎN FOTOGRAFIA CONTEMPORANĂ DIN AFRICA DE SUD ȘI ROMÂNIA

Artiști:

Omar Badsha (SA), Matei Bejenaru (RO), Tanisha Bhana (SA), Reshma Chhiba (SA), Claudiu Cobilanschi (RO), Paul Emmanuel (SA), Lebohang Kganye (SA), Iosif Kiraly (RO), Andrei Nacu (RO), Cedric Nunn (SA), Dumitru Oboroc (RO)

Curatori:

Cristian Nae (RO)
Judy Peter (SA)

Perioada:

noiembrie 2016

Anii nouăzeci au constituit un punct de cotitură în țările din blocul Est European și pentru societatea Sud-Africană. În vreme ce societatea românească a suferit transformări violente ale regimului politic în tranziția de la socialism la o formă primară de capitalism sălbatic, Africa de Sud s-a îmbarcat pe un drum care a condus la sfârșitul Apartheid-ului în 1994. Noua libertate obținută a fost marcată de jubilarea Națiunii Curcubeului și de Renașterea Africană, ca vehicule prin intermediul cărora putea fi asimilată construcția socială a identităților într-o „nouă" Africă de Sud. Cu toate acestea, fostele diviziuni sociale au persistat în ambele spații geopolitice, în vreme ce prosperitatea economică s-a menținut în siajul fostelor schimburi coloniale.

Explorând capacitatea mediului fotografic de a captura și reproduce viziuni comune asupra vieții cotidiene și de a transforma modalitățile uzuale de a privi aceste imagini, eliberând astfel potențialul lor politic, această expoziție a prezentat, pentru prima dată în România, o selecție de fotografie contemporană din Africa de Sud, aflată în dialog cu artiști români care utilizează mediul fotografic pentru a investiga micro-procese și transformări sociale recente. În vreme ce artiștii Sud-Africani abordează critic probleme privind identitatea rasială, etnică, de clasă sau de gen, construind micro-cartografii ale deposedării de drepturi civice și privilegii economice, artiștii români sunt implicați într-o manieră mai poetică în explorarea unor falii și fracturi ale memoriei colective, marginalizării sociale și a economiilor precare. Cu toate acestea, lucrările artistice selectate în această expoziție au relevat, fiecare în felul său, un anumit „inconștient optic", în accepțiunea oferită de Walter Benjamin acestei sintagme, focalizându-se asupra a ceea ce este prea aproape de privirea noastră pentru a putea fi perceput cum se cuvine. Ele supun, de asemenea, discuției diferitele politici ale memoriei și reprezentării conținute implicit în temporalitatea expandată a acestor imagini.

Acest exercițiu de comparație trans-regională este menit să contracareze construcția etnografică a subiectivității implicată în anumite procese de panoramare trans-culturală. Ele expun linii de fractură, expun diferențe, se hrănesc din contradicții și devoalează antagonisme sociale. Procesul curatorial colectiv a asumat, de asemenea, un interes marcat pentru cartografia critică și pentru istoria artei „orizontale", provocând distincția dintre centru și periferie din perspectiva unei „periferii dense", un al treilea spațiu discursiv ce permite imaginarea unor modernități plurale și emergența unor noi practici decoloniale.

Eveniment organizat de Universitatea din Johannesburg și Centrul de Fotografie Contemporană din Iași, în parteneriat cu Centrul de Cercetare Estetică și Creație Artistică din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași.

Expoziția a fost finanțată prin intermediul Fondului Național de Cercetare din Africa de Sud (http://www.nrf.ac.za/) și a fost parte a unei colaborări dintre Universitatea din Johannesburg, împreună cu Centrul de Fotografie Contemporană din Iași, Asociația Culturală AltIași prin Borderline Art Space și Centrul de Cercetare Estetică și Creație Artistică din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași, ce a propus în România două expoziții de fotografie contemporană din Africa de Sud, găzduite de Galeria Aparte și de Borderline Art Space.

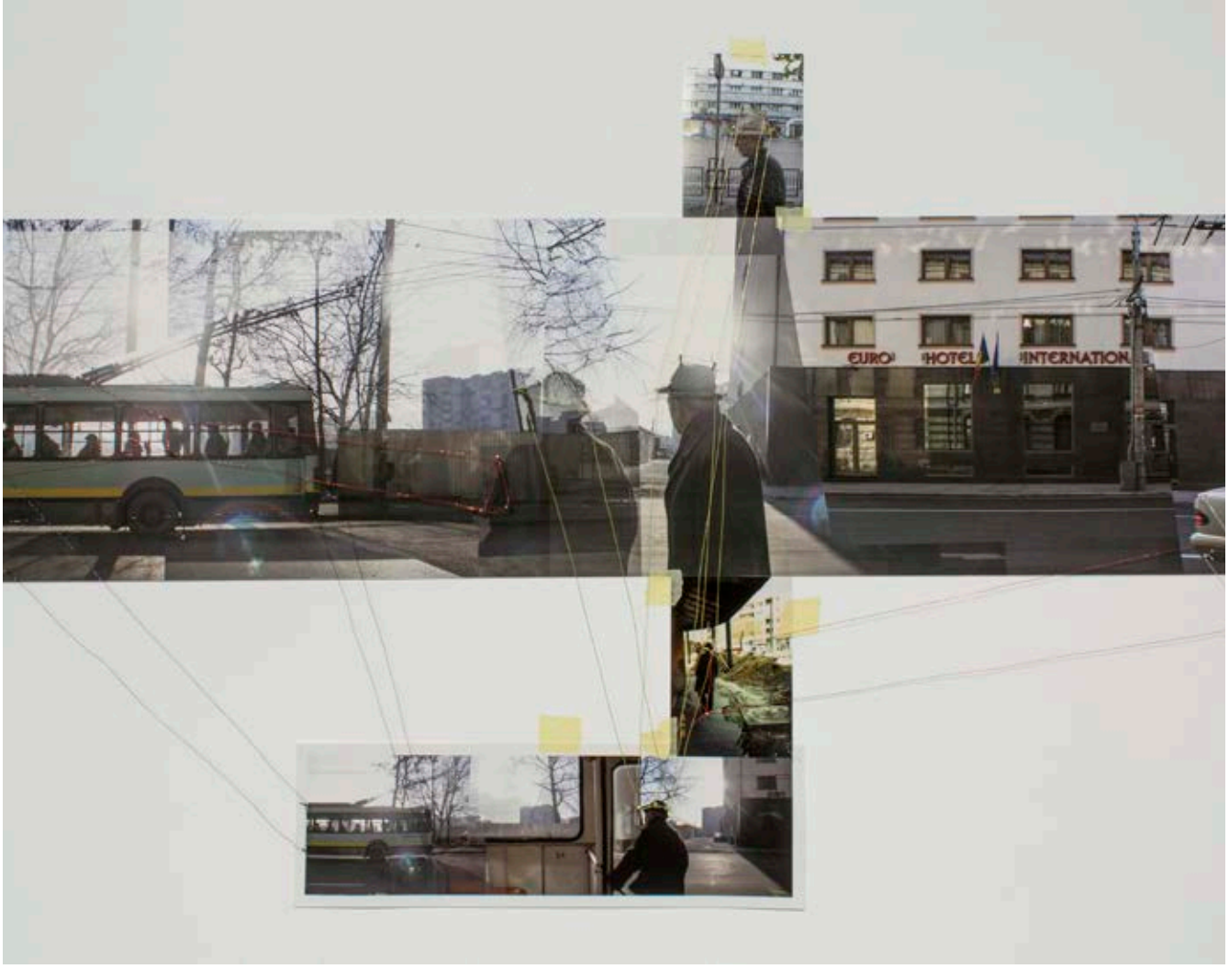
EURO
HOTEL
INTERNATION

... AND WITH THE REST OF US

Artist:
Mihai Vereştiuc

Perioada:
ianuarie 2016

Lucrarea de sculptură conceptuală, „...and with the rest of us", articulată în spațiu asemenea unei scenografii instalativ-ambientale, se constituie ca o reflecție discursivă asupra condiției lucrului, materialității, relaționalității ironice, biodegrabilității și ireparabilității.

Pardoseala galeriei este acoperită de un strat uniform al unui amestec de talaș și rumeguș rezultat din prelucrarea și șlefuirea unei platforme de lemn, fluide și suspendate pe capre de lemn, ale cărei resturi lemnoase sunt indistinct împrăștiate pe jos și la capătul căreia sunt înșiruiți o serie de porci, reprezentați la scară redusă și modelați din lut ars (teracotă, ceramică).

În procesul de (de)conceptualizare, ceea ce e vizibil declanșează o formă de anamneză și reimaginare a sursei și procesului de prelucrare a bio-materialității care a stat la baza sculptării ideii. În mintea privitorului se declanșează o reîntoarcere de la cele mai mici și mai abstracte părți ale rumegușului și talașului, urcând privirea către platforma desenată, modelată în spațiu și șlefuită, realizată din cherestea, privind în perspectivă la șirul simpatic/antipatic de porci care par a fugi către un orizont inaccesibil, și re-întregind imaginea, de data aceasta doar reprezentată imaterial în minte, a copacului, cândva viu, a cărui prelucrare a generat întreaga scenografie ca mediu alegoric al relației consum-producție-consum, dar și a pământului brut din modelarea și arderea căruia s-au reprezentat porcii, ca entități intruzive în peisajul lemnos.

Lectura lucrării, din perspectiva unui raport economic parte-întreg, ori din perspectiva unui raport filosofic muncă (naturală) - lucru (artificial, artistic) – (supra)consum, generează o serie de adnotări despre condiția relației natură-cultură, materialitate-procesualitate, permanență-modificabilitate, lume vegetală - lume animală, stare naturală - (i)responsabilitate morală, ciclicitate – reciclare – ireversibilitate.

Mihai Vereştiuc (n.1978) este artist vizual şi cadru didactic la Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" din Iaşi, specializarea Sculptură. Lucrările sale se concentrează, în genere, pe materialitatea corelată site-specific şi natura sa instalativă. Proiectele sale artistice au fost expuse în expoziţii precum „in situ 1.1" şi „in situ 1.2", proiecte artistice de Lavinia German, Cătălin Soreanu, Mihai Vereştiuc; Galeria Aparte, UNAGE Iaşi (2018); „in situ 2.1" proiect artistic de Lavinia German, Cătălin Soreanu, Mihai Vereştiuc; Galeria Th. Pallady, UAPR, Iaşi (2020); „Timelapse", Galeria ElectroPutere, Craiova (2016); „Timelapse" Galeria Borderline art Space, Iaşi (2016); „Dok si spavao"/ „While you were sleeping" Galerija SC, Zagreb, Croaţia (2009); „Colecţia «Nu e de vânzare»/ Not for sale collection" (CIAC)–THE ARK, Bucureşti (2009); „The big great sculpture" Iaşi (2008); „spaţiul meu" Galeria Cupola, Iaşi (2005).

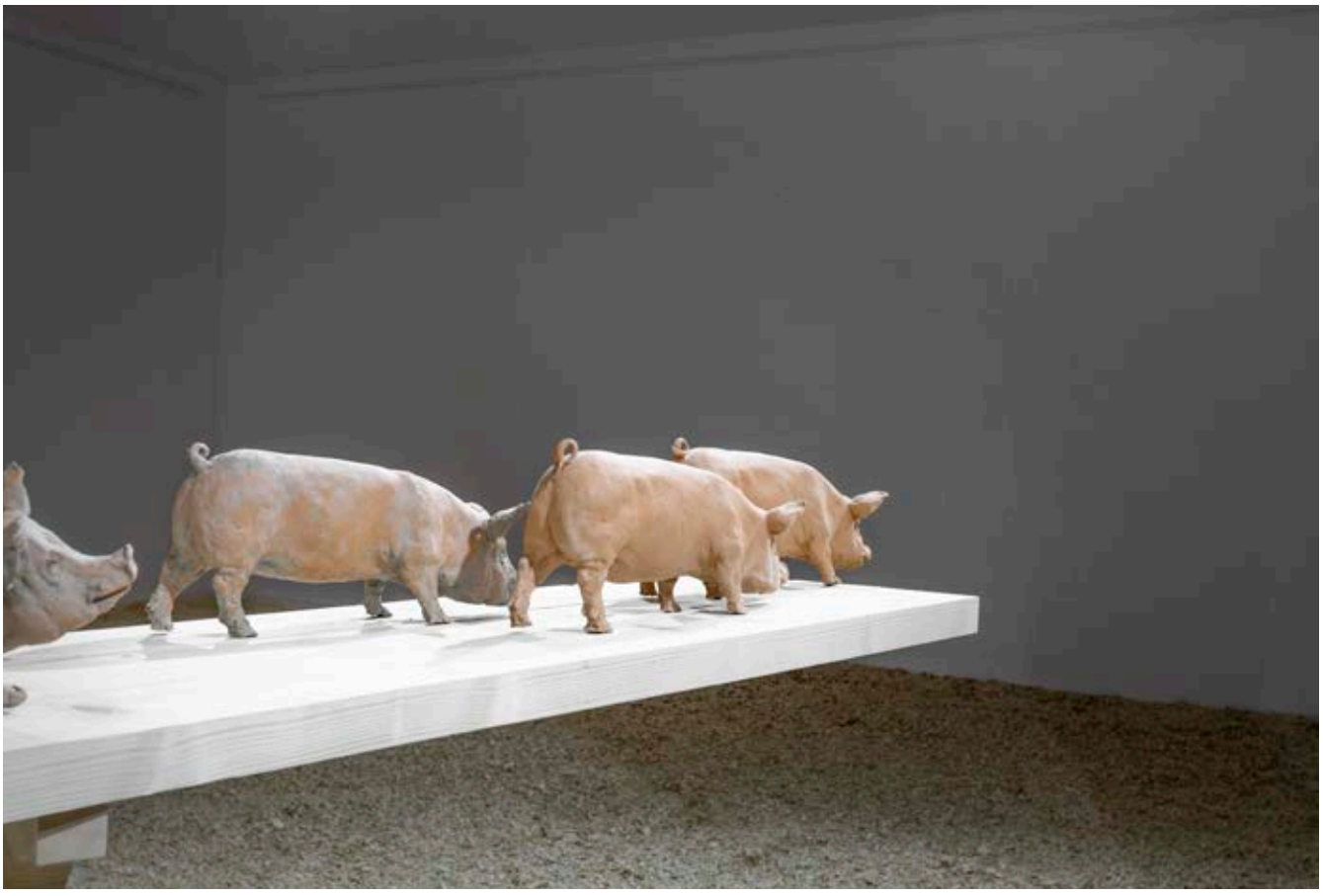

REGELE M.I.D.A.S. NU A MURIT. REGELE M.I.D.A.S. A FOST PE AICI

Artist:
Mihai Tarași

Perioada:
aprilie 2016

Expoziția a fost gândită din perspectiva unei lucrări unitare care a mixat conceptual instalația (bazată tehnic pe o intervenție spațială cu forme din carton poleit cu foiță de aur) și performance-ul (realizat de artista invitată Andreea Pricop).

În acord cu genul de lucrări realizate de Mihai Tarași, și această lucrare expozițională a mizat pe constituirea unei ambiguități a sensului, urmărind o deschidere cât mai largă a câmpului semantic al semnificantului mediat publicului. Astfel, lucrarea a adus în atenție intersectarea semantică a impactului a trei structuri culturale de natură foarte diferită: 1) morala unei legende antice – legenda regelui frigian Midas, care a murit din cauza lăcomiei – evocată de traseul urmelor de pași aurii; 2) critica sistemului de valori al lumii contemporane, în care profitul material a devenit un reper axiologic global important – sistemul fiind evocat prin scrierea numelui Midas în logica grafică a denumirii unei corporații fictive: M.I.D.A.S.; 3) celebrarea sărbătorii Paștelui – ce se petrecea în preajma expoziției – evocată prin acțiunea performativă a artistei Andreea Pricop care a oferit publicului cartolete pe care era scrisă urarea *Paște fericit*!

Lucrarea a adus în discuție complexitatea reflecției asupra condiției umane, punând accent pe lipsa unui discurs critic, convențional-simbolic, care să clarifice semnificațiile primare ale funcțiilor celor trei structuri culturale luate în considerare. De pildă, s-a încercat să nu se limiteze semantica legendei lui Midas la înțelepciunea ei antică: o critică evidentă la adresa lăcomiei. De asemenea, nu s-a precizat nici dacă referința la sărbătorile Paștelui s-ar fi îndreptat către puternica semnificație spirituală pe care o are pentru credincioșii creștini sau către subiectul deseori discutat în zilele noastre: cel al evoluției culturale, în timp, a modului de sărbătorire, de la rugăciune la mese pantagruelice. Nu s-a precizat niciun fel de evaluare: nici o critică a lăcomiei, nici o apreciere pozitivă a bogăției materiale.

Acțiunea ca prezență performativă a artistei Andreea Pricop a urmărit să susțină această ambiguitate în sensul în care: 1) foița de aur aplicată pe chipul ei a putut fi văzută ca semn, în aceeași măsură, pentru semnificarea lăcomiei lui Midas sau pentru referința la utilizarea foiței în reprezentările religioase (mai mult, ea ar fi putut evoca inclusiv bogăția faraonilor sau notoriul performance al lui Joseph Beuys); 2) împărțirea cartoletelor pe care scria *Paște fericit*! a putut fi percepută ca un gest firesc dedicat faptului că lucrarea a fost „expusă" în Vinerea Mare și dezinstalată după sărbătorile Paștelui. Nu a existat niciun sens particular-artistic încifrat în acest gest; în afara sensului propriu-zis al urării, fiind înțeles atunci ca semn al normalității comportamentale a momentului, câtă vreme oamenii fac astfel de urări indiferent că sunt lacomi sau nu, spirituali sau nu, bogați sau mai puțin bogați etc.

Expoziție realizată cu sprijinul Andreei Pricop (invitată special), a lui Ioan Pricop și Lucian Brumă.

Mihai Tarași (n. 1958) a absolvit secția Arte plastice-Pictură în 1987, clasa prof. Adrian Podoleanu, iar în prezent, este profesor univ. dr. în cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași. Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din Romania, iar lucrările sale s-au aflat pe simezele galeriilor din România (Iași, București, Constanța, Sibiu, Bârlad, Bacău), Norvegia și Italia.

În acest sens lăcomia, ascetismul, spiritualitatea – și alte comportamente umane sau interpretările culturale rezultate în urma lor – au putut fi descifrate ca părți structurale ale condiției umane și care, în contextul complexității acestei condiții, se prezintă ca forme posibile de manifestare individuală. Publicul a putut fi pus, astfel, în situația de a se raporta la un câmp semantic propriu, conturat de convingerile culturale particulare. (Mihai Tarași)

BULLSHIT; CONCEPTUAL CORIDA FUSION SAU ÎNTÂLNIREA LUI PIERO MANZONI CU TAURUL

Artist:
Mihai Tarași

Perioada:
aprilie 2016

Această expoziție a fost gândită ca un omagiu adus lui Piero Manzoni. Dincolo de interpretările grele (despre eliberarea totală a artei), eu am înțeles acțiunea lui cu conotație scatologică (aceea de a-și conserva și vinde fecalele ca *merda d'artista*) ca pe o ironie la adresa instituționalizării moderne a artei ca fetiș intelectual și a artistului ca geniu creator ce nu trebuie să se supună regulilor profesionale; erou revoluționar angajat în activitatea de propagandă ideologică a unui trend cultural sau altul; etc. – considerații ce au fundamentat și legitimat evaluarea discreționară (extraprofesională) a unui fapt artistic în termeni convenabili discursului cultural „oficial" al unui moment sau altul.

Rezultatul evoluției situației ironizate de Manzoni, la jumătatea secolului XX, poate fi descris (în variantă scurtă) în termenii contemporaneității astfel: arta a devenit, în logica dependenței ei complete față de evoluția retoricii ideologice, un bun de consum evaluat „artistic" în funcție de reguli economice globale; artistul s-a transformat din „meseriaș" (profesionist) în VIP.

Fără niciun fel de intenție critică la adresa felului în care arată fenomenul artistic actual, lucrarea mea a fost propusă ca o joacă care încearcă să evoce atitudinea ludică a lui Manzoni și a adunat la un loc lucruri, întrebări, întâmplări și situații prezente în câmpul vieții contemporane (ușor de observat și cu ochiul liber). Adică, instalația nu a asumat un discurs critic despre artă, chiar dacă așa ar fi putut să pară la o primă vedere. De fapt, nu a asumat nici măcar pretenția unui discurs coerent despre ceva.

Ea doar a propus lectorilor – plecând de la o relație jucăușă dintre semnificația termenului *bullshit*, gestul lui Manzoni, taur, fecale și hârtie igienică – un câmp de reflecție imprecis și foarte larg, mai zglobiu sau mai sobru (în funcție de disponibilitatea lor), care a angajat considerații despre artă și estetică în aceeași măsură ca și despre colonizarea culturală, despre rolul și puterea limbajului (retorica) în viața noastră, despre bani, negustorie și piață sau despre diferențele dintre evaluarea instituțională și cea individuală. Pe scurt, nu a fost mare lucru de înțeles. Nici n-a fost foarte clar dacă estetizarea hârtiei igienice a fost propusă ca semn important al civilizației – în sensul îndepărtării omului față de condiția lui naturală (de exemplu ca distincție față de taur, un animal ce nu folosește hârtie igienică) – sau ca element de actualitate estetică (amprenta financiară a perioadei pe care o trăim), dar cred că a putut funcționa în ambele sensuri (și în altele pe care nu le-am putut bănui). Din aceeași perspectivă (a lipsei de precizie semantică), menționarea pe afiș a faptului că interacțiunea s-a întâmplat în limba engleză – menționare angajată de mine (ca și precizările: *only for fun, only for fans*,

Instalație audio interactivă în limba engleză prezentată de către criticii de artă Petru Bejan și Cristian Nae. Elemente constructive: buton *Bullshit*, hârtie igienică, fotografie digitală, intervenție digitală pe fotografii originale.

Mihai Tarași (n. 1958) a absolvit secția Arte plastice - Pictură în 1987, clasa prof. Adrian Podoleanu, iar în prezent, este profesor în cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design a Universității Naționale de Arte „George Enescu" din Iași. Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din Romania, iar lucrările sale s-au aflat pe simezele galeriilor din România (Iași, București, Constanța, Sibiu, Bârlad, Bacău), Norvegia și Italia.

etc.) ca gest de empatizare cu lucrarea lui Mladen Stilinović „Un artist care nu poate să vorbească englezește nu este artist" – a putut fi înțeleasă în mai multe feluri. De pildă, a putut fi înțeleasă la fel de bine ca atitudine snoabă – de tip *furculision* – cu sens cosmopolit. De asemenea, faptul că afișul, invitația și *statementul* au fost asumate ca parte a instalației (fără a avea un rol explicativ sau publicitar) nu a putut opri lectorul să le priceapă doar ca atașamente care au anunțat și au explicat un eveniment (ca la teatru sau ca la nuntă).

În concluzie, fără mofturi „conceptualiste" prea mari, speranța mea a fost aceea că toate elementele instalate vor fi funcționat ca un întreg artistic, indiferent cum a funcționat descifrarea logicii retorice a relațiilor dintre ele. Oricare ar fi concluziile hermeneutice ale lectorului (în consens, sau nu, cu aprecierile instituționale la modă) ele au fost bine-venite și, probabil, au existat undeva în lucrare fără ca eu să-mi fi dat seama; inclusiv cea care a etichetat hotărât: „Asta este un BULLSHIT!".

Mai trebuie spus că ideea lucrării a plecat de la o întâmplare. Unul dintre băieții mei a primit cadou de la un prieten butonul *Bullshit* și două role de hârtie igienică *EURO Toilet Paper*. Eu l-am „adus" doar pe Manzoni (și l-am „făcut" toreador). (Mihai Tarași)

A BRUTE SECRET

Artist:
Dan Acostioaei

Perioada:
aprilie 2015

În 1973 *band*-ul britanic folk Stealers Wheel lansa hitul „Stuck in the middle with you", o piesă inspirată de mercantilismul companiei muzicale care promova formația. După o ascensiune fulminantă în topurile britanice și americane, succesul trupei a scăzut, Stealers Wheel încetând să existe în 1975. După aproape 20 de ani, Quentin Tarantino a folosit melodia meteoricului cuplu (Joe Egan & Gerry Rafferty) pentru filmul cult „Reservoir Dogs" (1992), un moment cheie al cinematografiei, în care muzica dictează scriitura scenariului. Regizorul însuși mărturisește că scena „infamă" a urechii tăiate este concepută special pentru a se potrivi muzicii celor de la Stealers Wheel.

Gazda postului de radio „K-Billy's Super Sounds of the Seventies", de pe coloana sonoră a filmului, face o confuzie, plasând hitul celor de la Stealers Wheel în 1974, o greșeală pe care Tarantino, un perfecționist, nu putea să o fi scăpat. Putem, mai curând, să o luăm ca pe o erată intenționată, o aproximare ce se înscrie în seria de semidoctisme și pastișe distorsionate care caracterizează stilul său eclectic și discrepant. Bunăoară, celebrul *killer discourse* al lui Jules Winnfield din „Pulp Fiction" (1994), după Ezekiel 25:17, nu are decât ceva vag în comun cu textul biblic, personajul lui Samuel L. Jackson inventând un speech monumental-vindicativ doar ca un vehicul de intimidare lipsit de sens.

„Reservoir dogs" trasează un arc macabru în timp, unind scena unui *heist* eșuat lamentabil cu aceea a ochiului spintecat de Bunuel în „Câinele andaluz" (1929). Spre deosebire de acesta, Tarantino se folosește insidios de coloana sonoră pentru a atrage spectatorul într-o capcană a voyeurului. E prea târziu să mai închizi ochii, căci melodia dulceag ritmată îți determină auzul să trădeze privirea, vei fi inevitabil martor al ororii. Mr. Blonde te va fi făcut părtaș justiției sale retributive în virtutea unui tip aberant de legitimă apărare întoarsă pe dos.

Dan Acostioaei trăiește și lucrează în Iași, România. Este artist vizual și cadru didactic la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași. Lucrările sale se concentrează asupra modelelor identitare ale tranziției societății românești și asupra granițelor ideologice dintre sfera economică și condițiile producției artistice în Estul Europei. Proiectele sale au fost expuse în expoziții precum „One Sixth of the Earth - Ecologies of Image", MUSAC, Leon, Spania (2012), „Transitland: videoart in Central and Eastern Europe 1989-2009", Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid, Spania (2010), „Illuminations", Level 2 Gallery, Tate Modern, Londra, Marea Britanie (2007).

ART NOW
TASCHEN

ART NOW

POPCORN FIELDS FOREVER

Artist:
Dumitru Oboroc

Curator:
Ivan Poliart

Perioada:
2013

Această lucrare a fost concepută ca urmare a experienței artistului în cadrul în unei rezidențe din Piatra Neamț, în 2011, o experiență care a fost ulterior încorporată într-o lucrare instalativă care a încearcat să analizeze felul în care arta poate să ia peste picior o realitate socio-culturală, o artă care folosește în același timp elemente specifice din realitatea în sine și elemente de limbaj specific artelor vizuale. Această „luare peste picior" (în sens de *mocking*) s-a dovedit, la sfârșit, a fi o reflecție a propriei existențe a artistului, de vreme ce o realitate culturală este un spațiu nesfârșit pe care nu îl poți evita sau din care nu poți scăpa și care se învârte în jurul tău modificând infinit propriul tău interior, indiferent de consistența eforturilor tale de a i te opune.

Experiența din Piatra Neamț a devenit un moment de turnură reflexivă despre similitudinile regăsite pe agenda instituțiilor publice în ceea ce privește utilizarea spațiului public și prioritățile nevoilor reale ale oamenilor. Se pare că tot ceea ce este nou este demontat încă de când începe să funcționeze; aparent nimic nu se agregă într-un sistem coerent. Sentimentul general în fața noilor proiecte publice este acela că totul se imită (în sens de *mimicry*). Vorbim despre imitarea standardelor importate care sunt în mod fals adaptate nevoilor locale și posibilităților de implementare. Acest lucru reflectă un areal cultural mai larg, în condițiile în care cultura este produsă prin imitarea unor tipare care nu mai sunt conectate la o cultură organică auto-productivă, ci mai degrabă sunt elaborate de instituțiile de bunuri culturale importate. Aparent totul funcționează și este satisfăcător, atâta timp cât este obligatoriu pentru un consum fără alternative și fără o nevoie reală a lui, generând o rotație nesfârșită a imitării propriilor posibilități.

Concepând lucrarea în raport cu lumea artei, indiferent de tipul de artă, academică, tradițională, contemporană etc., privată sau publică, sentimentul saturației s-a dovedit a fi copleșitor. Lumea artei pare a fi ca o mașină stricată care nu poate fi oprită să producă cu aceleași matrițe aceleași bunuri, la nesfârșit, suprasaturate până la punctul de inutilitate totală și asamblate într-un carnaval al târgurilor de artă globale de care toată lumea se bucură, dar în același timp acolo nu este un public adevărat pentru ea. Aceeași privire se aplică și contextului artistic în care a fost expusă această lucrare instalativă.

Artistul își vede munca ca o instalație bazată pe timp (*a time-based installation*), care plasează timpul și spațiul într-o buclă. Aceasta umple spațiul galeriei cu o mișcare perpetuă absurdă a trei ceaune umplute cu mămăligă. Mecanismul instalației este asemănător sistemelor utilizate de telecabinele care acum, în România, se găsesc foarte des în spații fără sens, fiind construite sub aparența renașterii atracției turistice pentru zone demult uitate. De fapt,

Dumitru Oboroc (n. 1981) este artist vizual și cadru didactic la Universitatea Națională de Arte „George Enescu" din Iași, specializarea Sculptură. Lucrările sale chestionează deseori aspectele instalative ale lucrărilor de artă și în mod special ale sculpturii. A participat cu proiecte artistice la expoziții precum: „Hidden Spaces / Hidden Places", Städtische Galerie im Leeren Beutel, Regensburg (2018); „In Plain Sight", Galeria Aparte, Iași. (2015); „Gala Premiilor Uniunii Artiștilor Plastici din România", Sala Dalles, București (2015); „Wating for better times", Zachęta Project Room, Varșovia (2015); „A collaboration between Eastern and Central Europe and South Africa", Johannesburg (2015); „From the Fine Arts to the Visual Arts", Salonul de proiecte, MNAC, București (2013); „Video Air", Galerie ArtPoint, Kultur Kontakt, Vienna (2013); „reise.stoff", Galeria ecoplus, Vienna (2013); Drifting Identities (Exhibition&Colloquium), Zemstvei Museum, KSA:K - Center For Contemporary Art, Chișinău (2012); „Double Stereo #4", Ancien Collège des Jésuites, 23:03 - Association De Promotion Et De Diffusion De L'art Contemporain, Reims (2011).

aceste inițiative reflectă doar funcționarea unui mecanism de transfer al fondurilor publice europene către societăți de construcții preferențiale pentru proiecte supra-apreciate financiar. Aceste proiecte arată mai mult ca niște stadioane construite în deșert. Rotirea ceaunelor cu mămăligă este un act absurd care anulează sensul autohton al acestor obiecte. Acțiunea de rotire de jur împrejur le face inutile, obiecte de privit într-o mișcare rațională absurdă. Dar, în acest sens, ele devin semnificative, somatice și periculoase. Instalarea a fost constituită ca o lucrare temporală, fragilă, neterminată, la fel ca multe alte proiecte provizorii, dar definitive, care îl înconjoară pe artist.

MERCURIAL AGE

Artist:
Ioan Pricop

Perioada:
iulie 2006

Ansamblul pictural al instalației este realizat din șapte panouri de lemn, cu dimensiunea de 75/190 cm, pictate în acrilic și ulei, izocrom, fiecărui panou revenindu-i una dintre cele șapte culori ale spectrului cromatic. Acestea se reflectă într-un lichid negru, conţinut de șapte vase dispuse orizontal, cu forma și dimensiunile egale cu cele ale panourilor pictate. Proporţiile panourilor sunt determinate de raportul numeric al Arborelui Sephiroth-urilor (1:2,5) și reprezintă o schemă simbolică şi geometrică a Omului universal. Prezenţa lui în compoziţia geometrică a panourilor subliniază relaţia care există între evoluţia pământului, a universului şi cea a fiinţei umane sau între om și epocile culturale succesive.

Alături de apă, întregul ansamblu conține și alte elemente naturale primordiale – aer, foc, pământ –, simbolizate de nisipul care acoperă întregul paviment al galeriei și de focul lumânărilor care au volatilizat un parfum natural de trandafir în spațiul captat și prezentat ca element component al instalației. Mai mult, acest raport vizual și simbolic este întregit de prezența unui transfer de sunete de la un panou la altul. Din dreptul fiecărui panou colorat se aude, prin intermediul unei instalaţii sonore, câte un sunet corespunzător celor șapte note muzicale.

Următoarea piesă ca importanţă în structura compoziţională a instalaţiei este o roată cu douăsprezece raze orientate, din perspectiva privitorului, în sens invers acelor de ceasornic, Roata Cosmică, obiect ce are diametrul de 190 cm, la fel ca înălţimea panourilor. Roata este un simbol al timpului ce permite evenimentelor istorice care modelează epocile culturale să se desfășoare, iar privitorul este invitat să observe întregul ansamblu și să interacționeze în mod direct cu elemente din instalație. Prin urmare, privitorul „creează” noi realități, în funcţie de locul în care se află, de modul în care se mișcă de-a lungul instalaţiei. Spectatorul interacționează într-un mod unic și strict personal, urmele propriilor paşi neputând fi repetate perfect identic niciodată – metaforă a individualității umane și elementul conceptual central al expoziției.

Ioan Pricop (n. 1983 în Huși). Absolvent în 2002 al Liceului de artă „Octav Băncilă” din Iași și al Universității de Arte „George Enescu” din Iași în 2006. Obține în 2011 titlul de doctor în Arte vizuale la UAGE Iași. Din 2008 predă în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design, specializarea Pictură. În practica sa artistică vizuală este interesat de multiple medii de exprimare, de la pictură și instalație la video și performance art. La nivel structural, lucrările sale au un caracter provocator și seducător, iar tematicile universale abordate încearcă să rămână relevante ca metodă de investigație a prezentului. Trăiește și activează în Iași.

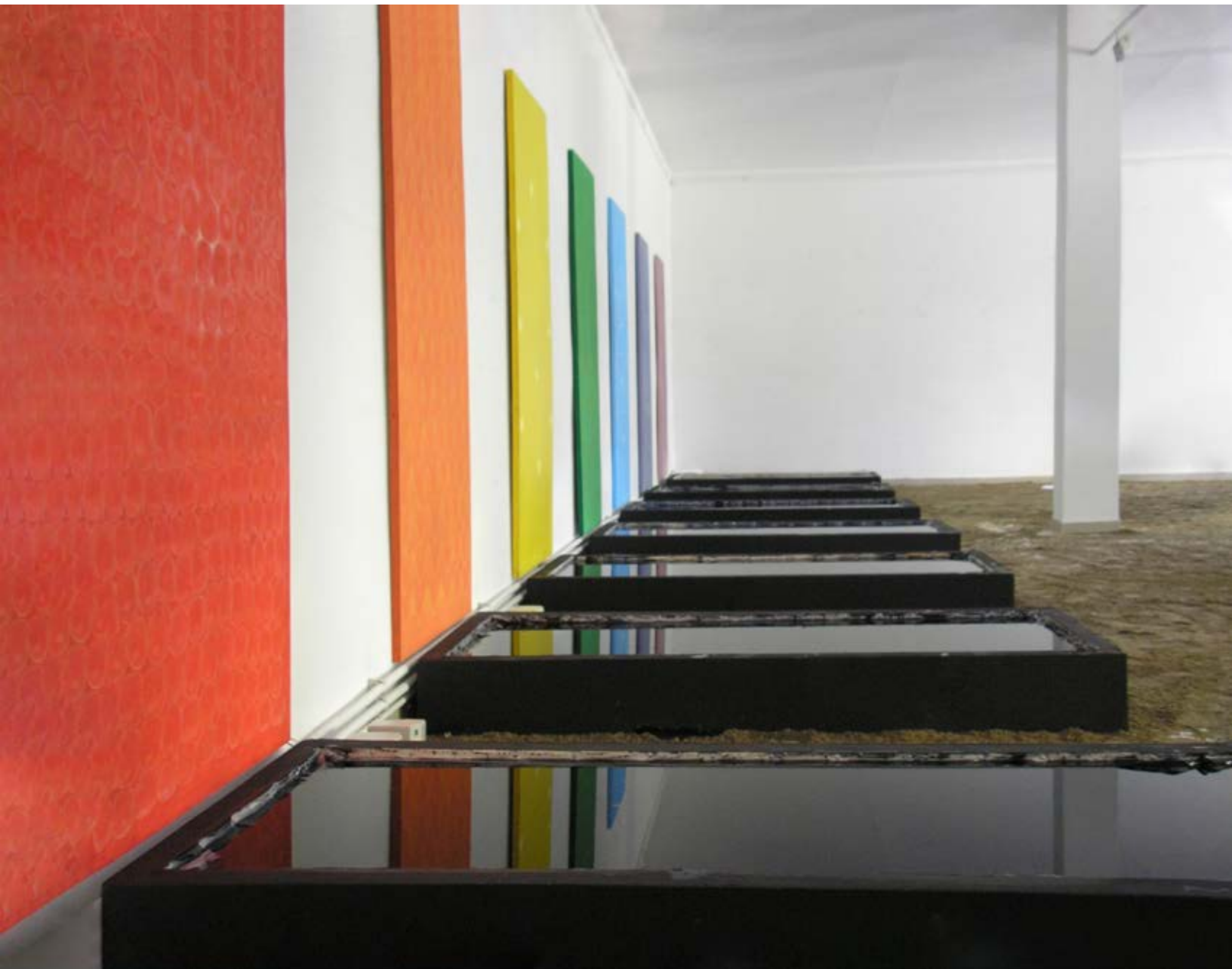

SUPRAOM

Artist:
Bogdan Teodorescu

Perioada:
mai 2006

Condiţia universală a fiinţei umane presupune tocmai ceea ce condiţia postmodernă declină cu luciditate: prezenţa unei calităţi excedentare, trans-umane, în existenţa noastră curentă. În absenţa divinului, rolul acestei instanţe a fost suplinit de diversele strategii de constituire a puterii, de la cele istorice la cele mediatice, care populează imaginarul nostru cotidian. Conceptul de Supraom, anunţat de Nietzsche, descrie această condiţie nudă a fiinţei umane, lipsită de „protezele" sale metafizice şi în care exercitarea puterii reprezintă singura marcă recognoscibilă a aurei sale sacerdotale de odinioară.

Proiectul s-a situat tocmai în decalajul dintre construct şi realitate inerent acestei pretenţii de autoritate trans-umană, a cărei fisură esenţială o exhibă şi o împlineşte artistic, analizându-i mecanismele de constituire şi deconstruindu-i pretenţiile în cadrul unui dispozitiv de expunere burlesc şi parodic. Constante în practica artistului şi consonante atitudinilor artistice recente, aceste categorii estetice postmoderne repun în normalitate condiţia inflaţionară a imaginii starului – reprezentant simptomatic al supraomului actual.

Prin alegerea unei galerii de personaje transformate cu cinism în icoane mediatice, expoziţia a structurat domenii ale simulacrelor, exploatând fără pretenţie de exhaustivitate aspecte ale imaginii umane care susţin fascinaţia puterii în conştiinţa colectivă a prezentului. Cultul corporalităţii, autoritatea ştiinţei şi a tehnologiei, imaginarul hollywoodian, sportul, religia şi respectiv istoria sunt tot atâtea instanţe ale cotidianului care concurează astăzi reprezentarea mitologică a fiinţei umane în istoria artei. Relaţionarea puterii şi seducţiei pe coordonata masculin-feminin creează o istorie personalizată a culturii umane, într-o construcţie multiplu stratificată de referinţe exemplare.

Dublarea imaginii prin sunet a avut funcţia de a analiza mecanismele percepţiei care înlesnesc propagarea acestei fascinaţii şi instituirea falsei conştiinţe. Publicul s-a aflat în situaţia consumatorului obişnuit, supus repetiţiei nesfârşite a unui stimul iconic prin care acesta îşi dobândeşte aura, fiind expus în spaţiu până la saturaţie unui sunet constant ce părea a-şi amplifica volumul, şi implicit forţa. Separarea sensului de imaginea prezentată în condiţiile unei percepţii deformate prin suprasolicitare a construit în acest caz condiţiile de constituire a memoriei colective în spaţiul mediatic, prin excelenţă mediu al înregistrării simulate şi al uitării programate. Prin intervenţia sonoră în discursul canalelor mediatice, artistul a scurt-circuitat astfel sistemul de transmitere al imaginii în conştiinţa publicului, anihilând tocmai discursul stereotipizat care transformă omul comun în produs consumabil pentru conştiinţa docilă, servil formatată, a fiecăruia dintre noi. (Cristian Nae)

Bogdan Teodorescu este conferenţiar doctor în cadrul Specializării Fotografie, Video, Procesarea computerizată a imaginii unde predă discipline precum Compoziţia fotografică, Medii artistice contemporane sau Forme şi abordări în fotografia performativă. Pe lângă fotografie, abordează şi alte medii vizuale mixate de multe ori conceptual în formulări instalative. Este prezent din 1998 în expoziţii naţionale şi internaţionale printre care Festivalul Internaţional Periferic din Iaşi (1999-2001); Festivalul Internaţional de Performance ANART, Lacul Sf. Ana (1999); The Bridge, la Tokyo Metropolitan Art Space Exhibition Gallery (2000); Israeli Center for Digital Art din Holon (2005); Expérience Pommery # 5, din Reims organizat de Beaux Arts Magazine (2008); Festivalul VIDEOZONE, CCA din Tel Aviv (2010), PREVIEW BERLIN - The Emerging Art Fair, Tempellhof Airport, Berlin (2011); Fake It (Limited Edition), Fabrica de pensule, Spaţiu Intact, Cluj-Napoca (2012); Contemporary Art Ruhr (2016). De asemenea, este autor a mai multor expoziţii personale dintre care pot fi amintite: „Eu, Euri", Galeria „Cupola", Iaşi (1998); „Le pouvoir est dans ma main", Centrul Cultural din Tinqueux – Reims (2001); „Iago", Galeria „Tonitza" (2013) sau „Eu, Pinochio", Galeria „Art Yourself", Bucureşti (2013).

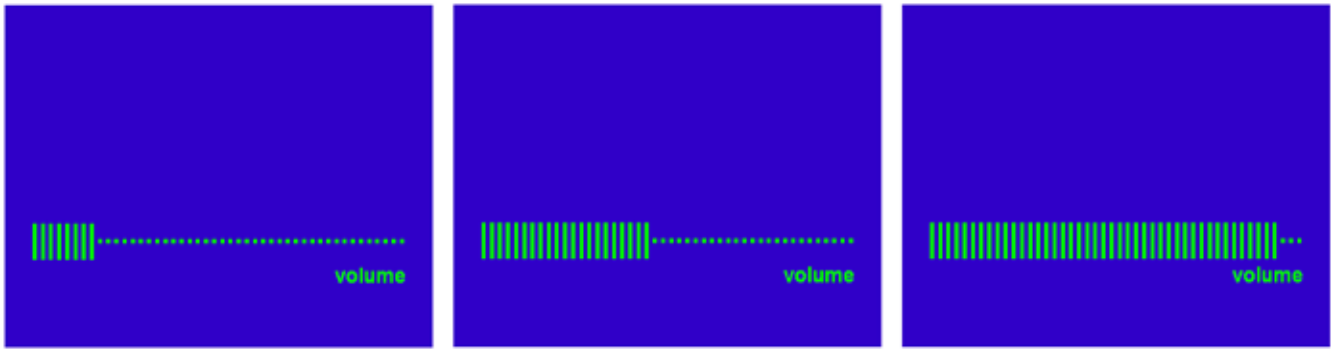
volume
volume
volume

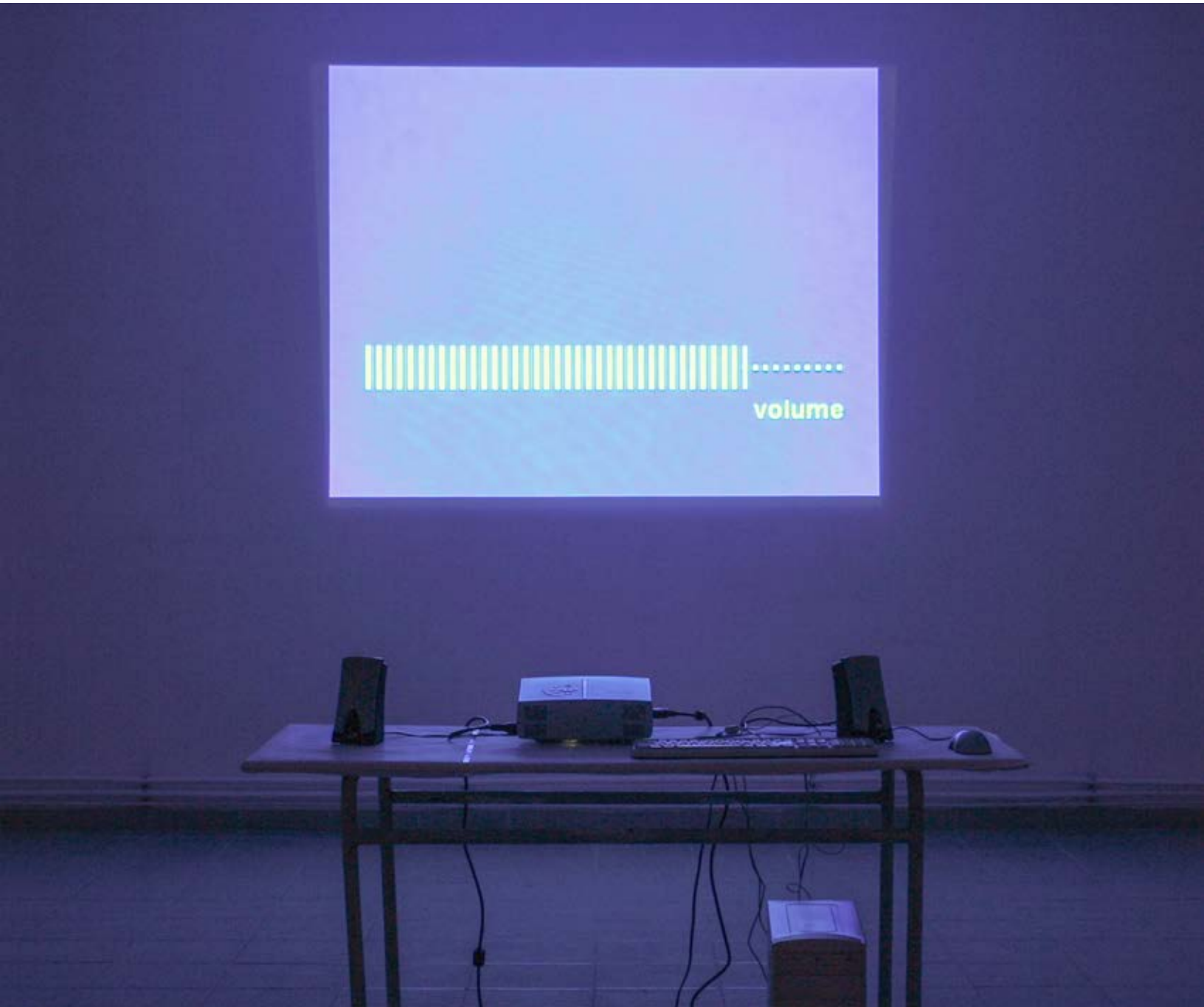
volume

Dim Night Lighting
AC220V 50/60Hz 1W
vito

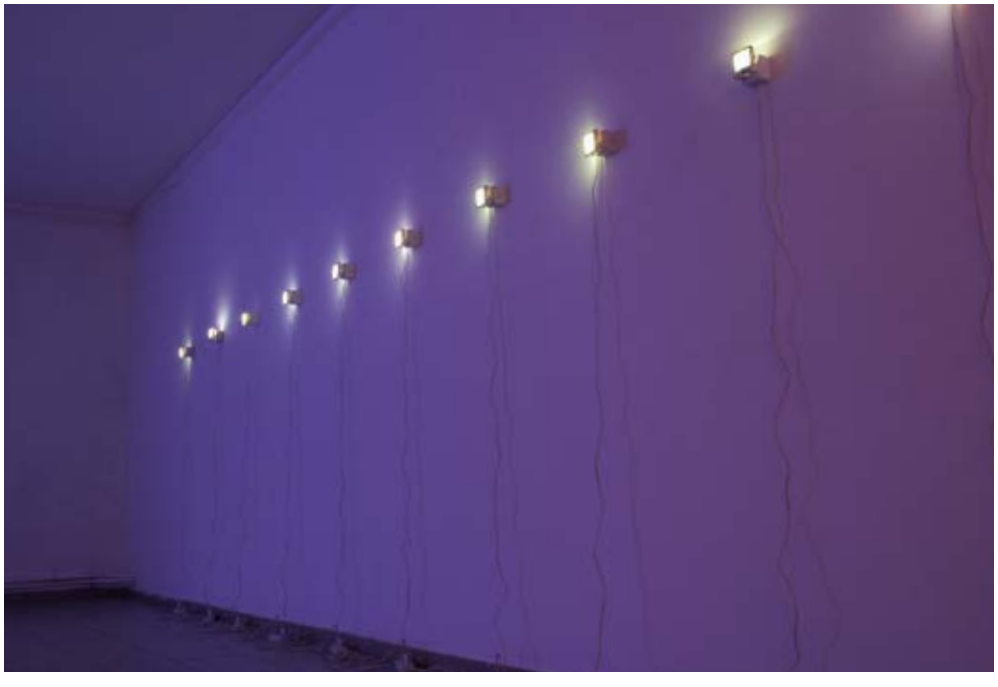

EXPOZIȚII. INDEX

2005

INTIMITATE

Artiști: Miruna Blănaru, Lavinia German, Alexandru Grigoraș, Andrei Morteci, Bogdan Vatavu

Coordonator: Matei Bejenaru

FRAGIL

Artiști: Manuel Alvarez Bernal, Andreea Năsoi, Oana Maria Nicuță, Marius Patraș, Florin Pîrțac, Cristina Ramos Cancela, Adrian Stoleriu, Mihaela Știrbu, Oana Toderică, Georgiana Tudorache

Coordonator: Dan Acostioaei

2006

HAPPY END

Artiști: Andreea Năsoi, Oana Nicuţă, Vlad Păduraru, Adrian Stoleriu, Mihaela Ştirbu, Oana Toderică, Georgiana Tudorache

Curator: Dan Acostioaei

MERCURIAL AGE

Artist: Ioan Pricop

SUPRAOM

Artist: Bogdan Teodorescu

ALB ÎN ACȚIUNE

Ediția a III-a din seria AZI 12

Coordonator: Ioan Pricop

BABILON

Artiști: Vasilica Blanariu, Alina Croitoru, Bogdan Marcu, Dragoș Marcu, Cristian Rolea, Andreea Zapan

Coordonatori: Dan Acostioaei, Ramona Biciușcă

POST NO BILLS

Artiști: studenți ai Manchester Metropolitan University, UK

Curatori: Poppy Stephenson, Oana Toderică

2007

SCRATCH DISKS ARE FULL

Artiști: Delia Bulgaru, Clara Casian, Anca Ștefănică, Mădălina Ungureanu, Gabriela Zamfir

Coordonator: Dan Acostioaei

GENERATION

Artiști: Alexandra Andriescu, Alexandra Colibă, Adrian Crîșmaru, Andreea Dascălu, Marius Patraș, Oana Nicuţă, Petru Pădurariu, Elisabeta Popa, Ioan Pricop, Oana Toderică, Iulian Tomulescu

2008

TABLE TALK

Artiști: Luminița Apostu, Delia Bulgaru, Anca Ștefănică

Curatori: Dan Acostioaei, Cătălin Gheorghe

2009

TESTER

Artiști: Alexandru Tărnăuceanu, Andrei Timofte, Adrian Poroh

Colaboratori: Delia Bulgaru, Ioana Moisii, Marius Arcuș, Iulian Arcuș, Andrei Cozlac

Curator: Dan Acostioaei,

Co-curator: Cătălin Gheorghe

GIVE ME BEAUTY, GIVE ME DEATH

Artist: Andrea Hajtajer

Curatori: Cătălin Gheorghe, Cristian Nae

INTER, PLURI ȘI TRANSDISCIPLINARITATEA ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Expoziție în cadrul simpozionului „Literatura și celelalte arte”

Coordonator: Cristian Ungureanu

CARTE - OBIECT

Expoziție în cadrul Simpozionului „Literatura și celelalte arte”

Coordonatori: Cezarina Caloian, Modesta Lupașcu

EXCES MINIM

Artiști: Irina Grosu, Octavian Tudose

Coordonatori: Oana Nicuță, Andreea Stoleriu, Adrian Stoleriu

VISITING ART HISTORY

Artiști: Adrian Mitocaru, Lăcrămioara Aboaicei, Alexandra Floarea, Leonard Istrati, Alexandra Blaga, Lucica Maria Nuțu, Alexandru Nechifor, Maria Magda Bodnar, Ana Maria Balint, Mihaela Pădure, Bogdan Chiruca, Mădălina Andronic, Elena Mote, Oana Bedrulea, Elena Ursu, Raluca Sârghie, Georgiana Petrovici, Roxana Coatu, Ioana Palamar, Ruxandra Răileanu, Ioana Marcoci, Samira Radhy, Irina Apostol, Sorina Sauciuc, Iustina Florariu, Teofana Bălțătescu

Colaboratori: DJ Setsuna & SRY

Coordonatori: Zamfira Bîrzu, Cristian Ungureanu

ZAHĂR

Artiști: Florin Petrachi, Radu Carnariu, Zamfira Bîrzu, Ioan Pricop, Adrian Crîșmaru, Ana Negară, Gabriel Caloian, Viorica Botezatu, Costel Chirilă, Ciprian Croitoru, Ștefania Negru, Andreea Dascălu, Eugen Pop, Cătălin Mîndrilă Nechita, Iulian Bordianu, Lavinia Busuioc, Adina Vasiliu, Mihaela Gherghel, Aurora Fedor, Alex Badea, Mircea Tofan, Delia Andrieș, Melania Hangan

INTERFERENȚE ARTISTICE

Artiști: Ciprian Croitoru (oblx), Ana Maria Negară

Coordonator: Cristian Nae

CONFLUENȚE II

Expoziție internațională de gravură

Coordonator: Atena Elena Simionescu

2010

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ ȘI SCULPTURĂ

Artiști: Mădălina Andronic, Irina Apostu, Simion Asandi, Teofana Bălțătescu, Alexandra Blaga, Ana-Maria Balint, Ioan Bălan, Oana Bedrulea, Petru Ciuche, Roxana Coatu, Bogdan Chirucă, Adi Dănilă, Iustina Florariu, Alexandra Floarea, Leonard Istrate, Elena Mote, Adrian Mitocaru, Ioana Marcoci, Lucica Nuţu, Alexandru Nechifor, Ioana Palamar, Sorin Pătrăşcanu, Ionuţ Popa, Mihaela Pădure, Georgiana Petrovici, Samira Radhy, Ruxandra Răileanu, Sorina Sauciuc, Raluca Sârghie, Mihai Spiridon, Elena Ursu

Coordonatori: Zamfira Bîrzu, Simion Cristea, Cristian Neagoe, Ioan Pricop, Cristian Ungureanu, Mihai Vereștiuc

(DES)PRINS DE STĂRI

Artist: George Cernat

Coordonatori: Mihai Tarași, Ioan Pricop

GHEISHA

Artist: Mihaela Gherghel

Curator: Ștefan Leonte

Coordonator: Mihai Tarași

ON THE BORDERLAND

Curatori: Lucie Kabrlová, Michaela Rozvoralová, Anna Šlocarová

Coordonatori: Dan Acostioaei, Adrian Stoleriu, Andreea Stoleriu

MĂȘTI, PĂPUȘI, FEMEI

Artist: Adina Georgeta Vasiliu

Coordonator: Valentin Sava

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ ȘI GRAFICĂ

Artiști: studenți ai specializărilor Sculptură și Grafică, master anul II

Coordonatori: Ilie Bostan, Dragoș Pătrașcu

RECYCLING GHOSTS

Artiști: Satellite (Social Artistic Tendency Group) alcătuit din Delia Bulgaru, Clara Casian, Anca Ștefănică, Alex Tărnăuceanu, Andrei Timofte, Cristina Totolici

Curatori: Dan Acostioaei, Cătălin Gheorghe

ÎN JOS, ÎN SUS

Artiști: Eliza Roncea, Lavinia Busuioc, Ștefania Negru

Coordonatori: Ioan Pricop, Mihai Tarași

MACULATURĂ

Artist: Andreea Dascălu

Coordonator: Valentin Sava

FORMĂ ȘI CULOARE

Artiști: Mădălina Andronic, Irina Apostu, Simion Asandei, Teofana Bălțătescu, Alexandra Blaga, Ana-Maria Balint, Ion Balan, Oana Bedrulea, Petru Ciuche, Roxana Coatu, Bogdan Chirucă, Adi Dănilă, Iustina Florariu, Alexandra Floarea, Leonard Istrate, Elena Mote, Adrian Mitocaru, Ioana Marcoci, Lucica Nuțu, Alexandru Nechifor, Ioana Palamar, Sorin Pătrășcanu, Ionuț Popa, Mihaela Padure, Georgiana Petrovici, Samira Radhy, Ruxandra Răileanu, Sorina Sauciuc, Raluca Sârghe, Mihai Spiridon, Elena Ursu

Coordonatori: Simion Cristea, Zamfira Bîrzu, Cristian Neagoe, Mihai Vereștiuc, Ioan Pricop

NU ȘTIU

Artist: Florin Petrachi

Coordonatori: Ioan Pricop, Mihai Tarași

THE VOICE INSIDE

Artist: Gabriela Stoica

Coordonatori: Ioan Pricop, Mihai Tarași

CONFLUENȚE III

Expoziție internațională de gravură

Artiști: Dragoş Balaniuc, Renata Balazs, Ana-Maria Bersan, Anca Bujor, Alexandra Butnariu, Gabriel Caloian, Lavinia Călăraşu, Luminița Coşăreanu, Violeta Crâşmaru, Florin Emanuil Fecioru, Alexandra Gheorghiu, Olga Ilieş, Jimena Carrero, Irina Lesic, Dan Lica, Ana-Lidia Macovei, Alexandra Negulescu, Nicolae Negură, Mădălina Panaghie, Andreea Păduraru, Lilia Popa, Petru Postolachi, Andreea Răilean, Andrei Răilean, Adriana Marin Rotaru, Dimitri Şibeav

Coordonator: Atena Elena Simionescu

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artist: Melania Elisabeta Hangan

ULTIMA ZI DE MAGIE?

Artist: Delia Andrieș

Coordonatori: Ioan Pricop, Mihai Tarași

FINISARE 10

Artiști: Georgiana Dura, Radu Firicel, Ana Maria Negară, Diana Rău

Coordonator: Mihai Vereștiuc, Dan Covătaru

ODETA

Artist: Andrei Nacu

Curatori: Cătălin Gheorghe, Cristian Nae

ICOANĂ ȘI RESTAURARE

Artiști: studenți ai specializării Conservare – Restaurare

Coordonator: Constantin Tudor

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artist: Bogdan Gavrilean

2011

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artiști: studenți ai specializării Pedagogia Artei

Coordonator: Gabriela Benescu

AZO

Artist: Răzvan Ghindăoanu

Curatori: Cătălin Gheorghe, Cristian Nae

VISITING ART HISTORY 2010

Artiști: Alexandra Vasile, Alexandru Racu, Ana Maria Ovadiuc, Ana Maria Velicu, Andreea Macovei, Clara Popescu, Doru Mocănașu Rusu, Elena Niagu, Ionela Lazăr, Irina Voicu, Iulian Arsenie, Ligia Popa, Marcela Gramatic, Mihai Pavel, Nicu Marin, Olga Godovaniuc, Raluca Daniliuc, Teodora Bodnar, Simion Asandi, Ioan Balan, Mihai Bulancea

Invitați: Blanka Pelcova, Jana Regnerova, Ondrej Klir, Jimena Carrero, Tudor Pătrașcu

Coordonatori: Simion Cristea, Cristian Ungureanu, Sorin Purcaru, Mihai Vereștiuc

CETĂȚEANUL K. INDIVID ȘI SOCIETATE ÎN ISTORIA ARTEI ROMÂNEȘTI 1989 - 2009

Curatori: studenți ai specializării ITA

Coordonator: Cristian Nae

UNARTE'011

Artiști: profesori și studenți ai Universității Naționale de Artă București, specializarea pictură

Curator: Marcel Bunea

Coordonator: Ilie Bostan

САД

Artist: Tatiana Fiodorova

Curator: Cătălin Gheorghe

MITOLOGII PERSONALE

Artiști: Alex Gheorghiță, Ciprian Niculescu

Curator: Cristina Moraru

Coordonator: Matei Bejenaru

PARRHESIA

Artist: Emanuela Boroș

Curator: Cătălin Soreanu

Coordonator: Lavinia German

INTERVIURI PRIVATE

Artist: Andreea Dănilă

Curator: Raluca Ciocoiu

Coordonator: Bogdan Teodorescu

INPUT-OUTPUT

Artiști: Bogdan Armanu, Alexandra Corneanu, Marian Mihai Mina, Teodora Rogoz, Alexandru Țilică

Coordonatori: Andrei Cozlac, Radu Salahoru

VISITING ART HISTORY III

Artiști: Alexandra Florea, Alexandra Vasile, Alexandru Racu, Ana Balan, Ana Maria Ovadiuc, Ana Maria Velicu, Andreea Macovei, Aurelian Antal, Bogdan Armanu, Cătălin Săraru, Ciprian Croitoru, Daniel Pintilie, Elena Niagu, Ema Andreea Gyurko, Ionuț-Daniel Ungureanu, Irina Voicu, Isabela Nechifor, Iulian Arsenie, Iuliana Ciofu, Larissa Cernăuți, Lenka Husarkova, Ligia Popa, Marcela Gramatic, Mihaela Pavăl, Mihai Pavel, Nicușor Marin, Oana Ciubotaru, Olga Daniliuc, Rodica Grosu

Coordonator: Cristian Ungureanu

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artiști: studenți ai specializării Pictură, master

Coordonator: Zamfira Bîrzu

EXPOZIȚIE DE DESIGN TEXTIL ȘI DESIGN VESTIMENTAR

Artiști: studenți ai specializărilor Arte Textile - Design Textil și Modă - Design Vestimentar, licență și master

WORKSHOP (design expozițional): Tilman Wendland (Germania)

Coordonator: Cătălin Gheorghe

WORKSHOP (practici curatoriale critice): Guillaume Désanges (Franța)

Coordonator: Cătălin Gheorghe

TRUTH/S

Artist: Liliana Basarab

Colaboratori: Alexandra White, Jesseca Smalt, Madalyn White

Coordonator: Cătălin Gheorghe

2012

ȚĂRAN
Artist: Bogdan Armanu

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ
Artiști: studenți ai specializării Sculptură, master anii I și II

EXPOZIȚIE DE ARTE TEXTILE
Artiști: studenți ai specializării Arte Textile, licență anul II

Coordonator: Ecaterina Marghidan

PORTRET COLECTIV
Artiști: studenți ai specializării Pictură, licență anul I

Coordonator: Zamfira Bîrzu

FINISARE 2012
Artiști: Adi Dănilă, Dan Grecu, Titus Ivan, Sorin Pătrășcanu

Coordonatori: Mihai Vereștiuc, Simion Cristea

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ
Artiști: studenți ai specializării Sculptură, master anii I și II

Coordonatori: Simion Cristea, Ilie Bostan

VISITING ART HISTORY IV
Artiști: Alexandru Racu, Ana Maria Ovadiuc, Ana Maria Velicu, Andreea Macovei, Aurelian Antal, Cătălin Săraru, Daniel Pintilei, Elena Vulcan, Elena Niagu, Ema Gyurko, Gabriel Diaconu, Ionela Lazăr, Irina Voicu, Iulian Ciofu, Iulian Arsenie, Marcela Gramatic, Mihalea Pavăl, Mihai Pavel, Olga Godovaniuc, Otilian Iutiș, Raluca Daniliuc, Rodica Druță, Rodica Grosu, Sivia Anton

Coordonator: Cristian Ungureanu

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ
Artiști: studenți ai specializării Pictură, master anul I

Coordonator: Zamfira Bîrzu

EXPOZIȚIE LICENȚĂ FOTO - VIDEO
Artiști: studenți ai specializării Foto – Video

Coordonator: Bogdan Teodorescu

EXPOZIȚIE DISERTAȚIE FOTO - VIDEO
Artiști: studenți ai specializării Foto – Video

Coordonator: Bogdan Teodorescu

EXPOZIȚIE ABSOLVENȚI AI FAPDD PROMOȚIA 2002
Artiști: absolvenți ai FAPDD, promoția 2002

Coordonator: Daniel Sofron

LIVE LOVE LIFE
Artist: George Hneda

Coordonator: Dan Acostioaei

CHEIA SOL
Artist: George Hneda

Colaborator: Diana-Ioana Grumăzescu

Coordonator: Dan Acostioaei

REAL–i–REAL
Artiști: Alexandra Corneanu, Cosmin Grădinaru, Dragoș Iliescu, Teodora Rogoz, Alice Rosentzveig, Eliza Ursachi, Andrei Venghiac

Coordonatori: Matei Bejenaru, Bogdan Teodorescu, Lavinia German, Andrei Cozlac

RECLAMAREA
Artist: Andrei Venghiac

Curator: Cătălin Gheorghe

2013

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ
Artiști: studenți ai specializării Sculptură, master anul II

Coordonator: Ilie Bostan

RECONSTRUCȚIE
Artist: Bogdan Armanu

Coordonator: Cătălin Gheorghe

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ
Artiști: studenți ai specializării Pictură, master anii I și II

Coordonatori: Cristian Nae, Oana Nicuță

VISITING ART HISTORY 2013
Artiști: Alexandru Racu, Andreea Macovei, Angela Brea Fernandez, Bianca Boroș, Cecilia Alonzo Perez, Cristian Espada Cordobes, Corina Băjenaru, Elena Niagu, Filumen Păstrăvanu, Georgiana Șcheul, Isabela Nechifor, Lavinia Lucaci, Maddi Urizar Altuna, Mihaela Pavăl, Oana Ciubotaru, Oana Mazarache, Silvia Anton, Ana Butnaru, Andrei Plăvănescu, Aurelian Antal, Cătălin Săraru, Cristi Alexii, Cristina Botezatu, Diana Mereuță, Emilian Gavrilean, Flavia Pintea, Iulian Arsenie, Laura Croitoru, Loredana Grosu, Mădălina Toma, Mihai Pavel, Oana Dumitrescu, Rodica Grosu, Ștefania Chiriac.

Colaboratori: OBLX și MP13

Coordonator: Cristian Ungureanu

PRIVIND DE PARTEA CEALALTĂ A LUCRURILOR
Artiști: Anna Bărbulescu, Ioana Bodale, Ioana Cazan-Tufescu, Alexandra Corneanu, Andreea Dănilă, Alexandru Gheorghiță, Paula Mihalache

Curatori: Lavinia German, Cătălin Gheorghe

INTERLOCK
Artist: Ionuț Toma

Curator: Cătălin Gheorghe

2014

EXPOZIȚIE CU PROIECTE DE ARTĂ MURALĂ

Artiști: studenți ai specializării Artă Murală

Coordonatori: Daniel Sofron, Maria Urmă

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artiști: studenți a specializării Pictură, licență anul III, master anul II

Coordonator: Mihai Tarași

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artist: Bogdan Armanu

Coordonator: Mihai Tarași

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ

Artiști: studenți ai specializării Sculptură, licență anul III

Coordonator: Ilie Bostan

POPCORN FIELDS FOREVER

în cadrul proiectului Double Stéréo#5

Artist: Dumitru Oboroc

Curator: Ivan Polliart

Coordonator: Matei Bejenaru

SE VA ÎNTÂMPLA DEJA

Artiști: Silvia Amancei și Bogdan Armanu, Luminița Apostu și Ionuț Toma, Daniel Djamo, Sabin Garea, Raluca Ionescu, Andrei Mateescu, Adrian Popescu

Curatori: Cătălin Gheorghe, Iosif Kiraly, Raluca Oancea Nestor

?!!

Artist: Bogdan Armanu

Colaboratori: Cătălin Gheorghe, Cristelle-Laure Petit, Asociația eXpus

OBIECTE CU DEFICIENȚE

Artiști: Manuela Gemanare, Adrian Bâhu, Roxana Jipa, Cătălin Ursu, Ionuț Panaitiu, Lăcrămioara Ionescu, Andreea Balan, Loredana Foșalau, Bogdan Ilașcu, Georgiana Cocea

Coordonator: Dragoș Alexandrescu

METROPIA

Artiști: Silvia Amancei & Bogdan Armanu (SABA) în colaborare cu Andrei Cozlac

Curator: Cătălin Gheorghe

EXPOZIȚIE DE CONSERVARE – RESTAURARE

Artiști: Diana Chirilă, Felix Enache, Ștefan Moldoveanu, Simona Ruscan, Mariana Vasilache, Lucian Vasiliu, Ion Gorgan, Georgel Hriscu, George Mihăilă, Camelia Monu, Lăcrămioara Ștefan

Coordonatori: Bogdan Gavrilean, Bogdan Ungurean, Constantin Tudor, Carmen Solomonea

ACADEMIC TAGGER

Artiști: Ștefan Coman, Valeriu Stăncescu

Coordonator: Mihai Vereștiuc

EXPOZIȚIE DE ARTE TEXTILE

Artiști: studenți ai specializării Arte Textile, master anul I

Coordonator: Miruna Hașegan

O HARTĂ A INDIFERENȚEI

Artiști: Silvia Amancei, Lasse Årikstad, Bogdan Armanu, Hidemi Nishida, Egil Paulsen, Alexandru Raevschi, Ionuț Toma

Coordonatori: Dan Acostioaei, Alexandru Raevschi

INTERFAȚA

Artiști: Cristian Calistru, Sânziana Ceteraș, Tudor-Radu Chertz, Paula Mihalache, Alina Nistor, Ciprian Pricop

Curatori: Cezar Isoveanu și Ramona Pristavu

Coordonator: Matei Bejenaru

DESPRE PLAN ȘI DESPRE DESFĂȘURAREA LUI

Artiști: Silviu Apostol, Teodor Bădărău, Georgiana Bălăiță, Anna Bărbulescu, Ioana Bodale, Răzvan Lupașcu, Tudor Măgureanu, Cătălin Poenaru, Maria Pop-Cristescu

Curator: Lavinia German

APROAPE DEPARTE

Artiști: Ioana Cazan-Tufescu, Daniel Comendant, Gloria Luca, Andrei Matei, Mihai Nistor, Rareș Rădulescu

Coordonator: Bogdan Teodorescu

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ

Artiști: studenți ai specializării Sculptură, master anii I și II

Coordonatori: Ilie Bostan, Simion Cristea

EXPOZIȚIE DE FOTOGRAFIE

Artiști: Gloria Luca, Mădălina Marghiloaiei, Andrei Pantea

Curator: Cristian Nae

INTERMEDIAL

Artiști: Ștefan Coman, Valeriu Stăncescu

Coordonator: Mihai Vereștiuc

2015

EXPOZIȚIE DE GRAFICĂ

Artiști: studenți ai specializării Grafică

Coordonator: Tudor Pătrașcu

STUDIO DESCHIS

Artiști: Andrei Alupoaie, Silvia Amancei & Bogdan Armanu, Șerban Anechitei, Luminița Avădanei-Trofin, Delia Avram, Luminița Bălănescu, Marinela Boicu, Lăcrămioara Boz, Vasile Burdilă, Andreea Cioară, Ștefan Coman, Alexandru Cotor, Ștefan Diaconu, Neculai Dumitru, Mădălina Ene, Bogdan Fuioagă, Aristide Gripon, Maria Huțanu, Diana Iordache, Ionuț Lupu, Cătălin Mihai, Orlando Poenariu, Gauthier Royal & Mélissande Sérignac, Valeriu Stăncescu, Bogdan Teodorescu, Andu Ogodai Tițescu, Smaranda Ursuleanu

Coordonatori: Dan Acostioaei, Ramona Biciușcă, Bogdan Maximovici, Mihai Pamfil, Adrian Stoleriu, Maria Urmă, Mihai Vereștiuc

EV>V

Artiști: Teodor Bădărău, Anna Bărbulescu, Robert Bouariu, Diana Butnaru, Daniel Comendant, Ștefănel Doboș, Oana Gociman, Mălina Moncea, Carmen Navrea, Mihai Nistor

Coordonatori: Andrei Cozlac, Lavinia German

A BRUTE SECRET

Artist: Dan Acostioaei

TUNELURI. DIRECŢII

Artiști: Teodor Bădărău, Daniel Comendant, Laurent Helye, Gloria Luca, Mihai Nistor, Rareș Rădulescu

Coordonator: Matei Bejenaru

NO HOPE FOR A FUTURE

Artiști: Silvia Amancei și Bogdan Armanu

Curator: Cătălin Gheorghe

CHARLES DE GAULLE

Artiști: Aristide Gripon, Gauthier Royal

Coordonatori: Dan Acostioaei, Maria Urmă

INTERIOR EXTERIOR

Artiști: Bianca Anton, Pavel Baltă, Emanuel Buliga, Andreea Cichi, George Dranga, Rodica Elena Dumitru, Laura Hîncu, Andrei Modoranu, Dragoș Preutesei, Alexandru Stoica, Florentina Surel, Oana Maria Voicu

Coordonator: Tudor Pătrașcu

RECOMPUNERE

Artiști: studenți ai specializării Pictură, licență anul II

Coordonator: Zamfira Bîrzu

EARTHWORKS

Artist: Mihai Nistor

Curator: Cătălin Gheorghe

RETERITORIALIZĂRI

Artiști: Sânziana Ceteraș, Tudor Chertz, Daniel Ciobanu, Adrian Poroh, Ciprian Pricop, Constantin Răileanu, Ovidiu Ungureanu

Coordonator: Bogdan Teodorescu

NIVELURI DE REALITATE (I)

Artiști: Radu Băcăiță, Cerasela Bărdăhan, Leonard Bejenaru, Lucian Brumă, Daniel Cosovan, David Dumbravă, Adina Huiban, Iulian Maftei, Ori Meiri, Berta Moldoveanu, Simona Morariu, Alexandru Racu, Marciana Răileanu, Aris Tureac, Vlad Yurii

Coordonator: Ioan Pricop

TRATTEGGIO

Artiști: studenți ai specializării Conservare – Restaurare, licență anii I, II și III

Coordonatori: Cornelia Bordașiu, Bogdan Gavrilean, Carmen Solomonea, Constantin Tudor, Bogdan Ungurean

WORKING TITLE

Artiști: Șerban Anechitei, Andra Balan, Andreea Cioară, Ioana Dobândă, Neculai Dumitru, Mădălina Ene, Maria Huțanu, Diana Iordache, Mihail Porușniuc, Orlando Poenariu, Tatiana Proca, Smaranda Ursuleanu, Ciprian Tocar, Bogdan Teodorescu

Coordonatori: Dan Acostioaei, Ramona Biciușcă

FINISARE 15

Artiști: Oana Albești eanu, Andrei Alupoaie, Alin Blembea, Nicu Brașoveanu, Alexandru Burlacu, Ștefan Coman, Gheorghe Săvoaia, Erminia Piu, Valeriu Stăncescu, Vasile Vasile

Coordonatori: Mihai Vereștiuc, Dumitru Oboroc, Mircea Ștefănescu, Simion Cristea

ARHETIPURI

Artist: Daniel Adăscăliței

Coordonator: Bogdan Maximovici

SITUL VERTICAL

Artiști: Florin Bobu, Livia Pancu

Curator: Dan Acostioaei

POSTHUMAN GENERATED POEMS

Artist: Sânziana Ceteraș

Curator: Cătălin Gheorghe

2016

... AND WITH THE REST OF US
Artist: Mihai Vereștiuc

HĂRȚI ȘI TERITORII
Artiști: George Dranga, Oana Voicu

Coordonator: Tudor Pătrașcu

CONSTELLATIONS OF DESIRE
Artiști: Silvia Amancei & Bogdan Armanu

Coordonator: Cătălin Gheorghe

PROPLASMĂ
Artiști: studenți ai specializării Conservare – Restaurare, licență anii I, II și III

Coordonator: Constantin Tudor

ITCHY BITCHY SPIDER
Artiști: Dan Acostioaei, Silvia Amancei, Bogdan Armanu, Andra Balan, Ioana Dobândă, Orlando Poenariu, Smaranda Ursuleanu, Mihai Vereștiuc

Curator: Dan Acostioaei

BULLSHIT; CONCEPTUAL CORRIDA FUSION sau ÎNTÂLNIREA LUI PIERO MANZONI CU TAURUL
Artist: Mihai Tarași

REGELE M.I.D.A.S. NU A MURIT. REGELE M.I.D.A.S. A FOST PE AICI
Artist: Mihai Tarași

ORIGAMIC
Artiști: Vlaicu Bunduchi, Ionuț Buzatu, Irina Crețu, Mădălina Cubasa, Francesca Ignat, Monica Mihoc, Mădălina Purdilă, Vlad Sofronie, Bogdan Stanciu, Răzvan Șalaru

Curatori: Ina Ciobanu, Sarah Muscalu

INTROSPECȚII
Artist: Ioana Palamar

NIVELURI DE REALITATE II
Artiști: Radu Băcăiță, Cerasela Bărdăhan, Leonard Bejenaru, Daniel Beniamin, Lucian Brumă, Elma Chetran, David Dumbravă, Oana Dumitrescu, Nicolas Fouéré, Adina Huiban, Iulian Maftei, Ori Meiri, Berta Moldoveanu, Marciana Răileanu, Aris Tureac, Vlad Yurii

Coordonator: Ioan Pricop

DEFRAGMENTARE
Artiști: Andreea Aioanei, Alexandra Aștefănesei, Cristian Blaga, Bianca Boroș, Lucian Brumă, Mariana Cociurcă, Carmen Costin, Magdalena Martiș, Sarah Muscalu, Flavia Pintea, Mariana Stepuleac, Mădălina Toma, Ana Maria Țugui, Laura Ujeniuc

Coordonatori: Zamfira Bîrzu, Adrian Crîșmaru

CLINICAL ARCHITECTURES FOR A COMPOSITIONIST FUTURE (PART I)
Artiști: Matei Bejenaru, Michele Bressan, Andrei Mateescu, Florin Tudor și Mona Vătămanu

Curator: Cătălin Gheorghe

RUN IN BACKGROUND
Artiști: Ema Avarvarii, Teodor Bădărău, Anna Bărbulescu, Daniel Ciobanu, Mădălina Dochițoiu, Andrei Nacu, Vlad Onescu Ovidiu Ungureanu

Coordonator: Bogdan Teodorescu

PERSPECTIVA ARTISTICĂ
Artiști: studenți ai FAVD

Coordonatori: Daniel Sofron, Maria Urmă

WAKEFUL DREAMS
Artist: Sarah Muscalu

Curator: Cristian Nae

IN SEARCH OF CAUSES AND REALITIES
Artiști: Silvia Amancei și Bogdan Armanu, Daniel Comendant

Curator: Cristina Moraru

SINOPIA
Artiști: studenți ai specializării Conservare – Restaurare, licență anii I, II și III

Coordonator: Constantin Tudor

EXPOZIȚIE A CADRELOR DIDACTICE FACULTATEA DE ARTE VIZUALE TIMIȘOARA
Coordonator: Ilie Bostan

ÎN CURÂND / À VENIR / COMING SOON
Artiști: Frédéric Jaccaud, Valéry Pelletier, Ivan Polliart

Organizatori: Centrul de Fotografie Contemporană Iași, UNAGE Iași, Région Alsace Champagne – Ardenne Lorraine

GROWASP, EXPLORE FESTIVAL #11 ȘI FOREIGN BODIES
În parteneriat cu Centrul de Fotografie Contemporană din Iași, Asociația 4Culture și WASP Studios București

THINK ABOUT THE BOX
Artist: Lucian Brumă

Curator: Cătălin Gheorghe

LA VEDERE. // IN PLAIN SIGHT. VIAȚA SOCIALĂ ÎN FOTOGRAFIA CONTEMPORANĂ DIN AFRICA DE SUD ȘI ROMÂNIA
Artiști: Omar Badsha, Matei Bejenaru, Tanisha Bhana, Reshma Chhiba, Claudiu Cobilanschi, Paul Emmanuel, Lebohang Kganye, Iosif Kiraly, Andrei Nacu, Cedric Nunn, Dumitru Oboroc

Curatori: Cristian Nae, Judy Peter

D PLATFORM PREVIEW
Artiști: Jasmina Al-Qaisi, Loredana Bardaș, Dani Ghercă, Cristian Emil Ghiță, Raluca Ionescu (Paraschiv), Iosif Kiraly, Andrei Mateescu, Gabriela Petre, Cristian Seușan

Curatori: Raluca Oancea (Nestor) și Cătălin Gheorghe

2017

EXPOZIȚIE DE GRAFICĂ ȘI INSTALAȚIE

Artist: Andrei Modoranu

Coordonator: Tudor Pătrașcu

VIS-À-VIS

Artist: Cătălin Soreanu

LIBIDOLAND 1

Artiști: Andreea Cioară, Orlando Poenariu, Smaranda Ursuleanu

Curator: Dan Acostioaei

PĂMÂNT NOU

Artist: Bogdan Maximovici

TRIUNGHIUL LUI KANIZSA. DESPRE PRIETENI IMAGINARI

Artiști: Șerban Anechitei, Andreea Cioară, David Curea, Maria Gaciu, Elena Huncă, Maria Hreniuc, Bianca Huțanu, Diana Iordache, Mihai Mocanu, Ionuț Niga, Mihai Pîrîială, Orlando Poenariu, Filofteia Răileanu, Smaranda Ursuleanu, Martha Vieru

Curator: Dan Acostioaei

Coordonatori: Ramona Biciușcă, Bogdan Maximovici, Mihai Pamfil, Daniel Sofron, Adrian Stoleriu, Maria Urmă

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artiști: elevi ai Colegiului Național de Artă „Octav Băncilă" din Iași

Coordonatori: Simona Elena Amitroaei, Oana Prelipcianu

NIVELURI DE REALITATE III

Artiști: studenți ai specializării Pictură, Licență anul III

Coordonator: Ioan Pricop

CONTRA.PUNCT

Artist: Cătălin Soreanu

Colaborator: Renato Ridiche

TRANSPARENȚE

Artiști: Carmen Costin (Bighiu), Cristian Blaga, Laura Ujeniuc, Mihaela Gemănaru, Mădălina Iordache, Lila Lungulescu, Magdalena Martiș, Sarah Muscalu și Mariana Cociurcă, Ana-Maria Țugui

Coordonatori: Zamfira Bîrzu, Adrian Crîșmaru

EXPOZIȚIE DE GRAFICĂ

Coordonator: Tudor Pătrașcu

I'LL BE BACK?!

Artiști: Andrei Botnaru, Ștefan Căpraru, Alexandra-Mihaela Dornean, Crenguța-Georgiana Gîtin, Marius Geangu, Florin Ghimiș, Elena Ioniță, Ionuț-Robert Maniga, Milian Nicușor, Alin Ojog-Stratulat, Mădălina-Ioana Oniciuc, Adina Diana Panainte, Mădălina Roșca, Tudor Rotaru, Vlad Călin Sandu, Silviu Vacariu, Eduard Verde, Tiberiu Zorilă

Coordonator: Cătălin Soreanu

NO CABLE, NO RADIO, JUST ME

Artiști: Vlaicu Bunduchi, Ionuț Buzatu, Carmen Maftei, Monica Mihoc, Oana Nechifor, Louisa Vancea.

Curator: Sarah Muscalu

Coordonator: Bogdan Teodorescu

VOID. WHISKEY TANGO FOXTROT

Artiști: ANTICAMERA (Gloria Luca, Tudor Pătrașcu) & GUESTS (Eduard Constantin, Dan Perjovschi)

Organizator: ANTICAMERA

BABILONIA

Artist: Adrian Stoleriu

EXPLORĂRI INTERIOARE

Artist: Bogdan Maximovici

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Artist: Georgiana Șcheul

Coordonator: Mihai Tarași

LANSARE BIENALA MOBILĂ: TURUL MOLDOVEI ÎN 7 ZILE

Participanți: 35 artiști, curatori, jurnaliști

Curatori: Adrian Bojenoiu, Alexandru Niculescu

Organizator: Centrul pentru cultură contemporană Club Electroputere în parteneriat cu UNAGE

EXPOZIȚIE DE FOTOGRAFIE

Artist: Florin Grigoraș

INNER SHADDOWS

Artist: Ioana Palamar

Colaborator: Jamie Morgan (performance)

NOAPTEA ALBĂ A GALERIILOR

Organizator: Asociația ALTIAȘI în parteneriat cu UNAGE

EXPOZIȚIE DE ARTĂ MURALĂ

Artiști: elevi ai Colegiului Național de Artă „Octav Băncilă" din Iași

Coordonatori: Adrian Stoleriu, Maria Urmă

FINISARE 17

Artiști: Alexandru Burlacu, Ștefan Coman, Oana Albeșteanu, Erminia Piu, George Pîrîială, Filimon Ionuț

Coordonatori: Mihai Vereștiuc, Dumitru Oboroc, Simion Cristea

PARADOXUL MUNCII ALBE

Artist: Sarah Muscalu

Curator: Cătălin Gheorghe

EXPOZIȚIE DE GRAFICĂ, INSTALAȚIE, MULTIMEDIA

Artiști: studenți ai specializării Grafică, licență anul III

Coordonator: Tudor Pătrașcu

2018

#IREZISTIBIL

Artist: Dan Acostioaei

Curator: Cristian Nae

INCIZIA CA ETAPĂ ÎN STRATIGRAFIA OPEREI DE ARTĂ

Artiști: Paula Abălașei, Alina Balan, Cosmin Benchea, Alexandra Ciornei, Alexandra Ciot, Alina Dunică, Anișor Ivașcu, Mihai Simionesei, Marta Stoleru, Ionuț Uzarchievici, Loredana Vasilescu, Diana Cojocaru, Daniel Iftodeanu, Dragoș Jilavu, Andreea Mărginean, Oana Munteanu, Nicoleta Negrii, Corina Olaru, Adelina Apetrei, Anda Bordașiu, Oana Codău, Cristina Jari, Adelina Nichifor, Sabina Palel, Alexandru Popa

Curator și coordonator: Constantin Tudor

IN SITU (I)

Artiști: Lavinia German, Cătălin Soreanu, Mihai Vereștiuc

IN MEMORIAM „ION TRUICĂ"

Artist: Ion Truică

Curatori: Daniel Sofron, Maria Urmă

OTHER THAN YOURSELF / ALTCINEVA DECÂT TINE

Artiști: Elena Ioniță, Monica Mihoc

Curator: Sarah Muscalu

Coordonator: Matei Bejenaru

VIDEO.2 / AT THE EDGE OF SIMPLE THINGS

Artiști: Andrei Botnaru, Diana Butnaru, Crenguța Gîtin, Elena Ioniță, Ionuț Maniga, Adina Panainte, Anda Roșca, Silviu Vacariu, Eduard Verde

Coordonator: Andrei Cozlac

P.F. ARTIST

Artiști: Andrei Botnaru, Robert Bouariu, Vlaicu Bunduchi, Silvia Constantin, Larrisa Danilov, Mihai Florea, Oana Gociman, Francesca Ignat, Mălina Moncea, Vlad Marian Onescu

Coordonator: Bogdan Teodorescu

EXPOZIȚIE DE ARTĂ MURALĂ

Artiști: studenți ai specializării Artă Murală

Coordonator: Bogdan Maximovici

PE MARGINEA UNUI SPAȚIU SPECULATIV

Artist: Teodor Bădărău

Curator: Cătălin Gheorghe

EXPOZIȚIE DE SCULPTURĂ

Artiști: studenți ai Universității Naționale de Arte București

Coordonator: Mircea Ștefănescu

EXPOZIȚIE DE ARTĂ MURALĂ ȘI CERAMICĂ

Artiști: studenți ai specializării Artă Murală, licență anii I și II

Coordonator: Dan Acostioaei

EXPOZIȚIE LICENȚĂ FOTO - VIDEO

Artiști: studenți ai specializării Foto – Video

Coordonator: Bogdan Teodorescu, Lavinia German

SHAPES OF UNREAL

Artiști: Andreea Toma, Raluca Burcă, Raluca Mardare, Iulia Ioniță

Curator: Andrei Alecsandru Pantea

Coordonator: Dragoș Pătrașcu

LIFE ON HOLD

Artiști: Anca Afilipoaiei, Flavius Ailenei, Georgiana Bordianu, Mihai-Andrei Chirica, Luis Coca, Elena Cojocaru, Vlad Colotilă, Ioana Cordun, Elena Eveline Enescu, Victor Ghinea, Narciss-Mihai Grosu, Robert Lența, Ștefan Iulian Lupu, Eduard-Valerian Mihalachi, Oana Petrache, Valeria Petrenco, Gabriel Roșu, Theodora Stanciu, Vlad Zugrăvel

Coordonator: Cătălin Soreanu

ÎN ALTĂ PARTE

Artiști: Diana Butnaru, Eveline Enescu, Florin Ghimiș, Oana Gociman, Oana Nechifor, Daniel Selas, Silviu Vacariu, Vlad Zugrăvel

Coordonator: Lavinia German

REFLECTOR

Artist: Matei Bejenaru

Curator: Anca Mihuleț

2019

NIVELURI DE REALITATE IV

Artiști: studenți ai specializării Pictură, licență anul I

Coordonator: Ioan Pricop

IN SITU (II)

Artiști: Lavinia German, Cătălin Soreanu, Mihai Vereștiuc

PEISAJE ANTROPOGENE / ANTHROPOSCAPES

Artist: Berta Maria Moldoveanu

Curator: Cătălin Gheorghe

DESPRE CHIPURI ȘI FEȚE

Artiști: Daniel Doboș, Ionuț Niga

Curator: Adrian Stoleriu

ASPECTE METODOLOGICE ALE INTERVENȚIILOR DE CONSERVARE-RESTAURARE

Artiști: Alexandra Cohai, Larisa Dragomir, Alina Ionel, Mirela Hreniuc, Georgiana Lăptucă, Gheorghiana Rogote, Paula Abălașei, Anișor Ivașcu, Samir Leahu, Mihai Simionesei, Loredana Vasilescu, Mihaela Cojocaru, Constantin Iftodeanu, Dragoș Jilavu, Mălina Munteanu, Nicoleta Negrii, Daniel Maciuc, Cristina Jari

Coordonatori: Bogdan Gavrilean, Bogdan Ungurean

MARTOR

Artist: Ionuț Filimon

Coordonatori: Simion Cristea, Mihai Vereștiuc

DA, MULȚUMESC

Artist: John Dillard

Coordonatori: Zamfira Bîrzu, Ioana Palamar

LIBIDOLAND 2

Artiști: Andreea Cioară, Orlando Poenariu, Smaranda Ursuleanu

Curator: Dan Acostioaei

DEZARHIVĂRI

Artiști: Vlad Albu, Ioana Berdan, Robert Bouariu, Andrei Botnaru, Silvia Constantin, Larissa Danilov, Alice Feraru, Mihai Florea, Francesca Ignat, Mircea Hristescu, Mălina Moncea

Curator: Matei Bejenaru

IPOSTASURI

Artist: Simion Cristea

ALEGEREA CELOR CARE AU ÎNȚELES TOTUL

Artist: Bruno Elisabeth

EXPERIENȚE MODULARE

Artiști: Iulian Candalea, Gabriel Cezar, Anca-Luiza Hălăngescu, Matei Sabatino, Andrei Scriban, Andreea Timofte

Curator: Andrei Timofte

Coordonator: Dan Acostioaei

DUPLEX

Artiști: Constantin Cosmin Agache, Claudia-Elena Brehuescu, Ionela-Mălina Dumitriu, Diana-Elena Ichim, Maria-Mirabela Maftei, Mariia Monika, Emilian Oprea, Liviu Șarban, Mihai Talpău, Mădălina Ungureanu, Alexandru Ionuț Ursache

Coordonator: Cătălin Soreanu

PRIVIND ÎN TUNEL DINSPRE LUMINĂ

Artiști: Ioan Clopoțel, Florin Ghimiș, Crenguța Gîtin, Ionuț Maniga, Mădălina Roșca, Smaranda Ursuleanu, Eduard Verde, Teodor Bădărău

Coordonator: Bogdan Teodorescu

DOMESTIC

Artiști: Alexandra Asaftei, Ionela-Mălina Dumitriu, Maria-Mirabela Maftei, Mariia Monika, Vlăduț Radu, Mădălina Ungureanu, Alexandru Ionuț Ursache, Vlad Zugrăvel

Coordonatori: Lavinia German, Mihai Vereștiuc

FABRICA SOCIALĂ A DORINȚEI: MUNCĂ ȘI MEMORIE CULTURALĂ ÎN INDUSTRIILE CREATIVE DUPĂ ANII ’90

Artist: Andrei Timofte

Coordonator: Matei Bejenaru

DERIVE URBANE

Artist: Thierry Girard

FORME ÎN TIMP

Artist: Ciornei Constantin

Coordonator: Dan Acostioaei

ON BOARDING: ACCESS

Artiști: Alexandra Asaftei, Iulian Candalea, Eveline Enescu, Radu Gușan, Ștefan Judele, Maria Maftei, Vilen Maftei, Ioana Mihai, Gabriela Nistor, Vlăduț Radu

Coordonatori: Lavinia German, Cătălin Gheorghe, Andrei Timofte, Mihai Vereștiuc

FILM – PROIECT CURATORIAL

Artiști: Irina Botea Bucan, Ciprian Ciuclea, Jon Dean, Diana Dulgheru, Lavinia German, Cătălin Soreanu, Sorin Vreme

Curator: Matei Bejenaru

O colaborare între Galeria Aparte, WASP București și C_F_C Iași

2020

MOFT
Artist: Alexandra Asaftei

Coordonator: Mihai Vereștiuc

ARTIST, CUMPĂR APARTAMENT ÎN ACEST BLOC!
Artist: Andrei Timofte

Curatori: Florin Bobu, Livia Pancu

AĂÂEIOU
(workshop și performance)

Artist: Ilke Gers (Noua Zeelandă / Olanda)

Colaboratori: Dana Mihaela Minea, Genovel Alexa și Alex Iurașcu

Mediator: Cătălin Gheorghe

THE BATMAN CITY
Artist: Juraj Florek

ÎN ABSENȚA UNEI UITĂRI CONTRAFACTUALE
Artist: Sarah Muscalu

Curator: Cătălin Gheorghe

A FOST O PLĂCERE SĂ LUCREZ CU VOI!
Artist: Vlăduț Radu

Coordonator: Mihai Vereștiuc

EXPOZIȚIE DE FOTOGRAFIE ANALOGICĂ
Artiști: Ana-Maria Balan, Ana Teodora Busuioc, Matei Coța, Matei Sorin Darie, Ingrid Gabriela Drăgoi, Nicoleta Guşulei, Anuța Hariuc, Ines Ignat, Radu Mihăiță Marțin, Dana Mihaela Minea, Monica Ioana Pașcu, Rareș-Iulian Plutașu, Ioan Gabriel Popa, Daniel Rotar, Cezar-Gabriel Știrbăț

Coordonator: George Popovici

PEISAJ
Artiști: Cerasela Bărdăhan, Oana Dumitrescu, Ori Meiri, Berta Maria Moldoveanu, Mihail Porușniuc, Aris Tureac, Yurii Vlad, Simona Mosi, Ciprian Tokar

Coordonator: Mihai Tarași

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ
Artist: Mihai Pamfil

SGRAFFITO
Workshop realizat în parteneriat cu Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi" Iași

Coordonatori: Constantin Tudor, Carmen Răileanu

ARTA EPOCILOR - CUNOAȘTERE PRIN REPRODUCERE
Artiști: Corina-Alexandra Cohai, Emilian Horciu, Mirela Hreniuc, Alina-Mariana Ionel, Georgiana Lăptucă, Gheorghina Rogote

Coordonatori: Bogdan Ungurean, Bogdan Gavrilean

SĂPÂND ÎN OGLINDĂ
Artiști: Andrei Botnaru, Georgiana Bordianu, Vlad Colotilă, Eveline Enescu, Mihai Florea, Mălina Moncea, Theodora Stanciu, Eduard Verde

Coordonator: Bogdan Teodorescu

EXPOZIȚIE DE ARTE TEXTILE
Artiști: Ștefania Agavriloaiei, Mihaela Băleanu, Andreea Bucșă, Daniela Ciubotariu, Ioana Didea, Ștefania Grigoriu, Gabriela Leon, Bianca Mătrescu, Rahela Mera, Ilinca Mihăilă, Daniela Nechita, Rossella Rotaru, Alexandra Șchiopu, Ana Maria Țuțeanu, Diana Vîrnă, Daria Zetu, Uxía Armada Santos, Nuria Ferreiro Amoedo, Sofía González Rodríguez, Andrea Léon González, Sara Otero Ferreiro, Ariadna Mato Nieto, Kevin García Domínguez

Coordonatori: Miruna Hașegan, Raluca Hodoroabă, Ecaterina Marghidan, Mădălina Vieriu

PE MARGINEA SUPRAFEȚEI
Artist: Lavinia German

ALTERED VISIONS
Artist: Sarah Muscalu

Coordonator: Matei Bejenaru

MULȚUMIRI

Mulțumim celor care au contribuit la realizarea acestui material, direct sau indirect: echipelor de management și de implementare ale proiectului, colaboratorilor din UNAGE Iași și din afara instituției. De asemenea, mulțumim studenților, profesorilor și artiștilor invitați care au realizat și au documentat, în ultimii ani, activități expoziționale în Galeria Aparte.

PARTENERI

Mulțumim partenerilor Galeriei Aparte care au sprijinit, de-a lungul timpului, activitățile expoziționale și educaționale desfășurate în spațiul galeriei:

Asociația Culturală AltIași

Asociația Vector, Iași

Borderline Art Space, Iași

Centrul Cultural German, Iași

CFC - Centrul de Fotografie Contemporană, Iași

Institutul Francez din România, Iași

Noaptea Albă a Galeriilor (NAG)

tranzit.ro/iași

Primăria Municipiului Iași

Uniunea Artiștilor Plastici din România - Filiala Iași

Universitatea Națională de Arte București

WASP - Working Art Space and Production, București

CONTACT

Galeria Aparte
Teodor Codrescu nr. 6, Copou, Iași 700479, RO
aparte.arteiasi.ro
galeria.aparte@arteiasi.ro

Facultatea de Arte Vizuale și Design
Sărăriei nr. 189, Iași 700451, RO
favd@arteiasi.ro

Universitatea Națională de Arte „George Enescu" Iași
Cuza Vodă nr. 29, Iași 700040, RO
rectorat@arteiasi.ro
www.arteiasi.ro

Editura Artes
Editura Universității Naționale de Arte
„George Enescu" Iași
Str. Costache Negruzzi 7-9, 700126, Iași
www.artesiasi.ro

Tipar digital realizat de:
NX Print, Iași
sales@nxprint.ro
www.nxprint.ro

ARTES, Iași, 2020
ISBN: 978-606-547-475-8